

Giới thiệu [12 Chòm Sao] Chúng Ta Là Hai Thế Giới

[12 Chòm Sao] Chúng Ta Là Hai Thế Giới là tác phẩm đầu tay, vì mình mới viết truyện tình yêu nên còn nhiều sai sót lắm nên là mong sự giúp đỡ mọi phía từ các bạn cảm ơn rất nhiều. Câu chuyện về tình cảm của 12 chòm sao.

Trong một thế giới ngầm, những kẻ đạo tặc chuyện đi ăn trộm đồ quý. Trong một thế giới chỉ giành cho những kẻ thượng lưu, họ luôn nghĩ cách để mình vươn tới đỉnh cao.

Khi đọc truyện xin đừng thất vọng nhé, bởi vì mình cảm thấy cái nội dung tóm tắt này chẳng liên quan gì tới nội dung chuyện cả. Xin lỗi.

Bạn đang đọc truyện [12 Chòm Sao] Chúng Ta Là Hai Thế Giới được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Gtnv

Mình mới viết truyện nên còn nhiều sai sót lắm nên là mong sự giúp đỡ mọi phía từ các bạn cảm ơn rất nhiều. *Girl*

-Bạch Dương:

+Tính cách: vui vẻ khá hòa đồng, biết giới hạn lúc nên lúc không. Cô thông minh,chăm chỉ. Cô cute và cũng rất đáng yêu nữa. Cô cũng khá là sợ MK nha bạn thân của cô là 5 sao nữa còn lại :D

+Ngoại hình:xinh,đẹp, đáng chuẩn, cao 1m63, tóc xanh lam nhạt, mắt xanh lam

-Cự Giải:

+Tính cách:cũng vui vẻ hòa đồng, nghịch ngợm,có chút ngây thơ,đáng yêu,khiêm nhả và rất khéo léo.Cô thông minh, nhanh nhẹn.

+Ngoại hình:xinh,đẹp, đáng chuẩn, cao 1m64, tóc hồng phấn , mắt hồng đậm

-Xử Nữ:

+Tính cách:Khá hài hước và nổi điên lên thì hậu quả khó lường. Nhưng thương thì cực thương bạn bè.Cô cũng thông minh và tinh anh.

+Ngoại hình: xinh,đẹp, đáng chuẩn, cao 1m64, tóc màu rêu đậm, mắt đen.

-Song Tử:

+Tính cách:Cởi mở, dễ tính ,hiền hòa,thông minh,cũng khá cẩn thận. Cô thích phiêu lưu mạo hiểm(đáng yêu chết đi được hìhì).

+Ngoại hình:xinh,đẹp, đáng chuẩn , cao 1m64, tóc cam, mắt cam

- Nhân Mã:

+Tính cách: lười biếng,nghịch ngợm, năng động ,ngây thơ,hậu đậu, trung thực, thành thật,thần thiện.Giống như 1 đứa bé ấy,lúc đáng yêu ngây thơ,ngọt ngào như ly kem sữa.

+Ngoại hình:xinh,đẹp, đáng chuẩn, cao 1m63, tóc màu trắng vàng, mắt ngọc bích.

-Ma Kết:

+Tính cách: Lạnh lùng(như tảng băng, làm cho người ta không rét mà run),ghét phiền phức nhưng cũng hơi bị rộng lượng, phóng khoáng,kín đáo,cũng có lúc cực kỳ dễ tính bạn bè cô muốn gì cô cũng chiều. Cô chỉ thân thiết và nói chuyện vs 5 sao nữ kia còn đầu thì kệ. Thịnh thoảng có ngốc nghếch và đáng yêu cực kì

+Ngoại hình:xinh,đẹp, đáng chuẩn , cao 1m64, tóc đỏ, mắt đỏ.

Boy

-Thiên Bình:

+Tính cách: đều đặn,sôi nổi, cởi mở, gái xô bỏ vào thì ôm luôn này.Nhìn ngoài thế nhưng thật ra bên trong khá là âm u mây mù.

+Ngoại hình:đẹp trai,body chuẩn, cao 1m84, tóc bạch kim, mắt màu hổ phách.

-Thiên Yết:

+Tính cách:lạnh lùng như MK, cũng ghét phiền phức, thù đoạn vô biên,nhấn tâm đáng sợ, thông minh khỏi nói vụ gì mà đám con trai kia gây ra anh mà những tay vào thì gao sổng cũng vào được bụng.

+Ngoại hình: đẹp trai,body chuẩn, cao 1m85, tóc đen, mắt xanh lơ.

-Bao Bình:

+Tính cách: vô tư, mạnh mẽ, quậy phá thì hết biết, xạo quyet thì hết nói nổi.

+Ngoại hình: đẹp trai, body chuẩn , cao 1m84, tóc tím than, mắt tím hồng

-Kim Ngưu:

+Tính cách: trơ trẽn, cãi nhau với tên này thì tồn thọ luôn. Sợ Thiên Yết nha,có lúc thì cute, đáng yêu nữa, cái tính tò mò thì yêu dễ sợ. Rất là lanh lợi, hoạt bát, quậy thì tung bùng, lúc nào cũng tươi tỉnh, tính khí thoải mái.

+Ngoại hình:đẹp trai, body chuẩn, cao 1m85, tóc hạt dẻ, mắt xanh lá.

-Sử tử:

+Tính cách:Nóng nảy, kiêu ngạo, lòng tự tôn cực cao, đánh nhau như com bữa. Những lúc anh mà tỏ vẻ ngoan hiền thì...(T.g:*đỏ mặt nè*) không biết nói thế nào nữa nhưng mà "Tuyệt".

+Ngoại hình:đẹp trai,body chuẩn, cao 1m83,tóc vàng khá đậm, mắt vàng.

-Song ngư

+Tính cách: Lúc nào cũng trung cái bộ mặt "bất cần đời", rất bất cần, khó hiểu, sáng nắng chiều mưa...khó nói. Cũng rất hay mất bình tĩnh.

+Ngoại hình:đẹp trai,body chuẩn, cao 1m84,tóc xanh dương đậm, mắt xanh ngọc lục bảo.

Các cặp đôi hifi

Bạch Dương ~Thiên Bình

Cự Giải ~ Kim Ngưu

Xử Nữ ~ Bảo Bình

Song Tử ~ Song ngư

Nhanh Mã ~ Sư Tử

Ma Kết ~ Thiên Yết

Bạn đang đọc truyện *[12 Chòm Sao] Chúng Ta Là Hai Thế Giới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2

Tại thành phố Paris. Giờ 22:00.

Ở căn nhà cao ốc XXX.

"Cạch" chiếc cửa mở ra, hai cô gái xinh đẹp bước vào căn phòng. Ở căn phòng này rất nhiều đồ cổ, quả thật rất đẹp bán đi thì ỏi tiền. Cô gái tóc màu cam uyển chuyển né tránh những tia laze màu đỏ, uốn éo người một lúc thì cô đã đến được gần viên ngọc bội cẩm thạch. Cô nhanh tay mở chiếc hộp kính rồi cầm viên ngọc bội lên, cô ngắm nghía nó một hồi rồi lên tiếng.

- Hàng thật.- Cô quay người ra chỗ người con gái tóc đỏ đứng rồi giơ tay lên hình chữ OK.

- Đi.-Cô gái tóc đỏ quay người rồi lạnh nhạt nói.

Cô gái kia nhanh chóng lướt mình qua tia laze hỗn độ, đi theo cô gái tóc đỏ. Hai cô đi đến chỗ chuông báo động, cô tóc cam ấn tay vào chuông làm cho cả tòa nhà ồm ồm ào ào tiếng kêu. "Rầm Rầm" tiếng bước chân của các bảo vệ ở đây chạy đến căn phòng khi đi vào thì thấy viên ngọc bội mất.

----- Ta là viên kẹo ngọt -----

-Hahahaha...-Tiếng cười lớn ở trong một chiếc xe oto spark bên vệ đường.

- Bọn chúng đứng là một lũ nuôi phi com haha.-Một cô gái tóc trắng vàng cười nói.

- Nhân Mã à cậu cũng vậy thôi.- Song tử cười trên cô gái tên Nhân Mã kia.

- Nói thế là sao chứ tớ không giống với chúng đâu nhé.- Nhân Mã hậm hực phản bác.

- Xe...Chạy.- Ma Kết ngồi chỗ lái xe lên tiếng như cảnh báo hai người kia.

Hai người kia nhanh chóng cài dây an toàn ngồi im thin thít. Chiếc xe ngay lập tức phi như điên trên con đường cao tốc, những chiếc xe khác lập tức phi nhanh như muốn gửi lời thách thức tới Ma Kết.

- Ô hô! Ai mà ghê thế dám thách cả Kết nhà ta haha.- Nhân Mã nhìn ra phía chiếc xe rồi cười.

Ma Kết nhếch mép , cô là một tay đua xe có tiếng ở thế giới ngầm làm gì có chuyện cô thua một kẻ vô danh bên đường được chứ. Ma Kết lướt qua những chiếc xe phía trước (Nhìn thấy cảnh này thật chắc tìm mình rớt ra ngoài) chiếc xe kia chạy theo sau nên cô chen chiếc xe đó không cho lên.

- Ma Kết nhanh lên chuyển bay sắp cấp cánh rồi.-Song Tử nhìn đồng hồ trên tay rồi báo cho Ma Kết biết.

-Ừ.-Ma Kết vẫn không rời mắt khỏi chiếc xe kia rồi khẽ lên tiếng.

Ma Kết đi xuống bằng với chiếc xe kia, cô làm cho xe của mình chạm vào chiếc xe kia. Chiếc xe kia không may bị Ma Kết cho kiss cái đèn điện bên đường. Cô nhếch mép (lại nữa hifi).

-Hahahaha... Đây là cái kết cho nhà ngươi.-Nhân Mã cười lớn.

Ba người nhanh chóng đến sân bay, ba người lấy hành lý rồi đi vào trong.

- A Ma kết,Nhanh Mã,Song Tử đằng này đằng này.-Bạch Dương đang ngồi đợi ba người thì nhồm dấy vẫy tay.

- Ô Bạch Dương lâu rồi không gặp khỏe chứ.- Nhân Mã chạy đến chỗ Bạch Dương rồi hai người đập tay với nhau "Bộp".

- Đương nhiên rồi.- Bạch Dương cười.

- Bạch Dương hai người kia đâu.- Song Tử đến gần rồi hỏi.

- Họ đang làm giấy tờ ấy mà.-Bạch Dương quay sang Song Tử cười tươi như hoa.- A nhắc tới là đến kia.

Ba người kia quay sang phía hai người con gái xinh đẹp đang bước tới cạnh họ.

- Đi thôi mọi người.-Xử Nữ đưa cho mỗi người cái vé.

Sáu người con gái, mỗi người một vé thu hút cả cái sân bay này, ai nhìn cũng thích, ai nhìn cũng muốn.

-----Ta là kẻ phá dối-----

Tại tòa nhà cao ốc XXX.

"Rầm!" tiếng đập cửa mạnh.

- Mẹ kiếp viên ngọc bội bị cướp mất rồi.-Song Ngu mặt hầm hầm như sát thủ bước vào.

- Haha sao thế, bây giờ thì lại dễ cướp mất à, tưởng cậu sẽ không để một con ruồi chui vào được cơ mà, sao giờ lại để một kẻ to lớn chui vào được chứ haha.-Kim Ngu cười lớn rồi châm chọc Song Ngu.

-...-Song Ngu nhăn mặt ngồi xuống ghế, đúng là lúc trước cậu có nói thế.

Đúng lúc đấy Thiên Yết bước vào, mặt đăm chiêu. Kim Ngu không dám ho he gì từ khi mà Thiên Yết vào.

- Sao vậy, Thiên Yết.-Thiên Bình lên tiếng.

- Chúng ta phải về Việt Nam- Thiên Yết ngồi xuống ghế rồi nói tiếp- Tôi đặt vé rồi sáng sớm mai chúng ta bay

- Có chuyện gì gấp gáp lắm à?- Bảo Bình vừa hỏi vừa chơi games.

- Vậy viên ngọc bội thì tính sao?- Song Ngu tức giận hỏi.

- Cái này là cậu làm cậu chịu liên quan gì đến chúng tôi- Thiên Yết gần giọng lừm Song Ngu, rồi quay sang hỏi Kim Ngu.- Sur Từ đâu?

- À, cậu ta đang ngủ ở trên phòng- Kim Ngu cười trả lời.

- Được rồi tất cả chuẩn bị đồ đạc mai chúng ta đi- Thiên Yết đứng dậy quay người đi về phòng.

----- Ta là dài ngắn hà -----

Tại sân bay Nội Bài-Hà Nội.

Sáu cô gái xinh đẹp một mỗi bước xuống máy bay. Một người kia ngáp ngáp dài (trừ Kết), một mỗi ra đi ra ngoài sân bay rồi leo lên oto của họ. Lần này người lái là Xử Nữ, cô là đi xe cẩn thận nên mỗi người đều bảo cô lái nếu để Ma Kết lái thì chắc là đường ở Việt Nam chẳng ai dám đi nữa.

...

Chiếc xe dựng trước một căn biệt thự màu xám, nó toát lên một vẻ đẹp trang trọng và huyền bí. Chiếc cổng sắt tự động mở ra, Xử Nữ lái chiếc xe vào gara của biệt thự. Chiếc xe đậu giữa mấy chiếc xe đua đủ các màu của MK và mấy cái xe oto của 5 sao kia.

Mấy cô gái bước xuống xe - ra khỏi gara - vào nhà - lên phòng riêng - mỗi người một việc.

...530 P.M

Cô gái tóc hồng phấn đi xuống cầu thang phòng khách, cô đi qua phòng khách tiến vào nhà bếp. Cô buộc tóc gọn gàng, mở tủ lạnh mang ra đóng đồ sống, đặt lên bệ bếp rồi cô suy nghĩ. Cô nghĩ rằng:"Hừ...Tại sao mình phải làm như?".

Trong khi Cụy Giải đang vận động ở trong bếp thì Bạch Dương với Xử Nữ xuống phòng khách chơi game, Song Từ online, Nhân Mã ngủ, Ma Kết... ngây ngô nhìn bức tường bên giường (bức tường chẳng có gì nhè chi là tường không thôi) một hành động kỳ lạ.

-----Ta muốn ngắm trai đẹp-----

...530 P.M

Sân bay Nội Bài-Hà Nội.

Sáu chàng trai bước xuống máy bay, sáu người sáu vẻ đẹp riêng làm cho người ta mê hồn, sáu người đi đến đâu là làm cho người ta không rời mắt được cái vẻ kiêu ngạo xen lẫn thân thiện. Sáu người đi ra khỏi sân bay thì có một chàng trai mặc bộ vest đen đứng bên một chiếc oto đen (hihi :D) cúi thấp người chào họ rồi đợi sáu người đến gần mới lên tiếng:

- Tổng giám đốc!

- Ồ! Cảm ơn vì đã đón tôi.- Kim Ngu dang hai tay ra rồi ôm lấy người kia.

Chàng trai kia mở cửa xe cho Kim Ngu đi vào rồi đóng cửa lại, cậu kia cũng lên xe, Kim Ngu hạ thấp cửa sổ xuống rồi nói :

- Các cậu tự thân vận động nhé tôi đi trước.- Vừa nói xong khỏi mồm thì chiếc xe lăn bánh.

À, cảnh này à...quen rồi, năm sao nam kia rất bình thân nhìn theo chiếc xe đen kia. Đợi bao giờ cho cái xe đó biến mất thì Bảo Bình lấy điện thoại ra.

- 2 phút!- Rất nhanh gọn, Bảo Bình tắt máy nhét vào túi quần của mình.

Đúng 2 phút sau một chiếc Mercedes-Benz xuất hiện trước bao ghế ngang của mọi người. Năm người lần lượt bước lên xe sau đó thì chiếc xe lăn bánh. Trên xe:

- Thiên Yết bây giờ thì nói đi.-Sur Từ nóng nảy bắt đầu lên tiếng

- Đúng đó, bây giờ thì nói đi.-Song Ngu cũng nói kèm.

- Có người...muốn đưa chúng ta tham gia vào thế giới ngầm.-Thiên Yết nhìn một lượt rồi nói.

- Ở ai mà hay vậy.-Thiên Bình nhếch môi nói.

- Không hay rồi không hay rồi haha.- Bảo Bình pha trò.

- Sợ gì chứ tham gia luôn tiện thể tôi cũng đang muốn giải tỏa.-Sur Từ vận động xương khớp giọng nói đầy khiêu khích.

-...-Thiên Yết im lặng nhìn họ.

- Nhìn Thiên Yết cứ như muốn giết các cậu kia haha.- Thiên Bình nói chọc.

- Người tôi muốn giết chính là cậu.-Thiên Yết hạ thấp giọng tựa người vào ghế.

- Ồ...-Thiên Bình không nói gì, toát mồ hôi lạnh.

- Theo cậu...thì thế nào?-Song Ngu ngáp ngừng hỏi.

- Tham gia! Tệ hơn bắt trộm.-Thiên Yết trả lời rồi nhắm đôi mắt lạnh lẽo của mình lại.

-...- Bốn người kia không nói gì nhìn Thiên Yết rồi nhìn nhau.

"Hợp lý" suy nghĩ thoáng qua trong đầu họ.

Bạn đang đọc truyện [12 Chòm Sao] Chúng Ta Là Hai Thế Giới được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3

- MỌI NGƯỜI ƠI THỨC ĂN XONG HẾT RỒI!- Cự Giải hét lên làm cho ngôi nhà tràn đầy giọng yêu thương của cô. Nhân Mã, Ma Kết tuy không hện nhưng hai người cùng bật dậy đầu óc tỉnh táo không thể tỉnh táo hơn được nữa. Song Tử giật mình không may ấn vào "X" trên máy tính. Song Tử...đơ.

Xử Nữ và Bạch Dương hai người nhanh như chớp cầm điều khiển tắt tivi, cất bộ game vào hộp đặt ngăn nắp trong tủ rồi sau đó phi vào bàn ăn chiếm chỗ. Trong lúc đó thì 3 người kia đi xuống cầu thang.

- Oáp... Hừ Song Tử sao thế mà nhập à.- Nhân Mã ngáp rồi nhìn sang Song Tử hỏi.

-...-Song Tử...vẫn đơ.

- Ma nhập thật rồi, Ma Kết lập dàn cầu may.- Nhân Mã lại gần Ma Kết nói nhỏ.

- ...Ừ!- Ma Kết liếc sang Song Tử rồi trả lời.

Ba người nhanh chóng vào nhà bếp, Nhân Mã lười hùi và Song Tử...đơ ngồi bệt xuống ghế đợi thức ăn, Ma Kết giúp Cự Giải bê thức ăn ra ngoài cho 4 con lười kia.

- Ma Kết cậu là tốt nhất.- Cự Giải cảm động thốt.

- ...Ừ!- Ma Kết nhìn Cự Giải một lúc rồi "Ừ".

Thức ăn được bày ra 4 người kia cầm đũa lên rồi chén, họ tranh giành nhau món này món nọ, không nhường nhịn, Ma Kết định gấp một miếng thịt thì bị Nhân Mã chặn đũa. Ma Kết không thua kém gì lập tức phản công. Bữa ăn của sáu con sáu hấu đôi này chính là...chiến trường.

-----Ta muốn bữa ăn hòa bình-----

Ở tại biệt thự của 6 chàng kia.

Thức ăn được người giúp việc trong nhà bày ra sẵn, họ rất tử tôn trong việc ăn uống, khi ăn thì sẽ chẳng có ai phát ra một tiếng động nào, tạo ra một bầu không khí u ám đến ngạt thở. Bỗng Kim Ngu bước vào:

- Ô mọi người đã ăn thế, không đợi tôi sao thất vọng quá đi mất thôi.- Kim Ngu cười đùa cợt.

-...- Chẳng ai nói gì họ vẫn chăm chú ngồi ăn.

- Gì thế tớ là vật thể có hình dạng và có thể nói đấy.-Kim Ngu ngồi xuống rồi lên tiếng.

-...- Vẫn thế.

-...Thôi vậy.-Kim Ngu cầm đũa lên.

Thế là cái không khí này lại tiếp tục, họ là những người trong giới thượng lưu việc ăn uống như thế nào đối với họ rất quan trọng. Họ sẽ không để mình bị lộ sơ hở, không để cho những kẻ khác lợi dụng điểm yếu của họ. Những con người hoàn hảo ở về bên ngoài. Những con người căm thù quá khứ. Những con người khinh rẻ phụ nữ coi họ như thứ đồ chơi, rác dưới.

Làm gì có ai muốn ký ức đau thương đâu.

Làm gì có ai muốn một tuổi thơ không hoàn chỉnh.

Làm gì có ai muốn đối đầu với cái chết từ khi còn nhỏ.

Làm gì có ai...như họ.

Một bữa ăn nhằm chán đó là suy nghĩ của họ.

----- Ta có khát vọng-----

Sau khi chiến đấu xong, 6 nàng ta phải oằn tù ti xem ai dọn bát, lau bàn ăn, rửa bát công việc mà ai cũng ghét. Cự Giải sẽ không phải tham gia vì cô luôn là người nấu cơm. 5 người còn lại đang thầm mong " Không phải mình".

Trận 1 Xử Nữ thoát.

Trận 2 Song Tử...ngơ tỵ đứng thoát.

Còn Bạch Dương, Nhân Mã, Ma Kết đúng là 3 người đều phải làm nhưng thà dọn bát, lau bàn còn hơn rửa bát.

Trận 3 Ma Kết thắng chỉ cần lau bàn.

Trận 4 Bạch Dương thắng cô dọn bát.

Người đau khổ nhất bây giờ là Nhân Mã cô chưa ghét phải rửa bát, cô thà là người có tội giữa năm châu, đứng giữa đất Cồn Lôn để mà đập đá...Nhưng tất cả chỉ là "hói quá". Trách nhiệm là trách nhiệm, cô phải rửa bát là do cô không thắng mấy người kia.

Bạch Dương với Ma Kết nhanh chóng làm xong công việc của mình, để lại bát đĩa vào chậu rửa bát ,Nhân Mã mặt mày iu xiu như cái bánh thiêu. Nhân Mã đang chuẩn bị rửa bát thì Xử Nữ đi vào, thấy thế Nhân Mã cười, Xử Nữ giờ tay ra trên tay cô là một cái bát còn lại tàn dư của món xoài muối.

- Rửa luôn nhé!-Xử Nữ cười tươi hơi nghiêng đầu.

-...Ừ...ừ- Nhân Mã đón lấy cái bát giọng hơi run, cô như đang muốn phát khóc vậy.

----- Ta luôn mang ước mơ-----

...7:30 P.M

6 chàng trai đang chuẩn bị để bước vào thế giới ngầm, mọi thắc mắc của họ sẽ được giải quyết. Họ vươn lên, họ giành giật, dùng vũ lực, dùng trí tuệ để mà sống, để mà không phải hạ thấp bản thân của dưới kẻ khác. Từng quá khứ, từng tuổi thơ, họ không thể quên, sao mà quên được, họ như đánh mất bản tính con người vì gì đó...

- Lẽ mề quá đấy.- Sư Từ ngồi khoanh tay trước ngực trên ghế sofa phần nà.

- Lạ ghê, Sư Từ nhà ta hôm nay lại biết tuân thủ thời gian cơ đấy haha.- Kim Ngưu đi trên cầu thang cười nhếch mép.

- Sư Từ chúng ta không đi giết người, không cần phải thế đâu.- Thiên Bình chen vào.

- Đùa, tôi đang phần khích lắm đây này.- Báo Bình cũng xia vào.

- Chắc, các cậu có vấn đề hết rồi!- Song Từ nói thêm

Thiên Yết im lặng. 6 người ngồi lên xe, chiếc xe lăn bánh, mục tiêu tiếp theo đột nhập vào thế giới ngầm, không lộ một sơ hở.

Lại im lặng, bầu không khí đáng ghét luôn bám vào họ.

Mỗi người một vẻ mặt.

Mỗi người một suy nghĩ...

-----Ta mang theo niềm vui-----

Phòng khách.

- Mọi người, hay là mình đi bar đi- Nhân Mã bật dậy, tay đập bàn.

- ý kiến hay.- Xử Nữ ngồi khoanh chân khoanh tay nói

- Đi! -Song Ngưu đã hết đơ, cười tươi.

- Được.-Cự Giải, Bạch Dương hết sức hứng thú.

Ma Kết ném quyền sách trên tay xuống bàn thể hiện sự...tán thành.

Tất cả đứng dậy lên phòng thay đồ.Lúc sau...

Bạch Dương mặc một chiếc áo phông trắng bên trong, bên ngoài là một chiếc áo khoác jean ngắn không tay đầu lá cỏ và nấp túi đính kim loại hợp xu hướng thời trang hiện nay, cô mặc một chiếc quần sooc bò màu trùng với màu áo khoác màu bạc xen lẫn màu xanh. Tóc búi cao.

Cự Giải mặc một chiếc váy xòe màu hồng dễ thương, ống tay áo ngắn, ở vòng eo có giải ruy băng màu đậm hơn chiếc váy có gắn một cái nơ hồng. Tóc hồng thả xuống.

Xử Nữ mặc một chiếc váy trắng xòe, bên ngoài khoác một chiếc áo khoác jean ngắn ống tay áo bó và ngắn đến khuỷu tay. Tóc thả xuống.

Song Từ mặc một chiếc đầm kẻ sọc đen trắng, tóc tết dọc dừa.

Nhân Mã mặc một chiếc áo phông rộng màu hồng đậm kèm áo ba lô sọc kẻ đen ở bên trong, cô mặc chiếc quần sooc jean màu đen, tóc để thả trông đáng yêu.

Ma Kết mặc một chiếc áo phông đen rộng có in hình đầu lâu và máu chi tiết nữa , mặc quần jean đen ngắn đến đầu gối, tóc ngắn ngang vai tết vòng cung.

(Ngồi tra, tra lần ,lần cuối cùng cũng xong phù)

.....

6 cô gái bước lên xe tiến đến quán bar ở chỗ XXX. Thật trùng hợp sao là các sao nam có hẹn ở chỗ đấy hihi. Khi mà các nàng bước xuống xe thì bao ánh mắt thèm thường nhìn vào các nàng."Thật xinh đẹp, thật hoàn hảo."

6 người này bước vào quán bar, ở đây đông thật, người ăn mặc hở hang, người thì đang uống rượu, người thì đang ôm hôn nhau... đủ thể loại. Đúng là giới trẻ ngày nay loạn thật rồi, sao không ai quản vậy(Haizz). Bước vào trong thì mỗi người một nẻo, Nhân Mã với Bạch Dương lên sân khấu, Xử Nữ,Cự Giải và Song Từ mỗi người kiếm một chỗ ngồi có thể nhìn thấy Nhân Mã vs Bạch Dương . Ma Kết lên tầng 2 chọn bàn có thể nhìn thấy từ trên xuống (kiểu như gần vs cái lan can ấy).

- Xinh thế.-Người 1.

- Gì đây, hôm nay trời ban phước à.-Người 2

- Nhìn ngon vậy này oi.-Người 3.

- Không đẹp bằng tôi.- Người 4.

- Quý.-Người 5.

.....

Từ khi lúc mà Nhân Mã vs Bạch Dương lên sân khấu để nhảy thì ở đây sôi động hơn hẳn, tiếng nhạc nổi lên làm cho mọi người nhảy điên loạn, ánh đèn đủ màu sắc nhấp nháy không thôi. Song Tử vs Cự Giải không chịu nổi tiếng nhạc kích thích nên đứng dậy ra nhảy, từng điệu nhảy của họ đều làm cho họ càng thêm quyến rũ. Trên sân khấu Bạch Dương vs Nhân Mã cũng không kém cạnh, điệu nhảy sexy, táo bạo cũng có phần nóng bỏng làm cho bao con mắt không rời được. Xử Nữ cười nhếch mép cầm ly rượu trên tay lắc lưing dựa thành ghế chân bắt chéo.

Bỗng có một chàng trai trông...đẹp đấy, ngồi xuống bên cạnh Xử Nữ nâng ly rượu cụm vào ly rượu của Xử Nữ.

- Chào người đẹp.-Chàng trai đó nói rồi uống một ngụm rượu.

- Chào...Trai đẹp.-Xử Nữ cười rồi cũng uống một ngụm rượu.

- Cảm ơn.- Chàng trai cười.

- Ồ, không cần phải cảm ơn đâu, cứ coi như lời nói của tôi giống mấy cô gái kia khen anh là được rồi.- Xử Nữ liếc nhìn xung quanh.

- Hơi khó cho tôi rồi, nào cạ ly.-Chàng trai đó nói về đùa cợt.

.....

Ma Kết ngồi ở trên, cau mày nhìn xuống chỗ của Xử Nữ, cô chứa ghét mấy tên hay xâm xe bạn của mình. Nói là ghét nhưng mà cũng chẳng phải việc mình nên không muốn để tâm lắm, cái tên kia mà làm cản thì Xử Nữ sẽ xử "đẹp" hẳn.

Cô liếc mắt ra chỗ của bốn người kia, có vẻ họ vẫn còn thừa sức để bùng nổ nhỉ, nhìn đám người xa lạ kia nhảy cứ như mấy người điên vậy, cô khó chịu ánh mắt hơi cụp xuống...thờ dãi.

6 chàng trai đến..

6 người bước vào, làm cho ánh mắt mọi người đều đổ dồn vào họ, Ma Kết ở trên cũng nhìn họ không rời mắt, Xử Nữ cũng nhìn họ không chớp mắt. Bốn nàng kia thì đang nhảy nên không cần biết trời đất như thế nào, họ vẫn sẽ nhảy cho đến khi chán thì thôi.

- Ồ, đẹp trai thật đấy.-Người 1.

- Ai vậy?-Người 2.

- Nhìn thế kia cũng biết không phải dạng tầm thường rồi.-Người 3.

- Chắc, chắc gì thôi mộng tưởng đi mấy nàng.-Người 4.

- Điên.-Người 5.

.....

Mọi lời bàn tán đều lấy 6 chàng trai ra làm chủ đề, họ không quan tâm vẫn cứ tiến thẳng đến phòng VIP.

- Hôm nay ngày gì thế, được gặp bao nhiêu là mỹ nhân vs mỹ thiếu nam.- Một người nói

- Đúng đúng.- Người khác chen vào.

.....

Xử Nữ vs Ma Kết không hẹn mà cùng đứng dậy...vào nhà vệ sinh.

- Ma Kết tính sao bây giờ.- Xử Nữ tựa tay vào thành bồn rửa mặt nhìn mình qua chiếc gương.

- Ai biết.-Ma Kết khoang tay đứng dựa vào bức tường.

- Có khi đám người đó chỉ đến đây làm ăn thôi...đúng không?- Xử Nữ nói, vẻ hơi lo lắng.

- Có khi là bắt chúng ta.-Ma Kết nhắm mắt đầu hơi cúi.

-...- Bầu không khí trở nên u ám, hai người vẫn đứng, vẫn suy nghĩ.

-----Ta là kẻ xấu xa-----

Trong phòng Vip số 1.

- Các chàng đã đến rồi.- Một lão mập ú, đầu hói ngồi ôm 2 cô gái trẻ ăn mặc hở hang.

- Bác Kim, liệu tôi có thể tham gia cùng.- Kim Ngu cười cợt.

- Tự nhiên.- Lão hói nghiêng đầu sang một bên để hôn một cô gái rồi thì thầm vào tai cô.- Sang.

Cô gái lê thân ra chỗ Kim Ngu rồi ngã người vào vai của Kim Ngu, hắn tiện vòng tay qua eo cô gái rồi ôm chặt ả.

- Bác Kim, chúng tôi rất cảm kích về lời mời của bác.- Song Ngu thận trọng nói.

- Không có gì, chúng ta quen biết nhau bao nhiêu năm nay đương nhiên cái gì tôi cũng nghĩ đến các cậu đầu tiên rồi.- Lão hói cười nói.

- Thật vinh hạnh cho chúng tôi.- Sư Tử đút tay vào túi quần ngồi ngả ra phía sau nói.

- Vậy các cậu đồng ý?- Lão hói hỏi.

- Đúng.- Thiên Yết thần nhiên trả lời.

- Hahaha...Đúng như kì vọng của tôi, các cậu đã không làm tôi thất vọng.- Lão hói cười lớn.

- Vậy chúng tôi nên mở màn như thế nào nhỉ?-Thiên Bình ngồi duỗi hai tay lên thành ghế cười nhếch mép.

- Đám người bang Lộc Bảo sắp có giao dịch lô hàng vũ khí với đám Wolf ở Mỹ, tại sao các cậu không cướp nhĩ.- Lão hói cười nhếch mép, nhìn cái mặt của ông ta lúc này trông như củ khoai tây có hình mặt người vậy.

- Ý kiến không tồi.- Bảo Bình lên tiếng.

- Vậy tôi sẽ cung cấp thời gian và địa điểm cho các cậu, các cậu chuẩn bị đi.- Lão hói nói.

- Được.- Thiên Yết trả lời.

- Vậy, chúng tôi đi được rồi chứ.- Sư Tử hơi bực bội.

- Mối.- Lão hói đứng dậy rồi bước ra ngoài.

6 người kia cũng đứng dậy đi theo.

----- Ta là kẻ đánh cắp thời gian -----

Quay lại thời gian lúc mà 6 chàng kia đang nói chuyện nhẽ.

Trong lúc đó Xử Nữ vs Ma kết vẫn đang nghỉ ngơi trong nhà vệ sinh.

- Rời khỏi đây thôi.- Xử nữ nói.

- Ừ.-Ma Kết trả lời.

Hai người đi ra ngoài để giục đám người kia đi về, gọi được Song Tử vs Cự Giải ở bên dưới sân khấu nhưng không gọi được hai người trên sân khấu.

"Làm gì đây, chẳng nhẽ phi lên đây rồi lòi cổ 2 đứa đấy xuống". Xử Nữ, Cự Giải, Song Tử và Ma Kết có cùng 1 suy nghĩ.

- Làm sao bây giờ.-Cự Giải quay sang hỏi 3 người kia.

- Hết cách rồi phải đợi cho 2 người kia nhảy chán thì thôi.- Xử Nữ thờ dãi.

- Nhưng mà...r...-Cự Giải chưa nói hết câu đã bị Song Tử chặn lại.

- Đừng có nói mấy lời xui xẻo, được chứ?-Song Tử cau mày nói vs Cự Giải, Cự Giải nghe xong gật đầu lia lịa.

Bạch Dương đang nhảy trên sân khấu thì có cảm giác ghê rợn, cô liếc mắt xung quanh thì thấy Ma Kết mặt mày cau có lờm cở, đương nhiên là Bạch Dương sợ toát mồ hôi cô cười gượng vs Ma Kết. Nhanh chóng tóm lấy Nhân Mã lòi khỏi sân khấu.

- Cậu làm gì thế.- Nhân Mã hét lên nhưng nhỏ.

- Ma Kết...hình như...đang giận.- Bạch Dương nói giọng hơi run.

- Thật...thật...sao.- Nhân Mã sợ toát mồ hôi giọng có phần run.

- Không biết...nữa.- Bạch Dương cảm thấy lo lắng về việc này bởi vì mỗi lần Ma Kết nhìn cô như thế thì chắc chắn là có chuyện rồi.

Hai người nhanh chóng đến chỗ 4 người kia, Cự Giải hấp tấp nói này nói nọ cho hai người kia. Đương nhiên là hiểu chứ, hai người liếc mắt sang phía Ma Kết, thế là 2 mắt chạm 4 mắt, hai người kia nhanh chóng nhìn sang chỗ khác.

- Thế này thì không hay rồi haha...rời khỏi đây thôi.-Nhân Mã cười gượng.

- Ừ đi thôi.- Xử Nữ bình tĩnh nói, rồi cả 6 người tiến ra phía cửa.

Gần ra đến cửa rồi.

Do nóng vội nên Bạch Dương va phải chàng bồi bàn, cô có quay lại xin lỗi cho qua. Nhưng ai ngờ 12 chòm sao của chúng ta đã chạm mặt nhau (kakakakakakaka), các sao nhìn nhau. Các sao nữ hơi lo lắng, các sao nam thì bình thản (chưa biết chuyện mà lị hồ hồ) bầu không khí trở nên ngột ngạt. Bỗng cái lão hói tiến ra phía Cự Giải, sờ vào làn ra trắng hồng của cô nói.

- Cô em đẹp thật đấy.

Rộn cả tóc gáy

- AAAAAAAAAAAAA... LÃO HỎI.-"CHÁT" Cự Giải vừa hét vừa giáng cho lão hói một cái phát tát thật mạnh làm cho lão lăn quay ra sàn.

Các sao nam ngạc nhiên vô cùng vì tiếng hét thánh thót của cô, các sao nữ thì...ngơ ngác, bị một lão béo ú, đầu hói biến thái chạm vào người chắc chắn là rất ghê. Ma Kết lấy lại tinh thần nói nhỏ đủ các sao nữ nghe thấy "Chạy". Lão hói bên trong được mấy tên vệ sĩ đỡ lên lão hét.

- Bắt chúng nó.- Mấy chàng vệ sĩ định chặn mấy nàng nhưng mà mấy nàng đã vượt qua.

Ai ngờ một tên tóm được Xử Nữ, Ma Kết bên cạnh xoay người đá vào mặt tên kia một phát...lăn ra ngất. Mấy sao nữ nhanh chóng chạy ra ngoài, lên xe lao đi. Mấy sao nam ở bên trong cười khúc khích có chút ân tượng vs mấy nàng.

- Bác Kim từ bao giờ mà bác bị ghét vậy haha.- Kim Ngưu không nhịn nổi cười lớn.

...-Lão hói không nói gì lờm hẩn, hẩn không cười lớn nữa, lão nói.-Vậy tôi đi trước các cậu chuẩn bị đi.

"Hay thật"

Ma Kết phóng nhanh hết cỡ, đi được một đoạn dài cô mới đi chậm lại. Vì bây giờ cũng tối rồi nên ít xe qua lại, Ma Kết tha hồ đi.

- Phù, cứ tưởng chết rồi chứ.- Nhân Mã thờ mạnh.

- Ôi tim tớ vẫn còn đập mạnh đây này.- Song Tử cho tay lên ngực nói.

- Sợ gần chết luôn.-Bạch Dương thờ phù phù.

- Tớ bị tóm lại đây này, may mà Ma Kết giúp.- Xứ Nữ hơi ghê ghê.
- Các cậu thì lo gì chứ tớ là người ăn trộm, tớ còn sợ hơn cả các cậu đây này.-Song Tử không bình tĩnh nổi.
- Tớ mới là kinh nhất đây này, tớ...tớ...hức...tớ bị lão hói chạm vào người huhu.- Cự Giải nức nở.
- Cự Giải bình tĩnh chút, ở nhà có thuốc sát trùng, khi về tớ sẽ sát trùng cho cậu.- Ma Kết nhìn Cự Giải qua gương chiếu hậu rồi nói.
- Huhu...ừ...Hức.-Cự Giải lại nức nở.

Đúng là một pha thót tim.

Bạn đang đọc truyện *[12 Chòm Sao] Chúng Ta Là Hai Thế Giới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4

Ở nhà của mấy nàng. Phòng khách.

- Ma Kết...hìc...thêm nữa có được không?-Cự Giải thút thít.
  - Cự Giải à đây là lọ cuối cùng rồi đấy, chúng tớ không muốn tối đêm đi phá giấc mơ của người ta đâu.- Xứ Nữ cau có.
  - Đúng đấy Cự Giải bọn tớ không muốn đâu- Song Tử ngồi bên cạnh Cự Giải.
  - Thôi nào Cự Giải, có gì đâu mà phải phóng đại lên thế.- Bạch Dương cầm cốc cacao nóng hổi trên tay.
  - Ừm..Cự Giải ăn không.- Nhân Mã chìa trước mặt Cự Giải một gói bánh, bởi vì không biết đồ thế nào nữa.
  - CÁC...CẬU...THÔI...NGAY...ĐI.- Cự Giải chịu không nổi hét toáng lên.
- Tất cả mọi người đều lấy hai tay che hai tai lại nếu không che thì...gập bác sĩ.
- Các cậu không hiểu được cảm giác của tớ đâu...huhuhu.- Cự Giải vừa khóc vừa nói.
  - Thôi mà, bọn mình xin lỗi xin lỗi xin lỗi rất nhiều, là lỗi của bọn tớ.- Bạch Dương đặt cốc cacao xuống bàn rồi chắp hai tay vào vs nhau cúi đầu xuống tỏ vẻ hối lỗi.
  - Biết lỗi rồi thì đi mua thêm vài lọ nữa đi.- Ma Kết ngồi bên cạnh Cự Giải lắc lắc cái lọ thuốc sát trùng trên tay.
  - ...-Bạch Dương cứng miệng.
  - Nếu bây giờ mà đi mua thuốc sát trùng thì người ta sẽ nghĩ chúng ta có vấn đề đấy...ừm...như là tội phạm giết người chẳng hạn...hihi.-Xứ Nữ cười gượng.
  - Ê...Nhưng...Chúng ta là tội phạm mà.- Nhân Mã ngáy ngô lên tiếng.
  - Tội phạm nhưng không giết người- Song Tử trả lời.
  - Tội này có vẻ nhẹ hơn- Xứ Nữ lại ngồi khoanh chân khoanh tay trên ghế gật gù khoái chí.
  - ...Các cậu...rốt cuộc tớ hay tội phạm quan trọng hơn- Cự Giải tức tối lên tiếng.
  - Cậu?...Sao thế?- Tất cả đồng thanh.
  - NẾU TỐ QUAN TRỌNG HƠN THÌ MAU ĐI MUA THUỐC SÁT TRÙNG CHO TỚ.-Lại một lần nữa Cự Giải hét loạn lên.
  - Vâng.-Mấy người kia sợ mất mặt.

Hàng xóm xung quanh không chịu được rồi là toáng lên.-Cái nhà kia không cho người ta ngủ thì đừng có ở lại nữa.

- Chúng tôi xin lỗi- Bạch Dương chạy ra xin lỗi cúi người liên tục.
- Bọn tớ sẽ đi mua ngay bình tĩnh nhé.- Bạch Dương ra hiệu cho Nhân Mã vs Xứ Nữ đi theo, rồi chạy ra ngoài trước.

Nhân Mã vs Xứ Nữ đứng đấy, đi ra đến cửa thì hình như Nhân Mã nhớ ra chuyện gì đó rồi đứng lại Xứ Nữ cũng đứng lại đột nhiên Nhân Mã hỏi.

- À đúng rồi, Ma Kết nè, lúc này cậu nói là mua vài lọ, nhưng mà vài lọ là bao nhiêu chứ.
- Hahaha...Hỏi thừa rồi, vài lọ tức là mấy thùng thuốc sát trùng đó hahaha.- Xứ Nữ ôm bụng cười nói đều.
- À, mua được mấy thùng thì tốt quá, với lại các cậu mua nhiều loại vào nhé.- Cự Giải ngáy thơ không biết là Xứ Nữ đang chọc mình, làm cho Xứ Nữ cứng miệng luôn.
- Ồ...Tuân lệnh.- Nhân Mã đứng nghiêm đưa tay lên trán kiểu như đang đứng " Chào đồng chí!"

Song Tử vs Xứ Nữ dờ khóc dờ cười vs cách pha trò của hai người này đúng là hết thuốc chữa, đúng là...pó tay.

----- Ta thích bầu trời về đêm-----

Trong màn đêm một chiếc xe Brabus E-Class Cabriolet phi như điên đến bệnh viện XXX.

Chiếc xe dừng lại, lại cho mấy người bảo vệ trở mắt ra mà nhìn...vì quá ngạc nhiên chẳng.

Siêu xe đấy.

Không đùa được.

" Chắc nhà giàu lắm đây, nhìn xe thế kia cơ mà." suy nghĩ của mấy người kia.

Bạch Dương đưa chìa khóa cho tay bảo vệ rồi cùng 2 người kia vào bệnh viện.

Đi đến quầy Xử Nữ nhẹ nhàng nói.

- Chị ơi chị có thể bán cho em 4 thùng thuốc sát trùng được không? À phải đủ cái loại nữa nhé.- Rồi cô cười tươi.

"Ee, 4 thùng đủ loại, đùa chắc." Cô y tá ngạc nhiên vô cùng, cũng mong tai mình không có trục trặc.

- Không được à?- Thấy cô y tá mặt cứ đơ ra nên Bạch Dương hỏi.

- A...Được được được được chứ...haha-Cô y tá cười trừ, rồi quay sang nói vs cô y tá đằng sau.- 4 thùng thuốc sát trùng có đủ các loại -Sau đó quay lại sang phía 3 người kia nói- Xin vui lòng đợi chúng tôi một chút.

----- Ta muốn thấy cảnh hay-----

Tại nhà của mấy chàng trai.

-Hahaha...Hôm nay vui thật đấy.- Kim Ngu cười lớn.

- Ủ, công nhận...hồ hồ.- Song Ngu cũng cười.

- Haizz, toàn là các tiểu mỹ nữ.- Thiên Bình thở dài đầy tiếc nuối.

- Này này tôi cũng kết một em rồi đấy nha, đừng có mà tham lam chiếm hết.-Bảo Bình ngồi bên chọc ghẹo.

- Ô không, cậu nói gì thế tôi có rất nhiều mỹ nữ đấy, cậu muốn tôi sẽ chia cho cậu.-Thiên Bình nói trả.

- Khôi, tôi đây không hứng vs mấy nàng đã được người khác chơi qua rồi nhé.-Bảo Bình không chịu thua.

- Cậu chỉ hứng thú vs những người "Đầy đặn kinh nghiệm" thôi đúng không.-Thiên Bình phản công.

...-Bảo Bình cứng miệng.

- Các cậu đừng là đồ điên.- Sur Từ nhập cuộc.

- Chúng tôi điên có lúc và đúng lúc còn cậu thì điên mọi lúc hahaha.-Kim Ngu lên tiếng.

- Cái gì muốn đánh nhau hả.- Sur Từ đe dọa.

- Không ngại.- Thiên Bình vừa nói vừa bẻ khớp tay, vặn khớp cổ.

- Thiên Yết sao thế?- Song Ngu thấy Thiên Yết có vẻ lạ nên hỏi, ồ, đương nhiên là làm cho mọi người dễ ý đến rồi.

- À biết rồi, kết năng nào rồi đúng không? haha.-Kim Ngu lại cười,đáng ghét.

...Ủ.-Thiên Yết nhìn Kim Ngu đăm đăm rồi trả lời.

...- Đơ toàn tập.

Thấy họ nhìn mình vs con mắt quái dị nên Thiên yết không muốn để tâm nữa, đi lên phòng mặc kệ họ đang luyện xem ai muốn to hơn. Đợi cho đến khi tiếng " Cạch" vang lên thì họ mới hoàn hồn rồi nhìn nhau.

- Có vấn đề.-Kim Ngu.

- Có chuyện.-Bảo Bình.

- Không ổn.- Song Ngu.

- Sắp có sóng thần vào Việt Nam?-Thiên Bình.

...Chúng ta sắp chết?-Sur Từ nói, làm cho họ cảm thấy...sợ...rồi rợn tóc gáy.

Nhưng mà mọi câu hỏi như là " Có khi nào? Không lẽ? Hay là?... " lại luôn được đặt ra trong đầu họ. Nghe nói người mà luôn đặt ra câu hỏi cho chính bản thân mình là một người thông minh sáng suốt đấy. Có khi nào họ lại như thế không nhỉ...Hừm...Bất khả thi lắm.

Họ là những kẻ quái dị

-----Ta đến đây-----

Bạch Dương, Nhân Mã và Xử Nữ bê 4 thùng thuốc sát trùng đủ loại vào nhà, Cự Giải mong ngóng này giờ nên sướng run lên.

- Cự Giải à, từng này có thể đủ để đổ vào bồn tắm trong phòng cậu đấy.-Xử Nữ ngay lập tức lên tiếng.

- Đúng đấy thay vì đổ đi đổ lại thì ta nên ngâm.- Song Từ ngồi cho 2 chân lên trên ghế gật đầu tán thành.

- Ý kiến hay.- Cự Giải vui mừng.

- Tớ buồn ngủ lắm tớ đi ngủ đây.-Nhân Mã ngáp lớn, mệt mỏi lê thân lên phòng.

- Tớ cũng thế.- Bạch Dương vs Xử Nữ cũng lờ đờ đi lên.

- Tớ cũng đi nốt đây.- Song Từ đứng dậy, đi luôn.

- Ma Kết...cậu.- Cự Giải quay sang Ma Kết.

- Cự Giải, đúng là tớ không hiểu cảm giác của cậu nhưng cũng đừng có thức đêm để mà ngăm người nhé, có gì để mai tính.- Ma Kết nói xong cũng đi lên.

- Ủ ha cũng đúng.-Cự Giải ngáy ngô, rồi đi lên nốt.

.....

Đúng là đêm dài lắm mộng.

Đêm quá dài thì bị mộng du. Chắc chắn.

Các chàng trai thật đáng thương.

Các cô gái thật thương thay.

-----Ta thích bình minh-----

Vì tối qua các chàng trai cô gái đều thức đêm để nghỉ ngơi vs đi mua thuốc nên họ bừng luôn buổi sáng.

Đến trưa.

...11:15 A.M.

- CÁC CẬU DẬY HẾT ĐI.- Lại là Cự Giải.

Ồ, Cự Giải i như là cái đồng hồ báo thức đáng tin cậy của mọi người mà, Cự Giải dậy lúc nào là mấy người kia dậy lúc đấy, không thể sai được.

Mọi người đều đi VSCN, rồi đi xuống dưới nhà, thấy Cự Giải lại đang đổ thuốc sát trùng vào cánh tay mình, bắt gác họ thờ dài.

- Cự Giải à đừng đổ nữa được không.- Xứ Nữ ngồi xuống bên cạnh Cự Giải.

- Không.- Cô cương quyết.

- Đúng đấy, cậu đổ bao nhiêu lọ rồi không biết nữa.- Bạch Dương cần nhẫn.

- A, mọi người xem nè, có tận một thùng vỏ thuốc sát trùng nè.- Nhân Mã ngây thơ nói.

- Cự Giải à, từng đấy là đã đủ mấy con vi trùng trên tay cậu không còn nữa rồi chứ đừng nói là vân tay của lão hói kia.- Song Tử lên tiếng.

- Mặc kệ.- Cự Giải cương quyết.

- Cự Giải, từng đấy là đủ rồi, cậu đang bỏ bê chúng tớ đấy, không đi nấu cơm mà lại ra đây ngồi đổ mấy thứ vớ vẩn này lên tay cậu, nó chẳng giải quyết được gì đâu, nếu cậu cứ như thế thì tay cậu sẽ bị chặt đi rồi ném cho chó ăn đấy.- Ma kết cau mày lườm Cự Giải, nhấn mạnh câu "ném cho chó ăn đấy".

Lời nói của Ma Kết như lời của chúa linh thiêng vậy, Cự Giải ngay lập tức bỏ lọ thuốc sát trùng xuống, cô cúi đầu xuống rồi nói.

- Xin lỗi.

- Không sao đâu Cự Giải, cậu đừng có như thế là được rồi.- Bạch Dương nói rồi khua tay.

- Đúng đúng lần sau đừng có như thế là được rồi.- Song Tử cũng thế.

- Thật sao?- Cự Giải mắt ươn ướt ngẩng đầu lên nhìn họ.

- Thật- Họ đồng thanh trừ Ma Kết (có vẻ đang giận vì không có đồ ăn :D).

- Ừm...Ma Kết.-Cự Giải nhìn Ma Kết.

- Oi...Ma Kết.- Xứ Nữ đứng cạnh Ma Kết huých tay vào eo cô.

-...Ủ.- Ma Kết cau mày nói- Không có lần sau là được.

- Tớ xin hứa, nhất định không có lần sau.- Cự Giải giờ tay lên.

- Ủ, chúng tớ đói rồi làm sao giờ.- Bạch Dương kêu.

- Đói quá trời đất ơi.-Nhân Mã than.

- Đói ăn shit thầy bói cho no.-Xứ Nữ làm cầu.

- Không.-Bạch Dương vs Nhân Mã đồng thanh từ chối.

- Hôm nay tớ đãi mọi người, ra nhà hàng ăn.- Cự Giải đứng dậy vui vẻ.

- Tuyệt.- Tất cả đều vui sướng nhảy lên.

Bạn đang đọc truyện *[12 Chòm Sao] Chúng Ta Là Hai Thế Giới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5

Chiếc Spark được đi thông thả trên đường, chẳng hiểu hôm nay ngày gì mà ít xe thế không biết nữa, thấy ngoài đường ít xe qua lại thế này thì mấy người kia thật sự rất thích trừ Ma Kết. Cô tưởng giờ này ngoài đường có nhiều xe, ai ngờ, cô rất hối hận và cực kì hối hận, biết trước thế này thì cô đã phi thẳng vào vị trí lái xe rồi. Lần này thì người lái xe lại là Nhân Mã, Nhân Mã khá vụng về khi lái xe. Chắc, nhớ cái lần đầu tiên cô lái xe...

Ma Kết vs Nhân Mã đến nơi vắng vẻ cho Nhân Mã tập lái xe, Ma Kết không yên tâm để Nhân Mã trên xe một mình nên cô ngồi vào xe cùng. Nhân Mã vì muốn được như Ma Kết nên cô đã nhấn ga phi thật nhanh, may mà chỗ này phải nói là siêu rộng nên chiếc xe và người mới hơi được an toàn.

- Này dừng lại - Ma Kết nói.

Nhân Mã nghe Ma Kết nói thì văng lời tuyệt đối nên cô ngay lập tức đạp chân vào phanh, vì phanh gấp nên theo quán tính thì Ma Kết nhanh chóng lấy kính xe làm mục tiêu...đập đầu. Ặc, đau, rất đau, cơ thể Ma Kết như tê liệt toàn bộ, cô phải ngồi im một lúc rồi sau đó cô ngồi dậy. Nhân Mã ngồi bên người được mài sát khi nên tỉnh mở cửa xe chạy, khi mở được cửa xe thì cô định chạy thật nhanh dù biết là không chạy được nhưng vẫn phải chạy, ai ngờ Nhân Mã hậu đậu quên chưa tháo dây an toàn nên bị Ma Kết...dẫn cho như xương.

Từ đó, Ma Kết không thêm dạy cho Nhân Mã nữa nên Xứ Nữ mới thể chỗ cho Ma Kết. Mà vì hồi đó tất cả đều biết đi xe rồi chỉ còn mỗi Nhân Mã nên Nhân Mã mới nằng nặc đòi tập lái xe. Ai cũng biết Xứ Nữ là người cực kì coi trọng luật lệ giao thông, nên cô là người đi xe an toàn nhất trong đám. Để Xứ Nữ dạy thì thật sự yên tâm, mà đúng là rất yên tâm luôn. Trong thời gian Xứ Nữ dạy cho Nhân Mã, lúc nào cũng thấy hai người họ đi sớm về khuya, mấy người còn lại thấy có vấn đề. Nên họ mới đề ra là Ma Kết hãy đi thử xem Nhân Mã học được như thế nào rồi.

Ừm, Ma Kết có đến, hai người kia cũng biết chuyện.

- Ma Kết sao cậu không lên trên xe để mà thường thức tác phẩm của tớ.- Xứ Nữ thật sự rất là tự tin về tay nghề của bản thân mình.

- Đúng đúng - Nhân Mã tán thành.

- Được.- Ma Kết gật đầu.

Ma Kết rút kinh nghiệm, không ngồi ghế trước nữa, ngồi ghế sau cho an toàn. Thế quái nào, Nhân Mã lại đầu vào đấy, y như cái lần đầu tiên lái xe vậy, Ma Kết tức giận hét lên.

- DỪNG LẠI.

Nhân Mã sợ hãi quá, nên chân run lấy bẫy, không may tay quay vô lăng sang bên trái, theo quán tính Ma Kết ngay lập tức đập đầu vào cái cửa sổ của ô tô, Nhân Mã luống cuống cái chân phanh gấp nên lại theo quán tính Ma Kết đập đầu vào cái ghế trên.

Nhân Mã không hậu đậu như lần trước nữa, cô nhanh chóng tháo dây an toàn , chạy thật nhanh đến chỗ Xứ Nữ, lúc này Xứ Nữ mới hoàn hồn.

- Cậu bị sao thế, sao lại lái xe như thế chứ, mấy lần trước cậu lái được rồi mà.- Xứ Nữ giọng hơi run.

- Tớ...tớ....tớ không biết nữa...lúc mà Ma Kết lên xe...tớ cảm thấy sợ lắm...đầu tớ trống rỗng luôn...làm sao bây giờ.-Cả giọng và người Nhân Mã đều run đậy lấy bẫy.

- Nhân Mã à cậu muốn chết thì đi mà chết một mình đừng lôi tớ vào chết chung chứ.-Xứ Nữ trách móc.

- Tớ biết đầu được...tất cả là tại Ma Kết.-Nhân Mã đổ tội.

Hai người sợ hãi nhìn về phía cái oto không thấy động tĩnh gì, hai người nuốt nước bọt, lấy lại tinh thần, rồi theo phản ứng...chạy, chạy thực mạng, chạy bay cả dép và hét lên.
"AAAAAAAAAAAAAAAA...Bớ người ta,"

Ồ, y như rằng tối hôm đó, Xứ Nữ vs Nhân Mã bại liệt dưới tay Ma Kết, Ma Kết thật sự rất tức giận, giận đến tận mấy ngày hôm sau liền, mấy người kia vừa lo lắng vừa thấy sợ và vừa thấy tội nghiệp.

...Kết thúc hồi tưởng, Ma Kết lắc đầu thờ dài, lúc ấy Nhân Mã nhìn Ma Kết qua gương chiếu hậu lòng bất giác lo lắng.

Nhưng sẽ không có chuyện như trước đâu.

Bây giờ, Nhân Mã đây đã khác xưa.

Nhân Mã đây đã trở lại và lợi hại hơn xưa.

Chắc, công nhận.(hắc hắc)

Đến nơi, mọi người định đi xuống thì bị Nhân Mã ngăn.

- Khoan đã, để tớ lai mọi người đến bãi xe.-Cô cười hi hi.

- Để làm gì?--Đồng thanh.

- Hi hi.-Nhân Mã cười.

Chiếc xe tiến đến bãi đỗ xe, vào chỗ đỗ xe, khi Ma Kết định đứng dậy đi xuống thì Nhân Mã thấy mình đồ xe chưa đúng nên nhấn ga làm cho xe dịch chuyển lên thêm. Ai ngờ đâu,"Rầm" Ma Kết nhào lăn ra sân oto, ha, cảnh hay nha, mấy người kia tìm đập thành thịch liếc mắt nhìn Ma Kết đang nằm ở dưới, rồi liếc mắt nhìn Nhân Mã đang toát mồ hôi ra như vừa mới tắm xong vậy.

"Nhân Mã ơi, cậu thảm rồi!" đó là suy nghĩ của 4 người kia.

Chắc, Nhân Mã ơi, cậu đúng là thảm rồi.(hắc hắc, này thì lợi hại hơn xưa này, bản chất thì vẫn là bản chất thôi)

"Ồi chúa liêng thiêng ơi, ôi vị thần cao quý ơi, xin hãy ban phước lành cho con." Nhân Mã khóc ròng cầu nguyện.

.....

Sáu cô gái xinh đẹp bước vào nhà hàng, làm cho bao nhiêu con mắt phải hướng theo các cô. Hôm nay các cô ăn mặc rất giản dị, các cô mặc theo bộ đôi, tất cả đều mặc quần jean, áo phông có in chữ " Love Friend" theo kiểu điệu nghệ. Mỗi người một màu, màu theo màu tóc của họ.

Bạch Dương: xanh lam nhạt.

Cự Giải: hồng phấn.

Xứ Nữ: màu rêu đậm.

Song Tử: cam.

Nhân Mã: trắng vàng.

Ma Kết: đỏ.

Chắc, nhìn ai cũng tươi cười hết á, ngoại trừ Ma Kết ra, người ngoài nhìn vào thì thấy cô là người khác biệt nhất, toàn thân tỏa ra sát khí, như muốn làm nghẹt thở chết người ta vậy...Rất đáng sợ.

Cự Giải đến chỗ tiếp tân, còn mấy người kia ngồi đợi.

- A, mấy tiểu nữ kia.- Thiên Bình vui mừng.

- Đầu.-Bảo Bình theo phản xạ.

- Ăn mặc gì mà...kỳ vậy.-Song Ngư lên tiếng.

- Phong trào? -Kim Ngư chen ngang.

- Bay đầu ra phong trào đấy, nếu có thì cả thế giới này mặc gì, mặc bộ đồ trong suốt chắc rồi in chữ " Love the earth" à (yêu trái đất , hìhì).- Sư Từ xía vào.

- Hà...Đây là trùng hợp hay là duyên số thế bay.-Kim Ngư vuốt cằm

- Cả hai.-Thiên Yết nói.

-...-Mấy người kia ngạc nhiên nhìn Thiên yết.

-Sao?-Thiên Yết hỏi.

- Chắc thế.-Song Ngư trả lời.

- Yết à, chàng kì lạ quá nha.- Kim Ngư giả giọng con gái, nũng nịu, sặc, nghe mà chết khiếp, cái giọng ồm ồm bị vỡ mà lại đi giả giọng con gái...nổi da gà.

- Đi thôi sắp lỡ giờ hẹn rồi.- Bảo Bình lên tiếng.

- Ừ.

Song Từ nhìn ngó xung quanh thì nhìn thấy họ, trong thang máy, mắt cô mờ to, lo lắng, sợ hãi, tim cô đập mạnh. Thấy Song Từ hơi lạ nên Bạch Dương đẩy vai cô hỏi.

- Sao thế?-Câu nói của Bạch Dương làm cho mọi người để ý.

- À không có gì đâu.- Song Từ khua hai tay.

- Ô thế à.-Bạch Dương giải giải đầu.

" Thôi kệ, chắc không sao đâu" suy nghĩ thoáng qua của Song Từ, điều này làm cô nhẹ lòng hơn hẳn. Cô liếc sang Ma Kết...hừm...có vẻ như không ổn lắm, đang rất giận. Mọi khi Ma Kết luôn là người nhìn xuyên thấu nội tâm của mọi người qua nét mặt. Nhưng thật may, Ma Kết không thèm để ý gì, nên, không sao hết.

Mọi người lên phòng VIP ngồi ăn, gọi này gọi nọ, thức ăn nhanh chóng lấp đầy bàn.

Thức ăn luôn làm họ mất trí (chắc chuyện lúc này quên hết luôn rồi).

Mọi người đang ngồi ăn, bỗng dung Nhân Mã hậu đậu nhớ ra chuyện gì đó.

- Mọi người gọi bia đi.-Nhân Mã hí hửng.

- Sao lại uống bia?-Xử Nữ hỏi.

- Ở lạ nha, chẳng nhẽ muốn làm người lớn.-Bạch Dương trêu chọc.

- Không lẽ ngấy nước ngọt rồi.-Song Từ cũng tham gia.

- Chắc muốn thử cảm giác mạnh đây mà.- Xử Nữ vào trận.

- Thử để làm gì, không hay đâu -Cự Giải ngồi bên Xử Nữ cau mày.

- Hừ hừ sai bét nhé, cứ gọi đi.-Nhân Mã đắc ý.

Một lúc sau, người ta mang vài chai bia vào.

- Mọi người, bây giờ hãy xem màn biểu diễn đặc sắc của tớ.-Nhân Mã hớn hờ.

- Biểu diễn xức?-Song Từ hỏi.

- Giống như con hải cẩu để quả bóng lên mồm đấy à.- Bạch Dương cười.

Khi Bạch Dương nói thế thì mọi người đều tưởng tượng Nhân Mã đang làm cái dáng " Phụng Hoàng Lửa" rồi lắc lắc người, trên đầu có chai bia bắt động trên đầu.

Họ cười sặc sụa, Xử Nữ ôm bụng đập bàn, Cự Giải đúng lúc đang uống nước thì...phụt,Bạch Dương, Song Từ,cười rót nước mắt luôn, Ma Kết thì cười tươi haha.

- Không phải, các cậu xem tớ mở nắp bia mà không cần dùng cái bật.-Nhân Mã tức.

- À tưởng gì, mắt cá húng, tưởng đây không biết làm chắc.-Xử Nữ vẫn cười.

- Không giống cậu đâu nhé.-Nhân Mã nói rồi chuẩn bị biểu diễn.

Mọi người thấy thế cũng ngồi im, nờ một nụ cười ranh mãnh.

-Đây là một các cốc thủy tinh bình thường nhé.- Nhân Mã vừa nói vừa giơ cái cốc và chai bia lên.

Nhân Mã để cái cốc ở dưới cái nắp để bật cái nắp lên,ha, khi Nhân Mã làm, thì mọi người nghe thấy tiếng...cốc vỡ. Mấy người kia thấy vậy liền cười lớn.

- Các...các cậu cứ bình tĩnh.-Nhân Mã lấp bắp.

Lần này thì Nhân Mã lôi cái điện thoại ra.

- Cậu phải tự chịu đấy nhé.-Xử Nữ gai kèo.

- Được.-Nhân Mã đắc ý.

Cô lại để cái màn hình cảm ứng của điện thoại ở dưới cái nắp chai bai, khi Nhân Mã làm, thì mọi người nhìn thấy, cái nắp bia vẫn còn nguyên, còn cái màn hình điện thoại thì bị nứt nẻ nghiêm trọng...sặc. Họ lại cười lớn, cười sặc sụa, ho mấy cái nữa chứ, chắc chắn.

- Chưa xong đâu.-Nhân Mã mắt bình tĩnh.

Cô cúi người tháo chiếc giày cao gót 7 phân của mình ra, chắc, cô lấy cái đáy gót đặt ở dưới cái nắp bia, khi cô làm.

Chiếc nắp được mở ra.

Chiếc giày thì bị gãy gót.

Sặc, mấy người kia lẫn lóc ra sàn cười, đúng là không thể vui hơn được nữa.

- Đặc...haha đặc...haha đặc sắc...haha lắm.- Xử Nữ ôm bụng một tay, còn tay kia đưa lên mắt quệt nước mắt, mồm vừa cười vừa nói.

Mấy người kia không thể nói được bởi vì đang bận...cười.

- Sao lại thế được, hôm qua tớ mới xem người ta làm mà.- Nhân Mã ngồi xuống cầu nhàu.

- Thôi đi má ơi... hahaha...người ta là một đẳng cấp mà, cậu sao mà làm được chứ...haha.- Song Tử cũng giống Xử Nữ lúc nãy vậy, ôm bụng-quệt nước mắt-vừa nói vừa cười.

Nhân Mã bẽ mặt luôn.

- Thôi ăn đi, thức ăn nguội là không ngon.- Ma Kết vẫn là điềm đạm nhất.

Họ bắt đầu ăn tiếp, sau khi vừa được xem xiếc...à quên, xem ngựa bật nắp bia.

Bạn đang đọc truyện [12 Chòm Sao] Chúng Ta Là Hai Thế Giới được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6

Bữa ăn của các sao nữ...rất vui.Bữa ăn của các sao nam...

Sáu chàng trai, hôm nay họ mặc bộ vest lịch lãm. Ai nhìn cũng mê, thật sự không thể rời mắt ra được, ngay cả cô gái ngồi trước mặt sáu chàng trai cũng thế. Cô ta bị họ làm ngẩn người...mê rồi.

- Đây là con gái của tôi.- Một người đàn ông đã có tuổi lịch sự nói.

- Chào mọi người.- Cô gái cười rạng rỡ nói.

- A, tiểu thư đây xinh thật.- Kim Ngu nhìn cô gái rồi nói, làm cho cô ta đỏ mặt ngại ngùng.

- Cảm ơn vì lời khen của cậu.-Người đàn ông đó nói.- Nào ăn thôi.

Bọn họ cầm đĩa lên, gấp thức ăn, bữa ăn bắt đầu trạng thái im lặng. Kim Ngu vẫn chưa động đĩa vì cậu biết khi mấy người kia ăn thì sẽ không nói một lời nào mà người đàn ông kia lại có quan hệ trong mối làm ăn không nên bất lịch sự.

- Các vị công ty của chúng tôi sắp mở ra một cuộc đấu giá vào cuối tuần này, hi vọng các vị sẽ đến.-Người đàn ông cười lịch sự.

- Ồ vậy à...ừm...chúng tôi nhất định sẽ đến.-Kim Ngu giả vờ suy nghĩ, rồi quay sang nháy mắt tình ý với cô gái kia.

- Tôi rất vui.-Người đàn ông đó lại cười.

- Vậy, công ty của ngài sẽ đấu giá những cái gì vậy, liệu chúng tôi có thể biết trước.- Kim Ngu suy tính.

- Đưa cho bọn họ- Người đàn ông đó quay sang người đứng bên cạnh nói, rồi hướng về phía họ.-Mời các vị xem

Kim Ngu cầm lấy sấp giấy trên tay, lật từng trang một, toàn những thứ quý giá, rất đắt tiền, thế này thì làm sao có thể làm cho người ta thất vọng được. Anh lật đến một trang, anh đã ngắm nghía nó mãi, nắm được mục tiêu, chính là thứ này, thứ cần để bắt kẻ đã lấy cắp ngọc bội của họ. Anh nở một nụ cười đáng sợ, lập tức dập tắt.

- Tôi có thể tung thứ này ra được chứ?- Kim Ngu cười hỏi, giờ cái tờ giấy đó ra.

- Sao cơ- Người đàn ông kia ngạc nhiên.

- Không được sao?- Kim Ngu hơi nghiêng đầu cười.

- Cái này thì...-Người đàn ông kia lưỡng lự.

- Yên tâm đi, chúng tôi sẽ đưa vài người đáng tin cậy của chúng tôi ra chỗ ông. Thế nào?-Kim Ngu lại cười.

- ...Được.-Người đàn ông đó suy nghĩ một lúc rồi ra quyết định.

- Được, quyết định vậy đi, chúc ngon miệng.- Kim Ngu búng tay "Tách" một cái, rồi mời người kia ăn, Kim Ngu cũng bắt đầu cầm đĩa.

Bầu không khí lại bắt đầu im ắng, chỉ nghe thấy tiếng đĩa va chạm vào bát đĩa...rộn tóc gạo.

Bọn họ đang cười thầm trong lòng.

Họ biết Kim Ngu đang nghĩ gì.

Cười nham hiểm.

----- Ta biết rồi nha-----

Bữa ăn kết thúc.

Các sao nữ ồn ào đi ra ngoài chạm mặt các sao nam ở hành lang.

Họ đang đợi thang máy.

Họ nhìn nhau.

Lo sợ.

- A, mấy tiểu mỹ nữ, xin chào.- Kim Nguru hớn hờ.

...- Các tiểu mỹ nữ im lặng trong lo sợ.

- Gì thế mới gặp nhau tới qua mà đã quên rồi à.- Thiên Bình cười nói.

- Không quen.-Ma Kết lấy lại bình tĩnh lạnh lùng nói.

- ...- Các mỹ nam nhìn nhau...cười nham hiểm.

- Đúng rồi ha, chúng ta gặp nhau ở đâu vậy?-Bạch Dương giả ngơ.

"Tinh" tiếng thang máy vang lên, chiếc cửa được mở ra.

- Các vị mời vào.- Người đàn ông đó lịch sự giơ tay ra.

- Nếu các anh không muốn vào thì...có thể nhường cho chúng tôi- Xứ Nữ thấy họ đứng im, nên nói.

- Được thôi.-Bảo Bình lên tiếng.-Mời- Họ né người ra để tỏ ý là nhường chỗ.

- Cảm ơn.- Xứ Nữ cười.

Các tiểu mỹ nữ theo phản xạ tự nhiên đi theo Xứ Nữ vào thang máy, khi vào hết thang máy rồi, Xứ Nữ nhấn nút, chiếc cửa sắp đóng thì đột nhiên...Thiên Yết kéo tay Ma Kết lôi ra, vì không kịp phản ứng nên Ma Kết đã để cho Thiên Yết kéo ra khỏi thang máy vì Ma Kết đứng gần cửa. Chiếc cửa đóng lại.

Tim của các mỹ nữ đập" thành thịch" liên hồi.

Kính khủng, họ đã quá ngạc nhiên.

Không thể làm gì được.

Ma Kết bị lôi đi.

Tách ra khỏi họ.

Mọi thứ trở nên đáng sợ.

"Ma Kết sẽ không sao." suy nghĩ của họ.

.....

Lúc này, mấy người kia khá ngạc nhiên vì hành động bất ngờ của Thiên Yết.

"Không lẽ..."

Ánh mắt dò soát chiếu thẳng vào Ma Kết.

- Làm cái gì vậy.-Ma Kết hoàn hồn, giật mạnh tay.

...- Thiên Yết không trả lời.

- Xin lỗi vì hành động thô lỗ của cậu ta, cậu ta là thế đấy, hành động bất ngờ.- Song Tử chữa cháy, vì nhìn thấy ánh mắt giận dữ của cô.

- Đi theo tôi.- Câu nói ngắn gọn của Thiên Yết làm cho người ta thấy ghê rợn.

- Không.-Ma Kết nắm chặt bàn tay, nói.

- Do cô.- Thiên Yết vừa nói khỏi mồm, đã nắm lấy cánh tay Ma Kết lôi đi.

- Bỏ ra.- Ma Kết tức giận hét to, nhưng chẳng làm được gì, đành để hất lui đi.

- Không lẽ Thiên Yết kết cô gái đó à.- Bảo Bình hỏi.

- Chắc thế.-Kim Nguru trả lời.

- Các cậu ra xe đợi- Thiên Yết chợt quay người nói với mấy người kia, xong lại kéo Ma Kết vào một phòng VIP.

Mấy người kia đường nhiên là sẽ đi xuống.

Trong phòng VIP.

- Bỏ ra.- Ma Kết giật mạnh tay, xoa xoa vùng bị bóp mạnh, cô cau mày hỏi.-Muốn gì?

Thiên Yết đẩy cô ngã xuống cái bàn ăn to ở giữa phòng, hất giữ chặt hai tay của cô, không cho cô động đậy rồi hất mới nói.

- Em...không nhớ tôi?

Mất Ma Kết mở to ra, quá ngạc nhiên, hàng loạt câu hỏi được đặt ra trong đầu cô.

"Ai?Quen?Tại sao?". Ma Kết nghĩ là không thể nào , cực kỳ nghi ngờ lời nói của hắn.

Vớ vẩn và cũng thật...ngớ ngẩn.

----- Ta muốn biết thêm-----

Ở dưới khách sạn.

Xử Nữ, Song Tử, Cự Giải, Bạch Dương và Nhân Mã đang đột kích ở thang máy.

"Tĩnh" tiếng kêu của thang máy.

Các sao nam đang bước ra khỏi thang máy...

Đột nhiên Cự Giải xông đến nắm cổ áo của Bảo Bình, cô gào lên.

- Bạn tôi đâu?

- Bình tĩnh đã nào.-Bảo Bình giờ hai tay lên ,về đầu hàng.

- Nói mau, bạn của chúng tôi đâu?-Xử Nữ nói mang tính chất đe dọa.

- Chúng tôi làm sao biết được chứ.- Bảo Bình trả lời.

- Nói láo, rõ ràng các người kéo bạn của chúng tôi- Bạch Dương không chịu được.

- Ấy, tiểu nữ đừng nói thế chứ, không phải chúng tôi kéo mà là người khác kéo.- Thiên Bình cãi.

"Chát" Bạch Dương tức giận vì lời nói vô nghĩa của Thiên Bình nên tát anh thật mạnh. Mọi người ai ai cũng đều ngạc nhiên hết, đám người ngoài kia thì bàn tán xôn nổi, còn Xử Nữ vs Song Tử ra ngăn cản hành động tiếp theo của Bạch Dương. Nhân Mã vẫn đứng yên, Cự Giải thì bỏ Bảo Bình ra, lại gần chỗ của Nhân Mã.

Các chàng trai cũng khá là...mất đi vẻ tự nhiên, nụ cười đùa giỡn của họ nhanh chóng không còn. Thiên Bình bị con gái đánh, không phải ít, nhưng không phải vì lý do như là thế này, quá bất ngờ. Thiên Bình không kiềm chế được cơn giận, ném con mắt đáng sợ của mình về phía Bạch Dương. Cô lo sợ, một chút là do ánh mắt của Thiên Bình, còn số nhiều là dành cho Ma Kết, nhưng không được, cô không thể yếu đuối khi mà bạn của mình đang gặp nguy hiểm, không thể. Bạch Dương không yếu thế cũng ném ánh mắt tức giận của mình về phía Thiên Bình thành ra...cuộc đấu mắt.

"Tĩnh" tiếng thang máy lại kêu lên.

Chiếc cửa thang máy được mở ra.

Ma Kết và Thiên Yết cùng bước ra.

- Chuyện gì đây, tôi bảo các cậu ra xe mà.- Thiên Yết cau mày, giọng nói lạnh lùng pha thêm chút...đáng sợ.

- Đừng hiểu lầm nha, là mấy tiểu nữ này gây sự trước.- Kim Ngưu chỉ ngón tay cái về phía họ.

- Đi thôi- Ma Kết đi về phía các sao nữ.

- Ủ.-Họ gật đầu.

Thế là các sao nữ đi ra ngoài bãi đỗ xe, chiếc xe chạy.

Các sao nam cũng lên xe của họ, thấy Thiên Bình hơi lạ nên Thiên Yết mới hỏi Song Ngư.

- Thiên Bình bị sao thế?

- À, bị một tiểu nữ tát vì một lý do ngu xuẩn.-Song Ngư cười.

- Lý do ngu xuẩn?-Thiên Yết cau mày.

- Tại cậu đấy.- Kim Ngưu ngồi bên cạnh xía vào.

...-Thiên Yết không nói gì, vậy là biết lý do, vì bạn bè mà đánh Thiên Bình, đúng là lý do ngu xuẩn, thảo nào mặt mày cậu ta u ám thế kia.

Đúng rồi, đối vs họ thì nó là lý do ngu xuẩn.

Nhưng đối vs các sao nữ thì nó là lý do "luôn đúng".

Đối với bọn anh, "tuyệt đối" không làm một việc ngớ ngẩn vì bạn bè.

Đối với bọn cô , " tuyệt đối" phải giúp đỡ nhau trong mọi vấn đề.

Đối với bọn anh, " bạn bè" là một gánh nặng cho bản thân.

Đối với các cô, " bạn bè" là thứ quan trọng hơn bản thân.

Họ, có định nghĩa về " bạn bè" khác nhau.

Họ, còn có định nghĩ về " cuộc sống" khác nhau.

Đơn giản là vì.

Họ, là hai thế giới khác biệt.

(Xin lỗi nha, mình thấy tập này ngớ ngẩn kiểu gì ấy hìhì)

Chương 7

Ở căn biệt thự của các sao nữ. Các cô gái đang ngồi ở phòng khách.

- Ma Kết, cậu không sao chứ.- Cự Giải lo lắng hỏi.

- Không sao.- Ma Kết trả lời.

- Thật không? -Bạch Dương nghi ngờ.

- Thật.-Ma Kết trả lời, cô còn...cười.

Mấy người kia cũng nhẹ cười, rất mãn nguyện câu trả lời này.Vì sao ư?

Khi mà Ma Kết nói "Thật" đi kèm vs nụ cười thì nó thật. Không thể nghi ngờ và không nghi ngờ vô điều kiện.

Họ là thế.

Tin tưởng nhau, nó làm họ nhẹ lòng, nó làm họ hạnh phúc, còn gì hạnh phúc hơn chứ...ai biết?

- A! Mọi người xem cái này đi.- Song Tử cầm laptop trên tay, gọi mọi người.

- Gì thế, không lẽ có quán ăn nào mới mở à.-Nhân Mã hí hửng.

- Không phải.- Song Tử cười nhếch mép.

- "Viên ngọc của trời" sẽ được đấu giá tại cao ốc XXX ở Hà Nội-Việt Nam.-Cự Giải đọc to những gì mình nhìn thấy.

Xử Nữ giật mình làm rơi vỡ cốc trà trên tay khi nghe thấy câu " Viên ngọc của trời", Ma Kết ngồi bên cạnh cũng ngạc nhiên không kém.

"Giờ đây, thứ mà mình đang sống dở chết dở để tìm tung tích của nó bao lâu nay tự nhiên lại xuất hiện".

Các cô cười nham hiểm.

- Hahaha...-Bạch Dương không kiềm chế được niềm vui.

- Bất ngờ thật.-Xử Nữ vừa cười vừa lắc đầu.

- Phải thế thì cuộc sống mới đáng giá chứ.- Song Tử cười.

- Lúc nào cuộc đấu giá được tiến hành.- Ma Kết vẫn là thận trọng nhất.

- Cuối tuần này, 8 giờ tối là bắt đầu.- Song Tử trả lời.

- Mọi người, giữ vững tinh thần, chuẩn bị cho cuộc đi săn tiếp theo.- Xử Nữ nói xong thì đứng dậy, đi lên phòng.

- Nói ai chứ, cậu đang không giữ bình tĩnh kìa.-Bạch Dương reu re chọc.

Xử Nữ chỉ quay lại cười vs họ rồi đi lên phòng.

- Tay tớ đang run lên đây này.-Cự Giải cầm tay của mình nói.

- Ủ, công nhận đấy.-Song Tử cũng đang sượng phát run lên.

- Tất cả đều phải chuẩn bị thứ này mình phải lấy cho bằng được, không một sơ suất, hiểu chứ.-Ma Kết nói.

- OK.-Mấy người kia đồng thanh.

Ma Kết cũng đi lên phòng, mấy người kia thì nhìn chăm chăm vào cái laptop của Song Tử cười thầm.

Mình nhất định phải lấy nó, nhất định nó phải là của mình.

Họ, là những đạo chích khét tiếng trên toàn thế giới.

Và họ, không hề biết rằng, mình đang mắc bẫy.

.....

Tối..

Ăn cơm xong, họ tính đi tham quan cái cao ốc đó. Có hơi sớm không nhỉ...quá nóng vội rồi.

Để dễ dàng hành động thì họ mặc một chiếc quần sooc jean, áo phông mỗi người một kiểu khác nhau, tóc thì có người buộc, có người búi.

Trên chiếc xe.

- Hà, nồn nóng quá ha.-Nhân Mã nói.

- Tớ nghĩ là không nên để Nhân Mã đi cùng.-Song Tử nhìn Nhân Mã rồi nói.

- Hà, tại sao chứ.-Nhân Mã gầy này.

- Đúng đó.- Xử Nữ vào cuộc.

- Tớ cần một lý do.- Nhân Mã sụt sướt.

- Hừ, cần sao tớ có đấy.-Bạch Dương tham gia.

-...-Nhân Mã nhìn Bạch Dương đầy thối mồm.

Thấy vậy, Bạch Dương bèn nói.

- Cậu có nhớ cái lần đầu tiên mà cậu đi ăn trộm không? Tớ thật sự rất là khó hiểu với hành động của cậu.

- Tớ hành động gì cơ?-Nhân Mã khó hiểu.

- Cái lần đó suýt chết là vì cậu đấy.-Bạch Dương trách móc.

- Tớ làm gì?-Nhân Mã tò mò.

- Đi ăn trộm thì cậu chỉ cần ăn trộm thôi, không cần phải lịch sự đến nỗi khóa kết lại trả người ta đâu.-Bạch Dương tức giận.- Không phải cậu còn nói:" Bạch Dương, cậu thấy chưa tớ đã trở thành một siêu trộm rồi đấy." .Tớ hỏi tại sao cậu lại nói vậy thì cậu nói:"Làm gì có trộm nào đi ăn trộm đồ xong mà khóa kết lại được như tớ chứ hahaha".- Bạch Dương diễn tả Nhân Mã lúc đấy...như thật.

- Tớ...-Nhân Mã không nói được gì, thành ra thẹn quá hóa giận. Bạch Dương cũng đang ầm ức chuyện này, suýt nữa thì hai người bị bắt vì cái hành động ngớ ngẩn này của Nhân Mã.

- Haizz,Nhân Mã, cậu không cần phải tốt như thế đâu.- Xứ Nữ thờ dài.

- Nhân Mã còn định đặt danh hiệu cho mình là " Super Mã" nữa chứ, có mà "súp lơ Mã" thì đúng hơn.-Bạch Dương lại chỉ thêm vào.

- Nhân Mã à, chớ có giỡn quá kẻo sẽ có gở quá lớn.- Song Tử gửi lời khuyên nhủ, còn nói thêm câu.- Hay không?Tớ học ở trên mạng đấy hi hi.

- Hợp vs hoàn cảnh đấy.- Cự Giải khen câu nói hay của Song Tử nhưng lại liếc sang Nhân Mã.

- Quá khen cho trí thông minh khác người của cậu đấy, Nhân Mã.- Ma Kết lên tiếng.

- Tớ là dị nhân à?-Nhân Mã nhăn mặt.

- Đúng đấy.- Mấy người kia đồng thanh.

Chắc, khổ thân Mã quá, bị họ nói thế, thành ra tủi thân...nhưng đấy là người khác còn Nhân Mã thì...không đâu.

Chiếc xe đậu bên vệ đường, từ đây có thể nhìn thấy được tòa cao ốc cao 195m (gần sát số thực nha). Nhìn đẹp đấy, phải nói thế nào nhỉ, nó giống như một cô gái mỹ lệ khoác trên mình chiếc váy lấp lánh, xinh đẹp, hấp dẫn, tuyệt, nó hút hồn người. Họ bắt khá ngỡ ngàng trước vẻ đẹp của nó, nói trắng ra thì làm gì có tòa nhà nổi tiếng là các cô chưa nhìn thấy đâu chứ, chúng đẹp hơn, hoàn hảo hơn nhiều. Nhưng cũng chẳng hiểu nổi nữa, họ quá bất ngờ, vì họ không nghĩ rằng ở quê hương của họ, nơi họ sinh ra lại có thứ này. Các cô chỉ biết ở Việt Nam thì cũng chỉ toàn mấy cái di tích lịch sử vs cả mấy khu thắng cảnh nổi tiếng. Họ cố gắng trốn ra khỏi màn bọc của sự bất ngờ.

Họ chia nhau ra thành ba nhóm Bạch Dương vs Nhân Mã, Xứ Nữ vs Cự Giải, Ma Kết vs Song Tử.

Họ đi hướng khác nhau, để cho nhanh áy mà, hay thật, ở đây cũng khá nhiều người qua lại, còn có vài người đứng chụp ảnh nữa quá tiện cho Ma Kết vs Song Tử ra tay rồi, hai người cũng đứng giờ cái điện thoại ra chụp, Tòa cao ốc đã bị nhìn xuyên thấu qua chiếc điện thoại của hai người.

Xứ Nữ vs Cự Giải đi sang bên trái.

- Ngạc nhiên thật đấy.- Xứ Nữ nói.

- Công nhận.-Cự Giải tán thành.

- Nhưng còn lâu mới đánh bại được Xứ Nữ này.-Xứ Nữ đắc ý.

- Cậu thật là.-Cự Giải cười.

- Nhớ hồi nhỏ ghê.-Xứ Nữ cười nhẹ.

- Ừ nhớ thật đấy.- Cự Giải cũng cười.

Bạch Dương vs Nhân Mã đi sang bên phải.

- Tớ muốn nó là nhà của riêng tớ.-Nhân Mã dang hai tay ra như chuẩn bị ôm nó vào lòng.

- Nói như cậu thì tớ muốn tháp shard (ở London) là nhà riêng của tớ.-Bạch Dương nói đều.

- Kệ cậu.-Nhân Mã bủi môi, vừa đi vừa thưởng thức vẻ đẹp của tòa cao ốc.

Song Tử vs Ma Kết đã nhanh chóng quay trở lại xe bàn tán về mấy bức ảnh mà mình chụp được. Một lúc sau thì mấy người kia cùng quay trở lại xe, họ nói cái gì mà cửa sau, cửa thoát hiểm rồi cửa...

Họ lại cười nham hiểm

- Ôi chiếc xe yêu quý của tôi ơi, đi thôi nào.-Xứ Nữ ngồi vị trí lái xe, nói lời yêu thương vs cái xe.

- Thôi đi, gớm quá, bọn tớ cần cậu như thế vs bọn tớ đấy.-Bạch Dương cầu nhau.

- Hừ, cậu vs Nhân Mã toàn cười như điên vs nhau suốt ngày trong phòng còn gì, sao mà yêu thương được.- Xứ Nữ gằn cổ lên cãi.

- Hư cấu.-Nhân Mã đáp.

- Liên quan gì.-Song Tử không hiểu tại sao Nhân Mã lại nói "hư cấu" vì cô thấy nó chẳng liên quan đến cái chủ đề của 2 người kia.

- Bọn tớ chỉ tình thoảng mới cười như điên trong phòng thôi chứ, đâu phải cả ngày.-Nhân Mã cau có.

- Cậu nhận các cậu điên.-Xứ Nữ nói chọc.

-...-Không thể nói gì, hai người cười đau khổ.

Chiếc xe lăn bánh trong niềm vui chiến thắng của Xử Nữ, và sự đau khổ của Nhân Mã + Bạch Dương.

Không phụ lòng mong mỏi của mọi người, thời gian trôi nhanh.

Ngày cuối tuần, tức chủ nhật (Đây là ngày mà mình vừa ghét vừa thích).

Sáng, vẫn là tiếng kêu gọi của Cự Giải đáng yêu.

Cự Giải vs Bạch Dương đi ra siêu thị, trên đường nhiều oto hơn mọi khi và có những chiếc xe trông khá là quen, họ biết là ai đang ngồi trong xe rồi.

- Quà nhiên việc đấu giá viên ngọc của trời gây được nhiều sự chú ý.-Cự Giải nói.

- Đáng tiếc cho chuyến đi của họ rồi.-Bạch Dương cười.

Hai người cười vs nhau, rồi tiếp tục đi. Khi họ quay trở về nhà thì họ tung tin ở ngoài người ra cho mọi người nghe, nhưng ai ngờ họ cũng đang trực tiếp chứng kiến. Bây giờ trên TV,máy tính,...toàn là mấy cái tin về việc viên ngọc của trời được đấu giá.

Loạn rồi.

- Đám phóng viên đang nổi loạn kia.-Song Tử nói.

- Ngu xuẩn.-Xử Nữ nói.

- Không thể nói cậu không nói đúng.-Bạch Dương tán thành.

- Được rồi, mọi người nghe đây...-Ma Kết nói, mấy người kia liền vênh tai lên nghe.- Tối nay ta phải lấy cho bằng được nó, nên các cậu tuyệt đối không được hành động ngớ ngẩn như mấy lần trước nữa, không cần công khai mình đã lấy được nó, lấy được là phải rời khỏi luôn. Nếu không thì chỉ còn đường chết thôi. Hiểu chứ?

- Đương nhiên rồi, bọn tớ sẽ cẩn thận.-Xử Nữ nói.

- Đúng đó.-Cự Giải nói tiếp.

- Toàn là các nhân vật có tiếng trên toàn thế giới tham gia thế này thì đương nhiên là không thể hành động như Nhân Mã được rồi.-Bạch Dương nói.

- Ý gì đây.-Nhân Mã cau mày.

- Thôi nào, đoàn kết đoàn kết đại đoàn kết.-Cự Giải nêu ý kiến.

- Bạch Dương à, cậu nên học tập Cự Giải kia.-Nhân Mã nói.

- Cậu cũng thế thôi.-Bạch Dương nói.

- Đù rồi đấy, tớ không nói lại đâu - Ma Kết lên tiếng, hai người kia liền ngừng đùa.- Chuẩn bị.-Nói xong Ma Kết lên phòng không thèm nhìn sắc mặt của mấy người kia.

- Chết chưa, Ma Kết giận rồi.-Nhân Mã trách móc.

- Ma Kết quay lại bây giờ.-Song Tử đe dọa.

Yên tĩnh thật.

Cuối cùng màn đêm đã bao trùm lấy thành phố rực sáng ánh đèn.

Sáu cô gái xinh đẹp, họ mặc bộ đồ đen bó sát lấy cơ thể họ, từng đường cong trên cơ thể họ được hiện ra.

Buổi tối vui vẻ bắt đầu.

Và kết thúc...

Bạn đang đọc truyện [12 Chòm Sao] Chúng Ta Là Hai Thế Giới được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 8

...7:30 P.M. Trong một chiếc xe ở bên vệ đường.

Sáu cô gái đang chuẩn bị...

Theo như kế hoạch, Xử Nữ vs Bạch Dương sẽ lấy thiệp mời giả này vào bên trong, trực tiếp ngồi xem đấu giá. Ma Kết,Nhân Mã, Cự Giải sẽ làm nhân viên trong đây, còn Song Tử sẽ yên phận trong xe, vì cô là một hacker chính hãng mà, đương nhiên phải ngồi trong xe quan sát camera bên trong tòa cao ốc này. Mỗi người đều có một cái tai nghe, chiếc tai nghe này rất đặc biệt, Ma Kết đã tạo ra nó, nó là đôi khuyên tai của các cô. Đôi khuyên tai của họ thì mỗi người một kiểu dáng khác nhau, màu khác nhau, mà trả ai nhận ra nó là thiết bị điện tử cao cấp cả. Quá tiện lợi.

Xử Nữ vs Bạch Dương bây giờ trông rất ra dáng "Madam" nha. Bạch Dương mặc một bộ đầm xạ hội voan hoa đuôi tôm màu tím, tóc được búi cao, mái tóc được kẹp sang một bên bằng chiếc kẹp màu trắng đính hạt cườm. Xử Nữ thì mặc một chiếc váy dạ hội đỏ cúp ngực, thân dính ren và cườm lấp lánh, tóc tết vương miện vòng qua đỉnh đầu, có gắn vài bông hoa đỏ nhỏ, xinh xắn trên đầu.

Ma Kết vs Cự Giải sẽ làm nhân viên trong buổi đấu giá này, còn Nhân Mã thì làm nhân viên quét dọn để tìm đường ra nhanh nhất có thể.

Đúng như dự đoán, Xử Nữ vs Bạch Dương được vào trong một cách thuận lợi, ba người kia cũng vậy thôi, không biết tại sao họ lại có đồng phục nhân viên ở đây, họ còn tự do đi lại vs tư cách là một nhân viên nữa, họ đâu có xin làm việc ở đây đâu nhỉ? Mà kìa, họ là siêu trộm lừng lẫy mà.

Lãng quăng mãi thì cũng đến giờ đấu giá, tất cả đều tập trung ở một căn phòng rất là rộng, đẹp lộng lẫy, nhiều đồ ăn ngon, trai xinh gái đẹp...có hết. Ma Kết vs Cự Giải bẻ khay rượu đi vòng quay khi mà mấy thứ không cần thiết đang được đấu giá. Thịnh thoảng liếc sang chỗ của Bạch Dương vs Xử Nữ.

Bạch Dương vs Xứ Nữ thì dính lấy nhau, cố gắng tránh gây sự chú ý của người khác đến mình, họ đứng vào chỗ không có ánh sáng.

- A, Xứ Nữ nhìn kia, cái cô gái mặc bộ màu tím bó sát người kia, trông như là cái gì nhỉ?-Bạch Dương chỉ trỏ.

- Cù khoai môn.-Câu nói này của Xứ Nữ làm cho Bạch Dương bật cười.

- Đúng đúng, đích thực là cù khoai môn.- Bạch Dương cười hi hi tán thành.

- Theo cậu cái cô gái mặc váy đỏ kia thì giống cái gì.-Xứ Nữ cũng chỉ trỏ hướng cô gái mặc một chiếc váy đỏ cũng bó sát người, trông gầy gò ốm yếu lắm.

- Ồt chẳng? -Bạch Dương suy nghĩ.

- Không phải.-Xứ Nữ nín.

- Không thì là cái gì?-Bạch Dương quay sang hỏi.

- Sói đó vợ sói xám-Xứ Nữ nhếch môi, cũng đúng thôi cô gái đó mặc chiếc váy đỏ và choàng một chiếc khăn bông màu đen mả, trông giống sói đỏ cực luôn, đội thêm cái vương miện vào thì...chính là nó rồi, sói đỏ phiên bản người thật.

"Phụt" chỗ nước mà Bạch Dương vừa mới cho vào miệng thì ngon lành phun ra, "Hahahahaha..." Bạch Dương cười khoái chí, tán thành hết mức luôn.

- Thôi nào hai người, đừng đùa nữa.-Song Từ đầu dây bên kia nói.

- Được rồi được rồi, không đùa nữa.-Xứ Nữ cố nhịn cười.

- Xin lỗi, tớ...haha không nhịn được...haha.-Bạch Dương nhịn không nổi.

- Tại có một con "sói đỏ" gầy gò ốm yếu đang chuẩn bị đi săn một con dê già nên bọn tớ thấy hứng thú, thông cảm nha.- Xứ Nữ thanh minh.

- Không cần thanh minh nữa, mất thời gian, chú tâm vào công việc.-Ma Kết hơi tức.

- Hèm, được rồi, chú tâm.-Bạch Dương cố nhịn cười, trở về trạng thái thanh niên nghiêm túc.

Cuộc đấu giá vẫn tiến hành(đương nhiên là vẫn tiến hành rồi), nhiều món đồ quý giá lắm, đẹp lắm, thích lắm, nhưng nó không phải là mục tiêu của họ. Họ sẽ không bao giờ nhắm vào thứ nào đó khi đã có mục tiêu, một quy tắc đáng nhớ, không thể quên. Bốn người đang xem trực tiếp buổi đấu giá + một người đang xem gián tiếp buổi đấu giá, họ thật sự rất thích thú vs mấy món đồ kia, nụ cười nham hiểm lại xuất hiện trên khuôn mặt họ. Bỗng có một tiếng nói...đó là Nhân Mã.

- Mọi người tớ đã hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ của mình.-Nhân Mã nói.

- Tốt lắm, món đồ được đấu giá cuối cùng sẽ là viên ngọc của trời, mọi người chuẩn bị đi.- Song Từ vừa nói, tay vừa đánh máy.

- Bọn tớ luôn luôn chuẩn bị, không cần phải lo đâu.-Bạch Dương hí hửng.

-----Ta sẽ làm gì?-----

Ở tại một căn phòng VIP, chỗ này có thể quan sát toàn bộ người ở trong buổi đấu giá.

- Ồ, tiểu mỹ nữ kia.- Kim Ngu nói.

- Hừ, Kim Ngu cậu tỉnh mắt thật.-Thiên Bình nhìn xuống chỗ Bạch Dương cười.

- Ồ, nhìn đẹp thật đấy.-Bảo Bình cũng nhìn xuống, nhìn Xứ Nữ, rồi cười.

- Nổi bật thật.-Kim Ngu nói.

- Ai cơ?-Song Ngu hỏi.

- Cô gái tóc hồng phần kia, quá ư là nổi bật.-Kim Ngu cười.

- Trong mắt cậu thôi.-Bảo Bình chen vào.

- Gì thế này, hôm nay Kim Ngu nhà ta lại ngồi im nhìn gái chứ không tấn công kia.-Thiên Bình trêu chọc.

- Cậu cũng thế thôi, nói gì ai chứ.-Kim Ngu nói lại, ai ngờ cũng chọc lại được Thiên Bình.- Đừng có nhìn thế, Song Từ, Bảo Bình, Sur Từ, 3 người cũng không kém cạnh gì đâu nha.-Kim Ngu thấy 3 người kia nhìn mình vs ánh mắt nham hiểm vô cùng, nên mới nói, thành ra họ cũng bị đâm chút tim đen.

- Gì thế, đừng lời tớ vào.- Sur Từ cố tránh.

- Không cậu muốn lời đi đâu.-Thiên Bình cố tình nói chen vào.

- Cậu...-Không thể nói gì, đành im lặng vậy, Sur Từ cho biết.

- Chiếc khuyên tai...kì lạ.-Thiên Yết nhủ mảy, đôi mắt lạnh lùng nhìn xuống dưới nói.

- Mấy hôm trước không đeo, hôm nay lại đeo.-Sur Từ tựa lưng vào thành ghế sofa khoanh tay nói.

- Quan sát rất tốt.-Thiên Bình lên tiếng khen ngợi.

- Thiên Yết à, nếu loại bỏ ngay bây giờ thì tôi sẽ rất buồn đấy.-Kim Ngu cười đùa.

- Tôi...cũng vậy.-Thiên Yết đáp lại, giọng nói vẫn lạnh và lạnh.

Mọi người, sững sờ...có, ngạc nhiên...có, lo sợ...cũng có, "Thiên yết à, cậu, thật sự không cần đi khám bệnh chứ" suy nghĩ của họ rất đơn giản, Thiên Yết có bệnh trong người rồi, do stress sao? Đừng đùa chứ, không vui đâu nha.

- Sẽ giữ lại đám người đó, rồi chúng ta sẽ vòn chúng như con mèo vậy.-Thiên Yết lạnh lùng nói.

- Mèo hoang rất hư, sẽ khó dạy dỗ.-Kim Ngu nói chen vào.

- Phải dùng biện pháp mạnh.- Song Ngu cười nham hiểm.

- Tra tấn sao?-Bảo Bình mặt...ngây thơ.

- "Làm chuyện đó" thâu...-Thiên Bình mặt nguy hiểm

- Lấy xe lu cán chúng -Sur Từ bức tức.

- Cho chúng ngồi bóc lịch, chơi trong...nhà đá.-Song Ngư "hoi" tự hào. (=,=" hà tự hào ghê)

- Ài, các người thật là, đừng có như thế chứ...ác ghê.-Kim Ngư "ơng ợo" lên tiếng.

"Xem ai mới thật sự ác" ánh mắt của bốn người như muốn ăn tươi nuốt sống Kim Ngư.

- Nhìn gì?Không sợ đau mắt à.-Kim Ngư cười...đều.

- À không, sợ chứ,nhìn cái bãi ngồi một đồng thể kia, không chỉ đau mắt mà còn buồn nôn, chóng mặt,hoa mắt, đau đầu, mắt tập trung (tập trung vào cái "bãi" kia rồi còn gì, sao lại mắt tập trung?), và...còn nhiều nữa.-Thiên Bình giả vờ mặt mũi, lấy tay xoa trán, rồi nhìn đều Kim Ngư một cái.

Mấy người còn lại thì...uhm...cười toe toét, cười như người điên, cười như chưa được cười, cười như...

Kim Ngư tối mặt, nắm chặt bàn tay, kiềm chế cảm xúc, không cho bản mặt mình mất tự chủ, không thể để cho mình mất hình tượng. Kakaka, Kim Ngư nhà ta giận đến nổi máu sôi sùng sục, có thể làm tan chảy "đồng" ngay lúc này hahahaha...vui dễ sợ.

"Cứ cười đi, cười tiếp đi, cười đến khi nào mi rụng răng luôn đi." Kim ngư đáng yêu nhà ta đang thăm... "trách móc" Thiên Bình (hắc hắc).

- Ô, thế à, xin lỗi nha tôi không biết rằng cậu lại như thế khi nhìn cái "bãi" nào đấy.-Kim Ngư cười nhếch mép.

- Uhm...Đúng đấy.-Thiên Bình chuẩn bị phòng thủ trong vô thức.

- Hahaha, hay hay, Bảo Bình à bây giờ là lúc cậu trở tài rồi đấy.-Kim Ngư cười lớn.

- Ủ, dễ tôi đi lấy.-Bảo Bình cười với Thiên Bình rồi ra khỏi phòng.

- Cái...cái gì thế.-Thiên Bình bắt gặp lo lắng.

- Thuốc Bảo Bình mới chế biến ra ấy mà, chưa từng qua thử nghiệm nào, uhm...có cậu ở đâu rồi tiện luôn ha.- Kim Ngư nói từ từ đều đều làm Thiên Bình mặt biến sắc.

- TÔI KHÔNG PHẢI CHUỘT BẠCH.-Nói xong Thiên Bình lao như điên ra khỏi phòng.

Đúng lúc Thiên Bình "bay" đi được một lúc thì Bảo Bình quay trở lại.

- Cậu đến muộn.-Sur Từ ngồi nhâm nhi ly rượu đỏ trên tay,uhm...Sur Từ ấy à, cậu ấy đúng là sẽ không quan tâm đến chuyện gì ngoài chuyện đánh nhau, nhưng việc muốn biết thứ mà Bảo Bình chế biến ra như thế nào thì ngoại lệ.

- Thiên Bình đâu rồi.-Bảo Bình ngờ ngác ngó xung quanh.

- Bay đi tìm mỷ nữ làm thuốc rồi.-Song Ngư ngồi đánh laptop.

- Hà? Thế còn thuốc của tôi thì làm sao.-Bảo Bình làm bộ đáng thương

- Cát đi, khi nào cần thì dùng.-Thiên Yết bấy giờ mới lên tiếng.

- Ha, hiểm nha, Thiên yết chẳng nhớ cậu công nhận những thứ mà Bảo Bình chế ra lại cần dùng à?-Kim Ngư nói, và trong câu nói có phần trâm chọc.

Thiên Yết liếc mắt "đưa tình" sang Kim Ngư, đương nhiên là Kim Ngư sẽ ngoan ngoãn rồi kakakaka.

Bạn đang đọc truyện [12 Chòm Sao] Chúng Ta Là Hai Thế Giới được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9

Ở nơi đó... - Nào mọi người, bây giờ chúng tôi xin giới thiệu thứ đầu giá cuối cùng và là thứ mọi người mong muốn nhất " VIÊN NGỌC CỦA TRỜI".- Người đàn ông mặc vest đen lịch sự đứng trên sân khấu nói to.

Một cô gái xinh đẹp ăn mặc hồ hang bước ra cùng với "viên ngọc của trời",tim của họ đập mạnh thể hiện sự phấn khích. Ánh mắt như rực sáng,họ chiếu từng tia sáng đó vào "viên ngọc của trời", đương nhiên là sẽ có sự bàn tán rồi, nó là thứ quý hiếm mà.

- Hành động.-Lời nói của Song Từ cất lên.

Lập tức những chiếc đèn trong phòng này mất đi ánh sáng, căn phòng chìm trong bóng tối. Có vài người hoảng sợ làm rơi vỡ vài thứ, có người thì hét lên.

- Người đâu, sao đèn lại tắt thế này.-Một người đàn ông hét lớn.

- Bảo vệ "viên ngọc của trời".-Lại có người đàn ông hét lên.

...

"Ha, hay lắm, lấy đi, cứ lấy nó đi, hãy thưởng thức nó khi các người còn có thể như thế này, nếu không các người sẽ phải...hối hận."

...

Bốn người con gái xinh đẹp, uyển chuyển di chuyển trong bóng tối, né tránh và chạm vào mọi thứ ở trong căn phòng rộng lớn này, họ nhanh chóng lên được sân khấu, đánh ngất tất cả đám người đang ở cạnh "viên ngọc của trời". Cầm được nó trên tay rồi, hay lắm, việc tiếp theo là ra khỏi đây, họ chạy ra cửa, không biết làm thế nào nữa. Họ mở cửa ra, lần lượt bước ra ngoài sau đó khóa lại, họ nhìn

nhau cười gât đầu rồi chạy.

Bên trong thì không khỏi lo lắng, họ vừa thấy chiếc cửa mở ra rồi nhanh chóng được đóng lại.

- Không hay rồi, có kẻ đã khóa cửa.-Một người nói.

- "Viên ngọc của trời" sao rồi? - Người nữa.

- Mẹ kiếp.-Lại nữa.

Đám người ở trong này lo lắng đến tột độ, họ đến đây là vì "viên ngọc của trời" thế mà bây giờ lại...Nhưng đừng có lo lắng vô ích nữa, "viên ngọc của trời" vào tay mấy cô sao nữ kia rồi còn đâu, yên tâm đi, họ sẽ chăm sóc nó thật cẩn thận mà. Đúng không nhĩ? ^3^ (Chắc thế đấy)

-----Tài giỏi nhĩ?Ta không biết-----

Các sao nữ hiện giờ đang ở trong xe của họ, cười như người điên.

Woa!Tại sao họ lại ở đây?

Điều này không thể nói...hừm...có biết đâu mà nói.(Chắc thế *Cười ngu*)

- Mọi người nhìn này, hahaha, đúng là đám ngu mà, nuôi phí lương thực quá.-Bạch Dương sung sướng mồm nguyền.

- Đẹp thật.-Xử Nữ thì mồm mê "viên ngọc của trời".

- Về nhà nào.-Nhân Mã nháy lên "Cộp", sao ngu thế hả, trong xe chiều cao có giới hạn, nhảy lên thế khác gì nhà người đang chế giễu nó lùn. Nhân Mã xoa đầu đẹp của mình rên rì, còn thảm nguyên rủa cái xe thấp nữa chứ. Chắc chắc tội nghiệp cái xe thế.

Chiếc xe chứa đựng người đẹp lao đi trong bóng tối, cô đơn không?Sao các cô đáng thương thế?Tài nhĩ?Làm kẻ thù của cả thế giới rồi?Hành diện?Ồ tự hào à?Hay là các cô...?!!

...

Hãy cười khi còn có thể nhé và đừng làm những người mà mình thương yêu bị tổn thương.Hahaha, đau đấy.

...

Các cô gái về nhà.

Họ ngắm nghía "viên ngọc của trời" một lúc khá lâu.

- Hừm, cũng được.- Xử Nữ phán luôn một câu.

- Dù sao thì, chúc mừng hôm nay đại thành công nào.-Song Tử háo hức.

- Ồ,chúc mừng, xong rồi, đi ngủ đây.-Nhân mã ề ỏi.

Nhân Mã đi lên thì mấy sao nữ cũng đi lên, trông có vẻ mệt, để lại Song Tử như muốn tự tử ở phòng khách.

Các cô đi ngủ hết rồi.

Không biết nói sao nữa nhưng có vẻ họ..."chết lâm sàn".

-----Wow!Thú vị a!-----

Nhà các sao nam.

Phòng khách.

Kim Nguu ngồi vuốt ve ly rượu trên tay, ạch, còn thỉnh thoảng tỏ thêm nụ cười để bức tranh thêm sinh động.

Thiên Bình từ ngoài bước vào, thấy Kim Nguu như đang muốn bay khỏi đây nên đến gần hỏi.

- Bị sao thế, uống phải thuốc của Bảo Bình à?

- Không, tôi đang nghĩ đến...-Kim Nguu mỉm cười quay đầu thì thấy Thiên Bình nên im luôn,"Haizz, cái tên ngu này chết chắc rồi".-Cậu đã đi đâu thế?

- À, tôi đi đến bar tìm được mấy nàng nóng bỏng lắm haha.- Thiên Bình tỏ vẻ miễn nguyện.

"Cứ miễn nguyện đi, thần chết đang tìm cậu đấy" Kim Nguu nhìn "thằng hăm" ngồi ở kia, hết cách, hết biện pháp, hết thuốc chữa, hết...

-Thiên Bình!-Một giọng nói nghe rất đáng sợ cất lên.

Không hẹn mà cả hai tên kia cùng giật mình ngẩng đầu nhìn lên cầu thang, có một chàng trai đang đứng đó(đẹp trai quá, không thờ nổi nữa rồi * Phụt máu mũi* "tuy thấy việc không thờ nổi vs việc máu mũi tuôn trào không liên vs nhau cho lắm, nhưng cũng kệ vậy). Đó là Thiên Yết, ánh mắt gắt giữ nhìn vào Thiên Bình như muốn xé xác cậu ra. Thoáng rùng mình, Thiên Bình toát mồ hôi lạnh.

- A,haha,Thiên Yết muộn rồi chưa ngủ à.- Thiên Bình gượng cười giờ bàn tay lên.

- Cậu tính làm phản.-Thiên Yết đi xuống ánh mắt dò xét Thiên Bình.

- Ha, cậu nghĩ xa thế, không có chuyện đấy đâu.-Thiên Bình cố cười.

- Thế thì tốt, đừng bao giờ để chuyện như thế này xảy ra nữa biết chưa.-Thiên Yết gằn giọng, nói xong, đi.

- Này, sao thế?- Thiên Bình khó hiểu hỏi Kim Nguu.

- Không phải tại cậu à.-Kim Nguu nói.

- Sao lại tại tôi?- Thiên Bình muốn gào lên hỏi "Tại sao".(lên trời cao mà hỏi, không hỏi được thì thôi, chịu)

- Cậu không chịu quay lại làm kế hoạch của cậu ta bị kìm hãm lại.Ok?

- Hahaha, sao thế không có tôi làm các cậu trở nên vô dụng à.-Thiên Bình cười lớn.

- Ai biết? Vốn định bắt mấy con mèo hoang ngay tại trận cơ nhưng mà cậu chui rúc đầu đó, đành phải đi chậm lại một bước vậy.-Kim Nguo nhún vai.

Thiên Bình suy nghĩ, được một lúc, ánh mắt bỗng nhiên trở nên cuốn hút lạ thường,"À, hiểu rồi, Thiên Yết cậu quả là bí ỏi mà" Thiên Bình cười nhếch mép. Nhìn thế kia thì có lẽ là hiểu chuyện rồi, Kim Nguo đứng dậy lên phòng để đi ngủ.

-----Haizz!Một chết ta rồi-----

Sáng...

Việc thức dậy đúng là khó khăn thật.

Nhưng sao mà có thể ngủ được khi nghe thấy tiếng hét của "ai đó" chứ.

Chắc chắn, chắc mấy nàng phải đi khám tai thôi, không thì...hậu quả khó lường.

"Lạch cạch" tiếng động vang ra từ nhà bếp, quá quen thuộc rồi còn gì, Cự Giải đang làm bữa sáng. Mấy nàng sao nữ kia mặt uể oải đi xuống, ngáp ngắn ngáp dài mắt cá hình tượng,hừm, phải rèn lại thôi.

Mấy người ngồi phòng khách,Xử Nữ vào bếp làm mấy cốc nước trái cây cho mọi người hi hi Xử Nữ làm rất ngon a nên mọi người rất thích bắt cô phải làm cho mỗi người một cốc vào buổi sáng (mấy chap trước chưa nhắc đến haizz, hậu đậu quá T.T) . Bạch Dương vớ lấy điều khiển bật Tv lên xem có gì "Hot" để hóng nào.

- Quay trở lại với bản tin trong nước, ngày hôm qua tức ngày XX/XX "viên ngọc của trời" đã bị lấy cắp trong khi đang đấu giá cảnh sát đang điều tra hiện trường, kẻ trộm đã sử dụng kỹ thuật rất tinh vi...-Một cô gái xinh đẹp đang báo cáo tình trạng trong nước cho nhân dân nghe.

Ai cũng nhìn chăm chăm vào TV, rồi họ nờ nụ cười tình quái, nhìn rất ma mị, ai mà nhìn thấy nhất định sẽ bị quyến rũ. Xử Nữ đúng lúc mang đồ ra cho họ nhâm nhi, ài, thoải mái ghê, cảm giác bây giờ thật sự rất yên bình họ ước điều này được kéo dài và ở bên họ mãi mãi. Nhưng mà, đâu có gì là mãi mãi, đến cả con người cũng phải chết.

Haha, chớ trêu thật, họ không tin lắm vào tâm linh, nhưng nếu thật sự có kiếp sau ấy, thì họ sẽ mong được sống cùng gia đình của mình, đương nhiên là phải có cha này, mẹ này và cả anh chị em gì đó. Rồi sau đó họ sẽ lại gặp nhau và làm bạn với nhau. Ha, viễn vông, ước à, mong gì chứ, những người mà con người hay tôn thờ sùng bái ấy, họ sẽ không làm theo ý con người, bởi có lẽ họ nghĩ con người thật ích kỷ ,nhỏ nhen chỉ sống cho mình thôi.

Cự Giải bước ra định bụng sẽ gọi mấy người kia vào ăn, nhưng Xử Nữ đã nhanh chóng lên tiếng.

- Mọi người...Nếu như không có mọi người, tớ thật sự chẳng biết bây giờ mình đang làm gì, ở đâu, sống như thế nào.

- Tớ cũng thế, nếu không có mọi người chắc là tớ bây giờ đang chơi với ma rồi.-Song Tử giọng hơi run, cảm giác như có áy sắp khóc vậy.

- Ê, hai người nói vậy là ý gì thế, làm như sắp tận thế tới nơi rồi.-Bạch Dương lên tiếng.

- Không, tự nhiên muốn nói thôi.-Xử Nữ gượng cười.

- Hehe, Chúng ta là gia đình mà,lo gì chứ, dù có chuyện gì đi chăng nữa, điều này không thể thay đổi mà, đúng không?- Cự Giải hơi rụt rè.

- Đúng đúng, Cự Giải nói rất đúng.-Nhân Mã nhảy cẫng lên tò vò tán thành.

- Nhân Mã, cậu thôi làm trò đi haha.-Bạch Dương phì cười.

- Thế...sao lại tự nhiên muốn nói lên điều này, cái gì cũng phải có lý do của nó mà, đúng không?-Ma Kết bỏ cốc nước xuống bàn, giọng lạnh lùng.

- Tớ không biết nữa, tớ cảm giác như tớ sẽ làm hại mọi người vì một lí do ngu ngốc gì đó, hi, xin lỗi nha tự nhiên nói thế này chắc làm các cậu khó chịu rồi.-Xử Nữ nói, giọng cô sao lại run quá, cô lấy tay quạt nước mát, nhưng không hiểu sao nữa trong mắt mấy sao nữa kia Xử Nữ bây giờ đáng yêu thật.

- Vớ vẩn, nó chẳng sao cả,làm sai thì có thể sửa mà, đúng không?điều đáng sợ nhất với tớ chính là mất các cậu, không được sống cùng các cậu nữa, nó mới thật sợ...hix...đáng sợ.-Cự Giải vừa nói, mắt đung đung dòng nước nóng hổi.

A, hiểu chứ, các cô hiểu cảm giác của Cự Giải chứ,họ cũng vậy, họ cũng sợ lắm, sợ sẽ mất người mà mình yêu thương nhất, người mà mình quan tâm nhất.

A, đáng sợ thật.

Sợ,hà, có gia đình của mình ở bên cạnh, họ không sợ, họ không sợ đánh đổi bản thân mình để lấy hạnh phúc cho gia đình mình, điều làm họ cảm thấy sung sướng nhất, hạnh phúc nhất, tuyệt vời nhất là thấy gia đình mình hạnh phúc.

...

Chúng ta mãi mãi là gia đình nhé?Được không?Chắc chắn là được mà,nhì?

...

*****

Đôi lời của tác giả a.

- Cảm ơn bạn "Mèo's nhớ's Cuồng's Luhan's " đã dành một chút tình cảm cho tác phẩm của mình, mình tính bỏ fic nhưng tự nhiên bị bạn kích động cho không muốn bỏ nữa, Cảm Ôn Rất Nhiều.

- Mong mọi người sẽ ủng hộ fic này của mình, chân thành cảm ơn.

- Vì đến bù nên mình ra hai tập, mong là các bạn khóc trong tập này, uhm, chỉ cần dung dung nước mắt là được rồi.

Bạn đang đọc truyện [12 Chòm Sao] Chúng Ta Là Hai Thế Giới được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 10

Vẫn chỗ đó... Sau khi trải qua một màn khá là xúc động (chắc thế) các cô đang ngồi ăn sáng trong nhà bếp a.

Ha, hỗn loạn thật, họ đang tranh thức ăn ư, sao lại phải tranh thế, còn nhiều mà các cô ăn một mình hết được à, hay là sắp chạy nạn mà ăn ghê thế, gớm.

Ài, mấy người kia thì không nói làm gì chứ đến cả Ma Kết "mặt đá" cũng điên loạn như thế này thì đúng là...Haizz..

Đáng sợ thật.

Thời đại thay đổi.

Tính cách người cũng thay đổi theo.

Thục nữ đoan trang, hiền hậu, đảm đang ngày xưa đâu hết rồi. TT.TT (Gào thét điên cuồng).

Xin trời hãy thương xót các chàng trai với, lấy mấy con dị nhân về làm vợ mà giết nhà người ta à.

Mà...nói cũng chẳng làm được gì, lỗi là tại đám trai trắng đấy có mắt như mù lấy không đúng người,thế thôi, tự làm tự chịu trách ai chứ. Chắc.

Hừm, ăn xong rồi, haizz, thật là...

Ừ, ăn xong rồi thì vẫn như cũ, chơi trò chơi nhận nhiệm vụ cao cả, hà hà, lần này thì trận đấu được bắt đầu với.

Ván đầu: Nhân Mã thoát. Haha con bé này nhảy lên sung sướng, như người điên ấy.

Ván hai: người đẹp Xứ Nữ lại thoát.

Ván ba: Song Tử lau bàn, bé này thờ phào nhẹ nhõm.

Ván bốn: hì hì, Bạch Bạch dọn bát, có chút đau lòng.

Ờ thì Ma Kết rửa bát, thế thảm quá, haha, nhớ "mặt đá" phải rửa bát , cô hiện tại đang rất tức giận, trong đầu lúc nào cũng quần quanh cái câu:"Sao lại thế?Sao lại thua?". Ờ, đương nhiên là vừa nghĩ vừa làm rồi, trốn sao được.

Đúng là "Không...thế...tin...được...mà" .

Trong khi Ma Kết đang "Thi hành công vụ" thì mấy người kia ngồi phòng chơi game, cười,cười,cười, toàn tiếng cười thôi. Ha, cứ cười đi, cười tiếp đi, cười thoải mái vào, chút nữa thôi, các cô không thể cười như thế này nữa được đâu. Bỗng có tiếng chuông vang khắp nhà, giật mình, ai cũng vậy, ngạc nhiên vô cùng và cũng háo hức vô cùng, một cảm giác khó tả. Bởi vì, căn nhà của các cô chưa bao giờ có một tiếng chuông vang lên cả, ở đâu cũng thế, các cô chưa bao giờ nghe thấy tiếng chuông ở trong nhà mình. Ha, bây giờ thì có rồi, các cô ai cũng vui, tìm họ đập nhanh hơn, hồi hộp, mong muốn của các cô được rồi chẳng?

Tất cả đều chạy ra ngoài trừ Ma Kết đang bận, nhìn từ trong ra thì mờ mờ thấy một chiếc xe oto đen loại cao cấp và mấy người nào đó. Nhưng họ không quan tâm, vẫn chạy ra và khi mở cửa thì...

- A, các tiểu mỹ nữ lại gặp nhau rồi.-Một chàng trai tóc hạt dẻ cười nói.

Ờ, ngạc nhiên vô cùng luôn,"Là đám người đó" họ lo lắng, họ cực kì lo lắng.

- Không định mời khách vào nhà à?-Bỗng một chàng trai cất tiếng, làm mấy nàng giật mình thon thót.

- Nếu giật mình thon thót như thế sẽ chết rất nhiều noron.-Một chàng trai tóc tím than lên tiếng.

Ồi trời, mấy người nói thế khác gì đang giết noron của họ.

- À...à...Mời vào...haha.-Xứ Nữ cố bình tĩnh, gượng cười.

- Cảm ơn, vậy chúng tôi không khách sáo.-Nói xong Kim Ngưu xông luôn vào .

Lần lượt đều bước vào, mấy chàng cũng vừa đi vừa thưởng thức ngôi nhà này, cũng đẹp đấy, nhưng sao bằng nhà của họ được chứ. Mấy sao nữ bám đuôi mấy chàng trong lo lắng, mẹ kiếp,nếu Ma Kết mà ở ngoài này thì chắc họ sẽ cao chạy xa bay rồi.

Đi vào phòng khách, mấy sao nam cười, đầu gật gù tò vè hải lòng, như kiểu họ đi xem nhà để mua ấy. Đúng vừa vận hay Ma Kết bước ra ngoài...cả đám nhìn nhau...ơ.

Mấy chàng lúc này nhìn mấy nàng kia mặc đồ ngủ ra mờ công đã khá là ngạc nhiên rồi, bây giờ lại nhìn thấy cô gái " mặt đá" mặc đồ ngủ thì rất là ngạc nhiên. Trông Ma Kết bây giờ giống như là một thiên thần đáng yêu á, nếu bình chọn ai là người mặc đồ ngủ đẹp nhất thì chẳng ai đứng nhất khi Ma Kết đứng thứ 2 cả.

- Các người đến đây làm gì.-Giọng của Ma Kết vang lên làm đập tan giấc mộng thiên thần của họ.

- Ma Kết làm sao bây giờ.-Xứ Nữ lo lắng nhìn đám người ngồi ở kia rồi thì thào vs Ma Kết.

- Ai biết.-Ma Kết rất bình thản trả lời.

Ma Kết cùng mấy nàng kia ngồi đối diện với mấy chàng trai, bầu không khí ở căn phòng bắt đầu ngột ngạt người bình thường mà đứng ở đây thì tài nào mà thở nổi. Chắc thần thánh.

- Mấy người đến đây có chuyện gì?-Xứ Nữ nói đầu tiên.

Mấy chàng trai nhìn khuôn mặt nhiều biểu cảm của mấy nàng thật sự là rất muốn cười, nhìn mấy nàng bây giờ chỉ là "ngổ tào", chỉ muốn cười thật to thôi nhưng không được phải giữ hình tượng mới có thể dọa được mấy nàng.

- Ô hô, hết sức bình tĩnh.-Bảo Bình nói giọng lạnh nhưng thật sự trong lòng rất là muốn cười.

- Chúng tôi đến đây để cho các cô xem cái này.-Kim Ngưu mang một bịch ảnh ra ném xuống bàn.

Các sao nữ nhìn nhau rồi lấy cái bịch đấy để xem ảnh gì, khi xem mấy bức ảnh này họ như bức tượng vậy, không cự quậy, trông đáng yêu thật. Những bức ảnh này toàn là chụp họ trong buổi đầu giá tới hôm qua, có đầy đủ 6 người, ảnh Bạch Dương vs Xứ Nữ đang trò chuyện vs nhau, Ma Kết vs Cự Giải đang bôi bàn, Nhân Mã thì cầm chổi đi lăng quăng, thay vì chụp Song Tử thì họ chụp chiếc oto. Như đang ở địa ngục vậy, áo ngủ của mấy nàng đã ướt đầm mồ hôi, tìm như muốn bắn phọt phát ra thẳng ngoài.

" Mấy người này muốn cái gì chứ, sao chúng lại biết được?không lẽ là trả thù vụ viên ngọc bội?", gương mặt toát vẻ lo lắng, trong đầu họ là lạ những suy nghĩ...đáng sợ.

- Được rồi, rốt cuộc các người muốn cái gì ở chúng tôi?-Xử Nữ cố lấy vẻ bình thản.

- Viên ngọc bội?!!-Lời của Thiên Bình vừa thoát ra,lập tức mấy sao nữ như mất thăng bằng, chỉ muốn ngã vào đầu đó.

- Viên...viên...ngọc bội...nào...nào chứ.-Bạch Dương lắp bắp hoảng sợ.

- Không cần phải giả vờ thế đâu, chúng tôi biết hết rồi, những kẻ ăn trộm à.-Kim Ngưu cười,ánh mắt xăm xe nhìn nàng Cự Giải.

Thật sự là muốn thăng thiên luôn, mấy sao nữ bắt đầu run rẩy, lo sợ xâm chiếm từng mớ thịt của họ, mồ hôi lạnh cứ lăn tăn đi chuyển khắp lưng họ.Hà, cuối cùng ngày này cũng đến sao?Các giá phải trả...là gì vậy?

- Các cô yên tâm chúng tôi vẫn chưa nói gì cả, bây giờ chỉ cần các cô trả cho chúng tôi viên ngọc bội và...-Câu nói lấp lửng của Kim Ngưu làm cho họ nổi da gà.

- Và...?-Cự Giải cau mày.

- Lâm người của chúng, trung thành vs chúng tôi, tuyệt đối nghe lời không được phản kháng bất cứ điều gì.Được chứ.- Sư Tử im lặng suốt bấy giờ cuối cùng cũng chịu lên tiếng.

- Nếu chúng tôi nói không?-Song Tử lập tức nói.

- Thi hậu quả khó lường.-Song Ngư cười, ánh mắt nhìn chằm chằm Song Tử, Song Tử cũng không kém cạnh gì cũng ném cái nhìn "sắt sảo" vào Song Ngư. Rốt cuộc thì cũng xảy ra một cuộc đấu mắt khó mà phân thắng bại.

- Sống hoặc chết.-Thiên Yết giọng lạnh, mắt nhìn Ma Kết.

Bấy giờ thì da gà của họ nổi hết lên, sờ qua mảnh vải cũng có thể thấy rõ từng mớ thịt của họ nổi lên mấy cục nhỏ. Nhìn vào thì thấy mà chết khiếp luôn,haizz, uy lực của Thiên Yết quả là ghê gớm

- Trả lời, sống hoặc chết.-Thiên yết vẫn giữ giọng lạnh nói tiếp.

Chết?sao phải chết?các cô còn muốn sống mà, họ còn định bụng sẽ sống đến già mà.Hà, ai ngờ phải chết sớm thế này, đáng thương thật. Các cô được lựa chọn mà,sao không lựa chọn sống đi,các cô sẽ được sống như mong muốn của mình mà. Haha,sợ không?bị dồn ép vào đường cùng rồi, chạy cũng không thoát chỉ có thể chết thôi.

-Vậy...lựa chọn của các cô?-Kim Ngưu khó chịu vì phải chờ lâu.

Các sao nữ nhìn nhau khó nhọc, lựa chọn, lựa chọn thế nào là tốt vậy?Ai đó?Giúp.

- Được, sống.-Ma Kết lạnh lùng trả lời.

Các sao nam cười thầm, hài lòng với câu trả lời này.

- Được, vậy chúng tôi phải đi có chút việc, sẽ đón các cô sau.-Thiên Bình nói, cả sáu chàng đứng dậy rồi đi.

- À, đừng có chạy nhè, mèo con-, "sẽ chết đấy".-Câu nói của Kim Ngưu như đâm ngàn kim vào họ.

Sáu chàng trai đã rời khỏi căn nhà, tất cả đều khó hiểu nhìn nhau rồi nhìn Ma Kết.

- Đám người đó đi rồi, rời khỏi đây thôi.-Nhân Mã đứng dậy.

- Đi đâu?-Ma kết vẫn như tảng băng.

- Đâu cũng được, cứ đi đã.-Bạch Dương lo lắng.

- Chạy cũng không thoát được đâu, chúng ta sẽ chết.-Xử Nữ như hiểu được suy nghĩ của Ma Kết.

-...-Bạch Dương vs Nhân Mã cũng dường như hiểu ra một điều gì đó, Ma Kết đang cố gắng tìm ra cái khiếm tốt để bảo vệ họ mà.

Cự Giải vs Song tử cũng hiểu chuyện, Ma Kết là muốn bảo vệ mọi người mà, quả là không tầm thường.

- Ma Kết, vậy cậu có chắc đây là cái khiếm tốt?-Xử Nữ bắt đầu khoanh chân khoanh tay nói.

- Sao cậu không hỏi là tốt nhất vậy?-Ma Kết đột nhiên hỏi xoáy lại làm Xử Nữ ngờ.

- Xử Nữ cậu không phải lo đâu, sau khi gặp mấy người đó ở khách sạn thì Ma Kết đã báo tố điều tra họ,hề hề.-Song Tử cười gian, đánh đánh cái gì đó ở trong laptop.(lấy từ lúc nào ấy nhỉ?)

- Kết quả thế nào?-Cự Giải khá là lo lắng.

- Các cậu xem đi.-Song Tử đặt laptop xuống bàn.

Bốn người vây quanh chiếc laptop nhỏ bé của Song Tử như vây quanh quân cờ để giết chúng. Ma Kết ngồi nhăm nhĩ tách trà nóng, Song Tử ngồi khoanh chân cười tươi như hoa.

[Những " Ông hoàng" trong giới thượng lưu]

Nội dung của bài báo cũng khá là thú vị.

Đáng thú vị hơn là những tấm ảnh ở phía dưới,"wow", họ như bắt được cá vàng vậy,haha,nếu thế này thì quá tốt rồi còn gì, những con người "trong sáng",đúng không nhỉ?

Họ thật sự "trong sáng"?...Ai biết.

- Mọi người tiện thể thì tố sẽ nói luôn tin cần thiết.-Song Tử lấy lại laptop.

- Gì vậy?-Bạch Dương vs Nhân Mã đồng thanh.

- Mindless (cuồng sát) đang truy tìm chúng ta - kẻ cắp "chuông vàng" của chúng.-Xử Nữ bình thản nói, rồi nhăm nhĩ tách trà trên tay.

- What?!!

Chương 11

Gào... Tin hot, tin nóng, tin sốt dẻo, tin mới,...

Cả căn biệt thự đang chìm vào một khoảng không im ắng, oái, mấy nàng sao nữ nhà ta đang trong chế độ "đóng băng". Ha, trớ chêu thật, họ đang bị truy đuổi mà không biết...à mà không phải, không phải là "họ" mà là chỉ có mấy nàng là không biết thôi. Chứ mấy người như Ma Kết, Xử Nữ, Song Tử, Cự Giải mà không biết chuyện này thì cả đám sao sống lâu được như thế này chứ.

Chắc chắn, ông trời bất công thật, không ban trí thông minh cho Nhân Mã với Bạch Dương làm hai cô cảm thấy khá là tủi thân.

- Mà thôi, bỏ đi chuyện này cũng không quan trọng lắm, bây giờ thì đi dọn đồ đạc chuẩn bị chuyển nhà.-Xử Nữ buông thả hai chân hai tay tự do rồi đứng dậy đi lên phòng của mình.

- Ủ.-Đồng thanh toàn tập.

Họ ai nấy lo thân mình, đồ đạc của họ thì ai cũng "rất nhiều" (và nhiều hơn nữa) nên chắc chắn là mất rất nhiều thời gian cho việc dọn dẹp đồ đạc.

Hừm, xem nào...họ dọn đồ từ cái lúc đấy cho đến sáu giờ tối, chắc, họ phải dọn thâu không ăn uống gì cả nên bây giờ họ rất là đói, đói kinh khủng, đói điên đảo, đói muốn chết luôn. Haizz, khi đói mấy nàng này sẽ không bao giờ giữ thể diện hay hình tượng gì gì đó cho mình cả, vì nó rất chi là phiền phức.

Đúng 6:30 P.M...

Hai chiếc xe dựng trước cổng nhà mấy cô gái, một chiếc chở người, còn một chiếc chở đồ. Ài ôi, mấy chàng này cũng tử tế đấy chứ, gọi cả xe chở đồ đến nhưng mà đáng lẽ phải gọi hai xe chứ, với cái đồ đồ này 1 chiếc này đủ thể quái quỷ nào được.

- Phải đợi 2 chuyển rồi.-Xử Nữ chán nản.

- Tớ đói chết mất.-Nhân Mã than thở.

- Báo mấy anh chàng "Ông hoàng" gọi thêm xe đến đi.-Bạch Dương tự hào về trí thông minh của mình, tự sướng với chính mình " Kaka, mình thông minh thật nghĩ ra cách này".

- Đúng đó.-Nhân Mã bỗng nhiên hô lên.

- Ý kiến rất hay.-Song Tử khoanh tay người dựa vào cánh cổng.

- Đương nhiên rồi.-Bạch Dương ra oai.

- Vậy...báo bằng cách nào.-Song Tử nhếch mép.

-...- Bạch Dương cứng miệng, đứng đơ ra một đồng.

- Gọi điện thoại.-Nhân Mã hí hửng ra ý kiến.

- Số?Biết không.-Cự Giải cười nói.

-...-Cả đám đứng nhìn nhau trong im lặng.

- Được rồi hay là thế này đi, 1 người phải ở lại trông đồ, 5 người còn lại lên xe đi ăn, OK?- Xử Nữ sáng suốt ra ý kiến.

- Vậy ai ở lại.-Ma Kết thờ dãi.

-...- Cả đám nhìn nhau một lần nữa.

- Vậy...vậy hay là bình chọn đi.-Bạch Dương nói.

- Cái trò này...-Ma Kết lại thờ dãi rồi nhìn ra phía đám người kia.-Sao nhìn tở.-Ma Kết thấy được tất cả ánh mắt đều dồn về phía của mình.

- Ma Kết cố gắng né.-Xử Nữ đi ra đập bộp bộp vai Ma Kết rồi đi vào trong xe.

- Ma Kết phiền cậu rồi.-Song Tử cũng vỗ vai cô rồi đi vào trong xe.

- Ma Kết nhờ cậu hết cậu đó.-Bạch Dương cũng hành động tương tự.

- Ma Kết cố đứng chờ né.-Nhân Mã cũng hành động như trên.

- Hi hi Ma Kết trông cậy hết vào cậu rồi.-Cự Giải cũng hành động như thế.

Chiếc xe đang chở năm nàng "tội đồ" kia bắt đầu lăn bánh, chiếc xe gần như biến mất khỏi con mắt của Ma Kết. Còn cô thì đang đứng đơ ra một chỗ trông thê thảm vô đối,chắc, Ma Kết ơi cô bị đám bạn yêu dấu phản bội mất rồi. Mà cũng đúng thôi nếu như cô không đồng ý thì cũng không có chuyện này.

" Oh Shi!" Ma Kết đang thâm chửi thề, hừm, con gái không nên như thế chứ haizz.(Nói thế chứ Asa rất thích chửi thề, còn chửi thề rất nhiều và luôn miệng)

Mà đành vậy, bây giờ cô làm gì cũng như không đám bạn kia đi rồi Ma Kết đành phải ngậm ngùi đứng đợi. Cô lúi tai nghe ra để nghe nhạc trong khi đợi, cô trông rất chi là "chất", cô khoác một chiếc áo mỏng có mũ, chiếc áo khoác có màu chủ đạo là đen trắng kết hợp với chiếc áo phông rộng trắng có in hình một con quái vật đen, cô mặc một chiếc quần jean rộng. Haizz, nhìn là mê, không mê không phải đàn ông, không phải đàn ông thì cũng bị mê, phải nói không mê không phải người.

Ma Kết ngẩng mặt lên nhìn bầu trời xanh, suy nghĩ viễn vông " Sao lại màu xanh, đáng lẽ phải nhìn được vũ trụ chứ, sao lại có màu xanh, che mắt tâm nhìn ra ngoài vũ trụ rồi. A~,đáng ghét."

Nhạc chuyển sang bài khác, bài này nghe rất buồn, cô cúi mặt xuống.a~, chỗ này vắng vẻ thật sao lại vắng thế chứ, mà cũng tốt thôi cô không cần phải nhìn một gia đình nào đó tay trong tay hạnh phúc. Khi nhìn thấy cảnh đấy, cô ghen, cô ghen với một đứa bé. Ha, ngu ngốc thật, ghen với một đứa bé thì có ích lợi gì chứ, nghĩa vụ? nghĩa vụ của cô khi được sinh ra là gì vậy? Tại sao lại sinh ra cô? Tại sao cô không có cha mẹ vậy? Rốt cuộc sao lại bỏ rơi cô?

Có ai biết không?

Ai nói đi?

Cho cô biết.

Nước mắt?Cô đang khóc.

Nước mắt? Càng ngày càng nhiều.

Đau.

Cô là thế đấy, rất yếu đuối, không có họ bên cạnh cô trở nên yếu đuối, khi ở một mình cô trở nên yếu đuối.

Đáng sợ.

Cô nhớ cha mẹ mình khi không biết mặt, không biết họ sống hay chết.

Cô nhớ căn nhà mà đáng lẽ ra cô được sống ở đó, mặc dù không biết là căn nhà đó ở đâu.

Cô bây giờ trông như đứa trẻ bị bỏ rơi vậy, ai nhìn cũng thương, ai nhìn cũng xót.

Đau.

Nhớ.Cô muốn nhớ.Tất cả mọi thứ.Tất cả...những gì thuộc về cô.

.....

Cái ghế phải trả...sẽ rất đắt.

Muốn thử không...sẽ mất mạng đấy.

Đánh đổi tất cả...chịu không nào.

Kể cả gia đình...được chứ.

Hay là...

.....

Ma Kết lấy tay dụi mắt, cô chà mạnh cánh tay của mình vào đôi mắt của cô, chà cho thật đau.Để cảm thấy dễ chịu.

Tự làm đau mình.

Một cách dễ dàng.

Đầu phải mình cô như thế đâu, đầu phải mình cô không có cha mẹ, cả bạn cô nữa họ cũng vậy họ cũng như cô, họ có cảm giác giống cô mà. Họ cũng phải ghim chặt nỗi đau đó. Sự mất mát đó. Nếu cô than khóc nỗi khổ của mình thì ai sẽ than khóc cho nỗi khổ của họ.

Ai?

Ích kỷ.Nhò nhen.Tham lam

Bản chất thật của con người ư.

Vậy còn.

Chia sẻ.Cảm thông.Khoan dung.

Bản chất thật của gì vậy?Không phải của con người sao?

Khó thật.

Mà...không cần biết ai như thế nào, ai ra sao, cô chỉ cần biết họ như thế nào, họ ra sao. Chỉ cần biết họ vẫn bên cạnh cô, luôn làm trò hề để chọc cười cô, chỉ cần họ cười...đủ làm cô hạnh phúc.

Chiếc xe chờ đó kia quay lại, vẫn mấy người lúc nãy, họ đi xuống bê đồ lên xe để chờ đi. Haizz, cuối cùng cũng có thể đi rồi, nhưng mà...họ ở đâu cơ chứ. Ma Kết mệt mỏi vò tai vò đầu, chặc, đau đầu thật. Cô lúi điên thoại ra gọi cho Xứ Nữ, tiếng nhạc chuông nghe rất chi là...

"Ôi gồ ôi, quá nặng quá, quá mạnh lên nào anh em ơi. 2,3 nào!!! Lên là lên là lên là lên, lên nóc nhà là bắt con gà..."

Ma Kết như muốn đập nát cái điện thoại ngay bây giờ thì đột nhiên có người đã bắt máy.

- A, Ma Kết áy à?Xong chưa vậy?Đến đây đi, à mà cậu nghe nhạc chuông của tớ có hay không haha, Song Tử cài cho tớ đấy, hay không?..Xứ Nữ ở đầu dây bên kia cười ngất nghẻo.

- Tớ sẽ chọc tiết cậu nếu cậu còn để im cái nhạc chuông đấy.-Ma Kết bắt đầu tóa sát khí.

- Tớ đổi ngay, đổi ngay, đổi ngay, bình tĩnh, hết sức bình tĩnh a.-Xứ Nữ luống cuống.

"Tút tut..." vì luống cuống nên không may tắt máy. Ma Kết tức giận, sát khí không may bị Xứ Nữ kích động nên lan tóa rất nhanh.

-----Ài, thiên đường vậy gọi-----

- Ừ ừ ậu ao ề. (Xứ Nữ cậu sao thế)- Nhân Mã ngồi ghé bên mồm nhồm nhoàm nói.

-...- Xứ Nữ thất thần, khi nghe Nhân Mã ậm ừ cái gì đó thì quay sang nhìn với ánh mắt khó hiểu.

- Cậu áy hời là cậu bị sao thế.-Song Tử như hiểu được ánh mắt của Xứ Nữ nên giải thích.

- À, không có gì, mà Song Tử này đổi nhạc chuông cho tớ đi.-Xứ Nữ chán nản đáp.

- Sao lại đổi?Nghe hay mà.-Song Tử ngớ người.

- Ma kết nổi đóa rồi.-Xứ Nữ hai tay ôm người run cầm cập.

- À, hiểu rồi đưa điện thoại đây.-Song Tử hiểu chuyện, giờ tay ra để đón lấy cái điện thoại của Xứ Nữ.

Xứ Nữ sốt xa nhìn cái điện thoại của mình trên tay Song tử, rồi sốt xa nhìn thức ăn trên bàn bị mấy kẻ phàm tục kia làm cho biến dạng điên cuồng. Trông như thức ăn cho lợn ấy, nhìn mà thấy gớm nhưng mà họ vẫn ăn đấy thôi, gớm cũng phải ăn, thức ăn là vàng. Quan niệm riêng của họ là thế.

-Ôi còn đâu cái sự hoàn hảo của một thực nữ như mình chứ, sống chung với cái lũ không ra người thế này thì mình không bị thay đổi bản chất mới là lạ.-Xứ Nữ lấy tay xoa đầu rồi lắc đầu.

- Ê, cái con nhó "thực nữ biến dị" vừa nói lũ nào không ra người thế hà.-Bạch Dương ngồi bên cạnh, vừa vận câu nói của Xứ Nữ vừa thoát ra khỏi miệng thì lọt ngay tai nàng ta.

- Còn lũ nào nữa.-Xứ Nữ cầu.

- Này này, đồ "thực nữ biến dị" kia, cậu cũng không vừa vận gì đâu nói ai chứ.-Nhân Mã vừa hay nghe ngóng được thì lập tức đứng lên phản kháng.

- Im đi cái đồ khi không lông kia.-Xứ Nữ nổi đóa.

- Cậu..cậu đúng là cái đồ cái bắp mắt xanh.-Nhân Mã cũng tức giận.

- Hai người bình tĩnh nào.-Cự Giải hiền lành có ý tốt can ngăn.

- Kệ họ đi.-Song Tử nâng ly nước lên rồi nói.

- Nhưng mà...-Cự Giải ái ngại nhìn về phía hai người đang đầu mắt nhau.

- Không sao đâu, tớ sẽ gọi cho...Ma Kết.-Song Tử cười nhếch mép nói, còn nhấn mạnh 2 từ cuối "Ma Kết".

Hai người kia cứng đờ, không cử động nổi vì đang sợ, Ma Kết mà thấy cái cảnh này thì 2 người chắc chắn sẽ bị ném vào nổi canh, thành món "canh khi với cái bắp". Nghe hấp dẫn quá a.

- Không được, Song Tử tuyệt đối không được.-Xứ Nữ với Nhân Mã đồng thanh hét lên.

- Sao không, Ma Kết chắc chắn là đang rất đói, gọi cậu ấy đến đây ăn, sao lại không được.- Song Tử nói lý lẽ với 2 người.

- Đúng đúng, Song Tử nói rất đúng.-Bạch Dương đáng ghét đồ thêm dầu vào lửa.

- Tớ cũng nghĩ thế.-Cự Giải cười gượng.

- Nhìn...nhìn kia...nhìn bàn ăn thế này cậu ấy sẽ không ăn đâu, đúng...đúng không.-Xứ Nữ lấp bắp giải thích.

- Đúng đúng.-Nhân Mã thì làm nền bằng động tác gật đầu lia lịa.

- Ô, các cậu cũng có lòng tốt đấy.-Song Tử cười.

- Haizz, Ma Kết mà biết chắc sẽ cảm động lắm nhì.-Cự Giải lấy tay che miệng cười.

- Chắc, cậu ấy mà cảm động chắc tớ độn thổ xuống chơi cùng thổ thần mất.-Bạch Dương nở nụ cười khinh bỉ.

- Ma Kết là người mà, sao lại không biết cảm động chứ.-Cự Giải phòng má tỏ vẻ tức giận, trông rất đáng yêu.

- Biết, là người nhưng không phải người bình thường.-Bạch Dương bó tay.

- Chẳng nhẽ cậu bình thường.-Xứ Nữ nói chọc Bạch Dương.

- Không...ý của tớ...chắc cậu không hiểu được đâu.-Bạch Dương ngậm ngùi ôm uất ức.

- Đương nhiên là không hiểu, cậu đâu phải người bình thường, cậu nói sao mà bọn tớ hiểu được.- Song Tử cười cười, còn nói đều nữa, trông vừa đáng ghét vừa yêu.

"Hix, chờ đấy, quần tử mười năm trả thù vẫn chưa muộn" Bạch Dương khóc thầm.

Bạn đang đọc truyện [12 Chòm Sao] Chúng Ta Là Hai Thế Giới được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12

"Cạch" tiếng cửa phòng vang lên. Các nàng đang bận rộn cũng phải ngoái đầu lại nhìn, a, là mấy chàng trai nhà ta chứ ai.

- Các...các...các người...đến đây làm gì, ai cho các người vào đây.-Bạch Dương chỉ tay vào đám người đó lấp bắp.

- Chúng tôi đến đây để ăn và...đây là nhà hàng của chúng tôi, chúng tôi có quyền vào đây.-Thiên Bình cười nói, rồi liếc mắt nhìn Bạch Dương đang hoảng sợ.

- Tôi có thể ngồi đây được chứ.-Kim Ngưu bước đến ghé bên cạnh Cự Giải rồi lịch sự nói.

- Tất nhiên rồi.-Cự Giải ngẩng mặt lên cười.

Sợ hứng thú thoáng chút chiếm lấy một phần cơ thể của Kim Ngưu,a~, thú vị thật một cô gái trong sáng đáng yêu.Hà, trong sáng đáng yêu sao, tên Kim Ngưu này đúng là...haizz,tài năng quan sát người của mĩ đâu mất rồi a.

- Chắc, các cô là lợn à, sao trông gớm thế này.- Sur Tử ngồi bên cạnh Nhân Mã cầu nhàu.

- Lợn?Cậu mới là lợn, cả nhà cậu là lợn.-Bạch Dương ngồi bên Sur Tử, nên nghe thấy, liền tức giận.

- Đúng, cậu là lợn nái, lợn mán, lợn móng cái, lợn rừng, lợn ruộng,lợn sề, lợn sóc, lợn i, lợn đại bạch và...và lợn đất. Nhân Mã tức giận phun trào các loại lợn ra, làm đám sao nữ kia không khỏi ngượng mỗ trí nhớ siêu phàm của Nhân Mã, họ sẽ không bao giờ nhớ được hết các loại lợn như thế này đâu.

"Phụt" sau một không gian im lặng có một tiếng động phát ra, là Kim Nguu, cậu ta đang ôm bụng cười. Rồi dần dần lấy lan ra cả căn phòng này, tiếng cười lớn cứ rộn ràng vang khắp căn phòng này. Sư Tử tức run người, sát khí bắt đầu lan tỏa nhưng lại bị cái không khí rộn ràng trong căn phòng này chèn ép nên không phát tán đi được. Càng tức hơn.

Àch, cả phòng đang cười, có mỗi hai người là khác, một là Sư Tử khuôn mặt tức giận xì ra khói, hai là Thiên Yết, bộ mặt như chưa nghe thấy cái gì ấy, cậu ấy không thèm cười. Đúng là tăng băng ngàn năm khó tan, bất phục, bất phục.

- Ma Kết đâu?-Thiên Yết bỗng đứng lên tiếng, làm mọi người méo mồm, không thể cười được nữa.

- Ma Kết á, đang trông đồ, để tôi gọi cậu ấy đến, Song Tử điện thoại.-Xử Nữ nói.

- Không cần, đưa số của Ma Kết cho tôi.-Thiên Yết vẫn giữ cái giọng lạnh đó.

- Hà, cái này thì...-Xử Nữ liếc mắt sang các sao nữ cầu cứu, tự tiện đưa số điện thoại của Ma Kết cho người khác biết thì chỉ có đường bại liệt, nhưng mà cái người này còn...ghê hơn, do dự, đắn đo, sợ hãi, Xử Nữ thật sự là muốn chết luôn cho rồi, rộn ép cô vào thế bí như thế này, khổ quá.

- Bảo Bình.- Thiên Yết ra ám hiệu lấy cái điện thoại.

Bảo Bình gật đầu rồi ngay lập tức gật cái điện thoại trong tay Xử Nữ, cậu ném cái điện thoại cho Thiên Yết làm Xử Nữ một pha thót tim xót xa.

Thiên Yết chụp được cái điện thoại, cậu lần mò số điện thoại của Ma Kết, hừm, sao nhiều số thế này?Không phải cô ta là trộm sao?Sao lại nhiều vậy?Biết tìm sao mà tìm, điện thoại này còn toàn đặt biệt danh, cậu khó chịu lên tiếng.

- Tên?

- Hừ, tên gì?-Xử Nữ ngây ngô.

Thiên Yết cau mày, ám chỉ cái điện thoại để cho Xử Nữ nhận ra.

- À, tên là...ừm..."Ngốc đáng yêu"...Ma Kết à xin lỗi xin lỗi xin lỗi xin lỗi...-Xử Nữ ngại ngùng nói, rồi lăm bằm.

Sặc, "Ngốc đáng yêu",haha đúng là chọc cười người ta đến nỗi phát điên luôn mà, sao cô lại có thể đặt cái tên...dị, dị không thể dị hơn được nữa. Cái con nhỏ lúc nào cũng dùng cái ánh mắt giết người nhìn người ta, ngốc sao? Đáng yêu sao? Đúng là chỉ có người mù mới cảm nhận được như thế. Mà không, phải nói kẻ không phải người mới cảm thấy thế.

Cả đám cười, kể cả nam lẫn nữ, thật không ngờ Xử Nữ lại có thể đặt biệt danh Ma Kết như thế, quá ngạc nhiên. Các nàng thì vừa cười vừa nghĩ trong đầu:" Ma Kết mà biết thì cậu ấy sẽ lột da cậu đấy". Lột thật chứ không có đùa đâu, người ta thông minh sáng suốt như thế mà bảo người ta ngốc. Mà còn nữa, người ta lạnh lùng như thế mà bảo người ta đáng yêu. Mù à?

- Tôi sẽ kiểm tra điện thoại của các người đấy, đừng có cười thế.-Thiên Yết cầm hai điện thoại trên tay đưa mắt nhìn hai cái liên tục.

- Yên tâm đi.-Thiên Bình cười.

- Kim Nguu làm trò gì thế.-Bảo Bình nhìn thấy Kim Nguu nhìn cái điện thoại trên tay mãi, thấy lạ nên hỏi.

- Đặt biệt danh cho Sư Tử nhưng mà nhiều quá không biết chọn cái nào.-Kim Nguu cười.

- Ghi hết vào.-Thiên Bình nói.

- Không đủ.- Kim Nguu nói.

- Thế thì chọn một.-Song Ngư bỗng đứng nói.

- Tên nào cũng hay, chọn một thì hơi khó.-Kim Nguu giả vờ suy nghĩ.

- Cái con trâu thối kia, tôi nhìn cậu đủ rồi đấy.-Sư Tử tự dưng bật dậy đập bàn rồi phi tới chỗ Kim Nguu, nắm cổ áo của Kim Nguu.

- Ấy dà, bình tĩnh nào, đồ sư tử cụt móng nhà cậu sao phải nóng nảy thế.-Kim Nguu giơ hai tay lên đầu hàng, rồi còn nói đều Sư Tử.

- Cậu...-Sư Tử giờ nắm đầm lên thì bỗng Cự Giải nhảy bổ vào tóm lấy cánh tay cậu rồi...khóc.

- Đừng đánh nhau mà...hức...làm ơn...uuu...ua...ua...ua.-Cự Giải vừa nói vừa nức nở rồi sau đó òa khóc, thật to.

- Cái đồ lợn lại người kia, sao cậu giám làm Cự Giải khóc hà.-Nhân Mã nói to, chạy ra chỗ Cự Giải.

Tất cả các nàng đều chạy ra đỡ dành Cự Giải, Sư Tử buông cổ áo Kim Nguu ra tặc lưỡi một cái rồi về chỗ ngồi của mình. Các nàng ai cũng tức giận hết á, hừm, để Ma Kết biết thì tên kia chỉ có lên trời uống trà đặc và đánh cờ với thái thượng lão quân. Kim Nguu cảm thấy khó chịu với tên Sư Tử kia, dám làm tiểu bảo bối của cậu khóc, thù này nhất định phải trả mới được, hừm.

Khóc. Ha, các cậu ghét nhất là nước mắt, nước mắt của đám phụ nữ thật là kinh tởm, dùng nó để lôi kéo đàn ông, đáng kinh tởm, không chỉ nước mắt thôi mà còn cả đám phụ nữ đó nữa. Nhìn thấy cái đám phụ nữ ấy uốn éo dễ quyến rũ mấy lão già dê đó thật chỉ muốn xé xác mấy con mụ đấy ra cho đỡ ngứa mắt.

Nhưng, nước mắt của người con gái đặc biệt thì đương nhiên sẽ rất đặc biệt...nó sẽ làm họ đau, làm tim các chàng như tan nát, vỡ vụn.

- Tránh ra.-Kim Nguu bức bối đẩy các nàng ra khỏi Cự Giải, sau đó thì bế cô lên kiệu bế công chúa rồi về chỗ ngồi của mình. Cậu để Cự Giải ngồi lên đùi của mình, đỡ dành cô, dứt cho cô ăn nữa.

- Ngon không?

-Hừ? ừ có.-Cự Giải vừa ăn vừa lau nước mắt

Tình cảm chết người. Mấy nàng kia ngạc nhiên kinh khủng, đứng đơ ra một chỗ nhìn cặp tình nhân kia ngọt ngào với nhau, ón lạnh, ghê ghê, điên điên, khủng khủng, hâm hâm. Đây là lần đầu các cô thấy tiểu bảo bối của mình ngọt ngào với một cậu con trai. Nên cảm thấy khá là...không hay.

A, một con của sắp bị một con trâu tóm toàn bộ mọi thứ rồi. Đáng để xem.

- Tôi đi, ờ lại ăn.-Thiên Yết đứng dậy, ném cái điện thoại của Xử Nữ cho Bảo Bình.

- Ok.- Thiên Bình nãy giờ ngồi xem kịch hay lên tiếng.

Thiên Yết đi ra ngoài, mấy nàng bốt căng thẳng, cơ mặt co giãn hoàn toàn, nãy giờ là do có cái tên Thiên Yết ở đây nên họ không muốn gây phiền phức sợ lại...chết thảm thì mệt. Mấy nàng về chỗ ngồi thờ dài, đúng là bốt lo lắng đi thoải mái hẳn, mấy chàng nhìn nhau rồi cũng hiểu sơ sơ. Sau đó thì, mấy nàng trở về đúng với bản chất thật của mình. Mấy chàng trở mặt ra nhìn bốn nàng kia ăn uống quá là...

Khó tin được vào mắt mình, nhìn bên ngoài sáng sủa như thế nào thì bên trong đen tối hơn thế đó.

Đúng là sự thật mất lòng người.

Cái này người ta gọi là "một trời một vực". Đúng là không thể đánh giá con người khi chỉ nhìn bề ngoài.

Mà bây giờ điều này ai chả biết.

Bốn chàng này chỉ biết ngồi nhìn bốn nàng kia ung dung ăn thôi, chứ nhìn cái tên Kim Ngu và Cự Giải âu yếm với nhau như thế kia thì đúng là khó chịu thật. Mà hai người kia thật là, muốn người ta dồn hết máu lên não mới chịu thôi tình cảm với nhau à, hừm, bực thật.

Uất ức nhìn nhau.

-----A, đói quá rồi-----

Ma Kết đi một đoạn khá dài và không biết mình đang đi đâu nữa, haizz, cô xoa đầu mình cố nghĩ xem mình đang làm cái gì, sao lại đi đến đây. Nhưng cuối cùng cô cũng chẳng biết mục đích mình đến đây, bỗng bụng cô kêu cồn cào đòi thức ăn. Vậy là cô kết luận luôn, cô đến đây để kiếm nhà hàng nào đó. Ôi trời, vậy là Xứ Nữ đúng rồi, Ma Kết rất ngốc.

Cô lập tức đi kiếm cái nhà hàng, đi được một đoạn thì kiếm được một nhà hàng khá là sang trọng nha. Tính đi vào thì cô bỗng khựng lại, ăn mấy món hào hạng mãi cũng chán nên cô quyết định đổi khẩu vị. Kiểm một cái quán ăn vừa vừa để ăn vậy, đi được một lúc thì đập vào mắt cô là một cái quán ăn rất vừa mắt.

Ma Kết bước vào, tất cả các con mắt đều dồn vào cô, quá ấn tượng, cô y như người nổi tiếng vậy. Mái tóc đỏ ngắn ngang vai cứ lùa qua nhau, cô bước đi tìm một chiếc bàn trống, đi đến đâu ai cũng dùng con mắt ngưỡng mộ, thêm thường nhìn theo cô. Quà là đại mỹ nhân a.

Tiếng xì xào bắt đầu tràn đầy quán ăn này, Ma Kết đương nhiên là không thèm để tâm rồi, cô đang nghe nhạc và ngắm nghía cảnh đường phố qua tấm kính trong này. Cái cậu nhân viên kia thì cô gọi cô nhưng cô không thèm quay lại, chắc, cái cậu này cũng thuận theo tự nhiên luôn, không gọi nữa cứ đứng đơ ra đấy để ngắm cô còn cô thì ngắm cảnh.

Bỗng cô quay phắt đầu lại làm cho cái cậu nhân viên kia giật bản mình, cô thấy cậu nhân viên cầm bảng menu đứng đấy nên cô tháo tai nghe xuống, cái cậu nhân viên nhanh chóng đưa bảng menu cho cô rồi nói.

- Cô dùng gì?

- Hừm...bún chả, thịt ba chỉ rang cháy cạnh, chân gà nướng, bánh gối, bún ốc...ừm...tạm thế này đã.-Ma Kết cầm cái bảng menu nói.

- À, vâng.-Cậu nhân viên choàng vâng nhận lại bảng menu, định đi thì bị Ma Kết gọi lại nói.

- À, mấy món nóng thì mang dần ra từng món một nhé, ăn nóng mới ngon.

- Vâng.-Cậu nhân viên đi vào.

Ma Kết lại tiếp tục nhiệm vụ ngắm cảnh của mình, a, cô thấy rồi, một gia đình đang cùng nhau đi chơi kia, trông hạnh phúc thật. Cô hơi nghiêng đầu, mắt cụp xuống, nhìn là biết cô đang rất buồn, cô thờ dài rồi quay ra phía ghế đối bên thì thấy một cậu con trai có mái tóc đen đôi mắt xanh lơ nhìn mình. Cô giật mình, bắt giác lùi ra phía sau thì bị cái lưng ghế chặn lại không cho lùi nữa. Ma Kết nhìn chằm chằm Thiên Yết, cậu biết Ma Kết đang nghĩ gì nên ra hiệu cho Ma Kết tháo tai nghe xuống. Ma Kết hiểu ý nên cũng tháo tai nghe xuống, cất vào trong túi áo, bây giờ cô mới nghe thấy tiếng xì xào của mọi người xung quanh.

- Đúng là đẹp đôi nha.

- Wow, trai tài gái sắc à.

- Ước gì mình là cô gái đó nhỉ.

- Ghen tỵ thật.

Ma Kết thoáng giật mình, ghen?Ghen ư? Ai mới là người phải ghen chứ, cô ghen tỵ với họ vì họ có một cuộc sống bình thường, được sống bên gia đình của mình, rất hạnh phúc. Còn họ ghen với cô vì điều gì?Sắc đẹp?...ha...Ngu ngốc.

- Có chuyện gì không?-Ma Kết đưa ánh mắt lãnh huyết nhìn Thiên Yết phía đối diện.

- Nhớ em.-Thiên Yết bình thản trả lời.

Cô hơi cụp mắt xuống, cô đoán cho câu nói tiếp theo của mình, không biết mình có nên nói ra không.

- Tòì...-Ma Kết đang nói thì bị cái cậu nhân viên kia ngắt lời.

- Bún chả của quý khách gọi đây ạ.

- Ủ'...cảm ơn.-Ma Kết suýt cứng họng.

- Anh có cần gì không ạ.-Cậu nhân viên quay sang phía Thiên yết, cậu ra bắt giác rùng mình, lưng toát mồ hôi.

- Không.-Thiên yết dùng giọng lạnh trả lời làm cho cậu nhân viên kia sợ chết khiếp luôn.

- Vậy tôi xin phép.-Cậu nhân viên hoảng sợ đi vào.

- Nói đi.-Thiên Yết quay sang nhìn Ma Kết bằng ánh mắt triu mến.

- Chắc gì...cái người mà anh nói...là tôi chứ.-Ma Kết không dám nhìn vào mắt Thiên Yết.

- Ăn đi.-Thiên Yết không trả lời câu hỏi của Ma Kết.

Vậy là Ma Kết cứ ăn thôi, ăn hết cái này thì cái khác lại được mang ra. Thiên yết thoáng ngạc nhiên, thật không ngờ cô bé này lại có thể ăn nhiều như vậy, y như đám bạn của cô.

- Ăn tiếp đi, tôi sẽ trả tiền.-Thiên Yết nhìn cô rồi nói.

- Eh.-Ma Kết...đơ.

- Phục vụ.-Thiên Yết nói to.

- Anh dùng gì ạ.-Giờ thì là một cô nhân viên.

Cậu cầm lấy bảng menu rồi đưa cho Ma Kết, cô nhận lấy cái bảng menu, nhìn vào hàng món tráng miệng. Con sâu dúi trong bụng Ma Kết bắt đầu phát điên, nó cứ gào lên rằng:"Ăn tiếp, ăn tiếp, ăn tiếp, ăn tiếp...". Ma Kết đương nhiên không kiềm chế nổi nên nói luôn.

- SỮA chua mít, kem hoa quả, kem sôlê, chè xoài chanh leo tép bưởi, chè Matcha, chè thập cẩm, chè chuối chiên đường quế...hừm, thế thôi.-Cô nói một loạt rồi đưa trả bảng menu cho cô nhân viên. Cô nhân viên choáng váng đi vào.

- Nhìn hình rồi gọi?~Thiên Yết bỗng hỏi.

- Ừ.-Ma Kết gật đầu.

- Hình ảnh chỉ mang tính chất minh họa.- Thiên Yết nói.

-...-Ma Kết không nói lên lời. Vì quá bất ngờ.-Chẳng nhẽ không ngon như mình nghĩ sao?

- Không biết, chỉ biết hình ảnh với thực tế khá là khác nhau.-Thiên Yết khoanh tay nói.

- !!!?

.....

Thiên Yết nói quá nhiều hơn mức bình thường, để đám nam nhân kia mà biết được chắc chắn sẽ shock chết mất. Thiên Yết sẽ không bao giờ nói nhiều trong mấy cái trường hợp như thế này cả. Chẳng nhẽ, cậu đã thay đổi?

Câu trả lời là "Không".

Bạn đang đọc truyện [12 Chòm Sao] Chúng Ta Là Hai Thế Giới được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13

Em nói ta là 2 thế giới, vậy...sao ta yêu nhau.

Vì thế giới của anh cần người con gái như em...Người con gái của thế giới khác.

Phải vậy tình yêu của anh mới có đủ vị.

Không hề nhạt nhẽo.

Chắc thế.

.....

Tại căn biệt thự của các chàng trai.

- WOW!!! Nó to và đẹp hơn biệt thự của chúng mình nhiều nha.-Bạch Dương nắm lấy tay của Song Tử rồi há to mồm ra để mà nói.

- Hừ.-Song Tử.

- Các cô ngồi xuống đi.-Thiên Bình nhìn về mặt ngây ngô của các nàng thật không thể nhịn cười được.

- Mấy căn nhà như thế này thì có gì đáng ngạc nhiên chứ, không phải các cô...-Song Ngự ngồi trên ghế vắt chéo chân.

- Không...không...hửn, chỉ là ngạc nhiên...khi...khi chúng tôi được sống ở đây thôi.-Bạch Dương chu môi ra rất đáng yêu nha, làm cho ai đó chỉ muốn cắn chết cô thôi.

- À, hiểu rồi.-Bảo Bình trầm ngâm.

- Được rồi, vậy chúng tôi sẽ ở đâu?~Xử Nữ ngồi xuống phía đối diện với các chàng trai, rồi hỏi.

- Phải đợi đủ người đã chứ.-Bảo Bình nói.

Các nàng nhìn nhau, rồi mỗi người cầm một cốc trà lên uống cho bớt chán. Đợi được một lúc khá lâu, mông thì ê ẩm, chân thì tê cứng luôn, máu bắt đầu chạy ngược hết lên não. Các nàng không đủ kiên nhẫn nữa rồi, sát khí bỗng bay vù vù xung quanh phòng. Nói gì thì nói chứ, bình thường chỉ có các chàng trai ở đây thôi đã đủ làm cho căn phòng trở nên u ám kinh khủng, người hầu ở đây cũng thấy ghê rợn. Bấy giờ thì lại thêm cái sát khí của mấy nàng này thì làm cho người hầu ở đây cảm thấy như mình đang ở địa ngục ấy.

Đáng sợ, đáng sợ, đáng sợ.

- A, về rồi kìa.-Kim Ngưu bỗng đứng lên tiếng.

Tất cả đều nhìn về phía của hai người là Thiên Yết và Ma Kết. Hai người cũng lẳng lặng đi vào không nói gì, đợi đến khi ngồi vào chỗ rồi thì bắt đầu "cuộc tuyển chọn".

Tuyển chọn gì ư? Là tuyển chọn osin kiêm luôn "người yêu" riêng á. (Người yêu thì là sau này)

-Hừm, được rồi ai muốn chọn trước nói đi, tôi nhường.-Thiên Bình cười nguy hiểm.

- Ồ, sao hôm nay Thiên Bình lạ thế, chẳng nhẽ sắp có bão lớn à.-Kim Ngưu nói đùa.

- Chọn...chọn...chọn gì...gì cơ.-Bạch Dương lắp bắp.

- Hừ, vậy được rồi, cô là của tôi.-Thiên Bình không muốn cãi nhau với tên trâu điên kia nên chỉ ngón tay luôn vào Bạch Dương, làm cho cô ngây ngô.

- Vậy...cô, chọn cô.-Bảo Bình chỉ tay vào Xử Nữ.

- Tôi?~Xử Nữ làm mặt ngớ, rồi chỉ tay vào mặt mình.

- Cô.-Song Ngu chọn luôn Song Tử.

...Cái gì thế.-Song Tử thật sự chẳng biết cái quý gì cả.

- Vậy, cô bé mít ướt.-Kim Ngu chỉ nói, nhưng ai cũng biết là Kim Ngu chọn ai.

-Hừ...-Sur Tử suy nghĩ, chỉ còn 2 người, một người thì là của Thiên Yết rồi, còn một người thì là con nhỏ đáng chết dám gọi cậu là "lợn". Mà chọn nhỏ đó rồi hành nhỏ, cũng hay đấy chứ, Sur Tử nhếch môi, trông rất nguy hiểm. Người cảm nhận được điều này không ai ngoài Nhân Mã nhà ta.-Cô, chọn cô đấy.

- Hà.-Nhân Mã giật mình, đơ luôn.

Thiên Yết không cần phải nói gì cả, tự động Ma Kết sẽ là của cậu thôi, haha, quả là ghê gớm, được mấy cậu bạn hiểu mình như thế thì quả là hay rồi còn gì. Nhưng, hiểu được Thiên yết như thế nào thì chắc các cậu đã trải qua những điều đáng sợ mà Thiên yết tạo ra. "Lại bảo không, chính xác là như thế, Thiên Yết, một kẻ đáng sợ, cô gái đáng thương Ma Kết rơi vào con quý đột lốt người kia thì thật là khổ cho cô rồi. Số phận của cô thật bị thương."

Đây là những gì mà các chàng trai nghĩ, hừm, mà cũng không cần quan tâm đến cô làm gì đâu, quan tâm đến mấy nàng kia kìa. Chắc, Nhân Mã thì cười đau khổ, Cự Giải thì ngo ngoe như con gà mái to, Xứ Nữ thì ngơ ngẩn, Song Tử thì khá bình thường, Bạch Dương thì như bức tượng ngồi đơ ra, Ma Kết thì cũng bình thường thôi vẫn làm mặt lạnh.

- Được rồi, lên phòng với tôi.-Thiên Bình cười, đứng dậy lôi Bạch Dương đi. Bạch Dương thì cứ để cho tên đó lôi đi.

- Theo tôi.-Bốn chàng đồng thanh nói với bốn nàng.

Tự biết là mình đi theo ai, nên ai đẩy đều đi với chủ nhân chính thức của mình.

Còn Ma Kết và Thiên Yết vẫn còn ngồi ở phòng khách, chẳng ai nói gì cả, Ma Kết thì nhắm nhĩ ngum trà, còn Thiên yết thì ngồi ngắm cô. Đợi đến khi cô uống hết rồi mới nói.

- Đi.-Thiên yết nói xong thì đứng dậy.

Ma Kết đặt cốc xuống cũng đứng dậy đi theo Thiên Yết lên phòng.

-----Làm gì thế, cảm xâm phạm chủ quyền nhé-----

*Bạch Dương-Thiên Bình.

- Wow, đẹp ghê ha, đẹp hơn phòng tôi nhiều.-Bạch Dương vào phòng thì ngạc nhiên, rồi sau đó chạy xung quanh phòng, còn dưng chạm lung tung nữa.

- Đứng dưng vào mấy thứ đấy, tôi đang ở đây mà.-Thiên Bình ngồi xuống ghế cời áo khoác ra.

- À, ừ, xin lỗi.-Bạch Dương chán nản,còn lăm bầm cầu.-Bùn xin, có thể cũng không cho chạm.

- Tôi ở đây, sao không chạm vào tôi ấy.-Thiên Bình cười.

...-Bạch Dương nghe xong, đứng đơ ra nhìn Thiên Bình.

- Sao thế, cô có thể chạm thoải mái, đâu cũng được.-Thiên Bình thấy thế liền nói.

- Tôi...tôi...tôi không...không...phải là...gái...bán...bán...-Bạch Dương lấp bắp, mặt thì đỏ bừng, khóí thì bốc lên.

- Có sao đâu chứ.-Thiên Bình mỉm cười, đứng dậy tiến lại gần Bạch Dương lăm cho cô ngại chết tươi luôn.

- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA...ĐỪNG CÓ LẠI ĐÂY ĐỒ BIẾN THÁI.-Bạch Dương hét lên.

"CHAT..." tiếng tát này cứ vang mãi, vang mãi và vang mãi...

o(〒_〒)o " Cứu tớ với"

*Cự Giải-Kim Ngu.

- Huh, Bạch Dương?-Cự Giải đang ngồi chơi với Kim Ngu thì bỗng nghe thấy tiếng hét của Bạch Dương.

- Chiều tướng.-Kim Ngu nói. ☹

- Ah, thua rồi.-Cự Giải cười tươi nói, lấy tay cốc vào đầu mình.

- Vậy, tôi thắng rồi nhé, hê hê làm gì đấy ta.-Kim Ngu cười nguy hiểm

...Ừc.-Cự Giải lo lắng nhìn chăm chăm Kim Ngu.

Kim Ngu thấy thế, lòng cảm thấy sung sướng, haha nhìn cái mặt đáng yêu của Cự Giải như thế này thì đúng là chẳng thể nào kiềm chế nổi. Thật muốn ăn tươi nuốt sống nàng cua dễ thương này ngay.

- Vậy, làm một cái chuyện gì đó thật hay nhé.-Kim Ngu tiến sát lại gần Cự Giải.

Cự Giải theo phản xạ tự nhiên, lùi lại phía sau, thế là cứ người tiến người lùi, cuối cùng thì Cự Giải cũng dính lấy bức tường. Thật lạnh a, sao lại lạnh thế chứ, mùa hè mà, Cự Giải toát mồ hôi lạnh rồi bị thương nhìn Kim Ngu. Như lời cầu xin, muốn Kim Ngu thương tình cho, ồ, đương nhiên là Kim Ngu hiểu được, cười nhếch mép.

Cậu nhanh chóng vòng tay qua eo của Cự Giải lăm cho cô giật mình, lôi cô về phía mình rồi hôn một cái, thật sâu. Cự Giải không phản kháng cứ thuận theo tự nhiên thôi, hai người hôn nhau, khá là lâu rồi Kim Ngu mới thả Cự Giải ra.

- Sao vậy.-Kim Ngu nhìn gương mặt đỏ bừng của Cự Giải thật sợ rất buồn cười.

- Nụ...nụ...hôn...đầu...hix-Cự Giải ấp úng rồi rung rung nước mắt.

- A, xin lỗi nhé, bé con.-Kim Ngu ôm chầm lấy Cự Giải rồi dỗ dành.

Giống như là...hai bố con.

♥ "A, đáng yêu quá"

* Xứ Nữ-Bảo Bình.

- Wow, cái gì đây, gì thế này, lạ mắt ghê, sản phẩm mới, hàng độc à?-Xứ Nữ chạy lăng quăng sờ mó đủ thứ.

-...-Bảo Bình đang ngậm cục tức trong mồm nên không nói gì cả chỉ nhìn cô.

- A, biết rồi anh là nhà phát minh hà.-Xứ Nữ cười tươi.

-...-Bảo Bình vẫn thế.

- Không phải sao...hừm.xem nào...chẳng nhẽ anh là người chế biến mấy cái chất lỏng.-Xứ Nữ suy nghĩ rồi đoán.

-...Huh?...chất lỏng?-Bảo Bình đang tức, bỗng nhiên nghe thấy Xứ Nữ nói thế liền hỏi.

- À, là mấy cái chất như dung dịch HCL, dung dịch H2SO4, dung dịch HNO3 hay là dung dịch...- Xứ Nữ đang nói thì bị Bảo Bình chặn lời.

- Không phải.-Bảo Bình khoanh tay dựa vào bàn.

- Không là gì?-Xứ Nữ rất tò mò.

- Doanh nhân.-Bảo Bình trả lời.

- Vậy mấy cái này...-Xứ Nữ chỉ vào mấy bộ thí nghiệm của Bảo Bình, rồi tiện tay đụng chạm vào luôn.

- Chỉ là chế biến khi rảnh rỗi thôi, một sở thích ấy mà.-Bảo Bình nói rồi quanh sang phía Xứ Nữ.-Ày, đừng có đụng vào.

Bảo Bình bỗng dưng nói to làm cho Xứ Nữ giật mình, không may hất đổ một bộ ống thí nghiệm đã thế trong đấy còn có mấy dung dịch xanh đỏ tím vàng đủ màu. Thành ra.

"Bùm"

Khói bay mù mịt + tiếng ho sặc sụa của 2 người.

Phòng của Bảo Bình: Tan Nát.

Thí nghiệm của Bảo Bình: Hồng be bét.

- CÁI ĐỒ PHÁ HOẠI NHÀ CÔ.- Tức giận, Bảo Bình hét lên.

- Hi hi, xin lỗi mà.-Xứ Nữ cười, chấp tay xin lỗi.

≥◡◡≤ "Lỗi của ai chứ"

*Song Từ-Song Nưg.

-Huh? Gì thế?-Song Từ ngồi đánh máy tính trên giường, tò mò nên ngẩng đầu lên hỏi.

- Biết được.-Song Nưg ngồi ghé đánh máy tính.

- À, anh cũng là hacker.-Song Từ nghiêng đầu, hỏi Song Nưg.

- Tựa tựa thế.-Cậu trả lời, mắt vẫn dán vào máy tính.

- Tựa tựa? Vậy không phải là hacker à?-Song Từ tò mò.

- Tôi là doanh nhân, nghề phụ chắc là hacker gì gì đó.-Song Nưg nói.

- Oh, tôi là ăn trộm, nghề phụ cũng là ăn trộm.-Song Từ cười tươi.

- Biết, cô là người trực tiếp ăn trộm viên ngọc bội của chúng tôi, gián tiếp ăn trộm "viên ngọc của trời", đúng chứ?-Song Nưg nói làm cho cô giật mình.

- Haha, đúng rồi...hi.-Song Từ gãi đầu cười gượng, đương nhiên là phải như thế rồi bị nói trùng tím đen mà.

- Cô muốn đền bù thì cũng được, cô đã gây tổn thất rất nhiều cho tôi.-Song Nưg ngẩng đầu nhìn Song Từ.

- Đền bù...đền bù gì?-Song Từ lo lắng, bất giác lấy hai tay che người mình lại.

- Tôi không cần cô bán thân, tôi chỉ cần cô bán nghề.-Song Nưg thừa hiểu cái hành động của Song Từ mang ý nghĩa là gì nên nói.

- Anh...là men chính hiệu?-Song Từ nghi ngờ.

- Men chính hiệu, nhưng không phải là trai tân.-Song Nưg trả lời.

- Uh...biết.-Song Từ gật đầu hài lòng.

Không gian bắt đầu tĩnh lặng, chỉ nghe thấy mỗi tiếng đánh máy. Song Từ tiếp tục chơi game, còn Song Nưg làm gì thì không biết luôn, chơi game? Không, không phải chơi game đâu nha. Song Từ đang chơi thì máy tính của mình bị nhiễu, tiếng "xè...xè" cứ phát từ cái máy tính của cô ra. Chính xác thì có kẻ đã gây nhiễu máy tính của cô, cô nhanh chóng bấm bàn phím lia lịa để giải hóa máy tính của cô.

"Tạch tạch tạch tạch..." trong phòng chỉ có thể nghe thấy tiếng này thôi.

Tiếng " Tạch" dừng lại, Song Từ thờ phào, cuối cùng cũng hóa giải được máy tính của cô.

- Con gái không nên chơi mấy cái trò đấy, không tốt đâu.-Song Nưg bỗng dưng nói.

-...-Song Từ mặt ngơ ngơ nhìn Song Nưg rồi hiểu ra một chuyện.-Anh...là người làm nhiễu máy tính của tôi?

- Ừ.-Song Nưg trả lời.

◡◡ " Ô!Hay đấy"

*Nhân Mã-Sư Từ.

Mặt cô đen lại.

- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA...-Cô hét lên.-Biến thái

"Chát".

Lại là tiếng này, Thiên Bình khổ thân thật, không biết mình làm sai gì mà lại ăn phải tát đau đing của Bạch Dương.

* Cự Giải-Kim Ngưu.

- Chắc, mới sáng sớm mà ai lại làm loạn thế.-Kim Ngưu nằm trên giường cau có.

Cậu, định quay sang ôm lấy Cự Giải nhưng không thấy cô đâu, cậu bật dậy ngó xung quanh phòng. Cậu lập tức chạy ra khỏi phòng...

* Song Tử-Song Ngự và Xử Nữ- Bảo Bình.

Vì tối hôm qua phòng của Bảo Bình bị tiêu diệt triệt để nên Xử Nữ với Bảo Bình sang phòng Song Ngự ngủ nhờ.

- Uhm..Cái gì thế, khủng bố buổi sáng à?-Xử Nữ cau mày.

- Giọng Cự Giải.-Song Tử bật dậy, dụi mắt.

- Cự Giải hả, sao lại gọi dậy bằng "A..." mà không phải gọi dậy bằng câu khác.-Xử Nữ cũng bật dậy, dụi mắt.-Mà hình như có cả giọng của Bạch Dương.

- Song kiểm hợp bích gọi mình dậy à?-Song Tử quay sang nhìn Xử Nữ.

- Sao phải thế.-Xử Nữ cũng quay sang nhìn Song Tử.

- Sao cậu ngủ ở phòng tớ?-Hai người đồng thanh.

- Ai bảo phòng các cô.-Song Ngự ngồi trên ghế sofa xoa xoa cái đầu của mình, nói.

- Uhm..Ồn quá, để cho người ta ngủ xem nào.-Bảo Bình nằm trên ghế sofa khác, bực bội nói.

Hai người đen mặt nhìn hai cái người kia, cùng nhau nghĩ" Mấy người đó, sao lại ở đây?"

- AAAAAAAAAAAAAA...BỐ NGƯỜI TA DẪN LÀNG OI.-Hai Người này ôm nhau, rồi đồng tâm hiệp lực hét lên.

* Nhân Mã- Sư Tử.

"Bịch"

Một tiếng động nào đó phát ra trong căn phòng này, và những gì ta nhìn thấy là Sư Tử đang bùng lửa nằm ở dưới đất, trên giường là Nhân Mã nằm, có cái đáng rất chi là đẹp. Hai Cái chân đang hết cỡ, tay thì cũng đang ra hai bên. có thể biết được là Nhân Mã đang chiếm hữu chiếc giường lớn này.

Sư Tử đứng dậy, tức giận, lửa bùng bùng, cậu tóm lấy cái mặt gối của Nhân Mã, ghì mạnh xuống. Nhân Mã chân tay luống cuống, khua loạn xạ hết lên.

- Ứm...ừm...a...a...-Nhân Mã không thể nói được vì đang bị một bàn tay của ai đó bịt mũi và cả bịt mũi.

Sư Tử cuối cùng cũng chịu thả ra, Nhân Mã hít lấy hít để như kiểu là không khí sẽ biến mất hoàn toàn ấy.

- Cô còn dám đập tôi xuống đất lần nữa thì cô chết chắc.-Sư Tử bỏ lại câu đe dọa rồi đi vào nhà vệ sinh.

- Ôi mẹ ời, cái quái gì xảy ra thế.-Nhân Mã không thể hiểu nổi chuyện gì đang xảy ra.- Nhà mình mà, sao cái tên đó lại ở đây vậy.

Nhân Mã bật dậy, tức tốc chạy ra nhà vệ sinh, mở cửa.

Oh, nóng bỏng quá, bụng sáu múi, cơ bắp đủ chuẩn, body đẹp kinh khủng. Nhân Mã đỏ mặt.

- Tôi...tôi...tôi xin...xin lỗi...body đẹp quá.-Nhân Mã cứ đứng nhìn cơ thể nóng bỏng của Sư Tử.

Sư Tử lập tức đẩy Nhân Mã ra ngoài rồi đóng cửa "Rầm". Nhân Mã thì đang thảng ho.

* Ma Kết-Thiên Yết.

Tối qua hai người này không hề có chuyện gì nhì. Bây giờ thì có rồi.

Cảnh nóng nha. Hai người này đang ôm nhau ngủ. Chắc.

- Huh?-Ma Kết mở mắt.

- Dậy thôi.-Thiên Yết bật dậy, rồi đi vào nhà vệ sinh.

Ma Kết cứ nằm đơ ra thôi, đang cố vận động bộ não của mình xem chuyện gì. Cô ườn người, vươn vai còn kèm theo tiếng đê phụ họa "Uhm...". Thả lỏng người, cô mới biết được mình đang làm cái gì. Cô bật dậy, nhìn ngó xung quanh, sờ mó cơ thể mình, ha, vẫn còn nguyên quần áo, cô thở phào nhẹ nhõm. " Tiếng hét của mọi người, sao mới sáng mới lại hết loạn nhà lên thế, muốn công kích ai vậy." Ma Kết xoa đầu một mồi.

- Sao không?-Thiên Yết từ đầu bước đến sờ bàn tay lạnh của mình lên chán Ma Kết làm cho cô giật mình.

- Không.-Cô giữ bình tĩnh, cô đáp.

- Mau còn đi xuống.-Cậu nói.

- Uh.-Cô trả lời.

Cô đi vào nhà vệ sinh.

-----Bữa sáng!Sao lại như thế!-----

Sau khi hoàn hồn và VSCN xong, tất cả đều đi xuống nhà.

Mấy nàng sao nữa thì ử oải, ngáp ngắn ngáp dài mắt cả cái hình tượng xinh đẹp. Còn mấy chàng sao nam thì đương nhiên là rất bình thường, như mọi khi vẫn cái vẻ mặt đấy. Trừ Kim Nguu với Cự Giải đã ở dưới này từ lâu.

Quả là "Một trời một vực".

Chẳng hợp gì cả.

Tất cả đi xuống, nhìn thấy Kim Nguu đang để Cự Giải ngồi vào lòng mình.

"Huh? Cái quái gì thế, mới sáng sớm đã ầu ỹem nhau." Oh,họ khá là khó chịu khi nhìn thấy cái cảnh này nha.

- Đây, hai người kia thôi đi. Tôm quá đấy.-Thiên Bình đi đến chỗ ghế sofa, rồi ngồi xuống.

- Đứng, buồn nôn quá.-Bảo Bình cũng làm nền cho Thiên Bình.

- Phát ớn.-Sư Tử.

...Chắc.-Các nàng.

Bỗng có một cô hầu gái đi đến, người run lập cập.

"Lạnh? Mùa hè mà?" Các nàng nhìn cô hầu gái đó rồi nghĩ.

- Uhm...Cô lạnh sao?-Nhân Mã tò mò hỏi.

- Hả, à không ạ.-Cô hầu gái giật mình.

- Sao cô run lập cập thế?-Bạch Dương hỏi.

- Đầu...đầu có ạ.-Cô hầu gái càng run hơn.

"Rõ ràng như ban ngày thế kia mà nói không." Các nàng nghĩ.

- Có chuyện gì.-Thiên Bình giúp cô hầu gái giải vây.

- Dạ, thưa thiếu gia bữa sáng đã chuẩn bị xong rồi ạ.-Cô hầu gái nói.

- Biết rồi.-Bảo Bình nói.

"Bữa sáng? Cự giải?...A!!!" Các nàng động não suy nghĩ, rồi quay ngoắt sang nhìn Cự Giải đang "shock".

- Vào ăn sáng.- Kim Nguu khó chịu nói.

Tất cả, đều đi vào nhà bếp.

Wow!!! To ghê, đẹp nữa. Quả nhiên căn biệt thự của các cô không thể so sánh với căn biệt thự này.

Cái bàn ăn dài thế...

Các nàng đơ luôn, cái bàn ăn dài thò thế này.

Các cô chúa ghét mấy cái bàn ăn dài thế này. Ghét kinh khủng.

- Ngồi vào.-Bảo Bình nói.

Các cô cũng ngồi vào. Huh! Mỗi bên một đầu bàn. Các nàng một đầu bàn, các chàng một đầu bàn.

Căn bàn là các cô không muốn ngồi ăn cùng người khác và các chàng (chắc) cũng thế.

Biết ý, Kim Nguu phẩy tay ra hiệu cho người hầu chuyển thức ăn sang đầu bên kia.

Ai cũng biết đấy, chủ nhà thường nói với khách là " Cứ tự nhiên như ở nhà đi".

Uhm...Các chàng không cần nói các nàng cũng biết và còn tự nhiên hơn là ở nhà.

Khi ăn...

Một bên thì trầm kinh khủng, còn một bên thì...loạn kinh khủng.

Các nàng tranh nhau ăn, còn hét loạn lên nữa chứ.

- Ahhhhh...Của tớ của tớ.

- AAAA...Đừng có thể chứ.

- Chết này.

- Biến hết.

- CỬA TỐ HẾT.- Hét lớn.

Các chàng đen mặt, khó chịu. Còn người hầu ở đây thì hết sức ngạc nhiên.

"Sao lại thế này".

"Đáng sợ quá. T.T Minh không muốn làm ở đây nữa, bố mẹ ơi con nhớ hai người quá" o(╯—╯)o

Gào thét trong tâm

Các chàng ăn uống có văn hóa.

Các nàng ăn uống vô văn hóa.

Đáng ghét, sao lại ngược đời thế này.

-----Người bản lĩnh nhất-----

Oh, xin chào.

Hiện tại có sáu người đang ở trong một nhà hàng cao cấp. Ăn mặc rất lịch sự nha.

Thiên Bình, Kim Ngu, Song Ngu thì đều mặc vest.

Bạch Dương mặc váy xoè thân denim cũng khá điệu với phần chân váy xoè xếp ly hoạ tiết hoa. Tóc buộc cao.

Cự Giải mặc một chiếc váy xoè kết hợp cùng với áo vest lửng. Tóc tết dọc dừa.

Song tử mặc một chiếc áo sọc kẻ đen trắng kết hợp cùng với váy bò yếm xoè rất kute. Tóc búi cao.

Huh, tại sao họ lại ở đây ư. Hừ, đơn giản là vì họ được giao nhiệm vụ là đến đây ký hợp đồng với người mà ai cũng biết.

- Uhm...sao lâu vậy.-Bạch Dương nôn nóng.

- Sao cô lại nôn nóng thế?-Thiên Bình hỏi.

- Thì đây là lần đầu tôi...-Bạch Dương ấp úng trả lời.

- Cái này chẳng liên quan đến cô đâu.-Kim Ngu nói.

- Không liên quan thì chúng tôi đến đây làm gì?-Song Tử tò mò.

- Cho có lệ.-Song Ngu nói.

-...- Bà nàng hình như hiểu ra chuyện gì đó.

Bỗng cánh cửa được mở ra, làm cho sáu người ở đây đề ý. Một dáng người mập mạp bước vào, đầu bóng lóa vì không có một sợi tóc...

"Ah, nhìn quen quen. Gặp ở đâu rồi ta?" Các nàng đang cố suy nghĩ.

- Bác Kim, đến rồi à ngồi đi.-Các chàng lịch sự đứng dậy, các cô thì cũng lật đật làm theo.

- Ồ, gì đây các cậu dẫn theo mỹ nữ đến cho tôi à.-Lão hói cười toe toét.

Các cô nôi hết cả da gà lên, nghe cái giọng kinh tởm chưa kìa.

- Không, đây là người của chúng tôi không thể cho người khác được.-Thiên Bình lịch sử trả lời.

- Ồ, vậy à, ngồi đi.-Lão hói cũng lịch sử nói.

Tất cả đều ngồi xuống, thức ăn được đưa vào, wow, toàn món ngon thế này. Các cô đang cố kiềm chế con đói của mình không được để mất lịch sự được. Còn mấy chàng kia thì cười thầm. Mấy cô đáng thương quá.

- Haha, các cậu suy nghĩ kĩ rồi chứ gì. Được được, tốt lắm.-Lão hói cười to.

- Người như bác Kim đây, đương nhiên là không thể xúc phạm được rồi.-Thiên Bình cười nói.

- Ồ, cậu nói vậy thì có nghĩa là tôi rất bản lĩnh đúng không?-Lão hói cười rồi dùng "ánh mắt đưa tình" sang phía của Bạch Dương.

Bạch Dương thật sự rất là khó chịu, khó chịu kinh khủng...

-...- Chỉ cười.

- Bản lĩnh nhất chứ?-Lão hói lại nhìn chăm chăm vào Bạch Dương.

- Ông sẽ bản lĩnh nhất nếu mọc được tóc.-Bạch Dương bực bội nói.

...Quác...quác...quác...

"Phù..."-Song Tử phun nước.

- Cái...cái...gì.-Lão hói bực tức nói.

"Hahahahaha..." Chẳng ai nhịn được cười nữa, ai cũng cười rất là...thô lỗ. Làm cho lão hói tức điên luôn.

- Bần...bần...bản lĩnh.-Thiên Bình ôm bụng cười.

- Im đi...ha ha...đừng...haha...có cười...haha.-Song Ngu vừa cười vừa nói.

Lão hói thật sự rất bực bội và ngại. Lão đứng dậy đập báng hợp đồng xuống bàn ăn.

- Được rồi, chuyện này tôi sẽ bỏ qua, hợp đồng cũng đã kí rồi tôi đi trước.

- Không tiễn.-Kim Ngu cố nhịn cười nói.

Lão hói đi rồi. Trong phòng tiếng cười lại càng to hơn, dữ dội hơn.

Chặc.

Bạch Dương à, cô sao lại nói thế chứ làm người ta " đau lòng".

Bạn đang đọc truyện *[12 Chòm Sao] Chúng Ta Là Hai Thế Giới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15

Nếu tôi ngấm bão vật quá lâu tôi nhất định sẽ rất chán. Nếu tôi ngấm anh quá lâu tôi nhất định sẽ muốn cắn chết anh.

Vì anh đáng yêu quá chứ sao.

...

Uhm...Nhóc con à hình như em muốn tôi "thịt" em thì phải.

Nếu không phải thì hôn tôi.

...

Chư~

.....

- AAA...Hại não quá.-Nhân Mã ngồi vò đầu vò tóc ở phòng khách.-Tớ thua.

- Nhân Mã...cậu luôn đầu hàng đầu tiên.-Xử Nữ pó tay với nhóc này luôn.

- Khó lắm, nó không hợp với người như tớ.-Nhân Mã kiểng cớ, hừm, cớ này hay đấy.

- Hợp với tớ chắc.-Xử Nữ cười.

- Uhm...ừ, hợp.-Nhân Mã cãi cùn.

Xử Nữ cáu, cô lập tức đứng dậy tóm lấy cổ áo Nhân Mã lôi dậy rồi cô xoay người đá vào eo Nhân Mã một cái đau điếng người. Nhân Mã ngã nhào ra sàn, cô nằm ôm eo, co người lại.

- A...Xử Nữ, cậu đúng là...sur từ vùng núi mà.-Nhân Mã đau khổ nói, thật sự rất muốn khóc ah.

- Gọi gì tôi.-Sur từ đứng lúc đi xuống, rồi nghe thấy mỗi từ " Sur Từ". Nên tưởng Nhân Mã gọi mình.

- Đồ cầm thú.-Nhân Mã thật sự không biết Sur Từ ở đây, câu này là ý nói Xử Nữ co, nhưng mà bị Sur Từ hiểu nhầm.

- Ai là cầm thú vậy.-Sur Từ tức giận.

Nhân Mã ôm eo ngẩng đầu lên thì thấy Sur Từ đang bốc hỏa.

- Sao...sao...cậu lại ở...đây.-Nhân Mã ngu ngốc không chịu giải thích, mà lại đi hỏi thế.

Làm cho sự hiểu nhầm càng lên cao, Sur Từ càng có thể chắc chắn là Nhân Mã đang nói xấu cậu. Sur Từ lôi Nhân Mã đứng dậy rồi kéo lên phòng "xử lý".

- A...Xử Nữ cứu tớ.-Nhân Mã cảm nhận được sát khí rất mạnh phát ra từ Sur Từ nên quay lại cầu cứu Xử Nữ, nhưng xin chia buồn nha cô cầu cứu nhầm người rồi.

- Chuyện của cậu, không phải của tớ, mà nói xấu sau lưng người ta là không tốt đâu nha.-Xử Nữ thêm dầu vào lửa thành công mỹ mãn luôn. Sur Từ đã bực lại càng bực hơn.

" A...Đáng ghét, cái đồ dớ hơi boi ngựa nhà cậu hại chết tớ rồi." Nhân Mã gào thét trong nội tâm.

" Khặc khặc, cổ lên nhé, mà ta đâu có boi ngựa bao giờ đâu." Xử Nữ cười thầm trong lòng.

-----Ta sinh ra là dành cho nhau...Chắc thế?!!-----

Một chiếc oto đang chạy trên đường lên núi.

Chiếc xe phóng khá nhanh, đi qua từng khúc cua rất điêu nghệ.

Trong xe có hai người. Một nam một nữ.

Cô gái tóc đỏ đang lái xe còn chàng trai tóc đen đang thưởng thức tài nghệ của nàng. Nói thật thì ai mà ngồi trên cái oto này thì chỉ có đường tìm thoi thóp. Cảm giác lúc này thì như bị ném xuống chín tầng địa ngục rồi được vớt lên thiên đường vậy.

Quá ghê.

Chiếc xe dừng lại trước một trại trẻ mồ côi. Hai người đi xuống.

- Đi.-Thiên Yết nói, rồi đi vào.

Ma Kết cũng đi theo, bỗng rất nhiều trẻ con chạy ra xô vào chỗ hai người.

- Anh Yết ơi, anh đến chơi với chúng em đúng không.-Một bé gái nói.

- Anh ơi, mấy anh kia đâu rồi.

- Sao mấy anh kia không đến vậy.

- Chị này là ai vậy?

- Người yêu anh à.

- Đẹp quá.

- Anh ơi anh có mang cái gì đến cho chúng em không vậy?

- Anh ơi em muốn quà.

- Chị ơi em muốn quà.

.....

Rất nhiều đứa trẻ kèm theo câu hỏi chèn ép hai người, chúng quá đông và nói quá nhiều. Choáng váng luôn. Ma Kết thật sự rất bối rối, không biết nên làm cái gì nữa. Cứ để cho mấy đứa trẻ nói, cô thì mặt cứ ngơ ngơ như con nai tơ ấy.

- MẤY ĐỨA KIA CÓ THÔI ĐI KHÔNG.-Bỗng có một tiếng hét vang lên.

- AAA...Chạy đi, má Kiều kia.-Một đứa bé hét lên, cả đám trẻ bỏ chạy không còn một đứa nào.

Ma Kết thật sự rất shock và có hơi sợ. Thiên Yết quay sang nhìn Ma Kết, thấy cô bây giờ trông rất chi là ngu ngơ.

- Sao không?-Câu hỏi đầy quan tâm

- Hà...à...không...không sao.-Ma Kết hơi lắp bắp.

Thiên Yết thoáng thấy vui vì đây là lần đầu tiên thấy cô như thế.

Trông rất đáng yêu, giống như cái lần đầu mà hai người gặp nhau vậy.

Cái yêu đầu tiên.

Ngây thơ.

- Xin lỗi hai người nha mấy đứa kia nó nghịch quá.-Má Kiều mà mấy đứa trẻ kia nói, bỗng nói.

-...-Chẳng có ai trả lời cả.

- Ah, sơ ơ trong, vào đi.-Hình như má Kiều khá là hiểu tính khí của Thiên Yết thì phải.

Còn mấy đứa trẻ kia nữa gọi tên rất thân mật với Thiên Yết.

Anh chàng này kì lạ thật.

Hình như chi thân thiết với trẻ con thôi. Mà đặc biệt là trẻ mồ côi.

- Không cần.-Thiên Yết giọng lạnh nói.

Má Kiều hiểu cậu thật đấy, sau khi nghe xong thì má Kiều đi luôn mặc xác 2 người. Mà...hình như má Kiều đang giận thì phải.

Chính xác là rất giận. Làn não cũng thế, mỗi lần đến đây là hai người cũng nói được với nhau mỗi người 1 câu. Thiên Yết à, sao mà ác thế người ta muốn quan tâm cậu mà cậu làm thế khác gì khinh thường người ta chứ.

Mà...nói với cái tên này thì như không à.

Bỏ đi.

- Đi theo tôi.-Thiên Yết bỗng dung nói làm cho Ma Kết giật mình.

Hai người đi trên con đường được bao bọc bởi cây cối, cảnh vật rất thanh bình. Ma Kết đang mải ngắm thì bỗng dung Thiên Yết dừng lại làm cho khuôn mặt xinh đẹp của cô đập thẳng vào lưng "người đá". Đau, cô xoa mũi của mình.

Thấy Thiên Yết cứ nhìn thẳng nên cô cũng tò mò nhìn theo.

Tuyệt...Tuyệt với ông mặt trời, đúng là cảnh đẹp có một không hai, độc nhất vô nhị, xứng đáng xưng bá thiên hạ.

Hoa, ở đây có rất nhiều hoa, đủ loại, đủ màu. Nó giống như là được con người trồng, nhưng không phải, là nó tự mọc. Nó mọc theo hàng, có mấy chỗ đất cao thì nó lần lượt thi nhau nở ở đó, để có thể làm cho mọi người chỉ nhìn vào nó, còn có nhiều bông leo lên cây mà mọc.

Ma Kết ngẩn người, cảnh đẹp đúng là cảnh đẹp hiếm có và khó tìm. Cô đúng là người rất may mắn rồi. Đây là lần đầu tiên cô thấy cái cảnh như thế này, nói trắng ra thì đây là nơi đẹp nhất mà cô từng thấy. Nó đẹp một cách cao quý, đẹp mê người.

- Nhớ không?-Thiên Yết bỗng dung nói.

-...-Cô thật sự chẳng hiểu nổi ý nghĩa của cái câu mà Thiên Yết nói.

-Đây là nơi mà chúng ta gặp nhau..."Lần đầu tiên".-Thiên Yết nói, làm cô hoang mang.

Gặp?Chỗ này ư?Có à?Lúc nào vậy?...cô có vận động đầu óc để nhớ.

- Năm 8 tuổi.-Thiên Yết ra gợi ý.

8 tuổi?Cô đã từng đến nơi như thế này rồi ư? Ma Kết thật sự rất bất ngờ.

- Tôi không có tuổi thơ...Nói trắng ra thì là không nhớ một chút gì cả.-Ma Kết nói, ánh mắt buồn nhìn ra xa. Khó?Cô khó sao?Khó vì không nhớ được quá khứ. Còn cậu thì khó vì không thể quên được cái quá khứ đầy của mình.

Ghê tùm.

Thật sự ghê tởm

Cậu chỉ muốn nhớ cái lúc ấy, cái lúc mà cậu gặp cô, cái lúc mà cô luôn quan tâm và an ủi cậu, nhớ nụ cười đáng yêu của cô, nhớ giọng nói dịu dàng của cô, nhớ giọng hát êm đềm của cô, nhớ cái cảm giác mà được cô vuốt ve khuôn mặt đáng thương của mình. Cậu nhớ cô. Tất cả về cô, mọi thứ về cô...Nhưng cô chẳng nhớ gì, dù chỉ một chút về cậu. Cô không nhớ.

Đau.

Đau lắm.

Cậu chẳng thể nói gì cả. Bây giờ, ngay bây giờ, cậu muốn ôm lấy cô, muốn được cô vuốt ve khuôn mặt của mình, muốn nghe cô hát, muốn thấy cô cười. Nhưng không được, cậu không thể làm thế được. Một môi, đau đớn. Xin hãy buông tha cho cậu, xin hãy cho cậu hạnh phúc, vui vẻ, dù chỉ một chút thôi cũng được.

Làm ơn...

- Về.-Thiên Yết nói, cổ họng của cậu như có gì đó chặn lại làm cậu cau mày khó chịu.

Rất khó chịu.

Ma Kết thấy Thiên Yết quay người nên cô cũng đi theo, đành tạm biệt phong cảnh tuyệt vời này vậy.

Ma Kết ngây thơ quá nha làm cho người ta thất vọng trăm trọng thể kia mà vẫn thoải mái ngắm cảnh được. Thiên Yết hình như là thật sự rất rất không vui thì phải. Trên đường về nhà mặt cậu ta hầm hầm như sắt thủ (Cái này thì lúc nào chẳng thể nhỉ), Tinh thoảng còn đập mạnh vào cái xe tội nghiệp làm rõ về tức giận của mình. May mà Ma Kết phi nhanh nếu không thì chuẩn bị mua cái mới rồi. Mà hông cái này cũng tiếc, siêu xe của người ta mà ily.

-----Thục nữ gì chứ. Tất cả chỉ là lừa người-----

-AAAAAAA...Cái đồ "thục nữ biến dị" kia hôm nay bốn cô nương sẽ trả thù.-Nhân Mã cùng với Xử Nữ chơi rượt đuổi nhau phòng khách.

- Ấy ấy, khi không lông, cậu bình tĩnh lại đi.-Xử Nữ chọc tức Nhân Mã.

- Chết đi ahhh-Nhân Mã tức giận cầm đầu cầm cổ chạy đuổi theo Xử Nữ quanh nhà.

Đúng lúc sáu người kia về, khá là ngạc nhiên khi thấy hai "tiên nữ" trèo leo đuổi nhau như khi mặt đỏ ở trong nhà. Mọi thứ trở nên lộn xộn, mấy người làm trong nhà thì nấp nấp núp núp, sợ bị vạ lây nên trốn vào một góc theo dõi "phim hành động" phiên bản khi mặt đỏ.

Ba nàng kia nhìn nhau rồi tất cả đều lời điện thoại qua quay cảnh này, để có bằng chứng đưa cho Ma Kết.

- AAA...Khi không lông đuổi người cứu với hahaha.-Xử Nữ vừa chạy vừa trêu đùa Nhân Mã.

- Cái đồ cái bắp mắt xanh kia, hôm nay tôi sẽ chữa trị bệnh đầu xanh lét của cậu.-Nhân Mã tức giận.

-Ple ...Ple...Ple~~~~ Có tài thì bắt tớ đi.-Xử Nữ cố gắng chọc tức Nhân Mã và kết quả đã không phụ lòng cô.

Hai người này hình như không biết mình đang bị quay thì phải, cứ hồn nhiên đi và cứ...phá nhà người ta đi.

Hậu quả khó lường.

- Mấy cô không ngăn cản à.-Thiên Bình thấy lạ nha, mấy cô này lúc nào cũng thân thiết thăm thiết với nhau mà sao bây giờ lại...

- Không cần, nếu giờ ngăn cản lại thì khác sẽ phải ngăn cản lần nữa và cứ thế phải ngăn cản hai người này liên tục, vậy thì đưa cái này cho Ma Kết xử lý vậy là xong chuyện ,chẳng phải đụng chân đụng tay làm gì cho tốn sức.-Song Tử nói.

- Một người.-Bạch Dương nói kèm-Xử Nữ rất thích đùa dai, nên tốt nhất đừng đụng vào thì hơn.

- Các cô có vẻ sợ cái gái tên Ma Kết đó nhỉ.-Thiên Bình nói.

- Còn các anh có vẻ sợ cái người tên Thiên Yết đó nhỉ.-Bạch Dương nói.

- Đáng sợ.

- Kinh khủng.

- Giết người không nương tay.

- Đầu óc tuyệt vời.

...Hai người liên tiếp nói, xong hai người nhìn nhau bằng ánh mắt lạ thường, nó có vẻ gì đó...

- Người anh em.-Hai người đồng thanh nói...còn bắt tay nhau nữa chứ.

Hiểu, hai người hiểu cảm giác có người thân thiết là một kẻ "đẳng cấp của đẳng cấp","cao thủ của cao thủ","ác hơn hung thần","ghê hơn gặp ma"...

Hai người có thể thông cảm cho nhau, nhưng mà một người là quá đủ rồi giờ lại thêm một người nữa. Thế này thì họ phải sống làm sao cho những ngày tiếp theo đây, đáng thương đáng thương, quá đáng thương.

- Ma Kết về rồi kia.-Song Tử bỗng dưng nói.

Xử Nữ với Nhân Mã ngay và lập tức dừng lại cuộc chơi, trở về trạng thái bình yên. Ma Kết với Thiên Yết đi vào nhà, nhìn thấy cảnh này cả hai đều cau mày.

- Nhà, sao thế này.-Thiên Yết nói.

Ồi trời, thăm rồi thăm rồi, hai nàng nhà ta mãi vui quá nên không để ý. Phá nhà xong rồi giờ ngây thơ vô tội hả, không cần đây nhìn thế này thôi là cũng đủ biết hai người đã gây ra cái bãi hỗn độn này rồi. Khôi giải thích nhé.

- A haha, đại nương hôm nay xinh quá.-Xử Nữ cười tươi nói, liếc mắt sang Nhân Mã, ra hiệu cùng nhau hợp tác.

- Hahaha, đúng đúng, đại nương nhà ta hôm nay đẹp quá.-Nhân Mã gật đầu lia lịa thể hiện sự tán thành, còn câu nói thì thể hiện rằng "tôi là người có tội"

- Không cần đánh trống lảng, kéo gọi ma về nhà.-Ma Kết lườm hai người kia.

"Cần gì chứ, có một con ma còn bá đạo hơn cả Diêm Vương với Thần Chết ở đây thì làm gì có con ma nào dám lên vào đây. Nếu có thì gan nó đúng là to hơn cả những gì mà người ta tưởng tượng đấy chứ. Ma Kết cậu là con ma kinh dị nhất hành tinh." Họ coi như đây là một phát hiện mới, cổ mà giữ và cổ mà nhớ cái phát hiện này đi nha. Quên là chết đấy.

- Hai người...tự xử.-Câu nói của Ma Kết đầy quyền lực chèn ép chết hai con tép riu kia.

Vậy là mọi chuyện đầu trở về đây, mấy người kia đi nghỉ ngơi, người làm trong nhà thì dọn dẹp nhà cửa. Xứ Nữ với Nhân Mã thì...tự xử...đây là một hình phạt đáng sợ không thể tiết lộ được...Bí mật không thể bật mí.

Bạn đang đọc truyện [12 Chòm Sao] Chúng Ta Là Hai Thế Giới được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16

Em là kẻ đa nhân cách. Tôi là kẻ đa dạng cách.

Không phải rất hợp sao?

.....

Sao anh nghĩ vậy, nếu thế thì con hai ta là kẻ đa năng chắc.

.....

Đúng, bởi vì mai sau nó sẽ kế nghiệp anh chứ không phải em.

.....

Xin lỗi vì đã không "Trong sáng" kiếm tiền như anh.

.....

Biết lỗi là tốt đấy, honey à ♥.

.....

Các chàng trai nhà ta đi làm việc từ sáng sớm tinh mơ, các nàng nhà ta đây chẳng có việc gì làm nên ngồi xem phim kiếm hiệp. Bộ phim rất là hấp dẫn nha, rất cuốn hút người xem mà nhất là con gái, dàn diễn viên rất chi là đẹp nha. Bộ phim này như kiểu là dành cho bé lũ hám trai-dại trai ấy mà. Đang xem thì tự nhiên Bạch Dương lên tiếng.

- Chẳng thể hiểu nổi luôn, mấy người này đánh nổ tung cả núi mà sao lúc bị giam có mấy cái cọc gỗ gõ mục với cả mỗi mấy cái cửa ọp ẹp thôi mà cũng không thoát được.

- Phim mà, tất cả đều là hư cấu.-Xứ Nữ cầm túi bông ngó vừa ăn vừa nói, vẫn cái dáng ngồi vô duyên đấy, ngồi khoanh chân.

- Xứ Nữ, cậu cũng biết là nó hư cấu à.-Song Tử ngồi vắt chéo chân cầm tách trà cười nói.

- Đương nhiên, Xứ Nữ ta đây mà lì không biết mới là lạ.-Xứ Nữ vênh mặt lên, vỗ tay vào ngực một cái, ra oai.

- Ô, thế trước đây ai từng nói là:" Mai sau lớn lên tớ sẽ thành tiên nữ, tớ sẽ đi giúp đỡ các cậu".-Bạch Dương lắc người, bĩu môi nói.

- Cậu...cậu...cái...cái đây là...hồi bé, tớ có biết gì đâu.-Xứ Nữ lấp bắp, chu môi ra nói, đáng iu cực luôn nha.

- Còn Bạch Dương nhà ta lúc nào cũng mơ mộng chàng Bạch Mã Hoàng Tử sẽ đến rước mình đi còn gì.-Cự Giải cầm tách trà nói.

- Tớ...không có.-Bạch Dương giắt mình mặt hơi đỏ, nói nhỏ dần.

- A, đó mất kia, chứng tỏ là cô nha~~~~ Nhân Mã lấy tay chỉ vào má đỏ của Bạch Dương cười nói.

Cả căn nhà đầy tiếng cười sảng khoái, đúng là cảnh hiếm có trong nhà này nha, chưa bao giờ có người nào cười như vậy cả. Mấy người hầu trong nhà này cũng vì thế mà mỉm cười hạnh phúc, cuối cùng họ cũng có thể nghe thấy tiếng cười vang lên trong cái căn nhà này trước khi xuống âm phủ ngồi trò chuyện cùng diêm vương.

Thật là hạnh phúc ah~, nói thật thì đã có người khóc vì cảm động rồi kia.

Gì vậy? Chủ nhà thần kinh có vấn đề bây giờ lây sang cả người hầu à.

Haizz Chịu luôn.

"Reng!...Reng!...Reng!..." Tiếng điện thoại vang lên làm cho mọi người không thể cười được nữa, mấy nàng nhìn nhau, vừa hay có một cô người hầu vừa dọn phòng xong đi xuống nên mấy nàng gọi lại để nghe điện thoại. Cô người hầu này cũng đành phải nghe theo, nhấc điện thoại lên.

- Dạ...có ạ...vâng.-Cô nàng trả lời, còn thêm cái động tác gật đầu nữa chứ.- Cô Cự Giải, cậu chủ Kim Ngưu muốn nói chuyện với cô.

- Hà, tôi...-Cự Giải ngập ngừng nói, rồi cũng đành lật đật đi ra chỗ cái điện thoại.

- *Cự Giải, cô đấy hả.*- Kim Ngưu ở đầu dây bên kia nói.

Cự Giải có thể nghe thấy mấy tiếng cười nói của mấy cô gái nào đó, có vẻ như Kim Ngưu đang ở trong một bữa tiệc.

- Có chuyện gì không vậy?-Cự Giải hỏi.

- *Nhân với tất cả là chúng tôi hôm nay sẽ không về nhà, nên các cô đừng có mà nhân cơ hội này để chạy đấy nhé.*- Kim Ngưu nói, giọng nói đầy quyền lực, làm cho Cự Giải giắt mình, lưng thoát mồ hôi.

- Đương...đương...nhiên.-Cự Giải trả lời.

- *Tốt*.-Nói xong Kim Ngưu tắt máy luôn.

Cự Giải thờ dãi, đặt điện thoại lại chỗ cũ, cô đi ra ngồi xuống rồi uống một ngụm trà.

- Chuyện gì thế?-Xử Nữ tò mò.

- Hôm nay mấy người đó không về, nhắc nhở chúng ta không được nhân cơ hội chạy.-Cự Giải nói.

- Hôm nay không về hả, vậy chúng ta đi chơi đi.-Nhân Mã bỗng nhảy dựng lên.

- Đúng đúng, suốt ngày ở trong nhà cũng chán lắm, đi chơi đi.-Bạch Dương cũng hí hửng theo đuôi Nhân Mã.

- Ủ cũng được đấy.-Xử Nữ cũng hùa theo.

- Vậy đi chơi đâu?- Cự Giải nói chứng tỏ cũng muốn đi.

- Đang mùa hè, đi công viên nước là hay nhất.-Song Tử nói, giờ cái laptop ra trước mặt mọi người.- Đặt vé chứ.

- Đặt!!!-Đồng thanh hét lên (đương nhiên là trừ Ma Kết).

...-Bỗng nhiên họ im tắp tấp. Năm nàng nhìn sang Ma Kết đang ung dung uống trà.

- Được.-Ma Kết hiểu họ mà.

- Vậy 6 người nhé.-Song Tử cười tươi nói, ai cũng hớn ha hớn hở như trẻ con ấy.

Họ nhanh chóng lấy ít quần áo để thay, không có đồ bơi nhưng đến đây ắt hẳn sẽ có bán đồ bơi nên đến đây rồi mua vậy. Họ chạy nhanh ra nhà xe trèo hết lên xe, rồi họ lao như điên ra ngoài đường cái. Đi một thời gian thì đã đến công viên nước rồi.

Wow, cái công viên nước này nhìn từ ngoài thôi đã thấy nó hoành tráng rồi không biết bên trong sẽ thế nào nữa. Họ đưa vé cho nhân viên rồi đi vào.

Wow, có phải là quá hoành tráng rồi không, cái công viên này được đầu tư gói ghém. Phải nói là đẹp đẹp đẹp kinh khủng, đẹp long cả trời đất mắt thôi, mấy nàng ngất ngây con gà tây trước sự hoành tráng của cái công viên nước này. Mà cũng hơi điên thật, mấy nàng vừa đi vừa há hốc mồm, mắt thì mở to ra để nhìn cho rõ mọi thứ ở đây. Trông như mấy con gà mở từ nhà quê mới lên á, trông ngố tàu gói ghém. Có mấy người lạ đi ngang qua cũng phải để lại sự khinh thường dành cho mấy nàng, tuy nhiên thì chỉ là con gái thôi còn con trai thì...hết nói nổi.

Hay ghê, có chỗ bán đồ bơi họ chạy đến chỗ đấy, hừm, cũng được đấy mấy bộ đồ bơi này nhìn cũng vừa mắt đấy chứ. Thật muốn vơ hết mấy bộ đồ này rồi mặc dần, dù sao thì họ cũng là người có tiền mà, phải thể hiện mình là người có điều kiện chứ. Nhưng mà thôi đi, chắc gì họ đã được đi nữa chứ.

Nhắm mắt vào chọn bừa, ai ngờ cả 6 người đều chọn phải 1 bộ.

...Nhìn nhau ngơ ngác.

"Thôi kệ chọn bộ khác vậy" tất cả họ đều nghĩ vậy, định bụng nhường nhau đấy mà.

Không nhắm mắt chọn bừa nữa, vớ bừa vậy. Vớ được bộ nào thì lấy luôn bộ đấy vậy. Họ cuối cùng cũng có thể đi bơi được rồi. Nói là chọn bừa nhưng có cảm giác như mấy người này phải tia mãi mới ra ấy, nhìn ai mặc cũng lòi cuốn hết, nhìn cơ thể thon gọn, mảnh mai quyến rũ chết người kia không làm cho mấy chàng trai ở đây điên loạn thì có vẻ con trai ở đây có vấn đề, mà cộng thêm cả vẻ đẹp kia thì con trai có vấn đề cũng phải điên loạn ha.

Họ cũng khá để ý mọi người xung quanh, nhìn mấy chàng trai cơ thể 6 múi, bắp tay rắn chắc, thật chỉ muốn lao đến mà ôm cho chết nghẹt thì thôi, máu hám trai-dại trai bắt đầu chảy khắp cơ thể mấy nàng mặt ngơ ngác cười, nhìn như mấy con dờ hơi. Thật ra không phải là nhìn mấy người kia nữa mà là lúc đấy họ đang nghĩ đến việc 6 chàng kia mặc quần bơi để lộ body tuyệt vời của mình, mà Nhân Mã đã từng nhìn thấy body của Sư Tử rồi, nên cô suýt nữa thì bán máu mũi của mình ra đấy.

- Nghĩ...nghĩ cái gì vậy...đi chơi thôi.-Xử Nữ thoáng đỏ mặt.

- Yeah...Đi...đi chơi thôi.-Cả đám đồng thanh. Đương nhiên là Ma Kết sẽ không có trong đội hình này, vì vừa khi thay đồ bơi xong là cô đã tung bay đi hướng nào cũng không biết luôn, làm mấy nàng tưởng cô đã bốc hơi vì trời nóng.

Cả đám cũng tung tăng chạy đi khắp nơi để chơi, Cự Giải có vẻ không muốn chạy nhảy gì nhiều nên đã ngồi lại một chỗ. Cô ngồi thành bể bơi vùng chân làm nước bắn tung tóe, bỗng nhiên có một chàng thanh niên, hừm, nhìn đáng cũng được đấy chứ. Cái tên đấy ngồi xuống bên cạnh Cự Giải, nở nụ cười rạng rỡ như ánh mặt trời trên cao kia kia, thật muốn người ta đánh cho nát người.

- Cô em giống như vũ bão ấy, làm cho bọn anh đây ngất ngây.-Cái tên đó nói.

Vũ bão? Sao lại giống vũ bão?...Cự Giải làm mặt ngốc, cô mới từ nước ngoài về nên không biết được là cái anh kia đang nói ngọng, thật ra là cái tên đấy muốn nói cô giống như vũ bão cơ, cô đã tưởng tượng theo một chiều hướng khác không hay cho lắm. Haizz, Tiếng Việt đẹp thì đẹp thật nhưng muốn người nói phát ngôn cho đẹp thì đúng là hơi khó.

- AAAAAA...-Cự Giải hét lên, đứng dậy tra tấn tên kia, cô đập vào lưng hắn, dằm vào lưng hắn mấy cái đau điếng người rồi đẩy cái tên kia xuống nước, cái tên kia thì theo phản xạ tự nhiên lấy tay ôm đầu. Trời, ôm lưng đi chứ ôm đầu làm gì, lưng của mi sắp bị gãy thành mấy khúc rồi kia.

Đương nhiên là điều này cực kì gay sứt chứ ỷ rồi, Cự Giải xấu hổ vì bị mọi người nhìn chằm chằm vào mình với đủ loại ánh mắt.

Sợ...Đáng sợ thật...ánh mắt đó...họ lại nhìn cô bằng ánh mắt đó.

Cự Giải run rẩy.

Cô yếu đuối, cô là như vậy đấy.

Cô như vậy là vì muốn được bảo vệ, muốn được bao bọc, muốn được che chở.

Đáng sợ.

Đầu phải lúc nào họ cũng có thể bên cô để bảo vệ cô được.

Cô cảm thấy mình quá ích kỉ rồi.

Cô không muốn, không muốn nhìn thấy họ sẽ bị tổn thương vì mình.

Mạnh mẽ...cô muốn mạnh mẽ...cô không còn nhỏ nữa,cô muốn họ có thể yên tâm.

Ước mơ của họ chính là ước mơ của cô, dù yếu đuối nhưng cô vẫn muốn mình là người bao bọc họ bảo vệ họ.

Gia đình, họ là gia đình, là kho báu, là thứ vô giá, là hạnh phúc, là niềm tin, là cả trái tim của cô.

Mất họ...cô sẽ chết...chết vì không thể thở được, vì trái tim của cô đã mất.

Khóc?Cô lại khóc rồi...sao cô lúc nào cũng yếu đuối thế này vậy.

Cổ họng cô như bị cái gì đó chặn lại.

Mọi cô mấp máy, cô nhận ra mình không thể nói thành tiếng được nữa rồi.

Càng sợ hơn.

"Xin hãy... Giúp với!!!"

- NHÌN CÁI GÌ MÀ NHÌN, CHƯA THẤY NGƯỜI KHÓC BAO GIỜ À.-Xử Nữ hét lớn.

Họ đã đến rồi, Nhân Mã với Bạch Dương ôm cô, còn 3 người kia thì dùng con mắt "Thần chết" nhìn đám người kia. Đương nhiên là mấy người lạ kia sẽ sợ mà chạy cong đuôi rồi, đừng có đùa với ninja rửa, mất mạng như chơi đấy.

- Cự Giải, kẻ khổng nạn nào đã bắt nạt cậu.-Bạch Dương tức giận chống tay vào hông.

- Đúng, Cự Giải nói đi, bọn tớ sẽ xử đẹp kẻ đó.-Nhân Mã cũng tức giận.

- Cự Giải nói đi.-Xử Nữ khoanh tay, giọng nói to vẻ rằng cô đang rất tức giận.

Cự Giải ngơ ngác nhìn mọi người, họ lại bảo vệ cô rồi, được họ bảo vệ...cô hạnh phúc lắm, tim cô đập mạnh hơn, máu trong người cô cứ như đang muốn tuôn trào hết ra ngoài vậy, phấn khích. Cô thích được như thế này...nhưng cũng không thể thích mãi được. Họ luôn coi cô như trẻ con?Cô chính là đứa em bé bỏng của họ?Họ luôn chiều chuộng cô...

Xin đừng như thế.

Đừng biến cô trở thành kẻ độc tài.

Đừng cho cô ích kỉ như thế này mãi nữa.

Làm ơn...

- Cự Giải!-Nhân Mã gọi to làm Cự Giải giật mình.

- Huh...tớ không sao, không có ai bắt nạt tớ hết á.-Cự Giải cuống quýt nói.

- Vậy sao cậu khóc vậy?-Song Tử hỏi, giọng đầy lo lắng.

- À...cái này...-Cự Giải cúi mặt, không muốn họ nhìn thấy vẻ yếu đuối của mình.

- Thôi, bỏ đi, tớ đói rồi.-Song Tử giải vây cho Cự Giải.

- Ủ, tớ cũng đói rồi, đi ăn thôi.-Cự Giải cười nói.

Cự Giải cười rồi, tốt rồi, họ cảm thấy yên tâm hơn rồi, Cự Giải yếu đuối, không sao hết, họ sẽ bảo vệ cô.

Cự Giải...đừng buồn là được.

Cự Giải...vui là được.

Họ cũng vui.

Tốt rồi.

Mấy nàng nhà ta đi tắm rửa rồi thay đồ.

Đến giờ ăn rồi nên mấy nàng đi kiểm nhà hàng. Mấy nàng đã kiểm được một nhà hàng, sang trọng đấy. Và đương nhiên là họ sẽ gây sự chú ý rồi.

Vẫn như mọi khi, ồn ào thật, mấy người không thể ăn uống giống người bình thường được à?

Haizz, thật không thể tin được.

Nhàm chán thật.

Không vui chút nào.

...

Họ ăn xong thì lại chạy đi chơi, lần này thì đi công viên. Họ chơi hết trò này đến trò khác, đi đi lại lại hoa hết cả mắt.

Họ chơi xong thì đi shopping. Cũng đi đi lại lại chóng cả mặt, đi đến đâu mua đến đấy, thế là hết luôn cả ngày.

Đến giờ ăn tối thì họ lại đi tìm một nhà hàng ăn.

...

11:25 P.M...

Tại căn biệt thự của các chàng.

Mấy chàng nhà ta mệt mỏi lết vào nhà, ai trông cũng bơ phờ, sức lực thì như bị vắt kiệt đi vậy.

- Các cậu chủ, nước đây ạ.-Một cô người hầu bê nước ra.

- Mấy người kia đâu?-Thiên Bình hỏi, tay cầm cốc nước uống.
- Uhm...họ...-Cô người hầu ngập ngừng.
- Họ đâu?-Kim Ngu nhíu mày.
- Họ...-Cô người hầu lo lắng, hỏi cô thế cô có biết họ đi đâu đâu chứ. Trời ơi, mau về đi chứ muốn hại chết người ta à hả mấy người kia.
- Nói.-Sur Từ tức giận đập bàn một cái, tiếng rõ to.
- Tôi...tôi không biết ạ.-Cô người hầu sợ hãi.
- Mẹ kiếp, vậy rốt cuộc hôm nay cô ở đâu mà không biết hà. Ra hết đây cho tôi.-Kim Ngu tức giận hét lớn.

Mấy người kia cũng vì thế mà khó chịu, nhíu mày.

- Mấy người...tôi thuê mấy người về đây để làm gì hả.-Kim Ngu nói, đương nhiên là đang tức giận rồi.
- Cậu chủ...chúng tôi...-Lão quản gia muốn lên tiếng nhưng lại sợ, nên đành im lặng vậy.
- Cậu chủ chúng tôi biết lỗi rồi, làm ơn đừng đuổi chúng tôi.-Một người làm quý xuống van xin.
- Cậu chủ, xin hãy tha lỗi cho chúng tôi.-Một người nữa cũng thế.
- Xin đừng đuổi chúng tôi.
- Chúng tôi thật sự không còn chỗ nào...
- IM HẾT ĐI, các người...-Kim Ngu tức giận, chỉ muốn đánh cho mấy người kia tàn phế thì thôi, dám để bảo bối của anh chạy mất.

Mấy người kia cũng đã mất hết bình tĩnh rồi, tức giận, đáng sợ.

- Không muốn chết thì biến đi.-Sur Từ hăm dọa.
- Đám vô dụng.-Song Ngư nói kèm.

Mấy người làm run rẩy, họ nhìn hết ra phía Thiên Yết, cậu đang tức giận. Đúng là không thể làm được gì rồi, nếu không chịu đi thì họ sẽ không sống nổi.

Nhưng, họ sẽ đi đâu, chẳng còn nơi nào cho họ nữa, họ là những người không có cha mẹ, họ là trẻ mồ côi được mang về đây.

Họ đã coi đây là ngôi nhà của mình rồi, coi mọi người ở đây là gia đình của họ rồi.

Họ không muốn...

- Có chuyện gì thế.-Giọng của Xử Nữ vang lên, giọng này giống như vị cứu tinh của mấy người kia vậy. Họ sống rồi.
- Sao thế này...mấy người.-Bạch Dương hơi ngạc nhiên.
- Mấy người...tạm tha cho mấy người, về vị trí của mình đi.-Kim Ngu quay sang nói với mấy người làm.

Họ mừng lắm, họ cuống quýt cảm ơn rồi chạy đi.

- Mấy cô, đi đâu?-Thiên Bình hỏi, đương nhiên là vẫn còn giận rồi.
- Đi chơi.-Bạch Dương thản nhiên trả lời.
- Ê, tưởng chúng tôi chạy à.-Xử Nữ cười nói.
- ...-Mấy chàng im lặng, đúng là họ đã nghĩ thế thật.
- Yên tâm đi, chúng tôi phải chọn con đường tốt cho mình chứ.-Song Từ nói, cô muốn đi lên phòng để nghỉ ngơi.
- Không có gì thì chúng tôi đi ngủ đây, mệt chết đi được.-Nhân Mã ngáp dài, tỏ vẻ mệt mỏi.

Thế là mấy nàng đi lên phòng, mấy chàng trai nhà ta cũng lèo đèo theo sau, nhất định phải hỏi tội mới được. Đột nhiên Ma Kết kéo Kim Ngu lại, Thiên Yết nhíu mày khó chịu, cô là người của cậu mà.

- Hôm nay Cụ Giải tâm trạng không tốt, đừng có làm cậu ấy khóc, nếu có thể thì làm cho cậu ấy vui lên đi.-Ma Kết cau mày.
- Được.-Kim Ngu trả lời, đầu thì gật gù.

Ma Kết thả Kim Ngu ra để cậu lên làm trò hề cho Cụ Giải vui lòng. Còn Thiên Yết thì lập tức tóm lấy cánh tay của Ma Kết lôi đi.

Chắc chắc.

Thăm rồi.

Chết chưa.

Ham chơi này.

Bạn đang đọc truyện [12 Chòm Sao] Chúng Ta Là Hai Thế Giới được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17

Này, tôi chính là chủ nhân của em. Cầm cái, tiểu nha đầu của tôi.

Tôi sẽ thiêu em đấy.

Quý à.

.....

V-à-n-g..

T.T

.....

Chúng ta sẽ tiếp tục câu chuyện buồn này, ở bên ngoài căn biệt thự lộng lẫy tráng lệ này ta có thể nghe thấy tiếng kêu thảm thiết của những cô gái xấu số. Không chỉ xấu số mà xấu cả nết, mà chính vì xấu nết nên mới xấu số.

Ở trong phòng của Bạch Dương-Thiên Bình.

Bạch Dương vừa vào phòng phát thì ngay lập tức lao xuống giường, cô như kiểu đang già chết vậy-bất động. Thiên Bình khó chịu nhíu mày lại,khóc miệng thì mấp máy gì gì đó, hình như là đang chửi rủa Bạch Dương thì phải.

Thiên Bình tiến tới giường, cậu đứng ngắm Bạch Dương đang tha thiết ôm cái chân của mình.

Đáng yêu thì đáng yêu thật, nhưng có tội là phải xử.

Cậu tóm lấy hai cái chân Bạch Dương lôi tuồn tuột xuống giường nhưng Bạch Dương nhanh chóng tóm lấy thành giường, nên bây giờ là Bạch Dương đang lơ lửng trên không chỉ cách mặt đất vài cm

- Này, làm gì thế bỏ ra.-Bạch Dương nói to.

- Cô bỏ tay ra khỏi thành giường đi.-Thiên Bình vẫn hiền ngang tóm lấy hai chân của cô.

- Này, tôi không đùa đâu.-Bạch Dương la lớn, khổ quá.

- Ai đùa với cô, còn không mau nhận tội.-Thiên Bình kiêu căng, đang ra dáng một vị vua quyền lực đầu tóm mọi thứ của phạm nhân. Đúng là thế, cậu đang tóm lấy hai chân của cô làm cho cô kiệt sức vì phải lấy hai tay bấu vào thành giường để mình không bị ngã xuống đất. Hãy tưởng tượng đến một super man đang bay.

- Nhận...tôi nhận lỗi...tha cho tôi.-Bạch Dương cố kiềm chế cơn giận để mà cầu xin.

- Được.-Thiên Bình ngay lập tức thả hai chân của Bạch Dương ra. Làm cho cô...

- Này, sao anh không thả từ từ xuống.-Bạch Dương hét lên vì cơn đau.

- Bây giờ thì lết người đi lấy cái gì đó để mà nằm ở dưới đất ngủ đi.-Thiên Bình đứng khoanh tay, vẻ oai nghiêm.

- Tại sao tôi phải...-Bạch Dương đang định gân cổ lên cãi thì bị Thiên Bình nhảy vào cổ họng, chặn đứng giọng nói của cô lại.

- Hờ, trừng trị cô đó.-Thiên Bình tức giận.

-...-Bạch Dương bắt đầu thấy sợ. Mà đành phải chịu tội vậy ai bảo cô ham chơi chi, chỉ cần đêm nay muối nó không mang cô đi là được.

Nào ta cùng hát bài:"Muối mang em đi rồi

Muối mang em đi xa

Trên con xe tay ga." !!!

Đội chờ một buổi sáng.

Ở trong phòng của Cự Giải-Kim Ngưu.

Yên tĩnh lắm, bởi vì Kim Ngưu đang ôm ấp Cự Giải làm cho cô khó thở, sợ đến sáng mai cô không còn một tý hơi nào. Theo như lời khuyên của Ma Kết, Kim Ngưu đang cố gắng làm cho Cự Giải không khóc. Nói trắng ra thì anh sợ nước mắt của cô.

- Uhm...Khó...thở...quá-Cự Giải nặng nhọc nói.

- Im đi, ngủ.-Kim Ngưu cau mày, ôm chặt hơn.

- Chết...mất-Cự Giải cầu cứu.

- Không được chết, tôi sẽ tiếp oxi cho em.-Kim Ngưu thả lỏng tay, vừa nói xong thì ngay lập tức hôn Cự Giải.

Một không gian đầy ấp tình cảm

Ở trong phòng của Xử Nữ- Bảo Bình.

Tình hình là Xử Nữ đang phải trông non cho Bảo Bình, vì Bảo Bình hôm nay bị chuốc rượu nên đang ngất ngửa nằm trên giường. Cậu mệt mỏi quay người sang bên khác để tránh ánh sáng. Nhưng vừa quay người phát cậu ngay lập tức cậu phải quay lại để...

-Ọe...ọe...-Bảo Bình đang *** vào cái chậu mà Xử Nữ đã chuẩn bị từ trước.

"Gớm quá...hix...chúa ơi CỨU CON VỚI." Xử Nữ xanh mặt khóc lóc cầu cứu.

Cứ cầu xin đi, bao giờ chúa ngủ dậy sẽ cứu cô.

Ở trong phòng của Song Tử-Song Ngư.

Tối quá.

Ngủ rồi.

Chán thế.

Ở trong phòng của Nhân Mã- Sur Từ.

Nhân Mã đang trong tình trạng treo ngược.

- Thả tôi xuống đi.-Nhân Mã nói, mặt thì xanh lét.

- Đợi bao giờ cho máu của cô dồn hết xuống não thì tôi sẽ thả.-Sur Từ ngồi vắt vẻo trên ghế, ra uy.

- Tôi sẽ chết.

- Tôi sẽ cứu.

- Không cứu được thì sao?

- Hỏi thừa, chôn chứ sao.

-...-

- Cố chịu đi, sáng mai là tôi sẽ thả cô xuống.-Sur Từ cười nguy hiểm

- Đến đêm tôi sẽ chết.

- Đêm rồi.-Sur Từ cảm phiền thoại lên nhìn.

-...-

Sur Từ đứng dậy, tháo cái dây đang quấn Nhân Mã ra, vì đột ngột quá nên Nhân Mã hôn luôn cái sàn nhà sáng bóng một màu.

- Tạm tha, nếu còn tái phạm lần nữa thì...-Sur Từ nói lấp lửng, làm cho sự đáng sợ tăng lên rất nhiều.

- Tuyệt đối...không có lần nào hết, tôi xin hứa, không, tôi thề luôn.-Nhân Mã sợ, nên thề.

- Được.-Sur Từ hài lòng

Sur Từ lên giường đi ngủ, để lại Nhân Mã đang trầm ngâm suy tư.

"Không được, đạo này đen đủi quá, phải bảo Ma Kết lập đàn cầu may thôi."

Ở trong phòng của Ma Kết- Thiên Yết.

- Chọn đi.-Thiên Yết ngồi ở bàn làm việc, cậu đưa đôi mắt giận dữ nhìn Ma Kết.

Ma Kết chết đứng luôn, làm gì có cái chuyện bất công và vô lí như thế này chứ. Đứng có mà tùy tiện biến chuyện không thể thành có thể một cách trơ trẽn như thế được chứ, hỏi rằng công lí bây giờ trốn đâu rồi, công lí trả lời tôi đi tiêu hủy công lí.

Tự diệt à?

Mà Thiên Yết cậu cũng quá đáng thật đấy dồn ép con gái nhà người ta thế kia, khổ thân quá, đau thương quá, bi ai quá.

Ma Kết có khi phải biến thành bà già đau khổ đến nơi rồi đấy chứ.

1.Chết.

2.Vào nhà đá chơi.

3.Ngoan ngoãn lết lên giường để cậu tùy ý xử lí.

4....Cả 3 phương án trên.

Đừng có đùa.

Mà...sao lại có 4 thế, 3 là quá đủ rồi.

Thấy Ma Kết cứ đứng đơ ra, miệng thì mấp máy chữ.

- B...-Đó biết là Ma Kết định chọn cái nào đấy, câu trả lời sẽ không được công bố.

- Chọn cái 3. Được rồi đi thay đồ đi, còn ngủ nữa.- Thấy thế cậu nói luôn.

Cái gì thế, ai chơi cái trò đấy cô đang nghĩ xem mình nên chọn cái nào mà. Sao trắng trợn vậy.

Ma Kết cũng ngoan ngoãn đấy, nghe lời Thiên Yết đi thay quần áo, lúc đi ra thì đã thấy Thiên Yết mặc đồ ngủ rồi, cậu đang nằm trên giường. Ma Kết lật đật tiến đến phía cái giường nơi một con quỷ đang nằm, cậu liếc mắt sang nhìn Ma Kết, vẻ mặt dễ chịu.

- Mau, tắt đèn đi ngủ.-Thiên Yết ra lệnh.

Ma Kết cũng làm theo, không chút phản kháng nào. Cô tắt đèn rồi mò mẫm mãi mới trèo được lên giường, cô sờ sờ mò mò chẳng biết nằm hướng nào. Ai ngờ cô tóm được luôn một nỡ nam, haha, sướng thế tóm được nỡ nam kia. Thiên Yết tóm lấy tay cô, một tay khác thì luôn qua eo cô kéo cô lại, vậy là Ma Kết trọn vẹn nằm trong lòng Thiên Yết rồi.

- Ngủ.

Câu nói đầy quyền lực, cô cũng đành nhắm mắt nhưng không thể xuôi tay được. Chỉ sợ mình chết lúc nào cũng không biết ấy chứ.

Bấy giờ trong đầu cô cũng đã nghĩ:"Phải gọi Nhân Mã đi lập đàn cầu may.", cô kiên quyết với cái suy nghĩ này, nhất định phải làm.

...

Một đêm trôi đi. Trong sự đau khổ của những người con gái...không giống người.

Bi thương thật.

.....

730 A.M...

- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA...-Tiếng la hét này phát ra từ tất cả các phòng, trừ phòng Ma Kết với Thiên Yết.

Nguyên nhân thì đây không biết và không thể biết nhé.

Ma Kết bật dậy, Thiên Yết nằm bên cạnh cau mày khó chịu.

- Quân khủng bố đến rồi.

-...Đâu?-Thiên Yết khó chịu.

.....

Mọi người hiện giờ đang ngồi ăn sáng, nhìn mặt mấy nàng ai cũng tui tụy hết á còn mấy chàng thì vẫn như ngày thường.

Hình như giờ ăn của mấy nàng hôm nay không được sôi nổi cho lắm ha, được đấy cố gắng phát huy nha.

Ăn xong thì họ ra hết phòng khác ngồi.

- Các cô năm nay bao nhiêu tuổi rồi.-Kim Ngưu đột nhiên hỏi, làm cho họ giật mình.

Nhìn nhau, người thì cau mày, người thì lắc đầu.

- Ờ...Chắc là...17...thì phải.-Xử Nữ nghiêng đầu, mắt thì nhìn lên trần nhà, suy nghĩ.

-...Tất cả.-Thiên Bình hỏi.

-...Cậu bao nhiêu.

- Cậu 17.

- Tớ cũng 17.

- Có ai lớn hơn không?

- Nhỏ hơn có không?

- Không biết?

- Tớ hình như 17.

- Tớ hình như cũng thế.

- Biết không?

- Có ai biết rõ không?

- Song Tử có lưu giữ gì không?

- Song Tử có biết đâu.

- Tớ không biết.

- RỒT CUỘC CÁC CẬU LÀM TRÒ GÌ MÀ KHÔNG BIẾT MÌNH BAO NHIÊU TUỔI THỂ.-Xử Nữ hét lên, bực bội.

- Cậu biết à?

- Xử Nữ biết kìa.

- Bọn tớ bao nhiêu tuổi vậy.-Cả đám đồng thanh, ngoái nhìn Xử Nữ đang chết đứng.

- Không biết.-Xử Nữ trả lời, mặt thì quay sang chỗ khác muốn tránh mặt họ.

- Vô dụng.

- Bỏ đi.

- Vứt vứt.

- Im đi.

- Nói nhiều quá.

- Vào chủ đề.

- Biết đâu.

- Tớ nhớ năm ngoái mình ăn soài muối vào ngày sinh nhật.

- Đậu, là bánh kem chứ.

- Là pudding.

- Đây là nấm kia.

- Đậu, nấm kia ăn pizza.

- Salad nỳ Ý chứ.

- Cá hồi mà.

- Mì lạnh.

- Mochi.

- Gà om mà.

- Tớ nhớ là mì Ý.

- Là lẩu Thái Lan.

- Hà, không phải là cháo ếch singapo à.

- Xà, là pad Thái.

- Bò nướng kiểu Nhật mà.

- Vớ vẩn, là lẩu Nhật Bản.

...Buổi tranh luận về sinh nhật hai năm trước của họ vẫn vù tiếp tục diễn ra.

- Bao giờ họ mới dừng lại vậy? - Bảo Bình hơi choáng váng.

- Rốt cuộc đám người này là thứ gì vậy? - Thiên Bình cũng hơi choáng váng.

- Không biết. - Sư Tử trả lời, cậu hơi khó chịu.

...Tôi biết được một điều... - Kim Ngu nói lấp lửng.

- Điều gì. - Đồng thanh.

- Dừng bao giờ nhắc đến sinh nhật của họ. - Kim Ngu nói.

...Ồ ha, đúng đấy.

"Rầm..." Tiếng đập bàn vang to. Làm cho mấy nàng phải ngoái đầu nhìn, không gian bắt đầu yên ắng.

- Mấy người, 17 tuổi, chuẩn bị đi học. - Thiên Yết nói.

Làm mấy nàng đơ, học? sao lại đi học.

KHÔNGGGGGGGGGGGGGG...

Thánh thần ơi, thần linh ơi, chúa ơi, đức mẹ ơi. Cứu với. T.T

- Tại sao lại phải đi học chứ. - Bạch Dương đập bàn, tức giận phản đối.

- Đúng, lí do gì chứ. - Nhân Mã cũng không muốn đi học.

- Chúng tôi cần bản không cần phải học. - Xử Nữ cau mày.

- Why? - Kim Ngu hỏi.

- Còn hỏi ư, chính là vì chúng tôi quá thông minh. - 3 người này đồng thanh, mặt thì vênh lên. Oai.

...- Mấy người kia chỉ có thể nhìn 3 người này phát sáng.

- Không cần biết các cô thông minh thế nào, nhưng vẫn phải đi học. - Thiên Bình nói.

- Mấy người... mấy người bao nhiêu tuổi rồi. - Xử Nữ giọng hơi run.

- Hơn các cô 3 tuổi. - Bảo Bình trả lời.

Hơn 3 tuổi? Vậy là học lớp mấy nhì? Ủa? Rốt cuộc là lớp mấy thế?

Nhìn mặt 3 người kia ngu ngơ trông buồn cười ghê, mà không phải là 3 nàng thôi đâu là 6 nàng đấy. Haizz, là học đại học đấy mấy nàng ạ.

- Hơn có 3 tuổi, sao mấy người không phải đi học chứ. - Cự giải bất bình lên tiếng.

- Chúng tôi cần bản là đã đỗ đại học bên nước ngoài rồi nên không cần phải đi học. - Kim Ngu giải thích.

...- Đúng rồi, mấy nàng đã đỗ đại học đâu.

Thôi thì, đành phải ngậm ngùi cam chịu vậy. Hahahahahahahaha...

Khóc không nổi.

Cười không xong.

Vậy...làm gì giờ?

...

CHUẨN BỊ ĐỒ ĐẶC, XUẤT PHÁT VÀO CHIẾN TRƯỜNG NÀO!!!!!!!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *[12 Chòm Sao]* *Chúng Ta Là Hai Thế Giới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18

Đề bảo vệ hòa bình thế giới.

Đề bảo vệ em.

Đề bảo vệ nụ cười của em.

Tôi sẽ tặng em một quả bom nguyên tử ♥.

.....

Không bảo vệ hòa bình đất nước à?

.....

Hòa bình đất nước có người khác bảo vệ rồi.

.....

=,="

Tình hình là mấy nàng đang ở siêu thị, khu đồ dùng học tập.

- Lấy mấy bịch vở vào, thấy bảo học sinh cuối cấp cần nhiều vở lắm.-Xử Nữ chỉ trò tay.

- Bút pi, bút chì, bút mực, bút đỏ, bút lông, bút màu, bút dạ quang, bút xóa.-Cự Giải vừa lăm bằm vừa tiện tay lấy mấy hộp mỗi loại.

- Thước kẻ, compa, eke, giấy kiểm tra.-Bạch Dương cũng lăm bằm.

- Sách giáo khoa thì lấy đủ 6 bộ thôi nhì.-Nhân Mã nói.

- Không muốn lấy bao nhiêu.-Bạch Dương nói, cười cười nhìn cái mặt ghét kinh khủng.

- Này thôi đi, mua mau mau còn về.-Xử Nữ thúc giục.

Mấy người này lấy nhiều thế, chưa gì đã đầy xe đầy rồi có phải là xe đầy quá nhỏ không vậy?

Bây giờ mấy nàng ra chỗ bày bán cặp sách, nói chúng là nhiều chiếc cặp đẹp lắm nha.

Bạch Dương chọn chiếc cặp xách màu xanh dương chấm bi, Cự Giải chọn cặp xách màu hồng có hình con gấu, Nhân Mã lấy cái cặp xách màu vàng hình con minion, Xử Nữ thì là một chiếc balo jean hình con gấu trúc kute, Song Tử chọn một chiếc balo jean màu sáng hình chibi dễ thương, Ma Kết thì lấy balo da màu đen ko có hình gì cả.

- Đủ chưa?-Xử Nữ hỏi lại.

-...Không biết nữa.-Nhân Mã trả lời.

Các cô chưa từng được đi học trước đó, toàn là tự học rồi tự đọc sách hết. Lần đầu tiên đi học nà, đương nhiên là phải chuẩn bị cho kĩ chứ, các cô không muốn mất mặt trước mấy người cùng lớp.

- Chắc...là...đủ-Bạch Dương trả lời, mặt thì liếc ra đồng gấu bông.

- Muốn mua gì thì lấy luôn đi, mau còn về nữa không thì lại thăm.-Song Tử lắc đầu chán nản.

- Ok.-Cả đám đồng thanh, ngay lập tức mỗi người mỗi hướng để lại đồng đồ học tập này cho Song Tử.

Bạch Dương chạy ra chỗ gấu bông, Xử Nữ với Cự Giải ra khu quần áo, còn Nhân Mã lòi Ma Kết ra khu ăn.

Ở khu ăn.

- Ma Kết, chúng ta cần lập dân cầu may.-Nhân Mã vừa cầm cốc sinh tố uống vừa nói.

- Tớ cũng muốn làm vậy.-Ma Kết cũng thế.

...Hai người này...Bị sao thế.

Cả đám lại mua được đồng đồ nữa trừ Ma Kết, Nhân Mã, Song Tử chẳng mua gì nữa.

Lên xe đi về, chuẩn bị đi học ah.

...

Về đến nhà...

Các nàng mua nhiều đồ quá, mà đi mua đồ dụng học tập chứ có phải mua đồ chơi với quần áo đâu hà Bạch Dương, Xử Nữ, Cự Giải.

Nói gì thì nói chứ quần áo mà hai nàng kia mua còn nhiều hơn cả đồ dùng học tập nữa.

...

Mã...cái này là mua cho cả đám mà, thường thì họ hay mặc chung quần áo, từ khi đến đây thì ít hẳn nên mới mua thể này.

Bé hết đồ vào nhà rồi các nàng chỉ có chơi thôi, người thì chơi, người thì làm việc gì cũng không biết.

Các nàng này thật sự là không bình thường một chút nào.

Chính xác là thể.

Hôm nay Cụ Giải đích thân đi làm bữa tối nha. Đáng yêu quá à.

Mấy người hầu trong nhà này khấn phục nàng luôn, nhìn động tác như người chuyên nghiệp ấy. Mùi thức ăn thơm phức dụ dỗ mấy nàng kia xuống bếp, người là biết ngay mùi thức ăn Cụ Giải làm. Quả không uống công sống với nhau bao lâu nay ha.

...Buổi tối ngày hôm sau. Trước ngày đi học.

Ở ngoài sân sau của biệt thự.

Ở đây có một chiếc bàn được rải khăn trắng lên, trên đó có đĩa hoa quả, bánh kẹo, rượu. Mấy thứ này là do Nhân Mã kêu người chuẩn bị cho.

...9:00 P.M...

- Đến giờ rồi.-Xử Nữ nói.

Nhân Mã đi ra trên người thì mặc bộ đồ của đạo sĩ, nó có màu đen là chủ đạo, viền áo màu vàng. Trên đầu cô cũng đội một cái mũ màu đen viền vàng.

Họ nhìn nhau gật đầu.

Cụ Giải đưa cho Nhân Mã 3 nén hương và 3 đồng tiền cầm hai tay.

Mấy người kia thì lùi lại phía sau quý xuống, chấp tay, mắt nhắm.

Nhân Mã thì theo tiếng nhạc...múa.

Nhân Mã múa loạn xạ lên, mấy người hầu nhìn ra thấy sợ nghĩ rằng các cô đang lập đàn nguyện rủa.

Nhân Mã cứ múa thể thôi.

...Mấy chàng nhà ta về rồi.

Mấy chàng đi vào, ngồi phệt xuống ghé mặt mũi.

- Mấy người kia đâu?-Kim Ngưu hỏi một cô người hầu.

- Dạ...họ...-Cô này ảm ứng.

Mấy chàng nhú mày, đã khó chịu lại càng khó chịu.

- Họ đâu.-Su Tử gằn giọng, làm cho cô người hầu kia sợ run cầm cập.

- Dạ...họ...ờ...sân...sau...ạ.-Cô người hầu run lấy bầy.

- Làm gì?-Thiên Bình nói.

-...-Cô người hầu không dám trả lời.

Haizz, mệt thật, không lẽ lại bày trò gì?Không thể biết được. Họ đành lúi kéo nhau ra sân sau.

Đang đi ra thì họ nghe thấy tiếng gì đó...

- Hú...Hú...Hú...~~~~.-Cái này là từ Nhân Mã phát ra.

Họ đi ra thì thấy Nhân Mã ăn mặc kì lạ nhảy nhót như người điên, còn mấy cô kia thì quỳ xuống cầu nguyện.

Điên.Điên thật rồi.

Loạn.Loạn hết rồi.

Thật là pó tay với đám người này luôn.

Nhân Mã nhảy lên rồi xoay vòng, nhìn thôi đã thấy chóng mặt rồi. Sao lại còn có cả tiếng nhạc nữa chứ.

Đột tiếng nhạc chuyển sang bài khác.

" Dog goes woof, cat goes meow, bird goes tweet and mouse goes squeek, cow goes moo , frog goes croak and the elephant goes toot, duck say quack and fish go blub and the seal goes ow ow ow. But there's one sound that no one know. What does the fox say?"

Ring-ding-ding-ding-dingeringeding!

Gering-ding-ding-ding-dingeringeding!

Gering-ding-ding-ding-dingeringeding!

What does the fox say?

Wa-pa-pa-pa-pa-pow.

Wa-pa-pa-pa-pa-pow.

What does the fox say?... "

(Trích bài " The Fox.")

Oạch, ngay lúc đó Xứ Nữ đứng dậy tắt nhạc. Nghe cái bài này thật sự là...

- Này, ai tài nhạc thế.-Xứ Nữ tức giận, tay chống hông.

- Song Tử.-Bạch Dương cũng tức giận.

- Tớ...chịu.-Song Tử cười gượng.

Nhân Mã tức giận ném cái mũ đạo sĩ của mình xuống đất, cởi áo đạo sĩ ra và cũng ném xuống đất.

- Hương chưa cháy hết...Trời ơi, thế này thì xui xẻo cả đời mất thôi.-Nhân Mã đau khổ ngồi phệt xuống đất ăn vạ.

Cả đám mặt đen lại, đau khổ, thật muốn khóc mà.

- Song Tử...huhu...cậu phải chịu trách nhiệm cho cả cuộc đời của bọn tớ...huhu.-Cự Giải khóc rồi, Kim Ngưu thót tim thế là thế nào, cậu mới là người được chịu trách nhiệm cho cả cuộc đời của cô chứ.

- Song Tử...giết cậu.-Ma Kết đứng dậy rút súng ra chĩa vào Song Tử.

- Bình tĩnh, bình tĩnh.-Xứ Nữ, Song Tử xô vào gạt lấy cái súng rồi cố làm cho cô nguôi giận.

- QUÁ LÀ THÂM HẠI MÃ.-Nhân Mã hét lớn.

- ĐIÊN MẤT THÔI.-Bạch Dương nằm lăn ra, hết lên.

Theo như người khác nhìn vào thì các cô đúng là điên thật rồi.

- Máy người làm gì thế.-Thiên Bình lên tiếng.

Các cô theo phản xạ, nhìn về hướng giọng nói phát ra.

A...thôi...chết rồi.

Tất cả đều dùng con mắt giết người phi hết vào Song Tử.

Song Tử cười gượng.

- Không có gì...haha...

- Cái bàn kia là sao?-Bào Bình cau mày.

Bạch Dương, Xứ Nữ, Nhân Mã lập đứng ngồi lên cái bàn rồi tạo dáng.

- Ăn tối ngoài trời.-Xứ Nữ nói rồi còn nháy mắt.

- Dọn đi.-Kim Ngưu nói, tay thì bế Cự Giải còn nước mắt, nói xong Kim Ngưu bế Cự Giải đi.

Mấy cô người hầu nhanh chóng chạy ra đẩy rồi bế cái bàn đi. Mấy nàng nhìn nhau, Nhân Mã nhặt lại bộ đồ đạo sĩ mà khó khăn lắm cô mới mua được. Cả đám lại hụi đi vào nhà, kéo theo sau là mấy chàng dùng ánh mắt kì lạ nhìn.

A...Chết mất.

...

-----Học học học, học càng ngu đi-----

Mấy nàng phải dậy từ 6 giờ sáng để chuẩn bị đồ đạc, cũng hay đấy.

(Vì nội dung truyện ảo nên ta cho đồng phục thế này chắc cũng ko sao đâu nhì.)

Bạch Dương quay về phía đám người kia cười cười rồi còn hất mặt nữa.

Trông oai chưa kìa.

Mấy nàng ngồi dưới vỗ tay bốp bốp khen ngợi công lớn của Bạch Dương.

Thì...mọi việc vẫn diễn ra theo quy luật của tự nhiên thôi. Mấy nàng mở điện thoại ra chép bài, mấy nàng làm xong thì nộp bài thi. Họ bế thầy giám thị lên ghế ngồi rồi để bài thi của họ vào trong lòng thầy giám thị.

Thế...xong rồi.

Hết việc...về thôi.

...Mấy nàng về nhà, người thì ngủ, người thì chơi, nói chung là lòn vòn quanh nhà.

9:23 P.M...

Mấy chàng trai về rồi.

Tình hình là mấy nàng bị gọi xuống.

- Mấy người...sao hôm nay lại...đánh ngất giám thị.-Thiên Bình mệt mỏi xoa trán.

- Đâu có, chúng tôi đâu có đánh ngất.-Bạch Dương lắc đầu nguầy nguậy.

- Vậy hôm nay tại sao lại có người từ trường học báo tới là các cô đánh ngất giám thị.-Bảo Bình cau mày khó chịu.

- Mấy người đó nói điều, có biết cái gì đâu mà, chúng tôi đâu có đánh ngất.-Xử Nữ giả vờ giận dỗi.

...- Thật đúng là hết thuốc chữa mà.- Vậy các cô làm gì.- Kim Ngưu hỏi, cậu này được đấy.

- Chích điện.-Nhân Mã nhí nhảnh nói.

...-Điên thật rồi, mấy người này phải dạy dỗ lại mới được, chứ cứ thế này thì có khi họ lại đi cài bom ở trường chứ không phải đùa.

Dù sao thì hiệu trưởng trường đó cũng là người quen của mấy chàng mà.

...Phiền não thật.

...Là hại não mới đúng.

- Thôi được rồi, bỏ đi.-Thiên Bình mệt mỏi.

- Đây là đồng phục của các cô.-Bảo Bình ném ra 6 bịch đồng phục. (đồng phục màu đen nhé.)

- Ô, cảm ơn nha.-Xử Nữ nói rồi ra cầm một bộ lên.

Thế là cả đám xô vào lấy đồng phục, cầm lên ngắm nghía một chút.

- Đi ngủ thôi.-Kim Ngưu nói rồi đứng dậy kéo Cự Giải đi.

Rồi cả đám đi ngủ.

Bạn đang đọc truyện *[12 Chòm Sao]* *Chúng Ta Là Hai Thế Giới* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19

Nói gì thì nói chứ. Yêu anh không phải là một sai lầm.

Gặp anh không phải là một sai lầm.

Gây sự với anh cũng không phải là một sai lầm.

Mà sinh ra cùng thời với anh mới là một sai lầm quá lớn.

.....

Sai rồi, sai lầm lớn nhất của em chính là để anh yêu em đấy.

.....

Sáng...6:25 P.M...

Mấy nàng nhà ta dậy VSCN rồi thay đồng phục. (Hình đã có, có gì quay lại chap trước coi.)

Nhìn mấy nàng mặc đồng phục trông rất là đẹp nha.

Mấy nàng xuống nhà ăn sáng.

Hôm nay thì có vẻ vẫn như mọi khi...ồn ào.

" Gì thế kia, tưởng không muốn đi học cơ mà." Mấy chàng nhìn cái đám hỗn độn kia rồi nghĩ.

- Học xong thì về, sẽ có xe đưa đón các cô.-Kim Ngưu dặn dò.

- Uh...Cảm ơn.-Cự Giải trả lời rồi quay sang nhận hộp cơm.

- Hộp cơm này...-Bạch Dương không hiểu vì sao lại đưa hộp cơm.

- Cơm ở đây không an toàn, tôi nghĩ thế.-Thiên Bình nói, tay thì gãi gãi mái tóc của Bạch Dương.

- Chẳng nhẽ buổi chưa không được về sao?-Xử Nữ cau mày, khó hiểu.

- Đúng.-Bảo Bình trả lời.

...- Ô hô, thôi rồi, không được về vào buổi trưa. Đứa khốn nạn nào đã nghĩ ra cái quy luật này thế, người ta nhớ nhà mà cũng không được về à?

Nhớ nhà cái gì, hư cấu.

Ạch, mấy nàng nhìn nhau đau khổ rồi lạch bạch đi ra xe để đến trường. Hai chiếc xe oto nối tiếp nhau đi ra, đến đoạn rẽ thì mỗi chiếc một rẽ.

...Đến trường...

Bước xuống xe, các cô mặc trên người một bộ đồng phục màu đen, vì vậy nên bây giờ các cô là tâm điểm chú ý.

-...- Cái con khi gì vậy, toàn trường...toàn trường bây giờ...nặc đồng phục màu trắng. Có phải mấy người kia đưa nhầm đồng phục rồi không.

...Giữ chứ...Có phải bây giờ họ quá nổi bật rồi không?

Mấy người kia túm tụm lại bàn tán xì xào, nói này nói nọ, thật chẳng hiểu. Có phải họ gặp dị nhân đâu mà phải thế chứ...À, không, họ đúng là gặp dị nhân mà.

- [Đây, mấy người kia đưa nhầm đồng phục à?]-Bạch Dương kéo tay Song Tử, thì thầm.

- [Không biết.]- Song Tử cảm thấy khá là ngại.

- [Chết mất.]- Xứ Nữ cắn môi, thật sự muốn lao vào đánh chết đám người kia.

- [Hơ hơ, bình tĩnh, bình tĩnh.]-Cự Giải cố khuyên bảo mọi người.

- Ô hô, sao lại có đám phở vật xuất hiện ở trong trường thế này.- Một cô gái xinh đẹp có mái tóc dài nâu hạt dẻ, khoanh tay đứng chặn đường các nàng bên cạnh là 4 cô gái trông cũng xinh đẹp đấy chứ.

- Hi hi, bạn này, nói gì vậy chứ.-Cự Giải không muốn mấy người kia gây chuyện nên cô nói.

- Xi, đúng là đám phở vật, quê mùa, ai là bạn cô chứ.-Cô gái đứng bên nói.

- Đây, mấy con bitch kia...-Bạch Dương tức giận nói, nhưng lại bị Xứ Nữ bịt mồm lời lại.

- Hi hi, xin lỗi, xin lỗi.-Xứ Nữ cúi người hơi thấp xuống rồi lời Bạch Dương đi.

Cả đám cũng đi theo luôn, may mà lúc này Ma Kết không nghe thấy nếu không thì cả cô gái kia và Bạch Dương đều đi đời. Hiện thì Ma Kết đang ung dung nghe nhạc, mấy người kia thì ngấm ngầm trách móc Bạch Dương.

Họ đang đi kiểm lớp.

Nhìn vào bảng danh sách, mấy cô chia nhau ra tìm bởi vì cái bảng này quá to và lớp thì quá nhiều, cái trường này đúng là quy mô lớn ha.

Lần lần mò mò...

- A, đây rồi.-Xứ Nữ nói to.

- Lớp nào thế?-Nhân Mã tò mò.

- Lớp...?Lớp gì thế này?-Xứ Nữ cau mày.

- Cả đám cùng lớp chứ?-Cự giải hỏi, cái này mới là quan trọng.

- Ồ, cả đám cùng lớp nhưng mà lớp này...-Xứ Nữ thật sự khó hiểu.

- Hừ,"lớp cá biệt"?-Song Tử nói.

- Là lớp gì thế?-Bạch Dương hỏi, cả đám nhìn nhau.

...

- Mà thôi kệ, nó không quan trọng, bây giờ phải xem lớp ở đâu.-Song Tử phẩy phẩy tay nói.

- Thì đi tìm.-Xứ Nữ nói.

- Tìm chỗ nào?-Bạch Dương hỏi.

- Chỗ nào cần tìm thì tìm.-Nhân Mã trả lời.

- Thế chỗ cần tìm là chỗ nào.-Cự Giải hỏi.

-...

- Tìm là biết, đi thôi.-Xứ Nữ nói.

Thế là cả đám lời nhau đi, đi đến đâu là bị né tránh đến đấy nên các cô không thể hỏi đường được. Một ghê, sao đám người đó lại né tránh vậy chứ, quá đáng thật. Báo hại các cô đi một đoạn dài thật dài mà vẫn chẳng tìm thấy cái lớp đấy.

Sao lại thế chứ, rốt cuộc cái trường này rộng bao nhiêu và dài bao nhiêu vậy? Đi mãi không hết, muốn người ta chết vì đường dài à.

Khốn thật.

Max khốn.

Mấy nàng nguyên rùa kẻ đã xây trường này.

Đáng ghét.

Mấy nàng đi đến khu " Đặc biệt", khu này giống như là một ngôi trường thu nhỏ lại ý. Nó có một dãy nhà hai tầng, có căng-tin, có nhà thể chất, và có...sân trường...cái này thì đương nhiên là vốn có rồi nhì.

Và có một đám người nặc đồng phục đen giống các cô...có thể nói là bạn đồng hành không nhì.

- Ô hô, người mới kia chúng bay.-Tên con trai tóc nâu nói.

- Đẹp thế.-Tên con trai tóc đen.

- Wow, có thể gọi mấy người này là mỹ nữ nổi loạn không nhì.-Tên con trai tóc vàng nói.

- Nói bậy.-Cô gái tóc hồng đậm nói, tiện tay đập đầu "tên con trai tóc vàng" kia.

- Xin chào...lính mới.-Tên mỹ nam tóc đỏ ruby đi về phía các cô, đám người kia cũng kéo theo.

"CHÀO MỪNG ĐẾN TRƯỜNG HỌC CỦA NHỮNG KẺ VÔ DỤNG."

- Có nghĩa chúng ta là phế vật.-Tên con trai tóc vàng.

- Rác rưởi của xã hội.-Tên con trai tóc đen.

- Thứ thừa thải của xã hội.-Tên con trai tóc nâu

- Thứ bỏ đi.- Tên con trai tóc trắng.

...- Các cô chỉ có thể trở mặt ra mà nhìn thôi, cũng bất ngờ quá mà. Không ngờ lại có một nơi như thế này.

Khó tin thật đấy nhưng..

Các cô thích nơi này.

Mấy nàng nhìn nhau cười thầm, hô hô, có vẻ các cô tìm đúng chỗ rồi nhỉ.

Nơi chỉ chứa những phế vật của xã hội.

Chẳng phải rất thích hợp với các cô sao.

Vui thật..

- Hân hạnh.-Xử Nữ bước ra phía trước nở một nụ cười.

- Wow~~~~Mấy tên con trai đồng thanh.

- Đúng là mỹ nữ nổi loạn thật rồi, haha.-Tên mỹ nam tóc nâu nói.

Nói gì thì nói chứ ở đây là toàn trai xinh gái đẹp thế này. Cũng có thể coi đây là mặt ưu điểm ở đây đấy chứ.

- Ồ, lớp học...-Bạch Dương định hỏi thì bị Cô gái xinh đẹp tóc hồng đậm chạy tới kéo tay lôi đi.

Thế là không chỉ một mà cả 6 người đều bị lôi đi bởi những tiểu mỹ nữ ở đây. Có thể coi là phúc lớn đấy chứ...Đúng không nhỉ?

Các cô bị lôi vào một lớp, gì vậy sao lại lôi vào lớp này chứ. Sao mấy người kia biết được mấy cô học lớp nào chứ.

- À, lớp của...-Song Tử nói, và bị Cô gái xinh đẹp tóc hồng đậm chặn lời.

- Yên tâm đi không nhầm lớp được đâu.-Cô gái đó cười vui vẻ.

...-Mấy cô đứng đờ ra nhìn đám người kia bằng ánh mắt khó hiểu.

- Hi hi, bởi vì chỉ có duy nhất một lớp ở đây thôi.-Cô gái tóc xanh khói khác nói.

...Duy...nhất...một...lớp...

Đùa nhau à. Có duy nhất một lớp. Thế mấy cái dãy nhà to ba tầng ở ngoài kia là sao thế?Đừng bảo không phải là trường học nha.

Lạy chúa.

Đừng có chơi các cô thế chứ.

- Mấy...mấy dãy nhà ngoài kia...không phải lớp học à?-Nhân Mã nói, mắt thì mờ to ra.

- Là lớp học.-Cô gái tóc hồng đậm nói.

- À, ý của cô ấy là ở trong khu này đây là lớp học duy nhất.-Tên con trai tóc vàng nói.

- Khu này?-Xử Nữ khó hiểu.

- Là khu "Đặc biệt" đó, ngoài kia có ghi mà.-Cô gái tóc xanh khói nói.

- À.-Mấy nàng hiểu chuyện.

- Nhưng...sao lại có khu "Đặc biệt" vậy, lại còn đồng phục khác nhau nữa.-Song Tử nói, nhìn xuống bộ đồng phục.

- Như chúng tôi đã nói rồi đấy, đây là nơi dành cho những kẻ vô dụng bất tài, vì không muốn mấy học sinh ngoan ngoãn kia bị ảnh hưởng nên ông hiệu trưởng mới tạo ra một khu khác.-Cậu con trai tóc cam đồng nói, tay thì cầm cái điện thoại.

- Vậy là tách biệt luôn hả?-Xử Nữ hỏi.

- Đúng.-Cậu con trai đen khác trả lời.

- Cái này có thể nói là phân biệt đối xử không nhỉ?-Nhân Mã hỏi.

- Có thể.-Cô gái xinh đẹp tóc xanh khói trả lời.

- Ồ, mấy người này mang bữa trưa này.-Cô gái tóc hồng đậm khám phá ra bữa cơm trưa của họ.

"Reng...Reng...Reng..." Tiếng chuông vào lớp vang lên.

Các cô ngồi hết xuống cuối.

Ma Kết ngồi cuối cùng, Song tử ngồi trên, Cự Giải ngồi trên nữa, mấy người này ngồi dãy sát với cửa sổ.

Nhân Mã ngồi cuối cùng, Bạch Dương ngồi trên, Xử Nữ ngồi trên nữa, mấy người này ngồi dãy bên cạnh dãy kia.

Đến lúc có một thầy giáo trông rất trẻ bước vào, người này trông cũng rất đẹp trai nha, nhìn thì cũng chỉ tầm khoảng hơn 20 tuổi. Khi thầy giáo vào thì mấy người kia ngồi im quan sát động tĩnh của thầy giáo trẻ kia.

- Chào...chào các...em, hôm nay lớp ta có 6 bạn mới, giới...giới thiệu với nhau...chút nhé.-Thầy giáo trẻ này có vẻ hồi hộp, mặt thì cổ nặn ra nụ cười tươi nhất có thể.

- Mình là Cự Giải, rất vui được làm quen.-Cự Giải đứng dậy cười tươi nói rồi ngồi xuống.

- Mình là Xử Nữ, hân hạnh.- Xử Nữ cũng hành động như thế.

- Mình là Song Tử.-Song Tử cũng thế.

- Mình là Bạch Dương, mong được giúp đỡ.-Bạch Dương cũng thế.

- Hi hi, mình là Nhân Mã, sẽ rất vui nếu được mọi người để ý.-Nhân Mã đứng dậy, tay chân múa loạn lên.

Mấy người kia cũng vì hành động ngớ ngẩn này của Nhân Mã mà cười khúc khích, Nhân Mã đứng là vui tính thật đấy. Cười xong rồi thì họ nhìn hết về phía Ma Kết, hiện giờ Ma Kết đang nghe nhạc và ngắm cảnh ngoài cửa sổ.

...

Yên tĩnh quá, Ma Kết à, hành động như thế này được coi là khinh người đấy.

Chắc thế.

- Ma Kết, cậu ấy là Ma Kết.-Cự Giải nói, làm trong không khí bớt đi phần nào căng thẳng.

- Ha ha, được...được rồi...bây giờ...các em hãy giới thiệu đi.-Thầy giáo trẻ cười cười nói.

- Chúng mình là anh em sinh đôi, mình là anh tên Hoàng Việt, đây là em mình tên Hoàng Kim.-Hai cậu con trai tóc nâu trông giống nhau như hai giọt nước đứng lên.

Ừ, lạ vậy, lúc này rõ chỉ có một mà sao bây giờ nhân lên hai rồi.

- Mình là Quốc Huy.-Cậu con trai tóc đen đứng lên nói.

- Mình là Đỗ Phong.-Cậu con trai tóc vàng đứng lên nói.

- Minh Nhật.-Cậu con trai tóc trắng đứng lên nói.

- Quang Lâm.-Cậu con trai tóc cam đồng.

- Đức Long.-Cậu con trai tóc đỏ ruby.

- Gia Bảo.-Cậu con trai tóc tím khói.

- Mình là Khánh Ngọc, vui quá có thêm bạn nữ để chơi rồi.-Cô gái tóc hồng đậm tinh nghịch đứng dậy nói.

- Mình là Lan Chi.-Cô gái tóc xanh khói đứng dậy nói, toát ra vẻ thanh lịch.

- Được...được rồi, hình...hình như hôm nay...vẫn thiếu thì phải.-Thầy giáo trẻ có vẻ khá rụt rè trong giao tiếp nhỉ.

- Thiếu 2 người.-Đỗ Phong nói.

"Rầm!" đột nhiên cánh cửa mở ra, có một cậu con trai tóc xám bước vào, cậu này mặt thì cười tươi rạng rỡ, nhìn cứ như kiểu là người tăng động ấy nhỉ mà có vẻ giống Nhân Mã đấy.

- XIN CHÀO, TỐ ĐẾN MUỘN XIN LỖI NHA.-Cậu tóc xám này nói to rồi cười lớn.

- Đến muộn thế à, thất lễ quá đấy.-Hoàng Việt trêu chọc.

- Ồ, bạn mới hà, toàn nữ thế này hai người kia lép vế rồi nhé.-Cậu tóc xám chuyển ngay chủ đề.

- Em đến...đến rồi hà về...về chỗ đi.-Thầy giáo trẻ nói.

- Chào, mình là Đức Anh, gọi mình là Jack nhé.-Cậu tóc xám về chỗ thì lập tức khua chân múa tay y như Nhân Mã.

Có phải cậu này với Nhân Mã uống thuốc tăng động không thể.

Thế là cả lớp lại thêm một lần nữa cười đã đời luôn.

Chắc.

Bạn đang đọc truyện [12 Chòm Sao] Chúng Ta Là Hai Thế Giới được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20

Những kẻ ăn trộm như tôi thường thì sẽ trộm những đồ quý giá. Sẽ không trộm những thứ bỏ đi đâu.

Nhưng tôi sẽ phá lệ vậy.

Tôi sẽ cướp anh- cái thứ bỏ đi à.

.....

Học, học, học, học cho thâm mắt, học cho đầy đầu, học cho đau đầu, học cho chết...

Nói chung:"Học là địa ngục của những người lười học."

Vậy biện pháp để không phải học là gì?

Biện pháp chính là:" Cái bom ở trong trường học!!!"

Vậy bom đâu?

- Soái ca~~~, bom của em đâu?~Nàng nũng nịu.

- Bom?À, hôm trước mỗ xê nó ra để lấy nguyên liệu làm cửa chống trộm rồi.-Chàng thành thật khai.

....-Nàng ngây ngô nhìn chàng.

- Có việc rồi, đi đây. Chụt~~~~.-Chàng nhìn chiếc đồng hồ đeo trên tay, nhanh chóng hôn vào trán nàng rồi quay đi.

- Mẹ ơi, ước mơ bao lâu của con.-Nàng khóc lóc trong tuyệt vọng.

(Chuyện ngoài lề, đừng có khóc khi đọc cái này là được.)

.....

Trong giờ học.

Mấy người kia căn bản là đâu có học, người thì ngồi trang điểm, người thì ngồi chơi game, người thì ngồi ngủ...

Thầy giáo thì vẫn cứ nói, bài giảng của thầy đều bay hết vào không khí chứ có vào đầu học sinh đâu.

Mấy nàng nhà ta hơi hơi khó chịu bởi hành động của mấy người này. Đi học chứ đi chơi đâu.

Thầy giáo bây giờ đang rất vui vì cuối cùng cũng có học sinh ở trong lớp này chịu nghe thầy giáo giảng bài. Cảm động quá. Muốn khóc đến nơi rồi. Thật là...thầy giáo vừa giảng bài vừa sụt sịt mũi.

- [Ê, Nhân Mã, thầy giáo khóc phải không.]-Bạch Dương ngồi trên quay xuống nói.

- [Hừ, khóc thật kia.]-Nhân Mã há hốc mồm

- [Này trật tự.]-Xử Nữ quay xuống nói.

- [Thầy giáo khóc kia, có sao không?]-Cự Giải lo lắng quay xuống nói.

- [Này bạn, thầy giáo khóc rồi kìa, có sao không.]-Xử Nữ quay sang phía Đỗ Phong hỏi.

- [Không sao đâu, chuyện thường ấy mà.]-Đỗ Phong nói xong thì nháy mắt với Xử Nữ.

Ồ...nhưng mà...chuyện thường ngày...thế này...có hơi quá không?

- [Chuyện bình thường, không sao đâu.]-Xử Nữ quay sang nói với mấy nàng kia.

- [...Không lẽ...]-Nhân Mã ấp úng.

- [Không lẽ gì?]-Mấy nàng kia đồng thanh hỏi.

- [Không lẽ tất cả thầy cô khi dạy đều khóc sao?]-Nhân Mã mặt ngây ngô hỏi.

- [Có khi nào...?]-Cả đám làm mặt nghiêm.

- [Thật may mắn khi chúng ta không phải là giáo viên.]-Bạch Dương nói, tay thì đặt lên ngực thờ phào.

- [Công nhận.]- Cả đám đồng thanh.

- [Các cậu nói gì vậy?]-Ma Kết hỏi...không phải lúc này cô cũng nghe sao?

- [...]

Chẳng thể nói gì được nữa, các cô lại ngoan ngoãn ngồi nghe giảng.

"Ồ, liệu mấy người kia có hiểu thầy giáo đang nói gì không nhì?" Tất cả các nàng nhà ta đều có suy nghĩ này.

Chắc.

Vừa khóc vừa giảng bài thế kia, sao mà nói lên lời được, giọng của thầy giáo nghe kì quá.

Không lẽ thầy cô nào cũng vậy?

Phải không?

Chắc không đâu.

Nhì.

Thế là các tiết học cứ thế trôi đi~~~~

" Reng...reng...reng..." Tiếng chuông vang lên, mấy người kia reo hò rồi đập bàn rầm rầm tỏ vẻ vui sướng và phấn khích, có khi là họ muốn đập gãy bàn thì đúng hơn nhì.

- Đến bữa trưa rồi.-Cô bạn Khánh Ngọc đứng chống hông nói.

- Vậy là được ăn rồi hả?-Nhân Mã bật dậy nói, về mặt thì phần khởi.

- Đúng.-Cậu bạn Quốc Huy nói, cười.

- Ăn thôi.-Xử Nữ sung sướng nhảy lên rồi lấy hộp cơm được chuẩn bị ra.

Mấy nàng đang định cầm đũa lên thì cô bạn Khánh Ngọc nói.

- Khoan đã.

- Sao vậy?-Cự Giải hỏi.

- Hình như các cậu không biết luật ở đây thì phải.-Cô bạn Khánh Ngọc nở nụ cười úy mị.

- Luật?

- Học sinh mới là phải đưa hộp cơm của mình cho các bạn trong lớp ăn.-Cô bạn Khánh Ngọc nói.

- Có...sao?-Mấy nàng dơ ra.

- Đương nhiên là có rồi, nào, đưa đây.-Cậu bạn Minh Nhật nói, rồi đến giằng lấy từng hộp cơm của từng người.

- Vậy chúng tớ ăn gì?-Nhân Mã thất thần.

- Xuống căng-tin ăn.-Cậu Bạn Quốc Huy nói, tay thì móc thức ăn.

Vậy là các nàng đành phải ngậm ngùi đi xuống căng-tin ăn.

- Sao lại có cái luật lệ như vậy chứ.-Bạch Dương đau khổ kêu ca.

- Trường gì mà kì thế.-Nhân Mã cũng thế.

- Thôi, dù sao thì cũng là người mới nên cố mà nường nhịn.-Song Tử nói mặt thì bình thường nhưng trong thì...

Đến căng-tin thì mấy nàng thấy có một cô mặc tạp dề đứng ở trong chỗ bán hàng. Mấy nàng đi đến.

- Cô ơi, cho cháu hỏi ở đây có món gì ạ?-Xử Nữ làm mặt đáng thương hỏi cô ặc tạp dề.

"Có?Có ư. Cảm động quá, không ngờ ở cái khu "đặc biệt" này lại có học sinh lịch sự như thế này."

Cô mặc tạp dề nước mắt dâng trào.

Ặc, cô mặc tạp dề khóc làm cho Xử Nữ thót tim.

Cô đã nói gì sai sao?Sao lại khóc thế?Hay là mặt cô có vấn đề.

- Mặt tớ có gì sao?-Xử Nữ quay sang mấy nàng hỏi.

- Không.-Mấy nàng đồng thanh.

- Hay là tớ nói gì sai?-Xử Nữ mặt ngốc hỏi.

...-A, cái này thì họ không có biết nha.

- Các...các cháu muốn ăn gì nào, đây là thực đơn của ngày hôm nay.-Cô mặc tạp dề dịu dàng cười rồi đưa cho họ thực đơn.

- Cháu cảm ơn.-Bạch Dương lịch sự đưa tay ra nhận cái thực đơn.

Cô mặc tạp dề mở to mắt rồi lại...khóc.

"Cảm ơn. Có học sinh ở đây biết cảm ơn.

Cảm động quá."

Bạch Dương...đơ.

Cô cứng người đi quay sang phía mấy nàng.

- Tớ đã làm gì sai vậy.-Bạch Dương đau khổ hỏi.

...-Mấy cô có biết đâu sao lại hỏi.

Mấy người ở trong trường này lạ thật. Từ giáo viên đến người làm

Tất cả đều có vấn đề.

Đáng sợ quá.

"Chỗ này có thật là trường học không thể."

Choáng váng.

Hoang mang.

Lo lắng.

Hoảng sợ.

Thì ra trường học là như thế này, đem lại cảm giác này cho học sinh.

Thật là kinh khủng.

Thật đáng sợ.

Trường học đúng là "ghê rợn".

Khi vào học thì là mấy thầy cô khác dạy và mấy thầy cô đấy cũng như thầy giáo chủ nhiệm kia.

Khóc lúc giảng bài.

...

Tại sao vậy?

...Đến giờ ra về...

Lớp học náo loạn.

- Hú hú hú ~~~ Về thôi.-Hai anh em sinh đôi kêu hú lên.

- Ok, tối nay 8 giờ nhé.-Cô bạn Khánh Ngọc nói.

- OK.-Cả đám người kia đều đồng thanh.

- Đi đâu vậy?-Nhân Mã ngây ngốc hỏi.

- Bar.-Cậu bạn Quang Lâm nói.

-...-Bar hà, hừ, mấy nàng nhớ lại chuyện xảy ra lúc trước khi vào bar, bắt đầu thấy rợn người.

"Lần trước là gặp mấy người kia lần này mà đi không biết gặp gì nữa."

- Đi không?-Cô bạn Khánh Ngọc hỏi.

- Không không không, không đi.-Mấy nàng lắc đầu nói.

- Ồ, không đi à chán nhì.-Cậu bạn Gia Bảo tiếc nuối.

Mấy người đi ra khỏi khu "đặc biệt", đến giữa sân trường thì họ đã trở thành tâm điểm của toàn trường.

- Đám người đó...-Một đám người túm tụm lại nói này nói nọ.

- Ngứa mắt thật.

- Chết đi cho rồi sống làm gì.

- Thông cảm người ta mặt dày mà haha.

- Không biết nhục là gì.

...

Đuôi lời nói, có đám người còn cố tình nói lớn để cho mấy người này nghe thấy.

Bây giờ trông mấy người này khác hẳn lúc này, khuôn mặt của họ không còn vui vẻ nữa.

Là khuôn mặt của những người vô hồn.

Cảm thấy họ có vẻ lạnh lùng nhì.

Sao lại vậy chứ?

Mấy người này kì lạ thật.

-----Sao lại không tin?-----

...530 P.M

Các nàng mệt mỏi lết thân vào nhà, mấy nàng như người hết năng lượng.

Đeo quẹo như bánh dèo.

- Ô hô, sao thế kia.-Kim Ngưu bước vào nhà cười nói.

-...-Mấy nàng nhìn mấy người kia đi vào.

- Sao vậy?-Thiên Bình hỏi.

- Trường học...đáng sợ...lắm.-Nhân Mã nước mắt lưng tròng nói.

Khóc?Sao lại khóc chứ.

Mấy chàng giật mình. Nhìn lại thì nhìn mặt mấy nàng kia trông xanh xao góm thể.

- Có gì không ổn sao?-Bảo Bình cau mày hỏi.

- Này, có phải thầy cô nào khi giảng bài cũng đều khóc đúng không?- Xứ Nữ hỏi, khuôn mặt thì ngây thơ.

"Khóc?Không phải là các cô gây trò nên họ mới khóc đấy chứ?"

- Không...thế nào, làm gì có chuyện khóc khi giảng bài được.-Song Ngư nói.

- Thế hà, nhưng mà hôm nay thầy cô giáo dạy chúng tôi đều khóc hết đó.-Cự Giải nói.

- Không chỉ thầy cô mà mấy người ở trong căng tin cũng khóc nữa.-Nhân Mã nói.

...-Mấy chàng chỉ biết im lặng nhìn nhau.

- Này, các cô không có bày trò đấy chứ?-Kim Ngưu ngờ vực.

- Không có.-Cự Giải nói to.

...-Mấy chàng nghỉ ngơi.

- Đừng nhìn thế,chúng tôi không làm gì cả.-Xứ Nữ nói.

...Ồ.-Câu trả lời.

Nhìn thế kia là biết mấy chàng không tin mấy nàng rồi.

Hồ hô.

...

-----Trường học sao lại như vậy.-----

Sáng hôm sau.

Như bình thường thôi, mấy nàng phải "cấp sách tới trường trong muôn vàn yêu thương".

Mấy nàng đến lớp.

Mấy người kia đánh chơi xúc xắc cuộc tiền.

Ồ hô, cái này có thể gọi là náo nhiệt không nhỉ.

- Chấn chấn...-Vài người hô chấn.

- Lê Lê...-Vài người hô lê.

Cô bạn Lan Chi là người lắc xúc xắc.

Kết quả là chấn.

Ồ hô, trên bàn thi toàn đồng 500 nghìn đồng.

Nhiều đấy nhỉ.

- Tiếp tiếp.-Hai anh em sinh đôi hô hán khi vừa thu nhập được tiền.

- Ô, người mới chơi không.-Cậu bạn Quốc Huy nhìn thấy mấy nàng thì cười hờn hờ nói.

- Vui lắm chơi không?-Cô bạn Khánh Ngọc cũng thế.

...Thôi không.-Mấy nàng cười trừ.

- Chán nhì.-Cậu bạn Đỗ Phong nói.

- Chơi tiếp nào.-Cậu bạn Jack đó nói.

Thế là họ chơi tiếp, cũng náo nhiệt như kiểu sòng bạc ấy nhỉ.

Cảm giác họ bây giờ rất khác với hôm qua, cái lúc mà đi về.

Sao lại vậy chứ?

Kì lạ thật.

"Reng...Reng...Reng..." Tiếng chuông vào lớp kêu lên, nhưng mấy người kia vẫn ồn ào.

Xứ Nữ tức giận đập bàn "Rầm".

Mấy người kia im phăng phắt nhìn Xứ Nữ.

- Mấy người thôi đi.-Xứ Nữ gằn giọng, lườm mấy người kia.

- Sao vậy chứ?-Cậu bạn Quốc Huy cười cợt.

- Vào lớp rồi đấy, mấy người về chỗ đi.-Bạch Dương nói, có vẻ như cô cũng đang giận.

- Về chỗ? Hà, ý mấy cô là kêu chúng tôi ngoan ngoãn học à?-Cậu bạn Đức Long cau mày khó chịu.

- Đúng.-Xứ Nữ cũng cau mày khó chịu.

Hai người này lườm nhau.

- Ha ha ha...-Mấy người kia cười lớn, cười ngất ngửa.

- Ha ha ha...Thôi...ha ha...Thôi đi.-Cậu Bạn Đỗ Phong cố nói trong con cười.

- Không phải chúng tôi đã nói rồi à-Cậu bạn Minh Nhật nói.

- Ở trong khu " đặc biệt" này không có định nghĩa "học" ở đây, cho nên là các cô đừng có nói "học" ở đây nhé.-Cậu bạn Quốc Huy nói, vẻ mặt nghiêm túc.

...-Mấy nàng ngây ngô nhìn.

- Ở đây là dành cho những kẻ không muốn học đó, hiểu chưa hả.-Cô bạn Lan Chi nói, ồ, ngạc nhiên khi cô bạn này cuối cùng cũng chịu mở mồm.

... Vậy...tức là...không phải học sao?-Nhân Mã hỏi.

- Chính xác.-Cậu bạn Đức Long trả lời.

Không gian tĩnh lặng, mấy nàng nhà ta tròn mắt ngạc nhiên. Mấy người kia thì nhìn nhau.

Tưởng là mấy nàng nhà ta sẽ phản đối việc không phải học để gây chú ý chứ.

Ai ngờ.

- Tuyệt.-Xử Nữ sung sướng.

- Wow, không ngờ đấy.-Bạch Dương cũng thế.

- Vậy là không phải học hả?-Nhân Mã muốn hỏi lại cho chắc ăn.

- Ừ.-Song Tử cười tươi trả lời.

Hắc hắc, mấy người kia ngạc nhiên tròn tròn mắt.

Không ngờ mà.

- Vậy mà mấy người không nói sớm-Xử Nữ nói.

- Mấy cô không hỏi...chúng tôi...biết đâu mà...trả lời.-Cậu bạn Quốc Huy nói, khó tin vào chuyện này.

- Không phải học thích làm gì thì làm đúng không?-Nhân Mã hỏi.

- Ừ.

- Vậy hả, vậy tạm biệt nhé mình đi đây ~~~.-Nhân Mã hạnh phúc ra khỏi phòng học.

Vậy là Nhân Mã biến mất.

Xử Nữ cũng biến theo.

Cự Giải thì lôi điện thoại ra chơi, Song Tử thì lôi cả cái laptop đi, Bạch Dương thì tham gia chơi xúc xắc cùng mấy người kia.

Còn Ma Kết thì...Biến mất không dấu vết.

Khi thầy giáo vào thì choáng váng, thật sự muốn lẫn ra đất chết luôn cho rồi.

Học sinh ngoan ngoan của thầy giáo bây giờ đã không còn rồi.

Đau lòng nhĩ.

Bạn đang đọc truyện [12 Chòm Sao] Chúng Ta Là Hai Thế Giới được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21

Trời lúc nắng lúc mưa.

Còn em thì lúc điên lúc khùng.

Đây chính là hiện tượng bất thường của thời tiết và em.

.....

Ở lớp học.

- Lê lê lê.....-Bạch Dương gào lên sung sướng.

Mấy người đặt chân đều nhăn mặt như khi. Bạch Dương công nhận ghê gớm thật, lần nào chơi cũng thắng.

Không phải là may mắn quá rồi sao.

- Không chơi nữa.-Cậu bạn Quốc Huy bực bội đập bàn.

- Đứng, không chơi nữa.-Cô bạn Khánh Ngọc khoanh tay, chu môi ra trông rất đáng yêu.

- Sao...đang vui mà.-Bạch Dương ngu ngơ hỏi.

- Lần nào cậu chơi cũng thắng, không chơi nữa.-Cậu bạn Minh Nhật nói.

- Không chơi nữa à, chán chết.-Bạch Dương nói.

- Thua keo này ta bày keo khác, chơi trò khác đi.-Cậu bạn Đỗ Phong nói.

- Được.-Cả đám đồng thanh tán thành.

- Vậy chơi gì?-Cô bạn Khánh Ngọc hỏi.

-...-Kết quả là không ai trả lời.

- Còn không mau nghĩ ra, không thì bà cho lên thót hường thụ cùng nhau bây giờ.-Cô bạn Khánh Ngọc bẻ tay côm cốp, làm cả đám mồ hôi tuôn trào.

- Chì...chì...hai...bình...bình tĩnh.-Cậu bạn Quốc Huy run bầm bập nói, không chỉ cậu bạn này mà là cả đám trừ cô bạn Lan Chi.

- Huh, vậy còn không mau nghĩ.-Cô bạn Khánh Ngọc trông đáng sợ hơn lúc trước.

Cả đám như cầm nín, không khí dày đặc sát khí của cô bạn Khánh Ngọc, muốn người ta nghĩ ra thì phải cho người ta không gian chứ, gây áp lực lên người ta thế thì ai mà nghĩ ra được. Cả đám đều đang cố nghĩ ra cái gì đó có lẽ là sẽ hay.

Rồi bỗng dưng Bạch Dương lên tiếng.

- Tớ...tớ...có...-Bạch Dương run rẩy lấy bầy nói.

- Cậu nghĩ ra rồi gì rồi à.-Cô bạn Khánh Ngọc nói khuôn mặt thì hớn ha hớn hở, không chỉ cô bạn này mà là cả đám người kia cũng thế, ngay bây giờ Bạch Dương có thể được coi là vị cứu tinh của họ.

- Tớ...tớ...-Bạch Dương thật sự chịu không nổi ánh mắt long lanh chết người của mắt người kia.

Thật sợ rất đáng sợ. Nó làm con tim Bạch Dương rung động.

- Tớ...tớ...-Việc nói ra càng trở nên khó khăn hơn khi bị ánh mắt đáng yêu của cô bạn Khánh Ngọc tia mãi.

- Nói.-Cô bạn Khánh Ngọc quát to.

- Tinh...tình hình là rất bất bình tình đột nhiên tai tớ nóng và đỏ, mắt tớ nóng và đỏ, mặt tớ nóng và đỏ, tay tớ nóng và đỏ, chân tớ nóng và đỏ, người tớ nóng và đỏ cho nên là tớ rất cần phải rời khỏi đây ngay và mau tớ thật sự không thể ở lại để chơi với các cậu được nữa vậy cho nên tớ xin phép được rời khỏi đây ngay và luôn.-Bạch Dương nói to, nhanh, rõ ràng và liến mạch.

Nói xong thì Bạch Dương lập tức chuẩn.

Mấy người kia vì bất ngờ mà ngậy người ra. Quà là ảo, sao Bạch Dương lại biết được mắt cậu ấy nóng và đỏ chứ, nhưng mà nóng và đỏ kiểu gì.

Không lẽ là mắt luộc nóng rồi chấm tương ớt.

...

AA.

Ghê quá.

Kinh quá.

Tôm quá.

Gớm quá.

Sốc chết rồi.

Vậy là Mrs.Bạch Dương đã bay thẳng rồi.

Chán chết, mấy người kia chán nản.

...

Ờ...thầy giáo trẻ...thì...chui xuống gầm bàn khóc nức nở.

Yếu đuối và mỏng manh thế.

Xin hãy nói đây chỉ là hư cấu.

-----Tự do à!Dị nhè.-----

Mấy nàng cấp sách về nhà trong muốn vãn hạnh phúc.

Bỗng..

- Về rồi à.-Một giọng nói trầm trầm ồm ồm phát lên.

- AA...-Mấy nàng nhà ta ôm nhau mà hết (Trừ Ma Kết, cô chi giết bản mình thôi).

-...-Kim Ngưu chết đứng, khó hiểu.

- Gì thế, phản ứng thái quá rồi đấy.-Thiên Bình khó hiểu nói.

-...-Mấy nàng ôm nhau nhìn về phía mấy chàng nhà ta đang ngồi ở ghế.

- Sao thế?-Song Ngự hỏi.

- Giật cả mình, này mấy người là ma à, về trước mà không báo trước.-Xử Nữ bỏ tay ra nổi câu.

- Ma cái gì, là do các cô tự dung hết lên ai làm gì các cô, mà sao về trước là phải báo trước cho các cô.-Bảo Bình cảm lý trả nói.

Mà họ phản ứng như thế là cũng đúng. Mấy người kia lúc nào cũng về muộn tự dung hôm nay lại về sớm làm người ta hoảng là đúng, ai nghĩ là mấy người đầu chứ.

- Thế...sao hôm nay mấy người về sớm vậy?-Song Tử hoàn hồn hỏi.

- Có việc.-Song Ngư đáp.

- Việc?-Mấy nàng đồng thanh.

- À, thì là chúng tôi sắp đi Ý.-Bảo Bình nói.

...Ý?Các cô chắc là không phải đến đây đâu nhì.

Mấy nàng nhà ta nhần mặt khó chịu.

- Yên tâm mấy cô không phải đi theo, dù sao thì cũng là việc trọng đại đưa các cô theo để phá game à.-Kim Nguru nói.

"Phù" mấy nàng nhà ta yên tâm hẳn, suýt chút nữa thì có tóc bạc nó bắn phèo phèo từ đầu ra.

- Ủ, lần sau nói rõ rõ ra nhè làm người ta suýt nữa thì tắt thở rồi.-Cự Giải nói, cười gượng.

- Sợ đến thế à?-Thiên Bình vắt chéo chân.

- Đương nhiên.-Đồng thanh.

Hờ hờ, nếu mà mấy người này đi thì các cô không phải tự do quậy phá rồi à, khặc khặc, đúng là tự do vạn vạn tuế.

"Tự do à, anh tới đây~~~~"

- Khụ...khụ...vậy mấy người đi bao lâu.-Xử Nữ giả vờ ho rồi hỏi.

- Hừ, tầm 2 tháng.-Thiên Bình nói.

2 tháng...2 tháng...2 tháng..

- HAHA, 2 THÁNG ĐẤY CÁC CẬU, MẤY NGƯỜI KIA ĐI 2 THÁNG ĐẤY.-Xử Nữ lộ rõ vẻ sung sướng của mình, quay sang phía mấy nàng vừa cười lớn vừa nói to.

- Ô, vui thế à?-Kim Nguru hỏi, cười gian.

- ĐƯƠNG NH...-Xử Nữ quay sang nói, nhưng tự dung cô dừng lại, hiểu ra mình đang hành động thật sự rất mất lòng dân.

- Chặc.-Song Tử lấy tay che mặt tặc lưỡi.

- Ha ha...không hẳn.-Xử Nữ giả ngơ con nai tơ.

- Mấy cô đừng có mà thừa cơ nổi loạn đấy.-Thiên Bình nói.

- Ok.-Đồng thanh.

- Hiểu chứ?-Thiên Bình nói.

- Ok.-Đồng thanh.

- Có biết đường đến quán bar không đấy?-Kim Nguru đột nhiên hỏi một câu hỏi chẳng liên quan gì cả.

- I don't know.-Đồng thanh.

- Tốt, đi thôi.-Kim Nguru nói, rồi mấy chàng nhà ta đứng dậy đi ra ngoài, có cả hành lý nữa.

Vậy là ngon rồi.

Hồ hơ.

Hạnh phúc đứng đợi.

Không chịu đợi thì trời nó lại để đánh.

Không đánh được thì...headshot.

-----Trời không tính thì ta tính-----

Chú nhật.

Ngày nghỉ.

Các nàng nhà ta bị Cự Giải gọi dậy lúc 7:30 A.M...

Tình trạng bây giờ là ai cũng...đơ.

Ồ...thì trông ai cũng ngất ngây như con gà tây ấy.

- Này, đi chơi đi.-Nhân Mã nằm ườn ra trên ghế.

- Chơi đâu?-Cự Giải hỏi.

- Biết chết liền.-Nhân Mã nói.

-...-Cần một khẩu pháo để bắn bay Nhân Mã.

Chán nản.

Ai cũng ngắt ngửa ngồi không yên, bỗng nhiên điện thoại của Cự Giải gieo lên.

- Alo, ai đấy?-Cự Giải hỏi.

- *Người đẹp trai nhất lớp*.-Tên con trai ở đầu dây bên kia nói.

- Ai cơ?-Cự Giải hỏi.

- *Người đẹp trai nhất lớp*.-Tên con trai đó nói.

- *Đẹp trai nhất lớp*?-Cự Giải ngớ người.

- *Đúng, biết là ai không*.-Cậu con trai đó nói.

- Này các cậu, ai đẹp trai nhất lớp vậy.-Cự Giải bỏ điện thoại xuống rồi hỏi mấy nàng.

- Đẹp nhất á.-Bạch Dương cau mày, mồm thì nhồm nhồm ă.

- Ai đẹp nhất vậy?-Nhân Mã hỏi, mồm cũng nhồm nhồm ă.

- Ai đẹp nhất thế?-Xử Nữ hỏi, tay bê khay chứa sáu cốc nước sinh tố hoa quả.

- Ai đẹp nhất cơ?-Song Tử hỏi.

-...-Tất cả đều hướng mắt nhìn Ma Kết.

- Không biết.-Ma Kết trả lời, mắt thì nhìn cuốn tiểu thuyết trinh thám trên tay.

- Ở đây không ai biết người đẹp trai nhất lớp cả.-Cự Giải hồn nhiên trả lời.

-...-Cậu con trai cầm nín.

- Alo.-Cự Giải nói.

-...-Cậu con trai đó không trả lời.

- Này, mới sáng sớm mà làm phiền người ta là sẽ bị hỏi đầu đấy.-Cự Giải bực bội nói xong thì cúp máy luôn.

- Ai vậy?-Xử Nữ khó hiểu hỏi.

- Không biết.-Cự Giải trả lời.

Bây giờ thì điện thoại của Xử Nữ gieo lên.

- Alo.-Xử Nữ bắt máy.

- *A, Xử Nữ đấy à, đi chơi đi, ở nhà chán lắm*.-Một cô gái nói.

- Ai đấy?-Xử Nữ hỏi.

- *Khánh Ngọc đây*.-Cô gái đó nói.

- Vậy chơi đâu?-Xử Nữ hỏi.

- *Chơi đâu chả được, đến chỗ XXX ngay nhé*.-Cô bạn Khánh Ngọc nói xong thì cúp máy.

- Ai vậy?-Bạch Dương hỏi.

- Khánh Ngọc.-Xử Nữ trả lời.

-...-Cả đám nhìn Xử Nữ.

- Rủ đi chơi.-Xử Nữ nói.

- Đi luôn.-Nhân Mã hào hứng.

- Tới luôn.-Bạch Dương hòa theo.

- Ma Kết.-Mấy nàng ánh mắt long lanh nhìn Ma Kết.

- Ừ.-Ma Kết nói.

- Yeah~~~~.-Cả đám sung sướng nhảy lên.

-----Hãy cẩn thận với những cô nàng nổi loạn-----

Tại quán ăn XXX.

- Lâu quá.-Hai cậu song sinh than thở.

- Kêu ca cái gì, ăn đi.-Cô bạn Khánh Ngọc vừa nói vừa đưa cho hai cậu song sinh hai đĩa bánh.

- Không lẽ họ bị tai nạn.-Cậu bạn Quốc Huy nói.

- Thum thum cái mồm con chim lợn.-Cô bạn Khánh Ngọc vừa nói vừa ném ống hút vào cậu bạn Quốc Huy.

- Đám mồm.-Cậu bạn Minh Nhật nói.

- Tớ chỉ nói thể thôi mà, đầu cần phải...-Cậu bạn Quốc Huy nói, về mặt giận dỗi.

- Cậu đúng là ngu không thể chề vào đầu được.-Cậu bạn Đỗ Phong nói.

- Này.-Cậu bạn Quốc Huy bỗng dung nổi giận.

- Tôi chỉ nói thể thôi mà, đầu cần phải cái thể chứ.-Cậu bạn Đỗ Phong nói rồi cười đều.

- Cậu...cậu...đúng là không bằng con dog.-Cậu bạn Quốc Huy giận dữ.

- Tôi không bằng cậu chỗ nào.-Bỗng dung cậu bạn Đỗ Phong đứng dậy đập bàn.

-...-Mấy người kia đơ một lúc rồi tự nhiên cười khúc khích.

Cậu bạn Quốc Huy ngớ người, cố gắng suy nghĩ.

"Chửi cậu ra là dog, cậu ta kêu cậu ta không bằng mình chỗ nào...thế không phải => ỉm dog"

Ngọn lửa đang dần bốc cháy to hơn trên đầu cậu bạn Quốc Huy.

Đúng lúc cậu bạn Quốc Huy định đứng dậy để tóm cổ áo cậu bạn Đỗ Phong thì mấy nàng đẩy cửa xông vào như quân khùng hổ.

- Hello.-Nhân Mã hí hửng chạy tới khua, múa tay.

- Đến rồi kìa.-Cậu bạn Gia Bảo nói.

- Kha kha, trảm đến rồi đây.-Xử Nữ cười lớn, tay chống hông.

-...-Mấy người kia đen mặt, từ bao giờ Xử Nữ làm boss vậy.

- Yo~~~,làm người ta đợi đến dài cả cổ ra luôn rồi.-Cậu bạn Jack đứng dậy khua chân múa tay.

- Yo~~~,bị tắc đường.-Nhân Mã ngay lập tức hưởng ứng.

- Yo~~~,đi đường khác không được à?

- Yo~~~,không biết đường.

- Yo~~~,vậy để bao giờ đi đường cho.

- Yo~~~,thank you very much.

- Yo~~~,nothing.

- Yeah~~~.-Hai người này cụp tay nhau.

"Tôi không quen hai người này." Đây chính là suy nghĩ của tất cả mọi người.

- Vậy đi đâu chơi bây giờ.-Hai người này đồng thanh nói.

Không may là mấy người kia đã đi đến cửa rồi.

- Này, đợi với.-Hai người này hình như là có thần giao cách cảm ấy, nói xong thì hai người này lập tức đuổi theo mấy người kia.

Mấy người lên xe riêng của mình rồi nói tiếp nhau đi.

Họ đi đến một công viên, nhìn bên ngoài cảm giác nó thật là hoành tráng. Nếu đến tối chắc chắn sẽ lung linh lắm nhỉ.

- Tớ mua vé hết rồi, cầm lấy này.-Cô bạn Lan Chi cầm vé đi phát cho mọi người.

Họ đi vào, có thể nói bây giờ họ là chính là "cục nam châm cực đại" thu hút mọi người, đi đến đâu là họ hút người đến đó.

Một sức mạnh đáng sợ.

- Tớ muốn chơi cái kia.-Nhân Mã với cậu bạn Jack cùng nói và cùng chỉ vào trò tàu lượn siêu tốc.

A, nhìn mà phát choáng, đường đi phải dài kinh khủng, lại còn cao nữa chứ, thỉnh thoảng lại có chỗ đường đi vòng tròn. Nhìn mấy người đang đi tàu lượn trên kia cứ hết ầm ĩ lên như kiểu gặp ma ấy mà thấy rợn hết cả tóc gáy.

- Ai...ai muốn đi trò đấy nào.-Cô bạn Khánh Ngọc tái mặt.

- Tớ.-Nhân Mã, Jack, Lan Chi, Xử Nữ, Đức Long, Gia Bảo, Song Từ,...nói chung là tất cả nam đều đi.

Còn mỗi Bạch Dương, Cự Giải, Ma Kết, Khánh Ngọc, là không đi.

Vậy là họ chia nhau ra mà chơi thôi.

Nhóm Nhân Mã thì lên tàu lượn siêu tốc.

Còn nhóm Bạch Dương thì quyết định vô nhà mả.

.....

Tàu lượn siêu vẫn tốc. :3

Mấy người này đang chuẩn bị tinh thần để chơi. Tinh thần đang lên cao nha, khó mà hạ thấp được.

Chiếc tàu lượn bắt đầu di chuyển đến con dốc, và...

" Á á á á á..." Tiếng hét của cả nam lẫn nữ không chứa một ai.

À, có chứa thì chứa cái cậu boss với cậu bạn Gia Bảo. Đây là hai tên máu lạnh của lớp mờ. Hờ hờ.

À, Song Tử không hét mà chỉ " WOW...wow...wow....", nói chung là cô này rú lên trong sung sướng.

Hà hà, lúc xuống dừng có mà giờ chứng là được.

Nhà ma. ———

Có 4 nàng đi vào nhà ma, tay trong tay bước đều.

Hồ hồ, Bạch Dương, Cự Giải với cô bạn Khánh Ngọc run như cây sậy.

Ma Kết thì mặt tỉnh bơ.

Tình hình là rất tỉnh linh.

Đang đi bỗng dung mấy con ma mặc đồ trắng, tóc xõa che mặt, máu me be bét nhảy xò ra.

Thế là 3 nàng kia tiện tay gãi ngứa cho mấy con ma luôn.

Đi đến đâu có ma là con ma đẩy không thể ngoác đầu lên được. (Tội nghiệp)

À, tiện thể kèm thêm cả âm thanh nữa.

" Á á á á á..."

" Bóp...bóp...bóp..."

" Uỵch"

" Hự"

"Keng..."

" Xoảng..."

"Rầm..."

" Cứu...vớ..."

" ... "

Tội đồ, mấy nàng bây giờ trở thành kẻ tội đồ rồi.

Đánh cho người ta liệt thế kia thì sao mà người ta làm ăn được.

Hiện tại thì mấy nàng bị tóm lại để chi chích.

...

Mấy người kia chơi xong thì thấy chỗ nhà ma nhiều người bu lại nên họ cũng bu lại theo.

Ai ngờ thấy mấy người đẹp nhà ta.

- Đây, có chuyện gì vậy.-Cậu bạn Quốc Huy vỗ vai một cô gái hỏi.

- À...mấy người đó...đánh nhân viên trong nhà ma.-Cô gái đó thấy trai đẹp nên thẹn thùng trả lời.

...-Chết đứng luôn.

Haizz, đã nhát ma rồi còn muốn chơi trội.

Thăm rồi, thăm rồi.

- Anh...là quản lý đúng không ạ.-Cậu bạn Đỗ Phong tiến lại gần hỏi người đang quát mắng mấy nàng.

- Đúng.-Người quản lý nói, mặt thì vênh lên.

- À, bạn của chúng tôi thật sự không có ý...-Cậu bạn Đỗ Phong chưa nói hết câu thì bị người quản lý chặn lời.

- Không có ý cái gì, biết là mình sợ ma rồi mà còn vào, thế mà là không có ý à.-Người quản lý quát lên.

- Dù sao chúng tôi cũng là khách...-Cậu bạn Đỗ Phong lại lần nữa bị nhảy vào cổ họng.

- Mấy người là khách thì mấy người hay rồi, thích làm gì thì làm, còn chúng tôi thì phải làm ăn chứ, đừng tưởng là khách thì có thể phá hoại mọi thứ chứ, đây, mấy người nhìn xem, đánh nhân viên của chúng tôi đến nỗi phải nhập viện, kiểm đầu ra người để thay thế bây giờ, sao mà chúng tôi làm ăn được nữa.-Người quản lý đó nói một tràng dài.

- Vậy...hay là để chúng tôi thay thế vậy.-Cậu bạn Quốc Huy ra mặt.

Oh, ý kiến hay đấy chứ.

Thế là nhờ ý kiến không được sáng suốt của cậu bạn Quốc Huy mà cả đám bây giờ ăn mặc rách rưới, trang điểm như kiểu con ma, đội cả tóc giả nữa. Nên bây giờ họ chính là ma, thay thế cho mấy nhân viên bị mấy người kia đánh nhập viện.

Wow, có vẻ...nhà ma...đồng khách nhỉ.

Nói chung là cả ngày hôm nay, nhà ma cháy vé.

...

Đến tối thì người quản lý tìm được nhân viên.

Người quản lý mặt cười hớn hờ, vỗ vai mấy người này động viên khiến khích cái gì gì đó.

Muốn mấy người này đến đây để làm thêm lần nữa.

- Bây giờ tớ thật sự sợ mấy người kia rồi.-Cậu bạn Quốc Huy dựa vào vai cậu bạn Đức Long.

- Hãy cẩn thận với những cô nàng nổi loạn.-Cậu bạn Đỗ Phong nói.

- Nếu không là...-Hai cậu song sinh nói lấp lửng, lấy bàn tay của mình lia qua cổ, đây là ám hiệu cho "Sẽ chết đấy".

- Hừ, nói gì thế.-Bỗng dưng cô bạn Khánh Ngọc chen vào giữa khoảng vai hai cậu song sinh.

- Không có gì.-Hai cậu song sinh đồng thanh rồi xua tay.

- Hừ.

- Đi bar đi.-Cậu bạn Minh Nhật nói.

- Được.-Cả đám đồng thanh.

Thấy mấy nàng im lặng nên mấy người kia quay sang hỏi.

- Sao không?

- Hay là...đi ăn.-Xử Nữ nói.

- Ở bar cũng có đồ ăn.-Cậu bạn Quang Lâm nói.

Mấy người kia thấy mấy nàng nhà ta khó xử.

- Thôi nào, sợ gì chứ, học sinh lớp "Cá biệt" thì đi bar cũng là chuyện thường mà.-Cô bạn Khánh Ngọc chạy ra khoác tay Xử Nữ.

- Nhưng...-Xử Nữ lo lắng nhìn mấy nàng nhà ta, ra hiệu cầu cứu.

- Vậy...vậy...để bọn tớ...xin phép đi.-Cự Giải ấp úng nói.

...-Mấy người kia ngu ngơ nhìn nhau.

Đi bar cũng xin phép sao?

Cự Giải lôi điện thoại ra thì bị Song Tử giật lấy.

- Song...Song...Từ...cậu làm gì vậy.-Cự Giải lắp bắp.

- Muốn chết thì gọi đi.-Song Tử đưa điện thoại lại cho Cự Giải.

...-Cự Giải đứng nhìn cái điện thoại, bấy giờ cô mới thấu hiểu.

[Để mấy người kia biết mình đi chơi còn thơm hơn.]

Nhưng mà có khi nào họ phải người theo dõi không nhỉ...

Bấy giờ thì đến lượt Nhân Mã lôi điện thoại ra, Xử Nữ nhanh chóng giật lại. Thành ra cuộc giằng co điện thoại.

Mấy người này như kiểu đang diễn hài ấy.

- Tớ không muốn bị lộ đồ treo ngực đâu.-Nhân Mã khóc than, tay thì tóm lấy một đầu của cái điện thoại.

- Tớ không muốn trở thành superman đang bay đâu.-Xử Nữ tức giận nói, tay thì tóm lấy một đầu của cái điện thoại.

...-Mấy người kia chết đứng nhìn hai nàng nhà ta giằng co nhau cái điện thoại, mà nói cái gì vậy.

Ma Kết đi đến chỗ hai người này, ngay lập tức gạt chân Xử Nữ làm cho cô ngã ngửa xuống đất luôn may mà không đập mặt xuống đất ấy chứ, Nhân Mã thì bị Ma Kết dầm cho nhát vào eo.

Nhân Mã nhăn mặt, đau đón ôm eo.

- Sao...sao...tớ...tớ...lại...lại...bị đánh...đau hơn.-Nhân Mã nói trong cơn đau.

- Vì cậu là người khởi xướng cuộc giằng co.-Ma Kết trả lời.

...-Nhân Mã chỉ có thể ngậm ngùi mà chịu cơn đau thôi.

- Hà hà, xin lỗi nhé, bây giờ bọn tớ phải về rồi, để lần sau nhé.-Bạch Dương nói, một tay gỡ đầu.

...-Mấy người kia chỉ biết nhìn nhau, này giờ quan sát mấy nàng nhà ta hành động không giống người nên bây giờ vẫn còn hơi choáng.

- Bye bye.-Mấy nàng nhà ta vẫy tay tạm biệt, rồi lao như bay ra bãi đỗ xe.

Cũng tiếc thật, mấy nàng cũng muốn đến bar lắm chứ bộ.

Chỉ tại mấy cái tên kia.

Buồn thật đấy.

-----Đừng có quay đầu khi đang sau chưa chắc là bờ-----

Sáng.

- MỌI NGƯỜI XUỐNG ĂN SÁNG CÒN ĐI HỌC NỮA.- Vẫn là giọng hét ấy, không thể nhầm lẫn được, đó là Cự Giải.

Ai cũng trong tình trạng thiếu sức sống lết thân mình đi xuống nhà bếp. Nhưng một khi đã nhìn thấy thức ăn là họ trở lại như bình thường và còn hơn thế nữa.

Vẫn loạn như mọi khi.

Ăn xong thì họ cứ việc để lại bát đĩa ở đấy, đã có người lo việc dọn rửa bát.

Cảm giác thích hơn cuộc sống lúc trước.

Thích hơn chi vì không phải rửa bát...có hơi...hâm.

Mà cũng chịu thôi chứ, đối với những kẻ lười thì nó là một chuyện lớn, với những người chăm là một chuyện nhỏ.

- Hôm nay đi bộ đến trường đi.-Cự Giải hứng hờ nói.

...-Mấy người kia mắt hết tự nhiên nhìn Cự Giải bằng ánh mắt...không bình thường.

- Tập...tập thể dục buổi sáng luôn.-Cự Giải giải thích.

...-Mấy nàng kia nhìn nhau rồi cũng khẽ gật đầu.

- Cũng được.-Xử Nữ cười tươi, nói.

- Dù sao cũng lâu rồi không chạy vào buổi sáng, cảm thấy cơ thể khá là khó vận động.-Bạch Dương khởi động chân tay, nói.

- Ai chạy vào lớp đầu tiên người đó sẽ được ăn bánh black forest do chính Cự Giải làm.-Song Tử nói.

Tất cả đều nhìn Cự Giải, mồm thì há hốc, Cự Giải thấy vậy liền cười.

Tím họ như bị thứ gì đó đâm xuyên qua vậy.

Nếu như không ăn được chiếc bánh đó chắc họ sẽ đau khổ tới chiếc mắt.

Bánh Cự Giải làm là ngon nhất, chưa có ai làm bánh ngon hơn Cự Giải cả.

Đến Ma Kết trông hào hứng thế kia thì ta có thể biết chắc rồi.

Bánh Cự Giải là số một.

- Chạy.-Xử Nữ hét lên.

Thế là sáu nàng nhà ta cùng nhau chạy, họ vượt qua mấy thứ có thể gọi là chướng ngại vật trông rất là điệu nghệ. Mà...ăn trộm mà, không vượt qua chướng ngại vật một cách điệu nghệ thì chỉ có thể là xác định vào nhà đá tự kỉ.

Đoạn đường từ nhà đến trường không gần cũng không xa nhưng đủ làm cho họ đi học muộn.

Dù chạy nhưng vẫn muộn học, mấy nàng đứng trước cánh cổng sắt to đã được đóng lại.

Mấy nàng nhà ta chết đứng luôn.

- Sao lại đóng cửa vậy? -Nhân Mã hỏi.

- Không biết.-Xử Nữ trả lời.

- Vô duyên thật, đóng cửa lại thế này thì ai mà vào học được chứ.-Bạch Dương tóm vào một thanh sắt của cánh cửa lay thật mạnh.

...-Mấy nàng chỉ biết nhìn Bạch Dương hành hạ cái cửa.

- A, mọi người, đứng đấy làm gì thế.-Bỗng nhiên có một giọng nói cất lên.

Mấy nàng quay đầu lại, y như rằng gặp vị cứu tinh. Ánh mắt của mấy nàng nhìn cô gái tóc hồng đậm đó như ánh mắt của mấy chú cún con tội nghiệp bị bỏ rơi vậy.

Bị mấy nàng nhìn bằng ánh mắt siêu siêu cute ấy, Khánh Ngọc không thể đỡ nổi, máu mũi tự dưng chảy ra. Mấy nàng nhà ta giật nảy mình, tự dưng cô bạn Khánh Ngọc chảy máu mũi.

- Có...có...sao không.-Cự Giải lo lắng.

- Không...không...sao.-Cô bạn Khánh Ngọc vừa lắc đầu vừa xoa tay.

- Nhưng mà mũi...-Cự Giải đang nói thì bị cô bạn Khánh Ngọc cắt ngang lời.

- Chuyện thường chuyện thường.-Cô bạn Khánh Ngọc đó nói, miệng thì cười tươi.

◦ △ ◡

Chảy máu mũi...là chuyện thường...nếu mà là thường xuyên thì nên đến gặp anh áo blouse trắng nhé.

Họ phải đứng một lúc thì Khánh Ngọc mới ngừng chảy máu mũi.

- Cửa đóng rồi, vô kiểu gì giờ? -Xử Nữ phồng má.

- Sao lại không vô được.-Cô bạn Khánh Ngọc vừa nói tay vừa bấu má Xử Nữ.

- Có lỗi vào khác sao.-Mấy nàng mở to mắt

- Uh, có, đi theo tớ.-Cô bạn Khánh Ngọc nói rồi quay lưng, tiến thẳng.

Các cô đi theo cô bạn Khánh Ngọc đến chỗ từ ngoài có thể nhìn thấy ngôi trường mà các cô đang học. Có nghĩa, chỗ này chỉ các khu "đặc biệt" một bức tường.

- Trèo vào, được chứ?-Cô bạn Khánh Ngọc quay sang mấy nàng hỏi.

- Ok.-Đồng thanh.

- Chuyện nhỏ ấy mà-Nhân Mã nói, cô ngay lập tức đã bật lên được thành tường, làm cho cô bạn Khánh Ngọc hết sức ngạc nhiên.

- Kệ cậu ấy đi, lên thôi.-Bây giờ thì đến lượt Cụ Giải, rồi lần lượt ai cũng đều nhảy hoặc lộn một phát lên luôn được thành tường.

Cô bạn Khánh Ngọc đứng ngu ngơ nhìn, vì quá ngạc nhiên chứ còn gì nữa, nhìn họ trông như những cô gái yếu đuối vậy. Ấy thế mà họ lại có thể một phát lên luôn được thành tường, có phải là quá bá đạo không. Có khi chỉ cần hai phát là họ lên được nóc nhà cũng nên ấy chứ. (Chuẩn đây)

Cô bạn Khánh Ngọc choáng váng đứng không vững suýt chút nữa thì ngã ngửa ra đường.

- Sao không?-Cụ Giải tốt bụng hỏi, cô ngồi trên thành tường. Ai cũng ngồi trên thành tường hết á.

- Có cần kéo lên không?-Bạch Dương hỏi.

- Đưa tay đây.-Xử Nữ chia tay ra, cô bạn Khánh Ngọc theo phản xạ tự nhiên cũng chia tay ra để tóm lấy tay Xử Nữ.

Cô bạn Khánh Ngọc được Xử Nữ với Song Tử kéo lên thành tường, họ cùng nhau nhảy xuống rồi chạy toán loạn hết lên lớp.

- Ha, đến rồi đây.-Cô bạn Khánh Ngọc thô bạo đẩy cánh cửa.

- Đến muộn nha.-Cậu bạn Đỗ Phong nói, tay thì cầm quân bài.

- Huh?Mấy người sao cũng đến muộn thế?.-Cậu bạn Quốc Huy trở mặt ra nhìn mấy nàng.

- Chuyện của cậu à?-Cô bạn Khánh Ngọc nói, tiện tay đập phát vào đầu cậu bạn Quốc Huy một cái.-Choi gì thế?

- Chục hahaha.-Cậu bạn Minh Nhật đột nhiên ném ba quân bài mạnh xuống bàn rồi cười rất thô lỗ.

- Mẹ, tám.-Cậu bạn Quang Lâm về mặt đầy tức nuối.

- Ba.-Cậu bạn Đỗ Phong cũng thế.

- Tiền ơi, anh đón em rồi đây.-Cậu bạn Minh Nhật hôn hờ vào hết đồng tiền trên bàn ôm trọn lòng mình.

- Mẹ kiếp, cậu ăn cái gì mà may mắn thế?.-Cậu bạn Đỗ Phong than thở.

- Ăn ở hiền lành mà.-Cậu bạn Minh Nhật về mặt kiêu ngạo.

- Hiền lành cái cục sh*t.-Cậu bạn Quang Lâm bực bội nói.

- Đấy đấy, cái kiểu này thua liên tục là đúng.-Cậu bạn Minh Nhật vỗ tay vào cậu bạn Quang Lâm rồi nói.

...-Cậu bạn Quang Lâm ầm ức.

Thầy giáo trẻ bước vào lớp, cả lớp thì đang nháo nhào lên không biết sự hiện diện của thầy giáo.

"Rầm" đột nhiên thầy giáo đặt quyển sổ thật mạnh xuống bàn.

Mấy người kia tròn tròn mắt.

Cái con khi lộn gì mà phải ghê thế, mới sáng sớm ra đã đập bàn đập ghế. Định huy động một cuộc đập bàn ghế à?

- Các em...hôm nay...hôm nay...nhà trường...đã...đã...quyết định...-Thầy giáo trẻ lắp ba lắp bắp nói.

...-Mấy người kia ngồi cứ nghệt mặt ra, chẳng hiểu ông nói cái chi rứa.

- "Các em hôm nay nhà trường đã quyết định"-Cô bạn Lan Chi nói, oh, người phiên dịch đây rồi.

- Lớp...lớp...cá...cá...biệt...chúng...chúng...ta...sẽ...sẽ...-Thầy giáo trẻ.

- "Lớp cá biệt chúng ta sẽ"-Cô bạn Lan Chi.

- Sẽ...sẽ...sẽ...-Thầy giáo trẻ.

- "Sẽ"-Cô bạn Lan Chi.

- Sẽ...sẽ...được...được...lớp...lớp...đặc...đặc...biệt...dạy...dạy...kèm-Thầy giáo trẻ.

-"Sẽ được lớp đặc biệt dạy kèm"-Cô bạn Lan Chi.

Câu nói này như tiếng sét ngang tai vậy, phản ứng của họ...là tức giận.

Lại nữa rồi.

Một bộ mặt khác của họ.

Sự tức giận.

Mấy nàng không biết được khi họ tức giận sẽ như thế nào, nhưng chỉ cần nhìn khuôn mặt của họ thế kia.

Đủ biết sự đáng sợ.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Chương 22

Những thứ xung quanh em là vật trang trí. Và những vật trang trí đấy đẹp hơn em.

Còn em nổi bật hơn chúng.

.....

Cô bạn Khánh Ngọc không biết lấy đâu mấy cái giấy bánh dày nữa, biến ra à? Áo thuật gia hả?

Mấy nàng chỉ biết nhìn nhau tò mò.

Cô bạn Khánh ngọc đưa cho mỗi người một chiếc, đến lượt mấy nàng thì hết phần.

Mấy người kia kéo nhau đi ra khỏi lớp, mấy nàng lúi húi theo sau như kiểu một đám tiểu tót chạy theo đại nhân kính mến ấy.

Tức giận? Vì cái quái gì chứ? Mà lớp "cá biệt" chưa đủ hay sao mà có cả lớp "đặc biệt" vậy? Có phải lớp "đặc biệt" cũng giống như lớp "cá biệt" không nhỉ? Tò mò ghê.

Trường học đúng là quái dị thật.

Các cô không thể hiểu và cũng không muốn hiểu.

Sẽ hại não chết các cô luôn.

Các cô là ăn trộm đầu cần phải đi học đầu chứ.

Mấy cái tên đáng ghét kia đẩy các cô vào đây để thông dong đi Ý.

Tức chết mất.

Mà...có giết các cô, thì các cô cũng không bước chân đến Ý thêm một lần nào nữa.

Các cô nhớ rõ cái lần các cô ăn trộm hơn trăm lô hàng vũ khí của đám Mafia, toàn hàng xịn, tốn rất nhiều tiền để mua, thế mà lại bị các cô lén lút cuốn đi hết. Không tức đến điên thì mới là lạ, bọn Mafia chắc chắn vẫn đang truy lần các cô, mỗi thù này đã được lần sâu vào tận nội tạng của chúng luôn rồi, chỉ cần đặt một ngón chân lên đất Ý thôi là đã bị chúng chĩa hàng trăm chiếc súng Ak47 vào đầu rồi bắn cho không còn một mảnh xương sọ nào luôn ấy chứ, tốt nhất là sống thế nào cho không quá nổi và cũng không quá chìm, cứ vừa chìm vừa nổi là hay nhất.

Mà cái vụ các cô ăn cắp "viên ngọc của trời" có kinh động đến chúng không nhỉ? Có khi nào chúng sẽ kéo nhau đến đầu không? Sao bây giờ mới nhớ tới chứ?

Điên mất.

Chỉ sợ trong nháy mắt các cô đã biến toàn thế giới này đều trở thành kẻ thù của các cô.

Nhưng các cô chưa có bản lĩnh đấy.

Và các cô cũng không thừa hơi.

Sống yên lành và có tiền vẫn là sướng nhất.

Đáng lẽ ra là các cô bây giờ đang vùng tiền bừa bãi rồi ấy chứ, chỉ tại mấy cái tên kia.

Tất cả là tại mấy người đó.

Đáng ghét.

....

Mấy người kéo nhau theo, đến sân trường thì lại trở thành tâm điểm, toàn trai xinh gái đẹp thế này thì sẽ làm cho người bên ngoài trường ngưỡng mộ hết sức. Cảm gây bóng chày đi lại trong trường thì khác gì du côn chứ. Dù có là người nghiện chơi bóng chày đi chăng nữa thì cũng không như thế này, mặt của họ đen lại, có thể thấy rõ ràng sự tức giận khó mà xóa bỏ được.

Chỉ là dạy kèm thôi mà, đâu cần phải cảm gây bóng chày, làm bộ mặt du côn rồi đi quanh sân trường đầu chứ.

Thật là...

Các cô có biết cụ thể lớp "đặc biệt" là lớp như thế nào đâu, dù sao cũng chẳng ảnh hưởng lớn tới các cô, không quan tâm làm gì.

Điều cần quan tâm nhất bây giờ là rốt cuộc mấy người này sẽ dẫn cô tới đâu vậy.

Đừng nói là trường này có phòng tra tấn nhé.

Có phải học sinh phạm tội nặng là sẽ ném vào đấy không?

Cái này là các cô nghe được từ thiên hạ.

không lâu, họ đã kéo nhau đến một dãy nhà ba tầng trông siêu oách luôn, phải nói là còn đẹp hơn cả mấy cái nhà hàng mà cô từng tới luôn ấy.

Bỗng nhiên có hai anh bảo vệ đi ra đứng chặn mấy người.

- Các cô các cậu làm gì mà cảm gây kéo nhau tới đây.-Anh bảo vệ 1 hỏi.

- Biển.-Boss Đức Long trừng mắt, gằn giọng nói.

- Cậu..cậu...-Anh bảo vệ 1 tức ói máu.

- Cậu đúng là cái loại vô giáo dục.-Anh vào vệ 2 chỉ tay vào mặt boss Đức Long, nói.

- Biển.-Vẫn câu nói đó, khuôn mặt của boss Đức Long trở nên đáng sợ hơn.

- Học sinh thì nên biết thân biết phận về lớp học ngoan ngoãn ngồi một chỗ để mà học, đây là nơi cho mấy học sinh như các cậu được vào, quay về lớp học của mình ngay.- Anh bảo vệ 2 không chùn bước vẫn lên giọng chỉ bảo.

- Này, ngứa da mặt à, cần gãi không?-Cậu bạn Minh Nhật gằn giọng nói.

- Cậu...-Anh bảo vệ 2 định nói cái gì đó thì bị chặn lời.

- Biển đi, làm cho người ta ngứa mắt quá đấy, biết thân biết phận thì nên quay về chỗ cũ, không thì thăm đấy.-Cậu bạn Quốc Huy nói, sắc mặt thì cũng chẳng thua kém gì mấy cái người kia.

- Làm gì có học sinh nào hỗn láo như thế này chứ, này cậu tên gì, tôi sẽ báo lên nhà trường để đuổi học cậu.-Anh bảo vệ 1 hung hăng nói.

- Muốn chết sớm thì để bọn này tiễn.-Cậu bạn Đỗ Phong lên tiếng.

- Tớ muốn móc mắt mấy đứa con gái độn lốt phần kia.-Cô bạn Khánh Ngọc đứng khoanh tay, nói to.

Đám người kia sợ sệt, tùm tùm lại vào nhau. Đương nhiên mấy người kia nghe thấy và hiểu ý nghĩa của cái câu đấy, cô ấy muốn vào trong ngay.

- Cút.-Câu nói của cậu Quốc Huy nghe thật chẳng lọt tai chút nào.

- Cậu...-Anh bảo vệ 2 nói thì bị cậu bạn Đỗ Phong thô bạo đâm cho nhát vào mồm, hộc cả máu.

Chắc đau lắm nhỉ.

Anh bảo vệ 1 túm lấy cổ áo cậu bạn Đỗ Phong, không may bị cậu bạn Quang Lâm cầm gây bóng chày phang cho nhát vào đầu nằm lăn ra ngất. Mấy người kia chỉ đứng nhìn xem cảnh hay, cười nhếch mép, trông đáng sợ hơn là trông vui vẻ.

Đám người kia kinh hãi hét lên chào tai, không may bị cô bạn Khánh Ngọc với cô bạn Lan Chi lườm cho cảm nín. Mấy nàng cũng hãi, bình thường họ siêu siêu vui vẻ, bây giờ thì lại như kiểu dân xã hội đen lên con thèm giết người ấy.

Mấy người bước qua xác vẫn còn sống để đi tiếp, họ tiến vào trong dãy nhà, đi thẳng, mấy nàng nhà ta ngó nghiêng như kiểu người rừng lạc đến đây ấy, quả đúng là trong đẹp hơn ngoài nhiều, lấp lánh huy chương, bằng khen nhiều không thể tin nổi. Trong một phòng rộng vừa mới đi qua cũng không thể chứa hết được. Họ đi đến đầu huy chương, bằng khen có đó. Như kiểu huy chương, bằng khen rải rác khắp dãy nhà này vậy. Nhưng thật không may là, đi đến đầu họ nhìn thấy gì là phá luôn đến đấy, gạt hết mấy cái bằng khen xuống, đập vỡ hết tù kính để lôi huy chương ra đập phá. Có hơi quá đáng nhỉ?

Mà...đứng rồi còn gì nữa, hơi quá đáng là cái gì, là quá quá đáng ấy chứ.

Haizz, nói chung là tan nát mọi thứ.

Đi lên tận tầng ba, rồi đi một đoạn dài nữa thì họ thấy ở trên một cánh cửa gỗ to được điêu khắc điêu nghệ có một bảng hiệu ghi:"Phòng hiệu trưởng".

Mấy nàng cười khò, cái gì thế này, đầu cần phải động kinh đến cả hiệu trưởng trường nữa chứ, chỉ là lớp này dạy kèm lớp kia thôi mà, có cần thiết phải chuyện bé xé to thế này không vậy?Mấy nàng tâm trạng hỗn loạn. Chính xác là muốn lên con điên ngay bây giờ.

- Này...này...-Bạch Dương ập úng lên tiếng, khiến mọi người đều đổ dòn ánh mắt vào cô.

- Nói.-Boss Đức Long nói.

- Có...có...cần...phải làm quá lên...như thế này...không?-Bạch Dương cúi đầu hỏi.

-...-Mấy người đó im lặng nhìn chằm chằm Bạch Dương tức giận.

- Đứng...có...gì đâu mà phải...như thế này chứ.-Cự Giải không chịu nổi nên nói.

-...-Họ không trả lời, cũng không nhìn Bạch Dương nữa.

Này, sao lại không trả lời thế. Vô duyên, có biết thế nào là lịch sự không vậy?Cần các cô dạy viết chữ "Lịch Sự" không, dạy theo kiểu thầy viết thư pháp luôn nhé.

Chữ rồng bay phượng múa.

Chắc.

Họ không thèm để ý sắc mặt của mấy nàng, đập cửa xông vào như quân khùng bố.

Thầy hiệu trưởng ngồi quay đầu vào trong nhìn cửa sổ, không thể thấy mặt của thầy hiệu trưởng được.

- Làm tôi đợi mãi, sao giờ mới tới.-Giọng của một người đàn ông, nghe giọng nói của thầy hiệu trưởng trầm trầm cũng có cảm giác rất ấm áp, kiểu này có khi nào là một chàng đẹp trai không nhỉ?Tò mò đến cuồng cuồng luôn.

- Lầm lòi, nói luôn, sao làm thế?-Boss Đức Long nói.

- Vì mấy người cả ấy mà.-Thầy hiệu trưởng vừa nói vừa cười đùa.

- Chúng tôi không nói là cần có người quan tâm, không phải cách đây không lâu chúng tôi đã nói rồi à?-Cô bạn Khánh Ngọc hung dữ nói, tiện tay đập luôn cái bình sứ cổ bên cạnh.

Mấy nhà ta đau sót, tiếc đứt cả ruột, đừng có đập chứ, có gì thì nhờ họ đến ăn trộm cho nó đáng giá lắm đấy. Đùng là cái đồ không hiểu biết gì mà.

Các cô gào thét trong tâm cam, mặt thì nhăn nhó.

- Mấy bình sứ, đập hoài không chán à?-Hiệu trưởng nói, vẫn không chịu quay mặt ra cho các cô nhìn.

- Nếu chán thì đã không đến đây chung vui cùng hiệu trưởng.-Cô bạn Khánh Ngọc vừa nói vừa đi đến chỗ chiếc bàn làm việc của thầy hiệu trưởng rồi ngồi lên, vắt chéo chân.

- Ô, vậy thì tôi thật sự rất may mắn.-Thầy hiệu trưởng cười ha ha.

- Mẹ kiếp, nói, sao làm thế?-Boss Đức Long tức giận, lại gần đập bàn.

- Không phải đã nói rồi à, vì các người cả.-Thầy hiệu trưởng nói, giọng điệu không còn sự đùa giỡn nữa.

-...-Mấy người kia im lặng, cau mày.

- Mấy người là học sinh cuối cấp rồi, dù sao thì cũng phải học hành cho tử tế, tôi thả cho các người 1 năm tự tung tự tại là quá đủ rồi bây giờ các người cần phải học làm sao cho đỗ đại học, trường tôi là trường có uy tín chưa một học sinh nào trượt đại học cả, tôi không muốn vì mấy người là trường mất đi uy tín, nó...là điều...không thể.-Thầy hiệu trưởng nói, hai từ cuối cùng thì kéo dài giọng.- Nói chung...đây là lần cuối tôi tha cho các người đây, hiểu chứ?

-...-Mấy người đó đứng đực ra, không âm cũng không ừ, ánh mắt ngạc nhiên vô cùng.

Vì sao?Tên hiệu trưởng đáng ghét đó rốt cuộc bị cái gì chiếm mất não thế?Sao lại bắt họ phải vô được đại học chứ?Không thể nào có chuyện chỉ vì uy tín của trường mà bắt họ phải học cả, nhất định là có người nào đó đang đánh lén sau lưng họ, ba mẹ?

Không thể nào, họ đã không còn tin tưởng vào mấy người nữa rồi.

Họ còn không thèm nhìn, không cần biết sống ra sao, không cần mấy người nữa rồi.

Suy nghĩ.

Lo lắng...có, hoang mang...có, vui...có, sợ...có.

Chẳng có lý do gì mà họ làm vậy cả.

Từ 1 năm trước, họ không còn liên lạc gì với nhau cả.

Họ muốn biết tại sao.

Ăn ý?

Tò mò.

Làm cho người ta phát run lên vì muốn biết mọi thứ.

Khi biết rồi...liệu...họ có thất vọng.

Khóc?

Lại nước mắt.

Nó mặn lắm.

Nếu nước mắt mà đắng...thì sẽ thế nào nhỉ?

Đã có người nói:"Càng khóc thì sẽ càng yếu đuối."

Muốn.

Họ.

Muốn yếu đuối.

Muốn yêu thương.

Muốn được bao bọc.

Muốn được bảo vệ.

Nhưng...Không được.

Họ...muốn gì...nếu nói ra.

Liệu có ai giúp không?

Mấy người không nói gì, khuôn mặt buồn, trông rất đáng thương, nhìn mà thấy chua xót. Nhìn họ cười trông thoải mái hơn nhiều, mấy cô cảm thấy không quen với biểu cảm của họ bây giờ...trông rất đáng ghét.

Khuôn mặt đáng thương không hợp với họ.

Khuôn mặt tức giận không hợp với họ.

Khuôn mặt vô hồn không hợp với họ.

Khuôn mặt vui tươi mới hợp với họ.

Đó là những gì các cô nghĩ.

Họ đáng lẽ ra phải được sống trong sung sướng.

Nhìn họ cười, các cô cũng vui lây, trông họ rất tự nhiên, dễ gần, thân thiện.

Các cô thích điều đó.

Họ ngẫm nghĩ mãi, một lúc lâu thì họ mới chịu nhúc nhích một chút. Boss Đức Long liếc mắt nhìn thầy hiệu trưởng đang ngắm cảnh trường học, mà sao không chịu quay đầu ra cho xem mặt thế, kiêu quá.

- Thế trường này thiếu giáo viên à?Sao lại để cho học sinh dạy kèm học sinh chứ.-Boss Đức Long cau mày nói.

- Gì chứ, tất cả học sinh đều có mong ước là để lớp "đặc biệt" dạy kèm", huống hồ là lớp "cá biệt", mà...nói đi sao lại không muốn? - Thầy hiệu trưởng hỏi.

- Không muốn là không muốn, lý do gì mà tôi phải để lớp "đặc biệt" dạy kèm chứ. -Boss Đức Long cau mày khó chịu.

- Thi đấy...lý do là tất cả học sin...-Thầy hiệu trưởng đang nói thì bỗng dừng...

- Bằng chứng, tôi cần bằng chứng. -Boss Đức Long đập bàn thật mạnh rồi quát.

Thầy hiệu trưởng im lặng không nói gì, mà tự dung sao lại lời bằng chứng vào đây chứ, đột ngột thế này thì lấy đâu ra bằng chứng cho các người, ai mà rành rồi để mà đi kiểm bằng chứng cho các người vào giờ này. Boss Đức Long tự tin rằng mình đã bắn trúng tim đen của thầy hiệu trưởng, chắc chắn thầy hiệu trưởng sẽ không có bằng chứng.

Nhưng không...cậu đã làm.

Đột nhiên thầy hiệu trưởng ném cho cậu một tập giấy đã dính gim, không biết lấy từ đâu ra chắc là lúc này cầm tay suốt. Cậu cầm lên xem, nhìn về mặt của cậu ban đầu là ngạc nhiên sau đó là cau có.

- Đây là tất cả những gì học sinh của toàn trường tự ghi ra, không phải chúng tôi ép buộc gì, kết quả này cũng khiến tôi bất ngờ, tôi thật sự không nghĩ là học sinh của chúng tôi lại muốn được lớp "đặc biệt" dạy kèm, hình như chúng chán ghét giáo viên rồi, mà...tôi làm thế này cũng là vì các người. -Thầy hiệu trưởng nói, có vẻ thầy hiệu trưởng đang vuốt cằm.

- Vậy để cái lũ lớp "đặc biệt" đấy dạy học sinh của ông đi, chúng tôi không cần. -Boss Đức Long gằn giọng.

- Không được, kết quả khảo sát này là để tìm người dạy thích hợp nhất cho các người, không thể thay đổi. -Thầy hiệu trưởng cười cợt.

- Ông lợi dụng học sinh. -Boss Đức Long cau mày khó chịu.

- Xem như tôi đang giúp lũ trẻ viết ra ước mơ của chúng. -Thầy hiệu trưởng nói.

- Giúp cái con lợn, ai lại giúp học sinh kiểu này, là lợi dụng mới đúng. -Cô bạn Khánh Ngọc tức giận đứng xuống đập vào ghế ngồi của thầy hiệu trưởng.

- Con gái không được ăn nói như thế, thật mất thể diện. -Thầy hiệu trưởng nói.

- Tôi không có thể diện, đồ hiệu trưởng thói nát. -Cô bạn Khánh Ngọc hình như đập luôn vào chân thầy hiệu trưởng.

- Tôi giúp lấy thể diện, được không? -Thầy hiệu trưởng nói.

- Thể diện tôi tự lấy, không cần loại thói nát đựng vào. -Cô bạn Khánh Ngọc chống hông, kiêu ngạo nói.

- Vậy được rồi, quyết định vậy đi. -Thầy hiệu trưởng nói.

-...-Mấy người không nói gì, họ quay lưng định ra về thì đột nhiên thầy hiệu trưởng nói.

- À, đúng rồi, gọi luôn cả cái cậu kia về đây, bảo học hành cho đoàng hoàng, được không? -Thầy hiệu trưởng.

- Biết rồi. -Boss Đức Long nói.

- À, đừng có gọi tôi là ông, tôi vẫn còn là trai chưa vợ đấy. -Thầy hiệu trưởng.

- Ông còn lâu mới lấy được vợ, tôi gọi thế để ông không đau thương về chuyện không lấy được vợ. -Boss Đức Long nói xong thì quay ngoắt đi luôn.

Thầy hiệu trưởng cười thầm, thế là xong việc, việc còn lại là gọi cho cô chị gái của thầy hiệu trưởng để báo cáo tình hình. Đang lời điện thoại ra định ấn số thì đột nhiên.

Nhân Mã xuất hiện trước mặt thầy hiệu trưởng, làm cho hiệu trưởng giật nảy mình.

- Ô, hiệu trưởng đẹp trai ghê. -Nhân Mã trầm trồ khen ngợi.

Thầy hiệu trưởng theo phản xạ nhìn xung quanh, quả này là mấy nàng đều đang ở đây.

- Vậy, mấy trò có chuyện gì? -Thầy hiệu trưởng hỏi.

- Đẹp trai thế kia còn gì. -Bạch Dương nói.

- Phù, cứ tưởng là một ông là đầu hói chứ. -Cự Giải thờ phào.

- Tớ còn tưởng là một lão già tầm 80 tuổi. -Xử Nữ nói.

-...

Thầy hiệu trưởng bị làm lơ, hiệu trưởng cười khỏ, sao học sinh bây giờ ai cũng chẳng ngoan ngoãn gì thế này.

- Khụ...khụ...các trò có việc gì? -Thầy hiệu trưởng không chịu nổi nên giả vờ ho để gây chú ý.

Các nàng theo phản xạ nhìn về nơi phát tiếng động, mấy nàng ngơ ngác nhìn thầy hiệu trưởng như nhìn thấy động vật quý hiếm.

- Đi thôi. -Xử Nữ nói.

Thế là các nàng kéo nhau ra về, để lại thầy hiệu trưởng ngu ngơ đau khổ nhìn mấy nàng rời khỏi.

Bạn đang đọc truyện *[12 Chòm Sao]* *Chúng Ta Là Hai Thế Giới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23

-Nếu không có anh thì em sống thế nào? -Nếu không có anh thì em sống không bằng chết.

- Tỉnh tiền.-Ma Kết cau mày nói, giọng lạnh.

Nhân viên bị Ma Kết làm cho nổi hết cả da gà, mồ hôi lạnh cứ ứa ra, chân tay thì luống cuống.

Mất không lâu cho việc tỉnh tiền, vì một người không làm được nên họ huy động thêm hai nhân viên nữa cho nhanh.

Hai tay Ma Kết thùng thình bốn bọc túi bóng to đùng, điều này làm cho cô hài lòng.

Trên đường đi về...

Đi được một đoạn thì tự nhiên có mấy thằng trông giống du côn ra chặn đường cô. Cô không ngạc nhiên, không nói gì, chỉ nhìn đám người đấy thôi.

- Em gái, mua nhiều đồ thế có cần bọn này cầm hộ không?-Một thằng trông xấu kinh khủng nói, xong rồi cười, làm lộ hàm răng đen xì, lênh khênh của hắn.

...-Ma Kết không nói gì, bình thản nhìn hắn.

- Em gái, sao thế?Bọn này chỉ muốn cầm đồ hộ thôi mà.-Một thằng khác nói, rồi cũng cười.

...-Ma Kết không phản ứng.

- Không phải sợ, bọn này không làm gì đâu.-Một thằng khác.

...-Ma Kết vẫn thế.

- Mẹ cái con này, mày khinh tao à.-Thằng mặt xấu đột nhiên nổi cáu.

...-Ma Kết khuôn mặt không cảm xúc.

- Con này mày lão.-Thằng khác cũng tức giận nói.

...-Ma Kết vẫn thế.

Đột nhiên thằng xấu xí nó giật lấy một túi đồ ăn của cô, cô giữ thật chặt không buông ra. Vậy là thành ra một cuộc giằng co lớn, mấy tên đệ kia vào giúp thằng xấu xí, mấy tên đệ kia giữ lấy Ma Kết, rồi tiện tay giật hết đồ của cô.

...Ma Kết...tức giận.

Cô khó chịu, đang định đánh cho cái thằng xấu xí kia một trận thì bỗng nhiên một chàng trai xông vào đánh cái tên xấu xí kia lăn ra đất.

Mấy tên đệ kia xông vào đánh chàng trai.

...Một lúc sau...

Mấy tên côn đồ kia bỏ chạy toán loạn.

Chàng trai trẻ đó nhặt đồ lên cho cô, rồi đưa cho Ma Kết.

Wow...Mỹ thiếu nam nè, mái tóc cậu ta xám tro, cậu ta mặc một chiếc áo sơ mi trắng,quần jean giống như soái ca trong lòng Bạch Dương. Đáng lẽ ra Bạch Dương nên đi. Ma Kết nhìn chăm chăm vào cậu mỹ thiếu nam đó, làm cho cậu ta thoáng cau mày. Giơ tay đưa đồ cho cô này giờ nhưng cô đang mãi nhìn cậu ta nên không nhận đồ.

Bỗng cô nghĩ đến Thiên Yết, không biết cậu như thế nào rồi, liệu có chuyện gì không nhỉ?Cô thất thần.

- Không sao chứ?-Cậu mỹ thiếu nam đó lạnh lùng hỏi.

...-Ma Kết giật mình, nhìn cậu mỹ nam đó rồi lắc đầu.

- Cầm lấy.-Cậu mỹ thiếu nam đó đưa đồ cho Ma Kết.

...-Ma Kết không nói gì, chỉ đưa tay ra đón nhận.

Ma Kết thoáng cảm thấy tức giận, nhìn cậu mỹ thiếu nam kia cau mày, cô đang muốn giải khuây, ai ngờ cậu ta xông vào làm mất chuyện vui của cô. Ma Kết tặc lưỡi một cái rồi quay đầu đi, ai ngờ cậu ta kéo tay cô lại.

...-Ma Kết quay đầu cau mày nhìn cậu ta.

- Không cảm ơn, cô là loại gì vậy?-Cậu ta cau mày khó chịu lạnh lùng nói.

...-Ma Kết không nói, chỉ cau mày nhìn cậu ta, giật mạnh tay ra.

- Hô, gì đây gì đây, hội trưởng hội học sinh, người luôn luôn đứng số một toàn trường, sao lại đi bắt nạt một cô gái thế này.-Bỗng đâu chui ra một cậu mỹ thiếu nam nữa, tóc cậu ta đen light đỏ, cậu ta vỗ tay bốp bốp vài cái nghe chằng lọt tai gì cả.

- Không phải chuyện của cậu.-Cậu mỹ thiếu nam tóc xám tro đó lạnh lùng quay mặt bỏ đi.

- Này, sao không tiếp tục đi, tôi không quấy rầy cậu.-Cậu mỹ thiếu nam tóc đen light đỏ đó nói, miệng nhếch mép.

...-Cậu mỹ thiếu nam tóc xám tro đó quay đầu lờm cậu kia.

- Gì chứ, tôi không dám làm phiền cậu, nên...cứ tiếp tục đi, tôi chỉ muốn đứng xem thôi mà.-Cậu tóc đen light đỏ nói, đến chỗ cậu tóc xám tro kia vỗ vai.

- Biến.-Cậu tóc xám tro đó cau mày, lạnh lùng nói.

- Ha ha, cậu đâu cần phải thế chứ, tôi không làm ảnh hưởng gì đến cậu mà.-Cậu tóc đen light đỏ.

...-Cậu tóc xám chỉ đứng lờm cậu kia.

- Haizz, tôi nghĩ cậu sẽ không bao giờ làm chuyện thế này đâu, nhưng ai ngờ hôm nay lại thấy được, biết trước tôi đã quay cảnh này lại rồi đưa cho lão già kia, chắc chắn lão sẽ tức điên lên, đến nổi máu dồn hết lên não rồi sau đó...nhập viện...hahaha...vui đấy chứ.-Cậu mỹ thiếu nam tóc đen light đỏ đó cười to.

Cậu mỹ thiếu nam tóc xám tro đó tức giận, không chần chừ gì dấm một phát vào mặt cậu kia làm cho cậu kia chao đảo. Cậu tóc đen light đỏ kia cười nhếch môi rồi cũng phản kháng lại. Thành ra hai người kia đang đánh nhau. Đương nhiên là Ma Kết đang chăm chỉ xem phim ngoài đời thật. Nhìn hai người kia đánh nhau mà thấy ngưỡng mộ, nhìn là biết hai người kia học võ, người đánh nhanh, người đỡ cũng nhanh, giống như đang xem phim võ thuật ấy. Ma Kết nhìn không rời mắt.

Cái này chắc được cho là xem trực tiếp đấy nhì. Ma Kết đặt đồ xuống rồi lôi điện thoại ra quay lại cảnh này, lúc về chắc chắn cô sẽ cho mấy người kia xem.

Bỗng nhiên điện thoại của Ma Kết geco lên. Mấy người kia ngưng đánh nhau bởi tiếng chuông rồi nhìn sang Ma Kết, cô cau mày khó chịu nghe máy.

- OA ...OA...OA...NGỐC OI SAO CẬU CHƯA VỀ VẬY, CÓ CHUYỆN GÌ XẤY RA SAO, NÓI ĐI, CẬU BỊ AI LÀM GÌ À?HAY LÀ BỊ BẮT CỐC, NÓI ĐI BỌN NÀY SẼ TỚI CỨU CẬU.-Xử Nữ hét lên, không quá to cũng không quá nhỏ nhưng cũng đủ cho 3 cả người nghe thấy.

Cậu mỹ thiếu nam tóc đen light đỏ kia mỉm cười.

- Không ngờ cậu lại có ý định đi bắt cóc người khác đấy.-Cậu đó nói.

-...-Cậu mỹ thiếu nam tóc xám cau mày khó chịu.

-...-Ma Kết hết nhìn điện thoại lại nhìn mấy người kia.

Hai người kia cau mày khó hiểu.

Ma Kết đang do dự có nên nói hay không. Ma Kết không muốn nói chuyện trước mặt người lạ nhưng người gọi cho cô là Xử Nữ cô không thể không trả lời được, mà nếu cô không trả lời nhất định sẽ gây ra hiểu lầm.

Ma Kết loay hoay mãi, tự nhiên nảy ra một ý kiến hay. Cô chạy đến chỗ hai người kia rồi đưa điện thoại cho cậu mỹ thiếu nam tóc xám tro, cậu đó do dự mãi mới cầm lấy điện thoại rồi nghe.

- Alo, cậu sao thế?-Xử Nữ hỏi.

- Không sao hết.-Cậu mỹ thiếu nam tóc xám tro đó trả lời.

- AAAAA...CẬU LÀ AI?SAO LẠI NGHE ĐIỆN THOẠI CỦA MA KẾT?CẬU LÀM GÌ CỎ NGỐC CỦA CHÚNG TÔI RỒI?-Xử Nữ tự dưng hét lên.

-...-Cậu đó cau mày khó chịu nhìn Ma Kết.- Không gì cả, cô ta nhờ tôi trả lời hộ.

- Hà, à hòa ra thế, trời ạ, hủ cả hồn.-Xử Nữ nói- À, cô ngốc về ngay nhé, muộn rồi ngoài đường nguy hiểm lắm, mau mau về, à, hay là để tớ đến đón cậu nhé cô ngốc.

-...-Ma Kết nghe thấy, nhưng sao lại gọi cô là cô ngốc..., Ma Kết cau mày, rồi nhìn cậu mỹ nam tóc xám kia lắc đầu, cậu ta hiểu ý nên nói.

- Không.-Cậu mỹ nam tóc xám tro trả lời.

-...Ừ, thế về nhanh nhé, mọi người đợi kết quả từ cậu.-Xử Nữ nói xong thì cúp máy luôn.

Ma Kết định lấy lại điện thoại nhưng cậu mỹ nam tóc đen light đỏ kia đã giằng lấy.

- Quay lại video như thế là không hay đâu nhé.-Cậu đó nói rồi mỉm cười.

-...-Ma Kết cau mày, sao cậu ta lại biết là cô quay lại cảnh hai người đang đánh nhau nhì.

- Xóa đi.-Cậu tóc xám tro đó nói to.

- Không xóa.-Cậu tóc đen light đỏ đó nói.

Điện thoại đó...là của cô mà...đừng có làm như là của mình thế chứ. Ma Kết cau mày, không muốn mất cái video đó nên nhanh chóng dấm thật mạnh vào chân cậu tóc đen light đỏ kia làm cho cậu ta kêu "A" một cái rồi giằng lấy điện thoại chạy thực mạng. Hai người kia vì quá ngạc nhiên nên không làm gì được, chỉ có thể nhìn Ma Kết chạy đi. Đến lúc không còn nhìn thấy Ma Kết nữa thì hai người kia mới biết được điều gì đang xảy ra.

"Chết tiệt... Cô ta..."

- Này, lại đây mà xem này.-Cậu tóc đen light đỏ đó tự nhiên nói lên.

-...-Cậu tóc xám tro chỉ nhìn cậu kia đang lục lọi túi đồ của cô gái kia, cau mày khó chịu.

- Toàn là thức ăn...còn nữa...cái này là...-Cậu tóc đen light đỏ đó lục sang túi khác thì thấy toàn là "cái ấy" của phụ nữ.

-...-Cậu tóc xám tro nhìn thấy, có hơi ngạc nhiên, rồi cau mày.

- Nhiều thế này...haha.-Cậu tóc đen light đỏ đó cười khở.

...

Đúng 11:34 P.M...

Ma Kết về đến nhà, thấy Ma Kết tay không về nhà, à, trên tay cô cầm điện thoại.

- Ma Kết?Sao về muộn thế?-Cự Giải lo lắng nhảy bổ ra.

- Làm mọi người lo cho cậu, sợ cậu bị gì nữa chứ.-Bạch Dương cầu nhau.

- Thế...rốt cuộc cậu đã đi đâu, làm gì?-Xử Nữ bắt đầu tra cứu.

- Mua đồ.-Ma Kết nói.

- Đồ đâu?

- Đây...-Ma Kết nhìn xuống tay mình, rồi nhìn xung quanh, không thấy đồ đâu, rõ ràng cô đã mua rồi mà.

- Haizz, thôi bỏ đi, ngày mai mua vậy, đi ngủ.-Xử Nữ tức giận rồi đi lên phòng.

Mấy người kia cũng đi theo. Làm mấy cô lo lắng, đã thế còn tay không trở về.

Ma Kết ngậm ngùi đi lên phòng, cô luôn thắc mắc, rõ ràng cô đã mua rất nhiều mà?Sao bây giờ lại không có?Quái gì vậy?Chẳng nhẽ chúng không cánh mà bay?

Vậy là thành ra cả đêm Ma Kết không ngủ.

...

Sáng hôm sau.

Mất Ma Kết y như rằng thâm như gấu trúc, mấy người kia được một tràng cười sướng đã bụng, mới sáng sớm đã giúp người ta tắm bỏ sức khỏe thể này, Ma Kết...công của cô không hề nhỏ đâu nha.

Vì không muốn mất mặt nên Ma Kết đeo luôn cái kính ngố tối hôm qua đeo. Quả nhiên, cái kính che được thâm quầng mắt và đương nhiên nhan sắc của vô tụt dốc không phanh. Mấy người kia lại được cười thêm

Bây giờ thì mấy nàng kia sung sướng vì Ma Kết hiện giờ là xấu nhất đám.

Chắc.

...

Đến trường.

Có mỗi Ma Kết là trông ủ rũ nhất nên đến lớp phát cô gục xuống bàn luôn, cô bạn Khánh Ngọc với cô bạn Lan Chi qua tán chuyện.

- Hôm qua có người tặng cho chúng tớ rất nhiều "cái ấy".-Cô bạn Khánh Ngọc cười sung sướng.- Thế nên hôm nay tớ mang đi 1/2 cho các cậu.

- Vậy thì tốt quá, đúng lúc tớ đang cần.-Xử Nữ mẫn nguyện.

- Ồ...không lẽ cậu đã...-Cô bạn Khánh Ngọc cười tươi.

- Ủ...Xử Nữ cười gượng.

- Ôi giao, cầm lấy này.-Cô bạn Khánh Ngọc đưa cho một túi.

- Cảm ơn nha.-Xử Nữ cười sung sướng.

Bỗng nhiên một tiếng "Rầm" vang to làm cho mọi người chú ý.

- Nam Hoàng!!!Gi thế này.-Hai cậu song sinh kêu lên.

- Bốn thiếu gia đến chơi với các người đây.-Cậu bạn Nam Hoàng nói to.

- Tóc đen light đỏ, kiểu này đẹp đấy, làm ở đâu vậy?Chỉ cho tớ nữa.-Cô bạn Khánh Ngọc chạy đến vỗ đầu cậu bạn Nam Hoàng.

- Cậu làm không đẹp đâu, kiểu này chỉ hợp với bốn thiếu gia thôi, haha.-Cậu bạn Nam Hoàng đó nói rồi cười to.

- Trong thời gian bị đình chỉ học sao cậu vẫn chẳng thay đổi gì cả vậy, trừ bộ tóc mới của cậu.-Boss Đức Long nói.

- Bốn thiếu gia mà thay đổi thì các người còn lâu mới như bây giờ, haha.-Cậu bạn Nam Hoàng đó nói.

...-Mấy người kia bỗng dưng mất hết vẻ tự nhiên, mặt tối sầm.

- Sao?Có chuyện gì à?-Cậu bạn Nam Hoàng cau mày hỏi.

- Kể cả cậu thay đổi, thì mọi chuyện vẫn không thay đổi.-Cô bạn Lan Chi nói.

...-Cậu bạn Nam Hoàng đó không nói gì, ánh mắt như muốn nói lên rằng:"Tôi muốn biết."

- Thằng cha đấy để cho lớp"đặc biệt" dạy kèm chúng ta.

...-Cậu bạn Nam Hoàng đó rất ngạc nhiên, nhưng rồi sau đó cũng phải có phản ứng gì cả.

...-Mấy người kia ái ngại nhìn nhau rồi nhìn cậu bạn Nam Hoàng.

- Ồ, linh mới à?Giới thiệu xem nào.-Bỗng cậu Nam Hoàng nói.

- Xử Nữ, Cự Giải, Nhân Mã, Bạch Dương, Song Tử và...-Cô bạn Khánh Ngọc chỉ từng người một và lúc mà chỉ đến chỗ Ma Kết thì cô im lặng, về mặt thì nói lên rằng:"Tên gì nhỉ?"

- Ma Kết.-Cự Giải cười nói.

- À, đúng rồi Ma Kết.-Cô bạn Khánh Ngọc như kiểu tình ngộ.

"Ma Kết...cô ngốc...điện thoại...chân...túi đồ." Cậu bạn Nam Hoàng suy nghĩ.

- À, nhớ rồi.-Cậu bạn Nam Hoàng cười.

- Nhớ gì?-Hai cậu song sinh hỏi.

- Không có gì.-Cậu bạn Nam Hoàng đó trả lời, rồi cười tí mắt.

"Reng...reng...reng..."Tiếng chuông vào lớp kêu lên.

Mấy người kia về hết chỗ ngồi, khuôn mặt thì không mấy thoải mái.

- Đến rồi đến rồi đến rồi.-Cậu bạn Quốc Huy lẩm bẩm khi nghe thấy tiếng bước chân.

Cánh cửa được mở ra, thầy giáo trẻ đi vào kéo theo sau là mấy học sinh của lớp"đặc biệt".

- Các em...các em...có thể...giới thiệu...được chứ.-Thầy giáo trẻ.

Wow, lớp "đặc biệt" có thể nói về nhan sắc thì chẳng thua kém thì lớp "cá biệt" cả. Nhất là cái cậu tóc xám tro kia. Nổi bật nhất trong đám người đó.

Mấy người lớp "cá biệt" kia có vẻ rất kinh bi mấy người lớp "đặc biệt".

Trong phòng học bây giờ trông như sắp có chiến tranh ấy, hai bên nhìn nhau, có người còn cau mày khó chịu.

Nhưng, chỉ duy nhất có 2 người là mặt tỉnh bơ. Là cậu bạn Nam Hoàng và cậu tóc xám tro đẹp trai hiếm có kia.

Ma Kết thì ngủ như chết, 5 nàng kia thì ngu ngơ hết nhìn nhau rồi nhìn mấy người kia đầu mắt.

- À...à...các em...hai lớp số học sinh đều bằng nhau...vậy là có...36 người tất cả...vậy...vậy...chia thành 9 nhóm nhé.-Thầy giáo trẻ.-Mỗi...mỗi nhóm...4 người...các em...tự chọn nhé...thầy...thầy đi có việc.

- Chắc.-Cô bạn Khánh Ngọc tặc lưỡi.

- Vậy các bạn lớp "cá biệt", chúng ta sẽ chia ra 9 nhóm, cho nên...-Cô bạn xinh xắn nhất chỗ đấy đang nói thì bị cô bạn Khánh Ngọc chặn họng.

- Biết rồi, chúng tôi tuy là lớp "cá biệt" nhưng chúng tôi vẫn hiểu được tiếng người, không cần phải ra lệnh, chúng tôi tự biết làm gì, thưa hội phó, bạn Ngọc Trâm.-Cô bạn Khánh Ngọc nói xong thì cười, làm cho cô bạn Ngọc Trâm cau mày khó chịu.

"Chọn nhóm" Cậu bạn Nam Hoàng ngay lập tức quay xuống chỗ Ma Kết, cười gian.

Bây giờ Song Tử mới quay xuống lay Ma Kết dậy, Ma Kết ử oái ngồi thẳng dậy, dụi mắt, chỉnh lại kính, nhìn mấy người lớp "đặc biệt".

...Bốn mắt chạm nhau, Ma Kết mở to mắt nhìn cậu mỹ nam tóc xám tro và cậu mỹ nam tóc xám tro cũng ngạc nhiên vô cùng khi nhìn thấy Ma Kết.

"Cô ta học ở đây?"

Ma Kết ngay lập tức quay mặt ra cửa sổ, nhúm mày.

- Ma Kết, cùng nhóm nha.-Nhân Mã quay sang kêu vai Ma Kết.

- Ủ.-Ma Kết không quay người.

- Cô ngồi cùng nhóm với tớ.-Cậu bạn Nam Hoàng không biết từ đâu tới vỗ vai Ma Kết, làm cô giật mình.

- Nhưng...-Nhân Mã đang định tranh cãi thì đột nhiên.

- Ế...đừng có thể chứ, linh mới nên nhường nhịn chút đi.-Cậu bạn Nam Hoàng khoác vai Ma Kết.

-...-Nhân Mã đứng đơ ra, đột nhiên cậu bạn Jack đi ra khoác vai Nhân Mã.

- Cùng nhóm đi.-Cậu bạn Jack cười tươi như hoa.

- Được.-Nhân Mã gật đầu miễn nguyện.

Vậy là cứ dần dần tự chia nhóm với nhau thôi.

Cậu bạn tóc xám tro cùng cô bạn xinh nhất tên Ngọc Trâm đó đi đến chỗ của Ma Kết với cậu bạn Nam Hoàng kia.

- Cùng nhóm.-Cậu bạn tóc xám tro đó lạnh lùng nói.

- Được được, mời ngồi mời ngồi.-Cậu bạn Nam Hoàng tiếp đón rất nồng hậu.

Ma Kết đương nhiên là nhận ra cả 2 tên này, mới gặp tối hôm qua thôi mà.

- A, cô ngồi, nhớ tớ đến nỗi mắt ngủ luôn à.-Cậu bạn Nam Hoàng tự nhiên chạm vào mắt kính của Ma Kết rồi nói.

Ma Kết theo phản xạ tự nhiên gạt tay cậu bạn Nam Hoàng ra, cô cau mày lườm cậu.

- Ấy, người ta chỉ quan tâm thôi mà, đâu cần phải như thế đâu, nhìn này nhìn này, thậm chí quàng mắt này.-Cậu bạn Nam Hoàng khoác vai Ma Kết rồi lấy tay chỉ vào mắt Ma Kết. trông tỉnh tứ kinh khủng.

Ma Kết khó chịu đẩy cậu bạn Nam Hoàng ra, hai người kia cau mày khó chịu nhìn hành động của hai người. Cậu bạn tóc xám tro đó đập bàn mạnh một cái "Rầm" làm mọi người chú ý tới.

- Đây là lớp học, không phải nơi để hai người tình tứ.-Cậu bạn đó nói.

-...-Cậu bạn Nam Hoàng nhìn cậu bạn đó, cười một cái, rồi gật đầu một nhát để ra hiệu rằng:"Xin mời giảng bài."

Cậu bạn tóc xám tro kia hiểu được ý nên mang sách vở ra ném hết lên bàn. Cậu bạn Nam Hoàng cũng biết ý nên cầm quyển sách lên tay rồi giờ ra từng trang.

- Học hết rồi, không muốn học lại.-Cậu bạn Nam Hoàng xem qua một lượt rồi ném thẳng quyển sách xuống bàn chán nản nói.

- Học hết rồi học lại cho nhớ kĩ.-Cậu bạn tóc xám tro.

- Không muốn thì sao nào?-Cậu bạn Nam Hoàng cười đều.

- Không muốn cũng phải muốn.-Cậu bạn xám tro cau mày ném quyển sách vào người cậu bạn Nam Hoàng, đương nhiên là cậu bạn Nam Hoàng tóm được quyển sách rồi.

Vậy là tất cả hoạt động nhóm, có nhóm thì loạn xạ cãi nhau về cái này cái nọ, có nhóm thì thính thoảng trao đổi, có nhóm thì khá sôi nổi, còn có một nhóm thì đặt chế độ im lặng. Đương nhiên là nhóm của Ma Kết rồi.

Ma Kết đang đối đầu với con ngủ, nhưng cuối cùng cô đã không chống lại được con ngủ đang kéo tới, cô gục đầu xuống bàn, một tay cầm bút, một tay cầm sách, ngủ.

Cậu bạn Nam Hoàng nhìn Ma Kết đang ngủ gục cười mình, cậu bạn tóc xám tro cau mày khó chịu, ném cho cậu bạn Nam Hoàng một quyển sách dày cộp. Cậu bạn Nam Hoàng bắt được, nhìn bìa sách "Tuyển tập các bài toán nâng cao". Cậu bạn Nam Hoàng nhìn một lúc rồi đặt xuống bàn mở ra rồi ghi ghi chép chép cái gì đó.

Bên ngoài lớp học...

Thầy giáo trẻ nhìn lũ học sinh nghịch ngợm của mình qua ô cửa sổ.

Nước mắt tuôn trào.

Hai thầy cô bên cạnh vỗ vai thầy giáo trẻ cười tươi.

Bạn đang đọc truyện *[12 Chòm Sao]* *Chúng Ta Là Hai Thế Giới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24

Anh sẵn sàng quay đầu lại khi đằng sau là em ...

Em sẽ không bao giờ quay đầu lại cả.

Vì anh luôn luôn ở ngay trước mặt em.

...

Lớp học trong tình trạng sôi nổi không có dấu hiệu giảm bớt.

Ma Kết thi dành riêng hôm nay để ngủ.

Mấy người kia thì lúc nào cũng loạn hết lên, cãi nhau om xòm, mấy người kia lúc nào cũng nói bài làm của họ là đúng.

Bởi vì...

Mấy người cũng từng là...

...

Buổi học thứ nhất kết thúc trong lộn xộn.

Họ vừa đi vừa cãi nhau cái này cái nọ, không ai chịu thua ai.

...

Buổi học thứ hai, nhìn thấy mấy người kia cãi nhau trông hay quá nên các nàng nhà ta tiện thể tham gia cho vui nhà vui cửa. Đương nhiên trừ nàng Ma Kết, nàng luôn luôn im lặng, không ư không ừ bất kì câu nào, và nàng vẫn đeo cái kính ngố đấy.

...

Buổi học thứ ba, lớp học bắt đầu loạn.

...

Buổi học thứ tư, lớp học chính thức loạn.

...

Và cứ thế...Hơn một tuần trôi qua.

(Tại sao lại vẫn chưa biết được tên của cậu bạn tóc xám tro nhỉ?)

(Tò mò hông?)

Hắc hắc.

Đang trong giờ làm bài tập hóa.

Nhân Mã cầm tờ giấy trên tay chạy lon ton ra chỗ Ma Kết.

- Ma Kết Ma Kết, cái này cái này.-Nhân Mã chỉ tay vào tờ giấy, Ma Kết liếc mắt nhìn.

Ma Kết cầm tờ giấy rồi ghi ghi cái gì đó xong đưa cho Nhân Mã, Nhân Mã "ồ" lên một tiếng rồi gật đầu lia lịa đây là biểu hiện của việc "đã hiểu".

- Liệu mấy cái này ăn có ngon không nhỉ?-Nhân Mã phồng đôi má hồng ra, trông rất đáng yêu, làm ai đó...

-...-Ma Kết đưa mắt nhìn Nhân Mã đang đứng đơ ra nhìn tờ giấy trên tay.- Vậy, trước khi ăn cái đó...thì cậu hãy kí tên vào đơn bán nội tạng nhé.

Lời nói của Ma Kết thốt ra nhẹ tựa lông hồng, làm cho cậu bạn Nam Hoàng và mấy người lớp "đặc biệt" kia ngạc nhiên vô cùng, nếu lần này Ma Kết mà không nói thì họ có thể chắc chắn rằng Ma Kết là người câm.

Nhân Mã tròn mắt nhìn Ma Kết, không biết là cô có hiểu ẩn ý trong câu không, nhưng mà...Nhân Mã...đã không hiểu.

- Ma Kết, cậu ghét tớ đến nỗi đấy sao?Cậu không muốn nhìn thấy tớ nữa sao?Sao cậu...cậu...có thể...ác thế chứ, nếu...nếu...cậu muốn tớ chết thì...thì sao cậu không âm thầm ám sát tớ mà lại nói ra làm gì.-Nhân Mã rom rốp nước mắt, mếu.

-...-Mấy người kia ngó người nhìn Nhân Mã đang chuẩn bị ăn vạ, hình như Nhân Mã hiểu sai ý rồi.

Sao lại có thể nghĩ lệch 360 độ thế chứ.

- Nhân Mã, ý Ma Kết là cậu sẽ chết nếu ăn mấy cái đó.-Xử Nữ xoay bút, tay chống cằm nói.

-...-Nhân Mã ngu ngơ nhìn Xử Nữ, rồi liếc một cái sang Ma Kết, phụng phịu nói.-Dù...dù sao...thì cũng là tại cậu ấy không chịu nói rõ ra...Ma Kết đúng là...là...phù...phù thủy, đúng rồi là phù thủy, mẹ phù thủy xấu xa, xấu xí.

Mấy nàng nhà ta bật cười, từ bao giờ Ma Kết có một chức vụ mới vậy.

- Ma Kết, có chức vụ mới rồi, khao đi.-Bạch Dương vừa nói vừa cười khúc khích.

- Đúng rồi, khao đi.-Cậu bạn Nam Hoàng nằm xuống bàn, nhìn Ma Kết.

-...-Ma Kết không nói gì, nhìn qua loa một lượt rồi chăm chỉ học tiếp.

- À, đúng rồi, hôm trước tớ có đọc một câu chuyện cổ tích.-Nhân Mã nói.

- Chuyện cổ tích?-Cự Giải nghiêng đầu.

- Là chuyện gì thế?-Bạch Dương hỏi.

-...-Mấy người kia dùng ánh mắt khó hiểu nhìn mấy nàng, mấy tuổi rồi mà còn hỏi cái câu hỏi "Max ngu" như thế chứ, đừng có đùa không ai tin đâu.

- Không biết.-Nhân Mã thần nhiên nói ra.

-...-Mấy người kia bắt đầu thấy kì lạ...

- Chỉ biết chuyện đấy có tên là "Nàng công chúa Nhân Mã và hoàng hậu xấu xa Ma Kết".-Nhân Mã hớn hờ nói.

-...-Mấy người trong lớp đơ luôn, ngu ngơ nhìn nhau bằng ánh mắt...,từ bao giờ có chuyện như thế chui ra vậy?

- Muốn nghe không, tớ kể cho.-Nhân Mã hào hứng nói.

- Có.-Mấy nàng đồng thanh nói, Ma Kết ngẩng đầu nhìn Nhân Mã, ánh mắt đầy mong chờ.

- Hèm hèm...Hừ...[Ngày xưa ngày xưa, có một nàng công chúa cực kì cực kì cực kì của cực kì, rất rất rất của rất, là đẹp. Và cô công chúa đó tên là...Nhân Mã...Sống trong hoàng cung mỹ lệ, mẹ cô mất sớm nên vị vua 'tức cha của cô' đã lấy một người khác làm hoàng hậu, bà ta tên là Ma Kết. Mẹ hoàng đầu đó tuy không xinh đẹp lắm nhưng lúc nào cũng đứng trước chiếc gương thần nói.

"Gương kia ngự ở trên tường, nước ta ai đẹp được dường như ta?"

Chiếc gương thần vì sợ mẹ hoàng hậu đó tức giận nên đã đáp.

"Ồ...ờ...ờ...bà...gần như là...đẹp nhất."

Mẹ hoàng hậu tức giận lôi một khẩu AK47 ra chĩa vào chiếc gương, bà ta gào lên tức giận.

"Không nói thật thì bà cho mày đi chơi cùng Ma Vương một chuyến cho vui."

Chiếc gương thần sợ hãi, mồ hôi chảy đầm đìa, run rẩy nói.

"Ồ...ờ...ờ...xin...hoàng...hậu...hãy... bình tĩnh...tôi nói tôi nói tôi nói."

Mẹ hoàng hậu dí sát khẩu AK47 vào mặt gương.

"Nói."

"Ồ...ờ...ờ...thật...thật...thật...ra, có...có một người...đẹp...hon...hon...hon...bà." Chiếc gương lắp bắp.

"Đưa nào." Mẹ hoàng hậu nghiêng rằng kèn kẹt.

"Ồ...ờ...ờ...là...là...là...công...công chúa...Nhân Mã." Chiếc gương sợ sệt run rẩy nói.

"Gru...Bây đầu giết nó cho ta." Mẹ hoàng hậu đó tức giận gào thét lên.

Bấy giờ công chúa Nhân Mã đã nhận được tin là mẹ hoàng hậu xấu xa đó muốn giết mình nên nàng nhanh chóng gọi một chiếc trực thăng đến, đi được nửa đường thì bỗng dưng tên phi công đó nói.

"Làm phiền cô đưa tiền cho chúng tôi."

Cô công chúa tên Nhân Mã đó lục lọi khắp người mình nhưng chẳng có một xu nào, chẳng may trước khi đi cô quên bồng đi mất là mình không mang tiền để trả phí.

"Hi hi...anh gì ơi...tôi quên không mang theo tiền rồi."

Cô công chúa Nhân Mã cười thật tươi với tên phi công đó, bỗng dưng tên phi công đó tức giận mở cửa đập cô ra khỏi trực thăng. Công chúa Nhân Mã rơi xuống một khu rừng âm u lạnh lẽo, cô đã không chịu được cơn đói nên đi tìm thức ăn, trên đường đi cô may mắn gặp được bốn chú lùn...]

- Chú lùn trông như thế nào vậy?-Bạch Dương hỏi.

- Ờ thì...Chỉ đến đầu gối công chúa Nhân Mã.-Nhân Mã vừa nói vừa đặt bàn tay ngang xuống đầu gối của mình.

- Vậy bốn chú lùn đó tên gì?-Xử Nữ hỏi.

- Ờ thì...thật ra...4 chú lùn đó là nữ, còn tên thì...-Nhân Mã ấp úng nói.

-...-Mấy nàng nhà ta rất rất mong đợi.

- Mấy chú lùn đó tên là Xử Nữ, Cự Giải, Bạch Dương, Song Tử.-Nhân Mã hồn nhiên nói.- Chú lùn Xử Nữ là đại tỷ, chú lùn Song Tử là nhị tỷ, chú lùn Bạch Dương là tam tỷ còn chú lùn Cự Giải là em út.

-...Ồ...-Mấy nàng nhà ta "ồ" lên một cái, tò vè thích thú.

- Vậy bốn chú lùn đó làm nghề gì vậy.-Cự Giải hỏi.

- À thì...Nghề à?...Uhm...Hình như là...ăn trộm.-Nhân Mã suy nghĩ một lúc rồi nói.

- Ăn trộm?-Mấy nàng ngạc nhiên.

-[Thì mỗi tối, bốn chú lùn đi ăn trộm đồ quý bán để lấy tiền, công chúa Nhân Mã chỉ việc ở nhà đếm tiền. Cô hay thuê các động vật ở trong rừng làm việc nhà, còn cô thì ăn chơi nhảy múa chẳng phải động chân động tay gì cả. Khi mẹ hoàng hậu Ma Kết đó biết tin công chúa Nhân Mã còn sống và đang ở với bốn chú lùn nên đã liên tục bày ra âm mưu hãm hại công chúa Nhân Mã.

Có lần hoàng hậu Ma Kết giả làm người bán chiếc lược, công chúa Nhân Mã thấy tội nghiệp quá nên đã mua một chiếc lược đã được tẩy độc, nhưng công chúa Nhân Mã đã để quên ở chỗ cửa sổ. Chú lùn Bạch Dương ngốc nghếch không biết phân biệt nên tưởng là một que gỗ nên ném luôn vào lò sưởi, âm mưu của mẹ hoàng hậu Ma Kết đó đã không thành.

Mẹ hoàng hậu Ma Kết biết chuyện nên đã rất tức giận, vì quá tức giận cho nên bà ta đã làm nổ lâu đài bằng thuốc nổ dẻo C4. Sau khi hả được cơn giận thì mẹ hoàng hậu Ma Kết đó đã cải trang thành một bà già bán táo, công chúa Nhân Mã rất thích ăn táo nên bị mẹ hoàng hậu Ma Kết dụ dỗ mua táo, mẹ hoàng hậu Ma Kết đó đã đưa cho công chúa Nhân Mã một quả táo độc, khi công chúa Nhân Mã sắp đưa quả táo độc đó vào miệng thì đột nhiên có một con mèo hoang chạy ra mồm nó ngậm một con cá mà công chúa Nhân Mã định tối nay sẽ ăn. Công chúa Nhân Mã tức giận ném quả táo vào đầu con mèo hoang, con mèo hoang lăn ra ngất, còn quả táo thì lăn lông lốc theo con dốc rồi sau đó rơi mất đầu đó. Mẹ hoàng hậu Ma Kết tức giận lôi ra một khẩu súng chìa nòng súng vào trán công chúa Nhân Mã rồi gào lên.

"Mì phải chết."

"Pằng" Bất ngờ tiếng súng vang lên, bốn chú lùn nghe thấy liền vội vàng chạy nhanh nhất có thể để đến nơi tiếng súng nổ ra, đến nơi thì bốn chú lùn mồm tròn vo, mắt thì mở to hết cỡ có thể.

Mẹ hoàng hậu Ma Kết đang...đang...nằm trên một vũng máu. Còn công chúa Nhân Mã thì đã bị một tên áo đen bắt đi. Các chú lùn chết đứng một lúc...thì...tự dưng gào lên.

"Yeah!!!!!!!!!!!!Công chúa Nhân Mã đi rồi bây ơi, đi thật rồi bây ơi, hahahahahaha..."

Các chú lùn sung sướng mang xác mẹ hoàng hậu Ma Kết đi chôn, từ đó trở đi, các chú lùn được sống trong hạnh phúc.]

...Xong rồi à?-Bạch Dương ngây ngơ hỏi.

- Xong rồi.-Nhân Mã gật đầu cười hí hửng.

- Hay.-Tất cả đều nói và vỗ tay, cười rớt cả nước mắt, có người vì quá buồn cười nên đang ôm bụng kêu oai oái.

- Quả là kết thúc có hậu.-Xử Nữ vỗ tay bôm bốp.

- Công nhận.-Song Tử gật đầu tán thành.

...-Ma Kết ngăn người một lúc, sau đó tắc lưỡi một cái.

Uhm...nói sao nhi...câu chuyện có thể cho là thú vị được không ha?

Nhân Mã à, tài kể chuyện của cô đã vượt quá giới hạn rồi đấy.

Kể chuyện xong thì Nhân Mã chạy về chỗ ngồi học tiếp, ờ...Thì...Cứ cho lúc này là giải trí đi, dù sao cũng học nhiều rồi, giải trí chút cũng có sao đâu ha.

...

Giờ nghỉ trưa.

Song Tử mệt mỏi lết thân vào phòng y tế, cô nằm ườn ra giường. Tối hôm qua cô thức khuya để chơi game, đang lẽ là tối hôm qua cô đã đi ngủ từ lâu rồi nhưng đột nhiên cô phát hiện cái tên đang ở bên Ý kia đang online. Hắn dụ dỗ cô PK với hắn, hắn nói nếu cô thắng thì cô muốn gì hắn cũng chiều, cô ngay lập tức đồng ý không chút đắn đo.

Nhưng...cái cơ hội tốt đẹp đó cô đã không nắm lấy được.

Thật là tiếc đứt ruột mà.

Chơi 103 trận với hắn, cô thua toàn bộ 103 trận.

Hắn không chút thương tình chém chết nhân vật của cô trong nháy mắt.

Đáng hận ah.

Chỉ là chơi game thôi mà, đâu cần phải thể hiện cái tính ác quỷ của anh ra chứ.

Làm cho người ta day dứt đến nỗi không còn bình thường nữa rồi kìa.

Song Tử từ nghĩ đến là không thôi giãy nảy lên, cô dẩy rựa trên giường, làm cho chấn gối rơi hết xuống đất, không lâu sau cô cũng rơi nốt. Song Tử xoa lưng, ngồi suốt nên lưng rất là đau, cô không ngần ngại vùng vằng những cú đâm thật mạnh vào chiếc lưng nhỏ nhắn của mình. Cô nằm úp xuống giường, thờ dãi.

"Cạch" Tiếng cửa mở ra, Song Tử nghe thấy thì nhắm nghiền mắt lại.

- Cô giáo, lưng của em đang rất là mỏi, làm phiền cô giúp cái.-Song Tử nhắm mắt, nói.

...-Cô giáo không trả lời.

Song Tử nghe thấy tiếng bước chân của cô giáo đi đến gần mình, rồi bỗng nhiên lưng của cô cảm thấy rất là thoải mái.

Cảm giác thế nào ấy nhỉ?

Uhm..

...Perfect.

Uhm..

Đúng rồi, là perfect.

Song Tử thoải mái hưởng thụ, bỗng cô giáo dừng tay lại, Song Tử cau mày.

- Tiếp đi cô, lưng em vẫn chưa đỡ.-Song Tử giả vờ mệt mỏi nói.

...-Cô giáo không trả lời.

- Cô? Còn ở đó không? - Song Từ nói.

... - Không có ai trả lời.

Song Từ thờ dài, rồi ngồi dậy bước xuống giường, ngược mặt lên...

Thì thấy... cậu bạn... Gia Bảo... một tên máu lạnh... đang đứng chùng chững trước mắt cô.

- Ôi mẹ ơi!!! - Song Từ giật nảy mình kêu lên, may mà cô bán vào thành giường, nếu không thì chả ngã vỡ mặt rồi.

... - Cậu bạn Gia Bảo đó khuôn mặt không cảm xúc, nhìn chằm chằm Song Từ.

- Cậu... cậu... bị cái gì vậy, tự nhiên đứng đó, muốn hại chết người ta vì đau tim à? - Song Từ nổi đóa.

... - Cậu bạn Gia Bảo không nói gì, vẫn khuôn mặt không cảm xúc.

Song Từ lườm cậu bạn Gia Bảo đó rồi chuồn thẳng.

Cậu bạn Gia Bảo vẫn đứng đó... bỗng nhiên... cười, một nụ cười ma mị.

Đẹp, quá đẹp.

Mà... có nên cho Song Từ biết... lúc này... người đảm lưng cho cô là cậu bạn Gia Bảo không nhỉ?

Bạn đang đọc truyện [12 Chòm Sao] Chúng Ta Là Hai Thế Giới được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25

Thời gian để em yêu anh... là bao lâu chứ?

...

Thời gian để em yêu anh... là vô tận.

Liệu có khó khi chúng ta ở bên nhau?

Liệu có đau khổ khi chúng ta yêu nhau?

Liệu... anh có thể luôn luôn đứng trước em... để bảo vệ em.

...

Tại sau sân trường.

Một cô gái xinh đẹp có mái tóc xanh lam nhạt được buột cao ngồi trên chiếc ghế đá, tay cầm điện thoại.

- Hà!!! Đám mặt hần luôn, ngại ngần gì chứ. - Bạch Dương cau mày nói lớn.

- Chắc, nói thì nghe dễ lắm, chúng tôi là làm ăn chứ đâu phải đi ăn trộm như các người đâu. Mà chúng tôi giao dịch bằng giấy bút với cả lời nói, không giao dịch bằng hành động. - Người đầu dây ở bên kia tặc lưỡi rồi chán nản nói.

- Biết, nhưng mà những tên như thế là phải giao dịch bằng hành động, thế mới dạy dỗ được cái lũ đấy. - Bạch Dương nặt dày không biết xấu hổ, khoanh hai chân lên trên ghế, một tay thì nghịch ngợm lọn tóc của mình.

- Ô, biết cô nhiệt tình thế này thì tôi đã đưa cô đi cùng rồi. - Người ở đầu dây bên kia cười đùa.

... - Bạch Dương cứng miệng, cười khổ.

- Sao thế? Hối hận rồi à? Hahaha... Có cần tôi gọi người đưa cô đến đây không? Dù sao thì chúng tôi cũng sắp đi gặp đám Mafia để trao đổi vài thứ, mà cái đám người đấy không có một chút cảm tình với chúng tôi, chỉ bằng đưa cô sang đây rồi giao cô cho đám người đó... uhm... không phải là chúng tôi sẽ chiếm được một chút cảm tình của đám người đấy à? Thế nào? Hợp lý chứ? - Cái người ở đầu dây bên kia cười to rồi nói.

- Không! Không! Không! Không hợp lý một chút nào. - Bạch Dương giẫy nảy lên.

... - Ở đầu dây bên kia rất là im ắng.

- Này, tôi đã có kế hoạch cho những ngày tháng sau này của mình rồi, không cần ai sắp xếp hộ đâu... thật đấy, mà dù sao thì... không phải anh... sống thiếu tôi... sẽ rất đau khổ sao? - Bạch Dương ái ngại nói.

... - Đầu dây bên kia vẫn không nói gì.

- Alo alo alo alo alo, một hai ba bốn, alo alo alo alo, chim sẽ báo cáo đại bàng, alo alo, người ở đầu dây bên kia không may ăn phải cái gì hết hạn nên táo bón đúng không? không sao, tôi sẽ đợi cho đến khi người ở đầu dây bên kia táo bón xong... Uhm... Thế thì không được, tôi không được nghe điện thoại ở trong lớp... cho nên... tôi sẽ đợi cho đến bao giờ vào lớp thì thôi... Uhm... Thế thôi. - Bạch Dương thấy đầu dây bên kia im lặng quá, không nghĩ rằng cái tên ở đầu dây bên kia còn ở nghe điện thoại cho nên đùa một chút cho vui.

- Không cần đợi nữa, tôi có việc rồi, tôi tôi sẽ gọi... À mà cô yên tâm, ở đây không có cái đồ nào gọi là hết hạn đâu, không phải lo. - Người ở đầu dây bên kia nói xong thì cúp máy luôn.

Làm cho Bạch Dương ngu ngơ nhìn cái điện thoại đang kêu "Tút...tút...", cô cười khổ, nhìn chằm chằm cái cây ở phía đằng xa kia.

Trông chương mất thật.

...

Trong giờ học...

- Tôi cần cậu đặt một câu nghi vấn.-Cậu bạn tóc xám tro đó nhìn chăm chăm vào quyển vở ở trên tay rồi nói.
- Không biết đặt.-Cậu bạn Nam Hoàng gác chân lên bàn, tay xò vào túi quần, ngả lưng dựa vào ghế.
- Cậu đủ thông minh để biết được đây là kiến thức cấp 2.-Cậu bạn tóc xám tro đó cau mày khó chịu nhìn cậu ta.
- À, vậy à, xin lỗi, chắc, tôi...làm sao có thể nhớ được...kiến thức cấp 2 chứ.-Cậu bạn Nam Hoàng cười đều nhìn cậu tóc xám tro kia.
- Cậu bị điên đúng không?-Cậu tóc xám tro đó nói, ánh mắt lộ rõ vẻ khinh bỉ.
- Vậy...cậu muốn chết không?-Cậu bạn Nam Hoàng cau mày khó chịu, thả chân xuống, ngồi thẳng người.
- Ồ...Đúng rồi, đây là câu nghi vấn.-Cậu tóc xám tro đó vừa nói vừa lộ rõ vẻ hài lòng của mình ra.
- Cậu muốn bị đâm hay bị đá?-Cậu bạn Nam Hoàng khó chịu gằn giữ.
- Uhm...Cũng đúng, đây cũng là câu nghi vấn, tốt lắm.-Cậu tóc xám tro đó nhìn chăm chăm cậu ta.
- ...-Cậu bạn Nam Hoàng chỉ biết cười khổ, chẳng thể làm gì được.

Ở nhóm khác.

- Ai đưa con sáo sang sông. Để cho con sáo mất công bay về...Má ơi đừng gả con gần. Con qua mượn gạo nhiều lần má la.-Song Tử hồn nhiên đọc mấy câu mà cô đọc được trên mạng.
- ...-Hai người ở lớp "đặc biệt" kia cứng miệng, ngồi đơ ra nhìn Song Tử không chớp mắt.
- Hay hay, Song Tử sao cậu giỏi vậy, biết được mấy câu hay như thế này.-Bạch Dương vỗ tay rồi suýt xoa nói.
- Ai bảo cậu không chăm chỉ lên mạng lướt.-Song Tử đắc ý hất mặt nhìn Bạch Dương.
- Ồ...Dạo này có trò vui...cho nên...không có thời gian.-Bạch Dương ngắt ngang.
- ...-Hai người lớp "đặc biệt" kia đau khổ nhìn hai người kia tán chuyện với nhau.

...

(Nhảm nhí quá, không biết được phải viết sao nữa, xin lỗi nha T.T)

Ra về...

- Oa~~~~, hạnh phúc gõ cửa rồi.-Quốc Huy vươn vai mệt mỏi.
- Hạnh phúc còn lâu mới gõ cửa nhà cậu.-Khánh Ngọc khoanh tay cười khuấy.
- ...Trù ém người ta hả?-Quốc Huy nhìn chăm chăm Khánh Ngọc.
- Không, không có, tớ chỉ nói sự thật thôi.-Khánh Ngọc xua tay rồi nhún vai một cái.

Quốc Huy tức tối khua chân múa tay để giải phóng sự tức giận đang chuẩn bị tuôn trào. Khánh Ngọc sung sướng trong lòng, mỉm cười.

- A, là Gia Thiên kia.-Bỗng một cô bạn hét lên, chỉ tay về phía họ.

Hả?Gia Thiên?Là ai thế?Mấy nàng ngu ngơ nhìn nhau.

- Bạn Ngọc Trâm kia, xinh thật đấy.-Một bạn nam nói.
- Ồ, đi cùng nhau kia.
- Tin đồn là thật à?
- Hai người đó hẹn hò.

...Đù lòi bàn tán.

- Đám người lớp"cá biệt" kia đúng là có phúc thật, được lớp"đặc biệt" dạy kèm.
- Đúng đúng.
- Đã chả ra gì rồi mà còn bày đặt lên phòng hiệu trưởng làm loạn.
- Có phúc không hưởng, xi.

Bấy giờ sắc mặt của mấy người lớp"cá biệt" kia mới trở nên tẻ đi, mấy nàng nhà ta ngơ ngác ngó ngang ngó dọc.

- Mẹ kiếp, bà đây không thích hưởng phúc đấy, làm gì bà nào.-Khánh Ngọc tức giận, nói lớn.
- Èo, đúng cái loại vô giáo dục, ăn nói...-Một nhóm người túm xum lại nói.
- F*ck, cái c...-Khánh Ngọc đang tính phi ra chỗ đám nhóm người kia tóm đại lấy một người để đánh thì bị boss Đức Long tóm tay.
- Đi thôi.-Boss Đức Long ra lệnh cho tất cả người lớp"cá biệt" rồi bước chân đi thẳng ra cổng trường.

Mấy người lớp"đặc biệt" thì lại tách ra đi về hướng lớp của họ, mấy nàng khó hiểu nhìn nhau rồi nhìn mấy người kia.

- Đây, mấy người kia không về à?-Xử Nữ khều vai cậu bạn Đỗ Phong hỏi.

- Chậc, cái đám đấy...uhm...nói thế nào nhỉ...uhm...à, như kiểu là tăng ca ấy.-Đỗ Phong ngẫm nghĩ một lúc rồi nói.

...Tăng ca?-Xử Nữ ngu ngơ hỏi lại.

- Là học tiếp ấy.-Quốc Huy nhảy bổ vào khoác vai Đỗ Phong.

- À.-Xử Nữ gật đầu một cái.

- What?Học tiếp á.-Bạch Dương ngạc nhiên.

- Cái này được gọi là con yêu của nhà trường.-Khánh Ngọc cười đều.

- Bar chứ?-Boss Đức Long quay người hỏi.

- Ok.-Tất cả đều đồng thanh, trừ mấy nàng.

- Vậy, bye bye.-Xử Nữ vẫy tay chào tạm biệt mấy người kia.

- Uh, bye bye.-Mấy người kia vẫy lại.

Mấy nàng nhà ta chán nản lên oto để về nhà, không được đi bar, quá là tra tấn mấy nàng nà. Trước đây mấy nàng này rất hay đi bar nha, một tuần có 7 ngày thì 7 ngày đều đi bar. Chỉ vì sợ mấy tên kia nên mấy nàng nhà ta không dám chạm một ngón chân vào bar.

Chán...thật sự muốn đập đầu vào tường cho bớt thiếu việc làm

...

Ở tại nhà.

- Chán quá đi, tớ muốn đi chơi.-Nhân Mã nằm lăn ra ghé kêu ca.

- Chơi đâu?-Xử Nữ hạ quyền sách xuống khinh thường nhìn Nhân Mã.

- Bar?-Song Tử cười cợt.

- Đúng.-Nhân Mã lập tức phản ứng với câu nói của Song Tử.

- Nhớ ký vào tờ bán nội tạng trước khi đi nha.-Ma Kết không dời mắt khỏi quyền truyện dày cộp trên tay.

...-Nhân Mã bấu môi nhìn Ma Kết.

- Tớ nghĩ...-Song Tử bỗng dưng nở một nụ cười ma mị.

- Huh?Gi cơ?-Cả đám sáng mắt, chiếu hết vào Song Tử.

- Có cách chúng ta có thể đến bar thoải mái.-Song Tử nói.

- Nói nói.-Cả đám ngạc nhiên nhìn Song Tử không chớp nổi mắt.

- Cái trang.-Song Tử nhếch môi.

- Ô!!!-Cả đám tròn vo mồm.

- Sáng kiến ah~~~~.-Bạch Dương nũng nịu đẩy vai Song Tử.

- Vậy...Ma Kết...có ý kiến gì không?-Xử Nữ quay sang Ma Kết cười mỉm.

- Tùy.-Ma Kết vẫn không dời mắt khỏi quyền truyện.

- Vậy được rồi, mọi người lên lấy đồ...rồi đi bar nào!!!-Xử Nữ nói xong chạy tốt lên phòng.

Mấy nàng kia cũng lon ton chạy theo.

Lúc ra khỏi nhà, mỗi nàng mang theo một túi quần áo. Bạch Dương, Nhân Mã, Cự Giải vào hết xe của Song Tử, Xử Nữ lái xe riêng, Ma Kết thì đi moto. Nói chung là các nàng sẽ tách ra. Trên đường đi Ma Kết với cả Xử Nữ mỗi người rẽ vào một nhà vệ sinh công cộng khác nhau.

...

Haizz, thông cảm nha lười tả lắm ý :3

(Chú ý: Hình ảnh chỉ mang tính chất minh họa cho: Quần áo, tóc, mắt (Đeo kính áp tròng)...)

Chỉ là minh họa cho quần áo, tóc, mắt, giày thôi nha. nhìn vào quần áo ,tóc ,mắt ,giày thôi. mấy cái mũ hay phụ kiện trên đầu là không có đâu, cả cái guitar nữa kính nữa...)

Xin lỗi các cung Nhân Mã nha, cái hình này vòng 1 có gặp chút trục trặc thật ra là nó nảy nờ hơn nhiều. :))))) I'm sorry, so sorry...(Nhân Mã)

Bạn đang đọc truyện [12 Chòm Sao] Chúng Ta Là Hai Thế Giới được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 26

Ái tình...là cái khôn của người đại, là cái đại của người khôn.

...

Vậy...yêu em là anh đại hay khôn nhi?

...

11:23 P.M..

Tại nhà...

- Oa~~~~, mệt chết đi được.-Bạch Dương cầm một cốc cacao nóng hổi, cô mặc một chiếc áo phông trắng có in một dòng chữ đen được cách điệu dài đến tận đầu gối, trên đầu thì trùm một cái khăn tắm, ngồi phịch xuống ghế, cô lấy một tay lau cái đầu ướt sũng của mình.

- A~~~~, thoải mái quá đi à.-Nhân Mã mặc bộ đồ ngủ toàn hình đầu con khi lông vàng :)), tóc thì rối tung lên vì bị ướt, cô đi đến chỗ Bạch Dương thì nằm xuống ghế, thỉnh thoảng có vài giọt nước rơi xuống chiếc áo ngủ của cô làm cho cô bây giờ trở nên nóng nực nữa quyen rũ. (Để Sư Tử nhìn thấy thì sao ha?)

- A, Nhân Mã không được nằm xuống...lau khô tóc đi đã.-Xử Nữ bê khay nước từ bếp ra, cô mặc bộ đồ ngủ có hình đám mây, thấy Nhân Mã lười hùi lẩn ra ghế nên quát, rồi mang cho Nhân Mã một cái khăn để lau đầu.

- Biết rồi.-Nhân Mã ngồi dậy rồi chu môi ra đón nhận cái khăn mà Xử Nữ đưa cho, Nhân Mã trùm cái khăn lên đầu rồi lau qua.

- Vậy bé con kia thì làm sao bây giờ.-Song Tử nói từ trên cầu thang vọng xuống, cô mặc một chiếc váy dài đến tận mắt cá chân, chiếc váy có màu xanh dương, hai tay thì cầm chiếc laptop yêu quý.

- Em tên Trang đúng không?Nào, uống đi.-Cự Giải nở nụ cười thân thiện với cô bé rồi đưa cho cô bé cốc cacao, cô mặc một chiếc váy ngủ dài đến đầu gối, chiếc váy màu sữa.

Cô bé rụt rè nhận lấy cốc cacao từ tay Cự Giải, cô bé nhắm nhĩ từng ngụm. Đôi tay nhỏ nhắn nâng hai bên cốc cacao, đôi chân ngắn và thon gọn không thể chạm được đất, đôi mắt màu pha lê lấp lánh. Cô bé này rất có dáng của một người trong quý tộc, cao quý, đoan trang, nhưng vẫn có thể thấy được sự hoạt bát, nhanh nhẹn của cô bé.

- Bé con là bị bắt cóc hả.-Xử Nữ lại làm cái điệu ngồi vô duyên đấy, khoanh chân khoanh tay.

- Huh?À...cái này...em...-Cô bé giật mình nhìn Xử Nữ một cái rồi ngay lập tức cúi gằm đầu xuống, lúng túng.

Mấy nàng ngơ ngác nhìn nhau. Cái này khó nói thế sao?

- Yes or no?-Xử Nữ lên cao giọng.

- Yes, mom.-Cô bé ngay lập thẳng người, mặt hướng về phía trước không còn một chút nao núng, giọng nói lưu loát hơn và....nói to.

...-Mấy nàng được pha ngọc nhiên tròn mắt, quả nhiên xuất thân không phải dạng tầm thường.

Ắt là cô bé này đã được dạy dỗ như một quý cô chẳng?Làm một quý cô thanh cao?

Nhưng mà...ai là "mẹ" của cô bé này chứ, đây không phải là phản ứng thái quá sao? Thói quen à?

- Song Tử, điều tra.-Xử Nữ ngồi thẳng người, nhìn chăm chăm vào cô bé.

- Yes~,madam.-Song Tử cười đùa, uống một hụm cacao rồi lật laptop ra, đánh máy.

Cô bé giật bắn người, rồi ái ngại cúi đầu, đôi tay nhỏ nhắn của cô bé đan xen vào nhau không ngừng cử động.

Bối rối sao?

Hay là không dám nói một điều quan trọng?

Xử Nữ nhéo mắt quan sát cô bé, Song Tử ngồi đánh máy, Cự Giải đi vào bếp làm bánh ăn, Bạch Dương với Nhân Mã nhàn hạ chơi trò chơi.

"Cạch" tiếng cửa vang lên, Ma Kết cầm một bọc túi bóng to đi vào, cô bé nhìn thấy Ma Kết như nhìn thấy một tương lai sáng lạng phía trước vậy. Xử Nữ nhìn Ma Kết, ánh mắt hai người chạm nhau, đôi mắt của Xử Nữ như biết nói vậy, Ma Kết nhanh chóng hiểu chuyện rồi gạt nhẹ đầu.

- Bé con này, đi theo chị gái kia đi.-Xử Nữ nói với cô bé, xong cầm cốc cacao lên uống.

Cô bé nhìn Ma Kết và Ma Kết cũng nhìn cô bé, cô xoay người đi lên cầu thang, cô bé đứng dậy rồi lon ton chạy theo. Xử Nữ nhìn theo bóng của cô bé cho đến khi không còn thấy nữa, cô cúi đầu xuống, vô lấy chiếc áo ngủ của mình.

"Sao lại...có cảm giác...này chứ..."

...

Phòng của Thiên Yết và Ma Kết ở kế.

- Chọn một bộ, rồi tắm.-Ma Kết đưa bọc túi bóng trên tay cho cô bé.

Cô bé gơ tay ra đón lấy bọc túi bóng, đặt chiếc túi xuống đất rồi mở ra, cô bé lục lọi một lúc thì cầm một bộ đi vào phòng tắm. Tiếng nước vang lên, Ma Kết nhàn hạ ngồi xuống ghế mở laptop của mình ra, bỗng trên màn hình xuất hiện một dòng chữ, Ma Kết nhấn vào dòng chữ đấy.

Một loạt trang web hiện ra.

[CON GÁI CỦA BÁC TƯỚNG BRIAN MẤT TÍCH MỘT CÁCH BÍ ẨN.]

[BÍ MẬT VỀ VỤ BẮT CÓC CON GÁI BÁC TƯỚNG NGƯỜI PHÁP.]

[CON GÁI CỦA VỊ BÁ TƯỚC NGƯỜI PHÁP BỊ BẮT CỐC?]

[...]

Ma Kết đọc lướt qua rồi nhủ mày, cô ngẩng đầu lên nhìn cánh cửa phòng tắm được đóng lại. Hai tay Ma Kết được lướt mượt mà trên bàn phím.

[PHU NHÂN CỦA BÁ TƯỚC BRIAN CHÍNH LÀ VỊ CÔNG NƯƠNG NGƯỜI ANH, CÔNG NƯƠNG HELEN.]

Ma Kết nhấn chuột kéo xuống, bỗng hình ảnh của một người phụ nữ rất xinh đẹp, cao quý...có, đoan trang...có, đặc biệt là người nàng giống như một đóa hoa vậy, người này có mái tóc màu cam rất giống của cô bé kia nhưng không gọn sóng mà thẳng tắp, đáng chú ý nhất là đôi mắt đen lầy kia, ánh mắt sâu thẳm và gợi buồn. Người phụ nữ này đứng gần một người đàn ông đã có tuổi, mái tóc xanh rêu gọn sóng, đôi mắt pha lê, toát lên vẻ một người đàn ông thanh lịch, trí tuệ, đáng tin. Rất giống..

"Cạch" Cô bé bước ra với bộ đồ ngủ màu tím chấm bi trắng. Mái tóc ướt sũng, làm cho từng lọn tóc của cô bé đều như bị uốn xoắn tí vậy. Ma Kết nhìn chăm chăm vào cô bé này, rất giống

- Đi xuống dưới kia đi.-Ma Kết đập máy xuống, đứng dậy vớ lấy bộ đồ trên giường rồi đi thẳng vào phòng tắm đóng cửa.

Cô bé nhủ mày, rồi mở cửa đi xuống dưới. Cô bé lo lắng đi đến gần máy nâng nhà ta, Xứ Nữ nhìn thấy cô bé nên cũng biết ý.

- Lại đây.-Xứ Nữ nhăm nhi cốc cacao mới.

Cô bé háp tấp lại gần Xứ Nữ.

- Ngồi đây.-Xứ Nữ đập vào chỗ ghế trống.

Cô bé theo lời Xứ Nữ ngồi xuống chỗ trống đó.

- Uống đi.-Cự Giải từ bếp ra, đưa cho cô bé một ly sữa nóng.

Cô bé gơ hai tay ra nhận lấy ly sữa, đôi má hồng phồng lên. Trông rất đáng yêu, thật muốn cắn cho một nhát vào má của cô bé này.

- Xứ Nữ, xem đi.-Song Tử ngồi bên cạnh đưa laptop cho Xứ Nữ.

Xứ Nữ nhìn chăm chăm vào tấm hình hiện trên màn hình, cô thoáng cau mày, hết nhìn tấm hình rồi lại nhìn cô bé ngồi bên cạnh mình.

- Xứ Nữ, tớ cảm thấy hai người này rất giống...-Song Tử thì thầm vào tai Xứ Nữ, làm cho Xứ Nữ không khỏi cau mày khó chịu.

- Ma Kết thấy thế nào? -Xứ Nữ lờm Song Tử.

- Cũng thế.-Song Tử nhún vai.

Cự Giải vào bếp chăm sóc chiếc bánh của mình, còn hai nàng kia thì đang đua xe với nhau ở trong game. Xứ Nữ không vui chút nào, cô cau mày khó chịu, bắt đầu giận cá chém thớt.

- Hai người kia không chơi nữa, có tin tớ đem đi ném ra sọt rác không.-Xứ Nữ quát.

Hai người kia giật mình, nhìn Xứ Nữ.

- Xứ Nữ, cậu bị sao vậy? Đây là bản giới hạn đấy.-Bạch Dương bĩu môi.

- Đứng, ném đi thì tiếc lắm.-Nhân Mã làm nằn.

- Xứ Nữ, sao lại không vui thế, có phải sướng quá hóa hăm luôn à? -Song Tử cười tinh nghịch, lấy ngón tay của mình chọc vào má hồng của Xứ Nữ.

- Bậy.-Xứ Nữ gạt tay Song Tử xuống.

-...-Hai nàng kia mở to mắt, nhìn Song Tử bằng ánh mắt thắc mắc.

Song Tử nhếch môi, nhún vai.

- Bé con, em có biết mình là con gái của ai không? -Xứ Nữ quay sang nhìn cô bé rồi hỏi.

Cô bé giật mình, suýt nữa thì làm rơi ly sữa trên tay, ngẩng đầu lên sợ hãi nhìn Xứ Nữ.

- Không phải sợ, em cứ trả lời đi, không ai ăn thịt em đâu mà sợ.-Bạch Dương đùa giỡn.

- Em...là...là...trẻ mồ côi.-Cô bé ngập ngừng một hồi rồi nói.

- Valeria, Valeria Leroy con gái của công nương HeLen và bá tước Brian, đúng không? -Bỗng giọng nói của Ma Kết từ trên vang xuống.

Cô bé giật mình thon thót, thẳng tay làm rơi ly sữa trên tay. Cô bé run rẩy ngẩng đầu lên đón lấy ánh mắt đáng sợ của Ma Kết.

- Ma Kết, đừng làm cô bé sợ chứ, nhìn đi, bị vỡ một ly sữa rồi, phí quá.-Cự Giải từ trong bếp bê ra một chiếc bánh kem trông rất đẹp mắt, tiếc nhìn chỗ mình vỡ kia.

- Bé con à, nói dối là không ngoan đâu.-Xứ Nữ nhếch môi, nâng cằm cô bé lên.

Cô bé run cầm cập, đôi mắt cố định nhìn Xứ Nữ. Giờ đây, nhìn ngoài thì cô bé này đang rất sợ hãi nhưng mà, cái ánh mắt này...thật đáng ghét, nó không hề tỏ ra sợ hãi gì cả. Xứ Nữ ghét điều này, cô muốn phá hủy đôi mắt này, muốn loại bỏ nó, trông thật chướng mắt.

- Xứ Nữ, bình tĩnh nào.-Song Tử cười đều rồi gạt tay của Xứ Nữ.

- Bé con, muốn về nhà không nào? -Bạch Dương vắt chéo chân, rồi cầm cốc cacao lên lắc nhẹ.

-...-Cô bé ngạc nhiên nhìn Bạch Dương, rồi liếc xung quanh.

Phòng thủ sao? Quả nhiên không đơn giản.

Mấy nàng nhếch môi, nhìn cô bé bằng ánh mắt ăn tươi nuốt sống.

- Thôi nào, các cậu đừng làm vậy chứ, làm mèo con phải giờ móng vuốt ra rồi kia.-Xứ Nữ cười cợt.

- Mấy chị muốn gì? -Cô bé cau mày khó chịu, ngay lập tức đứng bật dậy, ánh mắt kiên định, nói to.

- Ô, mèo con nổi giận rồi, Xứ Nữ, làm gì đi chứ.-Nhân Mã nhõng nhẽo, ôm lấy tay Bạch Dương thay vì ôm tay Xứ Nữ.

- Muốn gì à...uhm...xem nào...mọi người có ai muốn gì không?--Cự Giải cười tươi, ra vẻ suy nghĩ.

- Không biết nữa.-Mấy nàng kia đồng thanh nói.

- Các chị...sẽ đưa tôi về chứ?-Cô bé cô kim nén cơn giận, hai bàn tay nhỏ nhắn đầy nắm chặt lại, nói.

- Về?Ai nói là sẽ đưa mèo con về nhà vậy?-Song Tử giả bộ ngây thơ.

-...-Cô bé nhúm mày, ánh mắt nghi ngờ phi thẳng vào Song Tử.

- Ma Kết, cậu nói à?-Song Tử từ như không nhìn thấy, liếc mắt sang nhìn Ma Kết cười cợt.

- Không.-Ma Kết nhàn hạ ăn bánh.

- Chị...-Cô bé tức giận, không thể thốt lên được gì, đôi môi anh đào mím chặt lại.

- Có sao?-Ma Kết không thương tiếc phi thẳng ánh mắt đáng sợ của mình vào ánh mắt đáng thương kia, làm cho cô bé rợn người, mồ hôi không ngừng ứa ra.

- Không.-Cô bé bất lực.

- Ai za, mèo con ngoan ngoãn rồi kia.-Nhân Mã trêu đùa.

Cô bé lườm Nhân Mã. Nhân Mã nhếch môi, rồi...lè lưỡi chế giễu.

- Buồn ngủ quá, tớ đi ngủ đây.-Nhân Mã đứng chạy, rồi chạy tót lên cầu thang.

- Xứ Nữ, mèo con giao cho cậu.-Song Tử đứng dạy rồi đi.

Mấy nàng kia cũng thế, đi thẳng lên tầng không thèm quay đầu lại tò vè nuôi tiếc gì cả. Xứ Nữ đành phải lắc đầu cười trừ.

- Đi thôi.-Xứ Nữ đứng dậy, đi qua cô bé.

Cô bé đi theo Xứ Nữ lên phòng.

...

- Chị là nhà khoa học?-Cô bé nhìn quanh phòng.

- Không.-Xứ Nữ vào phòng tắm, không đóng cửa.

- Thế chị làm nghề gì?-Cô bé đi ra đứng trước cửa phòng tắm.

- Trộm.-Xứ Nữ đánh răng.

- Trộm?Vậy chị không sợ mèo con này sẽ gọi điện cho cảnh sát à?-Cô bé khoanh tay dựa người vào thành cửa, nhếch môi.

- Xi, haha...Có cho bé con mười cái mạng cũng không dám làm.-Xứ Nữ dừng tay, liếc cô bé một cái rồi bật cười.

- Why?-Cô bé chiếu thẳng ánh mắt tò mò vào người Xứ Nữ.

- Sau này sẽ biết.-Xứ Nữ nói xong thì xúc miệng.

-...-Cô bé hơi nghiêng đầu, nhìn chằm chằm Xứ Nữ.

- Vào đi.-Xứ Nữ nói rồi đi ra, phi thẳng lên giường.

Cô bé quan sát từng hành động của Xứ Nữ, không phải là điệp viên đấy chứ.

Một lúc sau...

Cô bé đi ra khỏi phòng tắm thì thấy Xứ Nữ đang ngồi tìm kiếm cái gì đó trên mạng, cô bé trèo lên giường ngó vào màn hình. Một loạt hình ảnh của daddy và mami thân mến của cô bé hiện ra, cô bé thoáng cau mày.

- Thế nào?Không phải là chị bị daddy của em hút hồn rồi đấy chứ.-Cô bé đắc ý.

Xứ Nữ liếc mắt nhìn cô bé, không nói gì, Xứ Nữ thờ dãi rồi gấp máy xuống, đặt lên chiếc bàn ngay cạnh.

- Chị.-Cô bé gọi Xứ Nữ.

- Gì?-Xứ Nữ trả lời.

- Chị có biết không...-Cô bé ấp úng, nhìn thẳng vào mắt Xứ Nữ.

- Biết gì?-Xứ Nữ chán nản nhìn lại.

- Ánh mắt của chị...thật sự...trông rất giống...ánh mắt của...mẹ em.-Cô bé đưa hai tay lên vuốt hai bên má hồng của Xứ Nữ.

Xứ Nữ ngạc nhiên, mở to mắt.

- Vậy...còn mái tóc này thì sao.-Xứ Nữ nhếch môi.

- Mái tóc...thì...giống màu tóc của daddy...nhưng mà...-Cô bé đỏ cổ tình nói lắp lửng.

- Nhưng mà...-Xứ Nữ mong đợi câu nói tiếp theo.

- Nhờ đâu là tóc nhuộm thì sao.-Cô bé nở một nụ cười yêu nghiệt.

Con nhóc này, lâu cá thật.

- Xi, haha...Này nhóc con, đây...là tóc tự nhiên đó.-Xử Nữ bật cười, đau khổ cảm một túm tóc lên rồi nói.

- Thật sao?-Cô bé vuốt tóc của Xử Nữ.

Xử Nữ cười khổ, nhóc con này y như Nhân Mã hồi mà cô mới gặp vậy.

Có biết lần đầu tiên gặp nhau Nhân Mã đã nói câu gì với Xử Nữ không?

"Mẹ kiếp, con nhò bụng dạ xấu xa đấy..."

Xử Nữ nằm phịch xuống, mặc cho cô bé kia nghịch tóc mình.

-----Quá khứ-----

Tại trại trẻ mồ côi XXX...

- Sơ, đây là cô bé thứ 3 được tìm trong trận sặc lờ núi.-Một người đàn ông mặc bộ vest rất lịch lãm dắt một cô bé tầm 9 tuổi, mái tóc màu xanh rêu ngắn, đôi mắt đen hững hờ.

- Tôi biết rồi.-Một người phụ nữ đi ra rồi dịu dàng nở nụ cười.

Sơ đưa Xử Nữ vào trong, trông nơi đây thật sơ sài. Xung quanh sân thì chỉ có một cái xích đu và cầu trượt, chẳng có bóng dáng của một đứa trẻ nào cả, có vài khu nhà một tầng được xây xung quanh.

- Ma Kết, Nhân Mã gia đình chúng ta có thêm một thành viên mới này.-Sơ mở cánh cửa của khu nhà to nhất ra, nở một nụ cười thân thiện với hai đứa bé đang ngồi chơi với nhau.

Không, hai đứa trẻ này không hề chơi với nhau...mà là...chỉ có một đứa bé đang cố tình dụ dỗ đứa bé đang ngồi ngây ngô khác. Đứa bé đó sở hữu mái tóc màu trắng vàng với đôi mắt ngọc bích lấp lánh, đôi mắt đỏ như biết cười vậy. Trông cô bé này rất thân thiện, còn đứa bé ngồi ngây kia trông rất lạnh lùng, mái tóc và đôi mắt của đứa bé đấy như được nhuộm màu tươi vậy, lạnh huyết và cũng không kém phần đáng sợ.

Đặc biệt là, cả hai đứa bé đó cũng giống như cô, khắp người đều được quấn rài băng.

- Đây là Xử Nữ, từ nay Xử Nữ sẽ là thành viên trong gia đình của chúng ta.

Cô bé tóc đỏ hờ hững liếc lấy cô một cái rồi đứng dậy, còn cô bé tóc trắng vàng kia cũng đứng dậy rồi kéo tay cô bé tóc đỏ kia ra phía cô.

- Ôi mẹ ơi, màu tóc kiểu gì thế này, rất giống với món cái bắp mà ta thường hay ăn nè Ma Kết, này, có phải cậu nhuộm tóc không vậy, mới bé tí tuổi đầu mà đã đi nhuộm tóc lè lẹt thế này rồi, nè có phải mẹ cậu là người có phong cách rất ăn chơi không vậy?Nhìn nè, sao tóc cậu lại trông lạ mắt thế này, xanh từ gốc đến ngọn luôn, Ma Kết ơi, đáng sợ quá. Có phải cậu này bị bệnh dịch về tóc xanh không vậy?Nè nè, nghe nói dạo này có dịch lợn tai xanh mất đó (Đúng không nhỉ?), long móng lở mồm đó...Có phải cậu ấy bị lây dịch bệnh từ lợn rồi không..Ghê quá...Ma Kết, tớ không muốn chết đâu, đáng sợ quá, tớ không muốn mái tóc bông bênh siêu mượt của tớ bị biến thành màu xanh như thế kia đâu. Ma Kết Ma Kết, cứu tớ với, tớ không muốn đâu, đáng sợ quá đi.-Nhân Mã ôm lấy một cánh tay của Ma Kết không nhéo, rồi nói một tràng dài.

- Đây...là...tóc...tự nhiên.-Xử Nữ cố gắng kiềm chế cơn giận, nặn ra từng chữ một.

- Vậy sao?-Nhân Mã chấp hai tay ra đằng sau lưng rồi hơi nghiêng đầu.

- Đúng.-Xử Nữ thật sự muốn đắm vào cái khuôn mặt tươi tắn kia cho vỡ vụn thì thôi.

- Khó tin quá.-Nhân Mã chu môi ra, khuôn mặt bầu bĩnh trông rất đáng yêu.

...-Xử Nữ nheo mắt nhìn Nhân Mã.

- Có phải cậu có tận một bang phái tóc màu xanh như thế này không?Hay là thích thể hiện, chơi trội?Hay nhà làm nghề cắt tóc?Đi trước thời đại?Màu yêu thích của cậu?...-Nhân Mã lại nói ra một tràng dài tuôn tuột.

Mỗi một câu nói đều như một đòn không thương tiếc đánh trọn đòn vào mặt cô.

Đau rất.

Ấn tượng đầu tiên của Xử Nữ với Nhân Mã như sau:

+ Lấm nhồm

+ Bụng dạ xấu xa.

+ Mồm miệng độc địa.

+ Trông thật chướng mắt.

+ Đầu óc không được bình thường.

+ Hành động không được rõ ràng.

+ Ngây thơ gây nên tội.

+ ATSM.

+ Chỉ thấy họa chứ không thấy lành.

+ Và ...v...v...

Còn về phía Ma Kết thì...Ấn tượng đầu tiên à...uhm...

+ Khó gần.

Mỗi lần mà Xử Nữ muốn lại gần nói chuyện với Ma Kết thì toàn bị Ma Kết không thương tiếc đẩy ra xa.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27

Ảnh tượng đầu tiên về người bạn thân?

Rất tệ.

...

0:24 P.M

Cự Giải ngồi lên chỗ bệ cửa sổ, dựa lưng vào thành tường, đầu ngoảnh về nơi lấp lánh ánh đèn chói mắt. Đôi môi anh đào cứ mấp máy mãi không thôi, được một hồi lâu thì Cự Giải bỗng cất cao tiếng hát của mình.

Nhẹ nhàng và cũng rất sâu lắng, đây là bài hát mà cô rất thích, hồi nhỏ cô luôn nghe nó khi tâm trạng không tốt, rồi đến khi cô thuộc bài này thì luôn tự mình hát khi tâm trạng không tốt. Ánh mắt hồ hững nhìn ánh đèn, dần dần cô cảm thấy mọi thứ trở nên rất mờ.

Nước mắt...

Lại rồi...

Cô lại khóc rồi.

Cự Giải đưa tay lên lấy một giọt nước mắt của mình, cô chạm đầu lưỡi vào giọt nước nhỏ bé trên ngón tay trỏ của mình.

Mặn...

Cô cảm thấy nước mắt của cô mặn. Còn có cả cảm giác chua xót nữa...

Cô nhắm nghiền mắt lại.

...1 Giây...

...2 Giây...

...3 Giây...

"Tích...tắc...tích...tắc..." Tiếng kim đồng hồ cứ vang vang bên tai cô.

Cô nhìn thấy một đứa bé...một đứa bé gái có mái tóc hồng, đang được một cặp vợ chồng âu yếm.

Trông rất hạnh phúc...Cô ngó nghiêng, cố nhìn mặt ba người kia, nhưng vẫn không thể nhìn thấy.

Bỗng...

Người phụ nữ kia ngã xuống sàn nhà, máu loang ra khắp sàn, đứa bé và người đàn ông kia nhìn nhau rồi nhìn người phụ nữ đó. Hai người đó đang cố lay người phụ nữ dậy.

Cứu người phụ nữ đó đi, gọi cấp cứu đi, đừng lay nữa, người đó sẽ chết mất.

Hai người kia không những không người lay mà còn lay mạnh hơn, máu càng ngày càng lan ra rất rộng. Người phụ nữ vẫn bất động.

Hai người kia đứng dậy rồi bỏ đi. Cự Giải tròn mắt ngạc nhiên, cô nhanh chóng chạy đến chỗ người phụ nữ kia rồi đỡ dậy, cô muốn nhìn thấy mặt người này...nhưng...máu đã dính lên mặt người phụ nữ, cứ như người này đang đeo mặt nạ màu đỏ máu vậy. Cô không thể nhìn thấy khuôn mặt của người phụ nữ này.

- Cố lên, tôi sẽ gọi cấp cứu.-Cự Giải luống cuống nói, không ngừng thở mạnh.

Bỗng người phụ nữ đó nắm chặt bàn tay của Cự Giải.

- Đứng đi...con gái của mẹ...đứng đi...ở lại với mẹ...nhé...mẹ...nhớ...con...-Người phụ nữ khó khăn thở mạnh, cổ gấn thở ra từng chữ một.

Rồi bỗng khuôn mặt người phụ nữ này bị nứt nẻ. Trông rất đáng sợ.

...Cự Giải giật mình mở mắt, cô thở mạnh, hai cánh môi anh đào không ngừng va đập vào nhau, mồ hôi không ngừng ứa ra, cô run rẩy ngồi xuống sàn nhà.

Ánh mắt sợ hãi không ngừng dao động.

...

- Đứng...đứng qua đó...về thôi...về...đứng...tớ sợ lắm...quay về thôi...tớ sợ lắm...

Bạch Dương khó khăn cử động, hai bàn tay nắm chặt vào chiếc gối. Khuôn mặt đầy mồ hôi, cô thở dốc, mắt như muốn mờ ra nhưng không thể mở được.

Khó chịu.

Cơ thể không ngừng cự quấy, mồ hôi tuôn ra rất nhiều. Cô gập ác mộng.

Nếu thường xuyên ngủ một mình thì cô sẽ gặp ác mộng.

Và hầu như...ác mộng mà cô gặp...đều giống nhau cả.

...

Sáng...8:02 A.M...

"Cộc...cộc..."

- Xứ Nữ, mèo con, hai người dậy đi.-Giọng của Cụ Giải vang lên.

Xứ Nữ ầu ỏi nghiêng người, nhìn cô bé đang ngủ say nằm bên cạnh mình. Xứ Nữ vô thức đưa tay lên vuốt mặt cô bé.

" Lại...cảm giác này."

Xứ Nữ thoáng cau mày, rồi tiện tay bấu má cô bé một cái thật đau, làm cho cô bé "A" lên một tiếng đầy đáng thương. Cô bé đưa tay lên xoa mặt, mở mắt to ra thì thấy Xứ Nữ đang nở nụ cười mà nhìn mình. Cô bé hơi cảnh giác.

- Dậy thôi, còn ăn sáng nữa.-Xứ Nữ nhếch môi, đứng dậy đi vào phòng tắm.

Cô bé cau mày nhìn theo hành động của Xứ Nữ, đưa mắt thăm dò căn phòng này. Song, cô bé thờ dãi, nằm phịch xuống giường, ôm gối ngủ tiếp.

Xứ Nữ vệ sinh xong thì đi ra, thấy cô bé vẫn ngủ, cô nheo mắt nhìn vật thể nhỏ nhắn đang nằm ôm gối ngủ trên giường. Xứ Nữ đi đến gần, nhắc bóng cô bé đang nhắm mắt như khi kia lên rồi vác vào phòng tắm. Không một chút biểu cảm, ném thẳng cô bé vào bồn tắm đầy áp nước.

Được vài giây thì cô bé bắt đầu dấy dựa ở trong bồn tắm to kia, cô bé cố gắng tìm chỗ để bấu vào.

- Khụ...khụ...-Cô bé bám được vào thành bồn rồi ngoi đầu lên ho sặc sụa.

- Tỉnh chưa?-Xứ Nữ dựa người chống tay vào thành bồn, cúi người xuống, nhìn cô bé.

- Bị bị điên sao?Muốn giết tôi à?-Cô bé vuốt mặt, rồi cau có quát lên.

- Oh, mèo con à, bọn này có rất nhiều hình phạt cho những người không biết nghe lời đấy.-Xứ Nữ nhếch môi, nâng cằm cô bé lên.

-...-Cô bé rùng mình, hơi ngáy ngồ nhìn Xứ Nữ.

Xứ Nữ không nói gì nữa, quay người đi ra rồi đóng cửa lại.

Cô bé nheo mắt lại nhìn cánh cửa, rồi thờ dãi bất lực.

...

" Cốc...cốc..." Tiếng cửa trước phòng Bạch Dương liên hồi vang lên.

- Bạch Dương, dậy ăn sáng.-Song Từ chán nản gõ cửa.

- Tớ...muốn ngủ.-Giọng Bạch Dương từ trong phòng vọng ra.

- Gặp ác mộng à?-Song Từ ngạc nhiên hỏi.

- Ủ, tớ không ăn sáng đâu, tớ muốn ngủ.-Bạch Dương ầu ỏi nói.

- Ngủ ngon.-Song Từ nói xong thì quay người đi xuống dưới bếp.

...

Song Từ lững thững đi xuống, mấy nàng kia thấy Song Từ nhưng không thấy Bạch Dương nên hơi ngáy ngồ nhìn Song Từ.

- Gặp ác mộng.-Song Từ nói xong thì ngồi phệt xuống ghế, cầm đĩa lên gấp một miếng thịt được thái mỏng.

- À.-Mấy nàng "À" lên một tiếng rồi gật đầu nhẹ, mỗi người cầm một đôi đũa lên.

Bắt đầu cuộc chiến tranh giành thức ăn muôn ăn.

Yeah~~~.

Tung hoa tung hoa

Cô bé đáng thương chỉ có thể ngồi đơ ra nhìn mấy "mẹ già" kia tranh giành nhau thức ăn.

Miệng cô bé không ngừng giật giật.

...

- À, đúng rồi, hiện tại chúng ta đang thiếu tóc già, cho nên...- Song Từ đang ngồi ăn bánh do Cụ Giải làm tự nhiên giật nảy lên.

-...-Có mấy nàng đang ăn, nghe thấy Song Từ nói thế thì nhìn chăm chăm vào Song Từ.

- À...có ai...muốn đi cùng không?-Song Từ cười gượng.

-...- Mấy nàng nhìn nhau rồi nhìn Song Từ, ý là:" Không hứng."

Song Từ cười khỏ, đầu cần phải làm cái ánh mắt nhằm chán đấy để nhìn cô chứ.

- Ấy, Song Từ , tớ tớ... tớ muốn đi.- Nhân Mã vừa ăn vừa nói, một cánh tay thì giơ lên.

- Sự nhiệt tình của cậu luôn luôn được ghi nhận.- Song Từ nắm tay lại rồi bật ngón tay cái lên giơ về hướng của Nhân Mã.

-...- Ghi nhận?Ghi nhận cái gì cơ?

Mấy nàng kia cười khinh, nhiệt tình cái giống gì chứ.

" Mình chỉ là muốn được ở nhà thôi chứ bộ mình cũng rất nhiệt tình mà." Suy nghĩ của những ai đó.

Sao mấy cô có thể mặt dày trắng trợn thừa nhận mình nhiệt tình chứ.

...

...Một lúc lâu lâu sau đó...

"Gâu gâu gâu..." Tại đây-biệt thự nơi có người sống..Có tiếng chó sủa. :))

Cự Giải trong nhà bếp, nghe thấy tiếng chó sủa nên tính ra coi, ai ngờ còn nghe được tiếng người cãi nhau.

- Cậu là người mua, cậu phải cảm chứ.

- Cậu cứ cảm đi, chết ai đâu mà sợ chứ.-Ai đó nói, trong khi người đang toát mồ hôi.

- Có đấy, chết tở.

- Cậu cảm đi, lằng nhằng.

- Này, cậu nghĩ Ma Kết sẽ tin ai.

- Đương nhiên là...

- Cảm lấy, con cún này là cậu mua và cậu đã hứa là sẽ nuôi.

- Ê ê ê...Đi đâu đấy, giúp tớ đi mà.

- Soạn đồ, tối nay đi chơi tiếp.

Nhân Mã đứng đơ, tay thì ôm con cún.

- Nhân Mã.-Cự Giải đi đến chỗ Nhân Mã.

- Cự Giải, giúp tớ với.-Nhân Mã mếu máo nhìn Cự Giải.

- Huh?Giúp....giúp cái gì cơ?-Cự Giải hơi khó xử.

- Uhm...Liệu...Ma Kết có thích...cún con không?

- À, cái này thì phải đi hỏi.-Cự Giải cười.

- Hay là cậu đi hỏi đi, giúp tớ.-Nhân Mã nan nỉ.

- Hà tớ á.-Cự Giải gạt mình, tính từ chối.

- Đi mà, tớ mà hỏi thì Ma Kết nhất định sẽ điều tra đến tận gốc, Ma Kết sẽ trả lời nếu là cậu hoặc là Xử Nữ, Xử Nữ thì nhất định sẽ không giúp tớ rồi, còn mỗi cậu thôi...hix...Cự Giải, làm ơn đấy, cậu chính là nữ thần, quan âm bồ tát, là một người tuyệt vời nhất thế giới này.-Nhân Mã bầu bĩnh lấy Cự Giải van xin, mắt mờ to hết cỡ để cố nặn một chút nước mắt.

-...-Cự Giải cứng miệng, thật không thể làm gì được khi Nhân Mã hành động lộ liễu như thế này.

- Chuyện gì?-Một giọng nói lạnh lạnh vang lên, làm cho Nhân Mã không khỏi rợn người.

- Ma...Ma...Kết.-Nhân Mã hoảng loạn.

- Muốn hỏi gì?-Ma Kết từ trên tầng đi xuống.

- À...-Cự Giải cười gượng.

- [Cự Giải, hỏi đi].-Nhân Mã núp sau người Cự Giải, giọng lí nhí.

- À...à...Ma Kết...Uhm...Cậu...thích...cún con không?-Cự Giải lắp bắp.

-...-Ma Kết nheo mắt lại, ngó vức, nhìn Nhân Mã đang nấp nấp núp núp sau lưng Cự Giải.-Muốn nuôi?

- Ủ.-Cự Giải gật đầu.

- Nhân Mã, lần sau tự mình xin phép đi.-Ma Kết nói xong thì kéo Cự Giải vào nhà bếp.

- Đói sao?-Cự Giải cười.

- Ủ.-Ma Kết gật đầu.

...

Bạch Dương ầu oai ngồi đây, đôi mắt lơ đã, cảm giác như nó chẳng muốn mở ra chút nào. Cô cố lết thân vào phòng tắm thì bỗng chuông điện thoại kêu lên, Bạch Dương nhú mảy cảm điện thoại lên không thèm nhìn màn hình xem là ai gọi tới.

-...-Khoảng không im lặng.

- Sao vậy?-Giọng một chàng trai vang lên.

-...-Bạch Dương nhắm tịt mắt lại.

- Sao không trả lời.-Giọng nói có pha chút tức giận.

- Hà, à, cái gì cơ?-Bạch Dương gạt mình.

- Không có gì.-Người bên đầu dây bên kia nói xong câu thì tắt máy.

" Mẹ kiếp mới ngủ dậy đã bị một tên điên quấy rối."

Bạn đang đọc truyện [12 Chòm Sao] Chúng Ta Là Hai Thế Giới được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28

Không có gì là vĩnh cửu ....Uhm..

Không!...Có nam châm vĩnh cửu...Tuy chỉ là cái tên.

...

Song Tử ngồi trên giường, tay không ngừng cảm tóc lên rồi hạ xuống. Đến lúc đầu vào đó thì Song Tử thờ dài, cô trèo xuống giường mở máy tính lên.

["Của nợ" đã gửi 1 tin nhắn]

Cô hơi nhũn mày rồi đi chuột nhấn vào dòng chữ hiện lên trước mắt cô.

- [Của nợ]: Cao cấp-Phòng 193.

- [Quần tử trả nợ 10 năm vẫn chưa muộn]: ???

- [Của nợ]: Vào game, tôi kéo.

- [Quần tử trả nợ 10 năm vẫn chưa muộn]: À, anh có "kiếm titan" không?

- [Của nợ]: Có.

- [Quần tử trả nợ 10 năm vẫn chưa muộn]: Đòi "liêm tử thần" lấy "kiếm titan", được không?

- [Của nợ]: Nếu thế thì cô kéo.

- [Quần tử trả nợ 10 năm vẫn chưa muộn]: Anh là người rú, anh phải chịu thiệt chứ.

- [Của nợ]: Ồ, cũng được.

Song Tử hí hửng vào game chơi, mồm không ngừng lái nhái đủ từ.

...

Bạch Dương ều oai đi xuống nhà bếp, vừa hay Cự Giải nấu xong đồ ăn cho Ma Kết. Bạch Dương ngồi vào bàn ăn.

- Cự...Giải...tớ...đói.-Bạch Dương một mời kéo dài giọng.

- Ăn đi.-Ma Kết đẩy đĩa mỳ ý của mình sang cho Bạch Dương.

- Há há, mình xin.-Bạch Dương ngu ngo cười.

- Vậy để tớ làm một đĩa khác cho cậu.-Cự Giải vui vẻ nói.

- Ủ.-Ma Kết.

...

Sân sau...

Nhân Mã đang âu yếm chú cún con mới mua về, khuôn mặt dễ thương của cô cứ ửng đỏ lên trông rất đáng yêu.

Đúng lúc "bé mèo con" được Xử Nữ tặng cho một vé thăm quan biệt thự, nên "bé mèo con" rất vui, hí hửng thăm quan xung quanh biệt thự. Thấy Nhân Mã đang chơi cùng chú cún con nên "bé mèo con" chạy tới.

- Chị này, chị mua nó há?-"Bé mèo con" tròn mắt nhìn chú cún con.

- Ủ, chị mua...mèo con thích cún con này há?-Nhân Mã mỉm cười nhìn "bé mèo con".

- Vâng.-"Bé mèo con" đỏ mặt, thẹn thùng gãi đầu.

"Bé mèo con" vuốt ve chú cún con trong lòng Nhân Mã.

Khuôn mặt nhăn nheo.

Nhân Mã...cười nguy hiểm..

...

Xử Nữ lóc ngóc xuống bếp, mùi thơm kéo nhau chui tọt vào mũi của Xử Nữ làm cho đôi chân của cô không hiểu tại sao lại trần trề năng lượng như thế này nữa. Xử Nữ tức tốc lao như bay vào nhà bếp, thấy Ma Kết với Bạch Dương đang ung dung thưởng thức tác phẩm do Cự Giải làm ra.

Xử Nữ ngay lập tức lao vào ôm eo Cự Giải rồi ăn vạ.

- Cự Giải đáng ghét, Cự Giải quá đáng, cậu không thương tớ, cậu không quý tớ, cậu độc ác lắm...-Xử Nữ cố nặn ra nước mắt để làm cho mình trở nên thật đáng thương..

- Giả tạo.-Bạch Dương bấu môi khinh bỉ.

- Kệ tớ.-Xử Nữ lờm Bạch Dương.

- Đứng dậy đi, cậu nặng quá.-Cự Giải cố đỡ tay Xử Nữ đang quán quay eo mình.

Xử Nữ ngay lập tức phản ứng với câu "cậu nặng quá" của Cự Giải, Xử Nữ đứng bật dậy, mặt hốt hoảng

- Tớ...tớ...nặng á?-Xử Nữ mở to con mắt ra.

- Ủ.-Cự Giải thân nhiên trả lời

Thất vọng...trần trề...

Xử Nữ nức nở...

Trông thật đáng thương...

...

Tối...

Song Tử vờn vai, tập "bài thể dục buổi sáng"...Cô rụi mắt, ngáp một cái thật to...Thoải mái...

Song Tử tung tăng chạy xuống nhà bếp, đến giờ ăn thì cô mới nghĩ chơi ấy chứ nếu không chơi đến sáng mai là cái chắc. Chạy xuống đến nơi thì thấy mọi người đang mang đồ ăn ra bàn.

- A, Song Tử đây rồi.-Cự Giải cười.

- Cậu đi đâu về vậy?-Nhân Mã ngồi khoanh chân trên ghế.

- Tớ ở nhà, ở trong phòng.-Song Tử nhú mày, ngồi xuống ghế.

...-Mấy nàng kia kinh hoàng nhìn Song Tử.

- Cái...cái...gì thế?Sao nhìn tớ?-Song Tử hoảng sợ.

- Cậu ở trong phòng suốt???-Nhân Mã hét lên.

- Ủ.-Song Tử gật đầu.

- Sức chịu đựng của cậu đúng là kinh hồn.-Bạch Dương nói.

- Thì cũng quen rồi mà.- Song Tử cười, nụ cười đầy chua xót và sự đau đớn.

...-Bây giờ, chẳng ai có thể thoải mái cười cùng Song Tử được, thật sự...nó rất đau...nhưng...tại sao Song Tử lại như thế?

- Xin...xin...lỗi.-Bạch Dương khó khăn nói ra.

- Không sao, có sao đâu, ăn thôi, tớ đói.-Song Tử vui vẻ nói.

- Ủ.-Nhìn khuôn mặt tươi cười của Song Tử như thế kia, thật muốn đập tắt nó.

Mấy nàng ngồi ăn, hôm nay có vẻ hơi trầm nhì..."Bé mèo con" thoáng cau mày.

"Mấy người này...bất thường."

- Xử Nữ, không ăn à?-Nhân Mã ngây ngô nói, còn Xử Nữ thì đang nhìn chăm chăm vào thức ăn.

- Không.-Xử Nữ khoanh tay, dựa lưng vào ghế, nhắm tịt mắt lại, giọng đầy quyết tâm.

- Sao vậy?-Song Tử nghi ngờ.

- Haha, hôm nay bị Cự Giải chê nặng nên quyết tâm giảm cân ấy mà.-Bạch Dương đột nhiên cười lớn.

- Quyết tâm?-Nhân Mã cười khinh.

- Đúng, tớ quyết tâm rồi, tớ sẽ nhịn ăn.-Xử Nữ nói to.

"Ọc...Ọc...Ọc~~~~" Bỗng nhiên một tiếng réo từ đâu đó phát ra~~~~

- Nếu đói thì cứ ăn đi.-Ma Kết nhàn hạ ngồi đút từng miếng thịt vào miệng.

- Không...không...phải...-Xử Nữ ôm bụng, mặt đỏ, xấu hổ.

- Nặng cân thì sao đâu chứ.-Nhân Mã mồm nhồm nhoàm.

...Biết chứ.-Xử Nữ chu môi ra, trông rất đáng yêu.

- Vậy thì ăn đi, còn ngại gì nữa.-Song Tử nhếch môi.

- Đúng, cứ ăn đi, giảm cân sau vẫn được mà.-Nhân Mã làm bộ mặt nghiêm túc.

- Thật sao?-Xử Nữ nghi ngờ.

- Thật.-Lần này tất cả đều nói.

- Vậy tớ không ngại nữa.-Xử Nữ hớn hờ cầm đũa lên.

Đang định gấp miếng thịt thì bị Bạch Dương tranh, mấy nàng kia cũng tiện thể tham gia chiến đấu luôn...

Cho nên...lại hỗn loạn...

"Quả nhiên, bất thường." ai đó đang khóc không ra nước mắt, tâm can gào thét.

...

Phòng khách...

- Chơi lơ khơ không? - Nhân Mã tay cầm bộ lơ khơ xáo lên, khuôn mặt hớn hờ.

- ... - Mấy nàng nhà ta ngơ ngác nhìn Nhân Mã.

- Chơi, tớ chơi. - Song Tử tranh một suất.

- Tớ nữa. - Cự Giải mỉm cười dễ thương.

- Ai nữa nào? - Nhân Mã ngồi khoanh chân trên ghế sofa, người lắc qua lắc lại.

- Ma Kết, chơi thử đi. - Xử Nữ đẩy vai Ma Kết.

- Không biết chơi. - Ma Kết cau mày khó chịu nói.

- Không biết thì học, chơi chơi chơi. - Nhân Mã lôi kéo.

Mấy nàng kia nói qua nói lại cách chơi cho Ma Kết hiểu, nhìn Ma Kết ngu ngơ gât đầu thật sự trông rất buồn cười.

Song Tử chia bài.

- Tấn nha. - Song Tử nói.

- Chèo cánh nha. - Nhân Mã hí hửng.

- Ok. - Hai nàng kia đồng thanh, còn Ma Kết thì đơ đờ đần đần không hiểu cái gì.

- Ok, tớ với Ma Kết chèo cánh. - Nhân Mã không ngừng cử động người, rung đùi, lắc người...

- "Tép" làm "trường".

- Ok ok ok, bốc bốc bốc.

Vị trí ngồi...: Song Tử... Ma Kết...

...

Nhân Mã... Cự Giải...

... Sau mất ván chơi, tỉ lệ thắng của nhóm Nhân Mã là 0:6...

Nhân Mã thật sự đang rất không vui. Bây giờ trên tay cô còn chỉ 1 con bài, và là 1 con bình thường, còn Song Tử thì cũng chỉ còn 1 con - không thể xác định là con gì. Theo như cô biết thì Ma Kết đang cầm con "A trường", nếu Ma Kết mà ra "A trường" thì nhất định sẽ thắng và Ma Kết đang bị Cự Giải "tấn"...

- Ma Kết, đỡ con bình thường, đánh con "A trường". - Nhân Mã nói.

Ma Kết có chút hoảng, không hiểu nổi Nhân Mã đang có ý gì, nhưng Nhân Mã nói "A trường". Không lẽ là đỡ bằng con "A trường"? Không thể hiểu được.

Ma Kết ngay lập tức ném con "A trường" ra để đỡ bài của Cự Giải...

Song Tử và Cự Giải ngay lập tức phản ứng.

- Thôi. - Hai người và những người xem không thể nhịn được cười...

Bấy giờ Song Tử mới gờ bài ra... là con "K trường"...

Nhân Mã tức giận, ném bài xuống bàn, thật sự muốn gào thét to...

Song Tử, Cự Giải, Xử Nữ, Bạch Dương và "Bé mèo con" ôm bụng cười hả hê, cười không còn biết trời đất như thế nào nữa.

Nhưng mà... Thật sự không thể nhịn được cười...

Mà... Quả nhiên... Ma Kết rất tệ trong việc chơi cờ bạc.

Đẳng cấp đẳng cấp của đẳng cấp tệ...

Thật đấy...

...

Bạn đang đọc truyện [12 Chòm Sao] Chúng Ta Là Hai Thế Giới được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 29

Cô gái, em chính là tâm trạng của anh... ... Tại Roma (thủ đô Ý) ... 9:00 P.M... Khách sạn XXX... Thiên Bình ngồi ngả lưng trên ghế như một ông hoàng đang trong thời gian được thành thoi, tay cầm ly rượu đỏ lắc qua lắc lại. Mắt hướng về khoảng không lấp lánh huyền bí kia. Say mê... Song Ngư ngồi chơi laptop, miệng không ngừng lẩm bầm. "Chết đi, chết đi, chết đi, chết đi..." "Cạch..." Thiên Yết mở

cửa bước vào, cậu nhũm mày nhìn 2 tên dờ hơi kia rồi liếc mắt nhìn xung quanh. - Mấy người kia đâu?-Thiên Yết ngồi xuống chiếc sofa rồi rót một ly rượu, đưa lên miệng nhấp nhí. - Ai biết.-Song Ngư nói, nhưng tay không ngừng linh hoạt trên bàn phím, mắt đưa theo nhịp trên màn hình máy tính. - Su Tữ thì chui vào quán bar nào đấy, Bảo Bình thì chắc đang lóc ngóc đi tìm mấy con chuột bạch còn tên Kim Ngưu thì không xác định được.-Thiên Bình nhếch môi, quay người sang phía Thiên Yết. - Hành động bí mật hả?-Song Ngư nói. - Ai biết.-Thiên Bình mỉm cười rất ma mị. - Thiên Yết, còn vụ của tôi thì tình sao bây giờ?-Thiên Bình bỏ ly rượu xuống bàn, cúi người, chấp hai tay lại để lên hai đùi. - Sao vậy, cô ta không phải trông rất đẹp hả?-Song Ngư buông thõng hai tay, ngả người ra sau, nụ cười khinh bỉ lộ rõ. -...-Thiên Bình liếc Song Ngư một cái rồi đứng dậy đi ra ngoài, về mặt chán chường của cậu ai cũng có thể nhìn ra. - Hahaha...-Song Ngư cười lớn, không tự chủ được nên ngã nhào ra ghế gây rạ. Thiên Yết liếc Song Ngư đang hành động bất thường trên ghế một cái rồi đứng dậy đi ra ngoài. ... -----Đi đâu bây giờ?----- Ở bên kia trái đất... - Song Tữ, Bạch Dương, hai người đi đâu á?-Xử Nữ cầm cốc trà xanh từ trong bếp ra, ánh mắt tỏ mò nhìn hai người đang chuẩn bị ra ngoài. - Tiệm tóc.-Song Tữ nói. - Ồ.-Xử Nữ tròn mắt ngạc nhiên. - Đi cùng không?-Bạch Dương hỏi hồ hởi. - Không, cảm ơn.-Xử Nữ nói xong thì quay người đi lên lầu. - Đi đâu cơ đi đâu cơ.-Nhân Mã từ trên chạy xuống, hồng hộc nói. - Tiệm tóc. - Đi, tớ cũng đi.-Nhân Mã thích thú nói to. - Không phải đi chơi đâu.-Bạch Dương ném cái nhìn khinh bỉ về phía Nhân Mã. - Sao cũng được.-Nhân Mã hứng khởi khua tay, bỏ ngoài tai những lời Bạch Dương nói. Nhìn hành động là biết Nhân Mã như thế nào rồi, thật muốn xông vào đánh cho não của Nhân Mã hiện lên thật nhiều nếp nhăn,hai người nhìn nhau rồi thở dài. ... -----Có 3 kẻ không bình thường----- --- Tiệm tóc... Ba người đi vào trong, họ được chào đón rất nhiệt tình, chưa kịp nói câu nào thì nhân viên đã cướp lời của mấy người rồi. - Mấy em ngồi đi...ăn bánh đi...uống nước đi... - Thank you, thank you.-Nhân Mã cười tươi nhận. - Em ơi mặt em thô thế này rất hợp với kiểu...-Mấy cô nhân viên liên thiên mãi về vấn đề tóc tai. Có thể nói là nhân viên hiếu khách không nhí? - Bạch Dương, cậu muốn làm kiểu gì.-Xử Nữ quay sang hỏi Bạch Dương. - Cắt ngắn...giống Ma Kết.-Bạch Dương ngập ngừng trả lời, về mặt ngây ngốc nhìn Xử Nữ. -...Đừng.-Xử Nữ nhìn Bạch Dương một hồi rồi nói, nói xong quay sang nhìn quyển sách trên tay. - Bạch Dương, hay là cậu làm tóc giống người Châu Phi đi, cái kiểu tóc mà giống như đồng rom ấy.-Nhân Mã vừa ăn vừa nói. Bạch Dương ngay lập tức tưởng tượng: Trên đầu đội đồng rom, ăn mặc xì teen, vẩy vẩy tay với mọi người. "Hey hey, đồng rom mang tên Bạch Dương xin chào mọi người." Cô lắc đầu nguầy nguậy, hoảng sợ xua tay với Nhân Mã. - Không không không ,không được, tuyệt đối không được. - Chết đi.-Xử Nữ cau mày quay sang đánh Nhân Mã một cái thật mạnh. - Ahhh...Đau đấy, cậu có phải là người không thể.-Nhân Mã ôm đầu gào lên. - Đừng rồi...nhìn là biết, còn phải hỏi.-Xử Nữ thờ ơ trả lời. Nhân Mã mếu máo nhìn nhìn. - Quyết định rồi, tớ muốn làm xoắn phần dưới.-Bạch Dương vuốt tóc nói. - Ừ, tớ thì nhuộm.-Xử Nữ nói. - Còn Nhân Mã.-Bạch Dương hỏi. - Tớ muốn kiểu giống Ma Kết, rồi sau đó tớ sẽ trở thành Ma Kết thứ 2 rồi sau đó...hahaha...-Nhân Mã dần dần chìm trong mộng tưởng của mình... -...-Hai người kia khinh bỉ nhìn Nhân Mã. - Nhân viên...tôi muốn nhuộm đen nửa phần trên, còn lại để nguyên.-Xử Nữ quay ra gọi nhân viên. - Tôi làm xoắn phần dưới.-Bạch Dương tươi cười nói. - Giống thế này, giống y chang vào nha, đừng có nhuộm màu đỏ là được rồi, tôi hiện đang rất hài lòng với màu tóc của mình.-Nhân Mã giờ một tấm hình của Ma Kết ra rồi nói. -...-Hai người kia lại đưa ánh mắt khinh bỉ của mình dán chặt lên người Nhân Mã. Đúng là muốn tát vào cái mặt kia vài cái mà. ... ----- Sau vườn... Bé mèo con tung tăng đi ra sau vườn để hong mát thì bất ngờ thấy Cụ Giải đang quắc mắt, trên người mặc bộ đồ dành cho nông dân. Mồ hôi cứ rỉ ra ứa ra cho nên thỉnh thoảng Cụ Giải phải đưa tay lên lau mồ hôi. - Cụ đang đào bẫy à.-Bé mèo con tiến lại gần. - Huu?-Cụ Giải ngây ngô cười với bé mèo con. -...Cụ...đang đào bẫy à.-Bé mèo con chán nản lặp lại những lời mình đã nói. - Không, cụ đang trồng rau.-Cụ Giải tươi cười nói. - Mấy chị thiếu tiền mua rau hả?-Bé mèo con hơi ngạc nhiên. - Không.-Cụ Giải vừa trả lời vừa quắc mắt. - Thế sao lại trồng rau?-Bé mèo con tò mò hỏi. - Cụ thấy rau mua không đảm bảo an toàn cho lắm...nên mới muốn trồng rau.-Cụ Giải cười. - Uhm...Cụ cần giúp không?-Bé mèo con mỉm cười, chấp hai tay ra đằng sau. -...Giúp?...Giúp kiểu gì?-Cụ Giải ngây người. - Cụ đào đất, em gieo hạt, rồi chị lấp đất, thế đó.-Bé mèo con nhún vai. - Ồ, được được.-Cụ Giải "ồ" lên một tiếng rồi vui vẻ gạt đầu. ... ----- "Cốc cốc..." Tiếng gõ cửa vang lên. Song Tữ giật mình rồi mắt khỏi màn hình máy tính, cô đứng dậy đi ra mở cửa thì thấy Ma Kết đứng ở ngoài, toàn thân tỏa sát khí. - Ma...Ma Kết, cậu tìm tôi...có việc gì.-Song Tữ hoảng sợ, bất chợt toàn thân mềm nhũn dựa vào cánh cửa gỗ. - Mấy người kia đi đâu.-Ma Kết vẫn giữ khuôn mặt lạnh tanh hỏi. - Tớ làm sao biết được.-Song Tữ nhệ lỏng. - Hmm...Cậu...lại chơi.-Ma Kết khẽ nheo mắt nhìn Song Tữ. - Hơ?...haha, ừ.-Song Tữ ngượng ngượng cười rồi gật đầu. Ma Kết đẩy cửa lần Song Tữ để đi vào phòng, cô thăm dò xung quanh. - Chỗ này không phải rất thích hợp với cậu sao?-Ma Kết nói xong thì ngồi xuống giường cầm một bộ tóc già lên nhìn. - Ừ.-Song Tữ đóng cửa, rồi quay ra cười với Ma Kết. - Cậu lại suốt ngày ngồi chơi.-Ma Kết nhìn chăm chăm vào cái máy tính, như muốn mở xé nó ra thành đồng sắt vô dụng rồi ném đi. - Hi hi...-Song Tữ cười gượng. - Cậu suốt ngày ôm cái máy tính...liệu có biết cái gì không?-Ma Kết quay bộ tóc già trên tay. - Đương nhiên là biết rồi, tớ học hỏi được nhiều thứ lắm.-Song Tữ ngay lập tức tự tin về ngực. - Vậy, hãy nói cách không chế 1 người cầm dao.-Ma Kết nghi ngờ nhìn Song Tữ đang tỏa hào quang. - Sau đây mình xin hướng dẫn cách không chế 1 người cầm dao.

+Bước 1 : Khi đối thủ vung dao lên chém , mình đưa tay trái lên đỡ.

+Bước 2 : Từ từ xoay người dùng tay phải nhặt lấy tay trái...rồi chạy. Song Tữ tự tin nói ra một trang dài. Ma Kết cau mày, sát khí trên người Ma Kết tỏa ra chen lấn hào quang trên người Song Tữ. Rồi sau đó đã có một cuộc xô xắc xảy ra, và người được nhận hậu quả của cuộc xô xắc này là Song Tữ. Xin chia buồn.

Bạn đang đọc truyện *[12 Chòm Sao]* Chúng Ta Là Hai Thế Giới được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 30

Người ấy từng nói con người chỉ là những con cờ trong trò chơi của Thượng Đế.

Thật nực cười.

Tôi đã không ngại ném ánh mắt khinh thường cho người.

...

Tại biệt thự...

- Bọn tớ về rồi đây.-Nhân Mã hí hửng đẩy cửa lớn, nói to.

Song Tữ ngồi chơi laptop, theo phản ứng thì ngẩng đầu lên nhìn 3 người kia. Song Tữ mở to mắt ra nhìn chăm chăm 3 người, mồm thì lẩm bẩm cái gì đó.

Cụ Giải từ tầng trên đi xuống, nở nụ cười ngọt ngào chào đón 3 người kia. Khi nhìn thấy sự đổi mới của 3 người kia thì Cụ Giải đứng đắn ra một chỗ, ánh mắt không giấu khỏi vẻ kinh ngạc và hoảng sợ. Cô cho tay đặt lên ngực cảm nhận tiếng tim đập ngày càng một nhanh. Miệng không ngừng lẩm bẩm

- Gì đây? Phản ứng của 2 người các cậu là ý gì?- Nhân Mã nhăn nhó hỏi, phản ứng của hai người khiến cho Nhân Mã không khỏi khó chịu.

- Không...không có ý gì hết.- Song Ngư lắc đầu, nở nụ cười nửa vôi.

- [Nhân Mã lại bị đụng đầu ở đâu vậy?]- Cụ Giải đến bên Xử Nữ hỏi thăm

Đáp lại Cụ Giải là cái nhún vai của một kẻ không biết gì cả.

- Trông tớ có đẹp không?- Nhân Mã đứng trước mặt mọi người yểu điệu xoay một vòng, mắt chớp chớp dễ thương.

- Đẹp đẹp đẹp.- Mấy nàng gật đầu như chim gõ kiến.

- Có khi đẹp nhất quốc gia xuyên ra tận vũ trụ!!!- Song Tữ không khỏi cảm thán một câu.

- Đúng đúng đúng

-...- Nhân Mã chán ghét nhìn mấy nàng kia.

Mấy nàng nhìn nhau cười cười rồi xua tay với Nhân Mã.

- Nhân Mã.- Bỗng một giọng nói nặng nề vang lên.

Nhân Mã giật nảy mình, da gà không khỏi nổi hết lên. Nhân Mã từ từ quay người, ngược đầu lên nhìn Ma Kết đang đứng trên cầu thang.

- Ma Kết, hờ hờ hờ...Gọi gì tớ?- Nhân Mã ngốc nghếch cười.

-...Chương mắt.- Ma Kết nhìn Nhân Mã một hồi rồi cau mày, nói xong thì đi về phòng.

Xử Nữ đắc ý khoanh tay cười tươi, mấy nàng kia cũng hào hứng cười thật tươi. Nhân Mã lườm Xử Nữ, nghiêng răng nghiêng lợi chỉ tay vào mặt Xử Nữ.

- Đồ...đồ...-Nhân Mã tức giận lắp bắp, không nói được thành câu hoàn chỉnh.

- Cự Giải tỏ đối.- Bạch Dương tức tức tím tay Cự Giải rồi làm nũng.

- Tổ cũng đối.- Xử Nữ với Song Tử cùng nói, rồi lôi kéo nhau vào bếp cùng với Cự Giải và Bạch Dương.

Nhân Mã tức giận, dậm chân thật mạnh xuống đất rồi chạy về phòng.

...

Chiều...

"Bọn tớ đợi 6 người ở trước cửa trung tâm XXX"

Dòng tin nhắn hiện lên trong màn hình điện thoại của Xử Nữ, cô nhìn một hồi rồi nhắn lại.

"Sẽ đến."

...

Xử Nữ nói với 5 người còn lại, thì có 4 người là hào hứng còn 1 người thì tâm tình rất không bình thường.

- Nhân Mã thôi ngay cái bộ mặt của cậu đi.- Trên oto Xử Nữ không khỏi buồn cười với vẻ mặt rất thương tâm của Nhân Mã.

- Hừ.- Nhân Mã nghe xong, quyết định làm lơ.

Xử Nữ trong lòng thầm rủa Nhân Mã, ngồi khoanh tay nhìn ra ngoài.

...

- Được rồi, đến rồi xuống thôi.- Song Tử ngồi vị trí lái xe quay đầu lại nói với mọi người.

- Xuống thôi.

Bạch Dương thoải mái vươn vai, sửa soạn lại tóc của mình. Cô vui vẻ nhìn sang bên kia đường ...

Bỗng thấy một dáng người rất quen thuộc...

Bạch Dương run rẩy người, hốc mắt bỗng ngập nước.

Bạch Dương hoảng sợ chạy theo.

Năm người kia kinh ngạc hết lớn.

- Bạch Dương!!!

- Bạch Dương, cậu chạy đi đâu thế?

Bạch Dương không để ý xung quanh, lại càng không nghe thấy được tiếng gì cả. Cô bán sống bán chết chạy sang bên kia đường..

- Bạch Dương cẩn thận!!!- Một tiếng hét to vang lên.

Một chiếc xe lao thẳng vào người Bạch Dương.

Bạch Dương bị đâm.

Bạch Dương nằm trên vũng máu.

Bạch Dương..

Thật đáng sợ.

Thật kinh khủng.

- Bạch Dương!!!

Xử Nữ kinh hoàng hét to chạy đến chỗ Bạch Dương.

Song Tử run rẩy cầm điện thoại trên tay, thật kì lạ, ngón tay cô như bị liệt vậy, không thể cử động được.

Phải làm sao bây giờ?

Cự Giải với Nhân Mã bất động, thần kinh như bị đông cứng, đến thờ cũng trở nên khó khăn.

Phải làm sao đây?

Bạch Dương.

Tại sao lại nằm trên vũng máu?

Tại sao lại nằm đây?

Tại sao?

Bạch Dương mơ màng nhìn theo dáng người kia, chấp chôn, mờ nhạt, rồi hoàn toàn biến mất trong bóng tối.

Tại sao?

Tại sao lại không quay đầu?

Tại sao lại tiếp tục bước đi như vậy?

Tại sao lại bỏ rơi chúng tôi?

Làm ơn. Xin hãy quay lại.

...

Bệnh viện...

Đèn phòng phẫu thuật vẫn sáng.

Cự Giải với Nhân Mã hoàn toàn xui xẻo, hai người ngồi trên ghế như xác không hồn, ánh mắt lơ đãng nhìn vào không gian.

Song Tử cuộn tròn mình trên ghế.

Xử Nữ ngơ ngác nhìn vào cánh cửa trắng đã khép lại cách đây 3 tiếng.

Ma Kết, đâu rồi?

Đám người Khánh Ngọc cũng không tốt hơn là mấy. Khá là hoảng sợ.

Trong lúc đang đợi 6 người kia thì đột nhiên nghe thấy có tai nạn nên họ mới đi xem, ai ngờ lại nhìn thấy Bạch Dương nằm bất động trên vùng máu. Cũng may cậu bạn Gia Bảo nhanh chóng gọi xe cấp cứu. Bốn người kia thì y như mấy khối tượng vậy, đờ người ra nhìn Bạch Dương cũng may có mấy người này lôi kéo thì mới chịu đi chuyển.

...

Đèn phòng phẫu thuật tắt.

Người đàn ông mặc chiếc áo blouse trắng bước ra ngoài.

Xử Nữ vội vàng tóm lấy tay bác sĩ cuống cuống hỏi.

- Thế nào rồi, thế nào rồi?

- Bệnh nhân đã qua cơn nguy kịch, cần đến phòng đặc biệt để theo dõi cho đến khi tỉnh dậy.- Bác sĩ từ tốn nói rõ ràng, lạnh mạch.

- Cảm ơn.- Xử Nữ vui mừng cúi người cảm tạ bác sĩ.

- Không có gì.- Bác sĩ nói xong thì rời khỏi.

Cùng lúc đó chiếc giường đẩy được đám người y tá đẩy ra. Đầu Bạch Dương được băng gạc quấn quanh đầu, khuôn mặt trắng bệch không còn sức sống, đôi mắt nhắm nghiền như không muốn mở ra. Đám người Xử Nữ theo sau, lo lắng nhìn Bạch Dương.

Xử Nữ bỗng cảm thấy thiếu vắng một điều gì đó, rồi đột nhiên ngó nghiêng xung quanh.

- Sao thế?- Song Ngự lo lắng hỏi.

- Ma Kết, Ma Kết đâu rồi?- Xử Nữ cau mày hỏi to.

Bạn đang đọc truyện *[12 Chòm Sao] Chúng Ta Là Hai Thế Giới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31

Xin đừng bắt tôi phải trở nên mạnh mẽ, tôi không làm được khi tôi chẳng còn gì cả.

...

11:00 P.M...

- Vẫn không nghe máy.- Song Tử cầm điện thoại trên tay, lại tiếp tục chờ dài.

- Uh.-Xử Nữ cũng chờ dài.

Họ đã gọi cho Ma Kết không biết là bao nhiêu cuộc rồi và kết quả đều như nhau- Ma Kết không bắt máy.

Không biết vì sao mà từ lúc Bạch Dương bị tai nạn thì không thấy Ma Kết đâu nữa.

Điều này khiến cho họ không khỏi lo lắng.

...

Quán bar...

Phòng Vip...

Ma Kết hiện đang bị vô chai rượu vây quanh, cô thất thần, ánh mắt vô hồn nhìn vào không gian.

Cô đã đuổi theo...

Cô đã đuổi theo người đàn bà đó.

Nhưng cô lại để bà ta đi mất.

Bà ta lại đi mất rồi.

Bà ta lại bỏ rơi các cô.

Lý do?

Không biết! Các cô không thể biết được lý do.

Người đàn bà đó...Nếu đã muốn bỏ rơi các cô thì tại sao năm ấy lại ở đó.

Tại sao lại chăm sóc các cô?

Tại sao lại quan tâm đến các cô?

Tại sao lại yêu thương các cô?

Tại sao lại dành hết tình cảm của mình để nuôi lớn các cô?

Rồi tại sao lại bỏ rơi các cô?

Tại sao lại làm các cô đau?

Tại sao lại làm các cô khóc?

Tại sao vậy?

Khóc...

Cô chỉ có thể khóc thôi.

Nhớ bà ta nhưng đâu thể làm gì.

Bà ta đã bỏ rơi các cô mà.

Đây liệu có phải là điều mà bà ta muốn không?

Làm ơn.

Làm ơn là không phải.

Cứ mỗi lần có được tin tức của bà ta và nghĩ đến việc sắp được gặp bà ta là các cô rất vui, vui đến nỗi khóc.

Khóc trong niềm vui...Đó là điều mà các cô thích nhất.

Nhưng lại không thể...Tất cả hết thảy mọi lần...Đều không thể.

Các cô lại bị nhấn chìm trong đáy sâu của tuyệt vọng.

Liệu bà ta còn muốn gặp các cô không?

Liệu khi nhìn thấy các cô bà ta có muốn ôm các cô vào lòng không?

Sẽ thế chứ...?

Thật đau.

Các cô đã cố gắng chịu đựng rồi.

Và cô - Ma Kết không thể chịu đựng được nữa rồi.

Cô muốn được biến mất, cô muốn được biến mất khỏi nơi mục nát này.

Cô muốn có cuộc sống mới.

Có người thân yêu.

Có người thật sự yêu thương cô.

Có người bảo vệ cô.

Có người luôn bên cô.

Có người luôn lau đi nước mắt của cô.

Có người khiến cô không nhận được cười.

Nhưng tất cả chỉ là viễn vọng, đối với cô nó quá là xa hoa rồi. Cô không thể chạm tới những điều đó được.

Thật không công bằng.

...

Tiếng gió xào xạc như muốn xé toạt màn đêm.

Mái tóc đỏ bay lượn theo từng làn gió, ánh mắt vô hồn thâm nhập vào tận nơi xa xăm.

Dòng suy nghĩ cứ miên man mãi không thể biết giới hạn là đâu.

Cô bé lo sợ cho tương lai của chính mình.

- Ma Kết?

Một giọng nói dịu dàng mà ấm áp bỗng cất lên, cắt đứt mọi liên hệ của cô bé với dòng suy nghĩ của chính mình.

- Mẹ nuôi?- Ma Kết quay đầu, nhìn người phụ nữ đang nở nụ cười thật ngọt ngào.

- Sao con không ngủ, ở ngoài khá lạnh con sẽ bị cảm đấy.- Người phụ nữ véo mũi của Ma Kết rồi nhẹ nhàng đặt bờ môi của mình lên chiếc mũi nhỏ nhắn của Ma Kết.

- Mẹ nuôi!- Ma Kết lí nhí gọi.

- Sao?- Người phụ nữ mỉm cười, vuốt ve trái táo đỏ đang cúi thấp đầu.

- Mẹ nuôi nói rằng mình là người mẹ thứ 2 của chúng con...Vây...Người mẹ đầu tiên của chúng con...Đâu rồi?- Ánh mắt ướt áp của Ma Kết không giấu khỏi sự tò mò của cô.

- Bà ấy...Có lẽ là đang sống ở một nơi nào đó.- Người phụ nữ nhẹ giọng nói.

- Nếu bà ấy còn sống, vậy thì tại sao bà ấy lại không chăm sóc con?- Ma Kết nóng lòng hỏi.

- Ngốc, không phải bà ấy không chăm sóc con mà là bà ấy chưa được chăm sóc cho con.- Người phụ nữ véo má Ma Kết, khiến cho hai má mím mím của cô bé ửng hồng.

-???- Ma Kết cau mày khó hiểu.

- Ma Kết, sau này khi con trưởng thành con sẽ rời khỏi đây, đến lúc đó...Lỡ như con gặp được bà ấy thì bà ấy nhất định sẽ mang lại cho con niềm yêu thương thực thụ của một người mẹ.- Người phụ nữ âu yếm cô bé trong lòng.

- Mẹ nuôi không thể thay thế bà ấy làm vậy sao?- Ma Kết nói, ánh mắt không khỏi che giấu sự mất mát.

- Đương nhiên là không thể, ta và bà ấy khác nhau.- Người phụ nữ nói.

- Khác nhau?

- Uhm...Nhu vậy nhé...Uhm...giống như là bà ấy có thể hi sinh tất cả mọi thứ cho con, còn ta thì không thể.- Người phụ nữ suy tư một hồi rồi nói.

-...Vây...Liệu...Mẹ nuôi...sẽ bỏ rơi chúng con không?- Ma Kết lo lắng hỏi, trong lòng không khỏi thấp thoáng không yên.

- Sẽ không, tuy ta không thể hi sinh cho các con điều gì, nhưng ta sẽ không bỏ rơi các con.- Người phụ nữ nở một nụ cười thật ấm áp.

- Vâng, con biết rồi.- Ma Kết thở dài nhẹ nhõm, khẽ cười rồi rúc vào lòng người phụ nữ.

Hơi ấm từ cơ thể của bà khẽ mời gọi giấc ngủ của Ma Kết. Đôi mắt đỏ khẽ nhắm lại...Nụ cười vẫn còn vương vãi trên đôi môi của cô...Giống như nụ cười này sẽ không bao giờ bị dập tắt vậy.

Người phụ nữ bi thương nhìn cô bé đang ngon giấc trong lòng mình, nụ cười chưa xót khe hiện trên khuôn mặt của bà.

- Xin lỗi.

...

1:24 P.M...

Ma Kết khẽ cự quậy, mùi thuốc nồng nặc xông thẳng vào mũi của cô, khiến cho cô cau mày khó chịu.

- Lợn con, chịu dậy rồi à?- Một giọng nói quen thuộc bỗng vang lên.

- Xứ Nữ?!!-Ma Kết giật mình ngồi dậy.

- Sướng thật đấy, trong khi những người khác ngồi 3 tiếng ngoài phòng phẫu thuật thì cậu lại đi uống rượu, có phải là bọn tớ đã quá coi thường từ lượng của cậu không?...Không ngờ cậu có thể uống nhiều như thế, tự hào chứ?- Xứ Nữ ngồi vắt chéo chân trên ghế sofa, mắt nhìn chăm chăm vào quyển sách trên tay, không thèm liếc Ma Kết 1 cái. Giọng nói chần chừ sự mỉa mai.

-...- Ma Kết cúi đầu, cắn môi, hai bàn tay nắm chặt chiếc chăn.

- Song Tử với Nhân Mã đã đưa cậu đến đây, lát nữa họ sẽ đến.

Ma Kết lại nằm xuống, hai mắt lơ đãng nhìn ra ngoài cửa sổ.

- Không đói sao? Còn muốn ngủ nữa?- Xứ Nữ gấp quyển sách lại thật mạnh. Tức giận nói.

- Thế thì đi mua món gì ngon ngon về đây.- Ma Kết nói.

Xứ Nữ thở dài, liếc nhìn Bạch Dương vẫn chưa có dấu hiệu tỉnh dậy rồi đi ra ngoài.

Đi đến cửa thì bỗng dưng Xứ Nữ quay đầu lại nói.

- Vốn dĩ phòng này chỉ dành cho Bạch Dương thôi, nhưng vì muốn trông chừng cậu nên mới kêu người ta mang thêm 1 chiếc giường vào đây đấy, tốt nhất là cậu nên ở đây cho đến khi Bạch Dương tỉnh lại.- Xứ Nữ nói xong thì rời khỏi.

"Đồ trẻ con, lớn xác rồi mà còn phải để người khác trông." Xứ Nữ vừa đi vừa lẩm bẩm.

Bạn đang đọc truyện [12 Chòm Sao] Chúng Ta Là Hai Thế Giới được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32

Tôi đã từng nghe được một câu" Lựa chọn tốt nhất luôn là khó khăn nhất."

...

Khi Ma Kết đang ăn cháo thì Song Từ, Nhân Mã với Cự Giải đến. Họ mang rất nhiều đồ ăn tới, Ma Kết vì thế mà ném bát cháo Xử Nữ mua vào xô.

Xử Nữ không khỏi cau mày khó chịu"Cái đồ đáng ghét."

...

Ăn xong tất cả đều về và kêu Ma Kết nhớ trông chừng Bạch Dương rồi dặn dò vài chuyện lật vặt. Ma Kết phải liên tục gật đầu khiến cho cổ cô liên tục phát ra tiếng kêu " Cộc...".

Nếu không phải Ma Kết vẫn đang phản ứng thì mấy người kia đã cho rằng xương cổ của Ma Kết sắp gãy đến nơi rồi.

...

Trên đường về...

Xử Nữ bỗng nhớ ra một chuyện...

- Ê, Nhân Mã.

- Gì?-Nhân Mã.

- Sao cậu lại muốn nuôi chó?-Xử Nữ làm vẻ mặt khó hiểu.

- À, mấy hôm trước tớ thấy có người lai một con chó to, cho nên tớ cũng muốn.-Nhân Mã cười tươi.

- Lai bằng xe máy?

- Ừ.

- Minh đâu có xe máy!!!

- Thì mua.

-...-

- A, chó kia.-Xử Nữ bỗng dưng nói to.

- Đâu?- Tất cả đều đồng thanh nói.

- Ngồi sau tớ nè.- Xử Nữ nở một nụ cười châm biếm.

Và đương nhiên, người ngồi sau Xử Nữ chính là Nhân Mã.

Một tràng cười được kéo dài từ bệnh viện cho đến khi về nhà, mà có về nhà thì cũng chưa thể hết được...

...

Cùng lúc đó.

Ma Kết ngồi trong phòng bệnh mãi cũng chán cho nên cô quyết định đi xung quanh bệnh viện. Loanh quanh được một lúc thì Ma Kết ra vườn hoa của bệnh viện, cô kiểm đại một chiếc ghế đá rồi ngồi xuống.

Ma Kết đang ngồi ngẩn ngơ thì bỗng có một quả bóng bay về phía cô. Ma Kết giật mình, theo phản xạ tự nhiên, cô vung tay đánh bay quả bóng xuống cái hồ nước to ngay chỗ cô.

Khi cô ý thức được mình vừa làm gì thì cô chút khó xử, định bỏ đi thì đột nhiên có người tóm cô lại.

- Này cô.-Người tóm cô lại nói to, làm cô cảm thấy có chút quen quen.

Ma Kết ngoảnh đầu lại nhìn thì đập vào mắt cô là mái tóc xám tro rất là quen.

Người có mái tóc xám tro kia tỏ ra hết sức tức giận.

Ma Kết cau mày, cảm thấy thực quen nhưng cô không thể nhớ ra là ai. Quyết định không thêm nhớ nữa cô giật mạnh tay mình rồi quay đi. Đang đi thì lại bị cậu tóc xám tro đẹp trai kia tóm lại.

- Muốn gì?-Ma Kết bực bội nói.

- Xin lỗi đi.-Cậu đẹp trai kia tức giận nói.

Ma Kết liếc nhìn quả bóng đang bồng bềnh ở trên mặt nước trong hồ...Tội lỗi.

Ma Kết hết nhìn cậu đẹp trai tóc xám tro kia rồi lại nhìn quả bóng, một cảm giác khó chịu không hề nhẹ.

Bây giờ thì Ma Kết lại có cảm giác thiếu cái gì đó. Nhưng công việc bây giờ là lừm và lừm cái người đang tóm tay cô. Thật đáng ghét.

Ma Kết giơ tay lên xoa mặt, xoa xoa một lát..

A...Biết rồi, cái kính, rơi mất rồi. Ôi, cái kính tôn lên vẻ chi thức của cô. Không thể tin được, nó rơi đâu mất rồi.

Ma Kết bắt đầu cố gắng tìm cái kính, làm cho cậu tóc xám tro đẹp trai kia khá hoảng.

- Bỏ ra.-Ma Kết cau mày bực bội nói không ,quên cả lườm.

Cậu tóc xám tro liền bỏ tay Ma Kết ra, cau mày nhìn Ma Kết loay hoay tìm kiếm một cái gì đó.

- Anh ơi?-Giọng giọng nói trong trẻo vang lên.

- Đừng chạy, cẩn thận ngã.-Cậu tóc xám tro lo lắng nói với cô bé đang chạy về phía mình.

Lại nói đến Ma Kết đang tìm cái kính, và không lâu sau thì cuối cùng cô cũng tìm được. Ma Kết vui vẻ nhặt cái kính rồi đeo lên, nhìn sang cái cậu đẹp trai thì thấy cậu đang vuốt ve một cô bé rất đáng yêu, điều đặc biệt thu hút cô là cô bé đang mặc đồ của bệnh viện.

Bỗng cậu nhìn sang Ma Kết...

Khi cậu ta nhìn Ma Kết thì rất ngạc nhiên, rồi đơ ra luôn.

Bị nhìn chăm chăm, Ma Kết không khỏi cau mày. Ma Kết không quan tâm nữa, cô đi đến bờ hồ rồi nhảy xuống.

Hồ này không sâu, nó chỉ đến hông Ma Kết, nước trong hồ khá lạnh, cái lạnh thấm vào da cô khiến cô phải run rẩy. Cô khó khăn đi đến chỗ quả bóng. Lấy được bóng thì cô đi lên, đưa quả bóng cho cô bé đáng yêu kia. Cô bé ngoan ngoãn nhận lấy quả bóng rồi nở nụ cười ngọt ngào với Ma Kết.

- Cảm ơn chị.

Ma Kết không trả lời, nhìn bộ dạng ướt nửa thân của mình rồi cứ thế quay đi.

...

Dương Dương đáng yêu quá :3. Cảm ơn đã ủng hộ fic của chị và chị sẽ cố gắng ra chap thật nhanh :D.

Bạn đang đọc truyện *[12 Chòm Sao] Chúng Ta Là Hai Thế Giới* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.